

İSTANBUL GÜREŞ İHTİSAS KULÜBÜ

1919





Önsöz	4
Florya Köşkü, Atatürk ve güreş	6
Sadettin Tantan'ın önsözü	8
Giriş	9
Güreş tarihine kısa bir bakış	9
İstanbul Güreş İhtisas'ın kuruluşu	18
Kuruluş dönemi (1919-1938)	18
Kumkapı Kulübü	19
Haliç İdman Ocağı	32
Birleşme sonrası gelişim (1938-1978) İstanbul Güreş İhtisas Kulübü	37
2.Dünya Savaşı ve yokluk yılları	39
Yeni tesis için ilk adımları	57
1978 ve kurumsallaşma	60
Tekel ile protokol	64
1985 ve sonrası altın dönem	71
Sadettin Tantan'ın başlattığı devrim.....	83
İGİK'den bir kaç kare... ..	87
2008 Pekin olimpiyat oyunları projesi.....	98
Kırkpınar'da İGİK	106
İstanbul Güreş İhtisas Eğitim ve Sosyal Vakfı 1986 (İGİESEV)	109
İstanbul Güreş İhtisas Kulübünün mevcut yapısı	111
İGİK Kulup başkanları	118

2014 Yılı yönetim kurulu listesi	122
İGİK'ten yetişen TGF başkanlarımız	123
İz bırakanlar	127
İdareciler	127
Antrenörler	143
Sporcular	153
Diğer başkan ve yöneticiler	166
Güreş ihtisas kulüpleri	172
İstatistiki bilgiler	174
Olimpiyat oyunları.....	174
Dünya şampiyonaları	175
Avrupa şampiyonaları	177
Akdeniz oyunları	179
Balkan şampiyonaları	180
Ordular arası dünya şampiyonaları	181
Üniversiteler arası dünya şampiyonaları	182
Dünya kupaları	182
Milli olan sporcularımız	182
Güreşenler	185
Güreşle ilgili internet siteleri	188
Kaynakça	189
Kitabın hazırlanış öyküsü	190

ÖNSÖZ

Güreş, binlerce yıl insanlık kültüründe yer almış kadim sporların önde gelenlerindedir. Şüphesiz, güreşin rastlanan ilk resimli ve yazılı kaynakları ile kıtalara dağılımı ve ülkesel bazda gelişimi detaylı bir inceleme konusudur. Tüm bunların yanı sıra o ülkedeki sporun (güreşin) oluşumu ve gelişimine bir kulüp odak noktası alınarak da tarihsel bir yaklaşım gösterilebilir. Bir kulübün tarihini yazmak! Bir kulüp; günümüzün deyimi ile bir 'sivil toplum' kuruluşu, kuruluş şartları, gelişimi ve günümüzdeki varlığı ile bu denli topluma mal olmuş, bu denli sağlam bir sosyal disipline sahip olabilir mi? İstanbul Güreş İhtisas Kulübü tarihsel olarak incelendiğinde; sayılabilecek bir çok pozitif kavramın yanı sıra, böylesi bir sorunun cevabı da 'evet'tir.

Tamamen amatör bilinçle, hesapsız ve art niyetsiz, sporun insanoğlunun kendini özgürce ifade edebildiği o evrensel kardeşliğinde, mertliğinde, dayanışmasında şekillenmektedir.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün 'sosyal bilinci', nesilden nesile geçen yazılı kuralları olmamasına rağmen, kendisine has bir spor disiplinini, saygı ve sevgisini, içtenliğini, geniş bir aile dayanışmasını, ilke ve tutarlılığını, şu veya bu şekilde yaşamının belli bir döneminde yolu bu kulüpten geçen herkes hisseder. İstanbul Güreş İhtisas Kulübü, Asya bozkırlarından Ön Asya'ya gelişerek geçen tarihsel bir sportif-kültürel yolculuğun Anadolu'da yoğunlaşmış, Balkanlar, Batı dünyası ile kaynaşmış, günümüze uzanan çağdaş bilgi, yönetim, engin bir deneyim ve modern bir çalışma anlayışı ile onur duyulacak az sayıdaki örneklerden biridir. Toplumu sportif zaferlerle coşturan, gururlandıran 'toplum' olma bilincini pekiştiren bir çok dünya çapında ünlü sporcu bu kulübün kanatları altında yetişmiş, adlarını duyurmuştur. Türkiye Cumhuriyeti Spor Tarihi'ne adlarını altın harflerle yazdıran çağdaş sporumuzun mimarları, yöneticileri,

teknik adamları da onurlu, gururlu, görkemli ama her zaman mütevazı kalmayı becerebilmiş bu kulüpten yetişmişlerdir.

Selim Sırrı Tarcan, Ahmet Fetgeri Aşeni, Seyfi Cenap Berksoy, Tayyar Yalaz, Nedim Kaleci, Vehbi Emre gibi sadece güreş sporunun değil, tüm spor dallarının da temelinde emeği bulunan, ileri görüşlü insanları İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün geçmişinde derin izler bırakmışlardır. Zaman zaman ülkemizin sosyo-politik ve ekonomik darboğazlarına bağlı olarak yaşanan spordaki zor dönemelerde Sadettin Tantan ve çalışma arkadaşları gibi bir ülke için şans sayılabilecek devlet adamlarının spora ilgi ve özen göstermeleri hem örnek oluşturmuş hem de onlar İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün tarihindeki onurlu yerlerini almışlardır.

Kulübün tarihçesini kaleme alırken, Türklerde güreşin aslında bir yaşam biçimi olduğunu da vurgulamalıyız. Selçuklular, sonrasında Osmanlılar ve son zamanlarda Osmanlı güreş tekkelerinde yapılan güreşler, 1800'lü yıllardan itibaren Osmanlı Sarayı'nda padişahların pehlivanlarının var olması ve huzur güreşleri, Rumeli güreşleri, yörük güreşleri, yağlı güreş/Kırkpınar, panayır, düğün ve Ramazan güreşleri yapıldı. (Şamdancı Kara İbo, Kel Aliço, Makarnacı Halil, Lofçalı Kavasoglu vb.), 19. Yüzyıl'daki Osmanlı döneminin namı pehlivanları; Koca Yusuf, Adalı Halil, Kurtdereli Mehmet, Çolak Mümin, Hergeleci İbrahim, Kara Ahmet, Koç Mehmed, Filiz Nurullah, Kara Osman akla ilk gelenlerdir. (Kaynak: Osmanlı Devrinde Spor.)

Yeni Cumhuriyet'le beraber Ata sporu güreşe sahip çıkan Atatürk'ün sporlar içinde en çok güreşi sevdiği bilinirdi. İşte; 1919 yılından itibaren İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün temelini oluşturan Kumkapı ve Haliç İdman Yurdu'nun sahiplenilmesine yol açanların en başında Atatürk gelmektedir. Bir çok tarihi kaynak bunu gösteriyor. Atatürk'ün güreşle ilgili bir çok hatırası ve tarihe mal olmuş sözleri var. Bir kaç şöyle:

1.) İtalyan Güreş Milli Takımı'nı yenen Milli Takımımız, Florya'daki Cumhurbaşkanlığı Köşkü'ne davet edilir. Atatürk teker teker milli takım sporcularını tebrik eder, en son sevimli ağır siklet Çoban Mehmet'e takılmadan edemez. "Sen, herkesi kolayca yeniyorsun Mehmet!" der ve ilaveten, "Seninle güreş tutsak, beni yenebilir misin? "Koca Çoban, çocuksu bir mahcubiyet içersinde başını öne eğerek, "Sizi bütün cihan yenemedi paşam, ben nasıl yenebilirim!" diye cevap verir. Büyük Atatürk, Çoban Mehmet'in bu cevabı karşısında pek duygulanır ve alnından öper. Atatürk'ün Florya Köşkü'nde istirahat ettiği günlerde, Çoban Mehmet ve Mustafa Çakmak birlikte Florya Plajı'na gider, orada etraflarını çeviren büyük meraklı topluluğun ortasında, kumlar üzerinde güreş tutarlardı. Atatürk, Belediye Plajı kumsalında cereyan eden bu güreşi, köşkten görür görmez hemen haber salıp pehlivanları yanına çağırırdı. Köşkte Çoban Mehmet'e takılan, onun zeki cevapları karşısında keyiflenen Atatürk kendileri ile uzun sohbetlerde bulunur, pehlivanlara yemek çıkartırdı. Pehlivanlar köşkten ayrılırken de yaveri aracılığı ile ceplerine birer zarf koydurtmayı ihmal etmezdi. (Zarfin içinden o zamanlar pek büyük bir maddi değer taşıyan, en az 50 Lira çıkardı.)

Çoban Mehmet'in Atatürk hakkında hatıralarında anlattığı şu sözleri de ilginçtir.

"Rahmetli Atatürk, güreşten çok iyi anlardı. Buna, bize huzurlarında yaptırdığı güreşlerde çokça şahit olmuşumdur. Biz güreşirken yaptığımız hataları veya iyi hareketleri anında sezer, bize ihtarda bulunur veya takdirlerini belirten sözler söylerdi. Onun iltifatlarına nail olmak, bizler için sevinç ve gururların en büyüğü olurdu hiç şüphesiz. "(Kaynak; Atatürk ve Spor/ Bahçelievler Belediyesi)

Atatürk'ün bu dönemde, özellikle tarihi bir süreç ile günümüze kadar gelen ve dünyaya mal olan sözlerinin bazıları da şöyledir:

"Benim en çok sevdiğim spor güreştir."

"Güreş bir kuvvet ve zeka oyunudur. Bu iki üstün varlık insanla birleştiği vakit ancak büyük işler görülebilir."

2.) 1930'lu yıllarda Atatürk Kumkapı'daki Güneş Kulübü'ne ziyarete geldiğinde -Fehmi

Büyükmutlu/Osman Fazlıoğlu'na nakletmiş- minderde sıralanan ve heyecanla spor kıyafetleri ile bekleyen güreşçilerin önünde, maiyetindekilere dönüp güreşçileri göstererek, "Cephede en iyi görev yapacak insanların başında bunlar gelir." Bunun üzerine hanımlardan biri, "Paşam, diğer spor baranşları da faydalı olabilirler!" şeklinde bir görüş sunar. Atatürk buna karşılık,

“Yarın cephede bir an gelip mermi bittiğinde, cephanen tükendiğinde ve süngü de iş göremez hale geldiğinde göğüs göğüse mücadeleye girmek gerekir. Bu durumda işin pehlivanlığa düştüğünü söyleyebilirim.” şeklinde bir cevap verir ve ardından da ceketini çıkararak mindere çıkar, kendi kilosuna uygun olan bir güreşçiyi çağırarak güreş tutar.

Yine, genç Cumhuriyet’te Atatürk’ün devrimleri ile beraber sporda da Türk Ulusu’nu, yurt dışında, onurlandıracak başarılarla ihtiyaç duyuluyordu. 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları’nda 61 kiloda Yaşar Erkan ile başlayan şampiyonluğa Atatürk çok sevinmişti. Yaşar Erkan’a, “Yaşar! Kendin küçüksün ama memleketin için çok büyük iş başardın. Artık ismin Türk Spor Tarihi’ne geçti. Çok yaşa Yaşar! şeklinde telgraf çekerek şampiyon sporcumuzu kutladı.

Ardından Yaşar Doğu ve diğerleri... Mersinli Ahmet Kireççi, Celal Atik, Gazanfer Bilge, Nasuh Akar, Mehmet Oktav, Hasan Gemici, Bayram Şit, Mithat Bayrak, Mustafa Dağıstanlı, Hamit Kaplan, Müzahir Sille, Tevfik Kış, Ahmet Bilek, Hasan Güngör, İsmet Atlı, Kazım Ayvaz, İsmail Ogan, Ahmet Ayık, Mahmut Atalay gibi Olimpiyat Şampiyonlarının çıkması 1970 yılına kadar devam etti. 1970-1990 arasındaki güreşte duraklama döneminin ardından yeniden minderlerde zaferler başladı. Bu dönemde, M.Akif Pirim, Hamza Yerlikaya, Mahmut Demir, Ramazan Şahin, Taha Akgül yeni neslin Olimpiyat Şampiyonları’dır.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü ile Türk güreşi iç içe tarih sahnesinde yerlerini almışlardır. Kuruluşu 1919 yılında başlayan ve şu an itibari ile (2017) tam 98 yıldır ayakta olan, Türkiye’nin Ata sporu güreşin en eski ve tarihi kulübüdür.

2019 yılında; “ASIRLIK BİR ÇINAR” olarak, Türk sporunun şanlı tarihinde yer almanın onurunu, gururunu ve sevincini bizlere yaşatacak ve nasip olursa yaşayacağız da hep beraber.

Süleyman KARABEL

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Başkanı

SADETTİN TANTAN'IN ÖNSÖZÜ

Son yıllarda Türk Güreşi’nde gözle görülür ilerlemelerin olması ve bunun akabinde de gerek alt yapıda ve gerekse kulüpler düzeyinde başarıların gelmesi, başta milletimiz olmak üzere, spor ve özellikle güreş camiamızı sevindirmektedir.

Ancak elde edilen başarılarla orantılı olacak şekilde günümüze kadar güreşimizde istenen bir arşiv-tarih çalışması yapılamamış ve az sayıda spor yazarının ellerindeki malzemeleri ortaya dökmesi ile bölük pörçük eserler ortaya çıkmıştır. Kazanılan başarılarımızı ve bu başarıları elde eden isimleri şanlı spor tarihimizdeki yerini almakla, bunları ortaya çıkaran ve güreşseverlerin huzuruna çıkaranlara şükranlarımızı iletirken, size farklı gelebilecek ve özellikle güreşte tarih olmuş, bir asrı devirmek üzere olan bir kulüp hikayesini farklı açılar ve olaylarla size sunalım istedik. Kısaca Türk Güreş Tarihi’ne baktığımızda, yıllarca dünya minderlerinde fırtına gibi esen, ancak 70’li yıllarda bir suskunluğa giren güreşimizin 1988 sonrası başlayan çıkışı ile de örtüşmektedir bu tarihçe.

İnancım o dur ki, bu tarihçe artık diğer köklü kulüplere de emsal teşkil edecek ve harekete geçirecektir. Bu bazda, tüm güreş severlerin bunu kendisine bir görev olarak kabul etmesi gerektiğini düşünüyorum. Türk güreşi sahip çıkıldığı müddetçe de daha büyük başarılarla imza atacaktır.

Kısaca tarihçe ile ilgili bir ön bilgi vermek gerekirse...

1919 yılında kurulan Kumkapı ve akabinde faaliyete geçen Haliç İdman Ocağı, sonradan 1938 yılında birleşerek İstanbul Güreş Kulübü (Fatih Güreş Kulübü) olmuştur. Daha sonra güreşin dışında da branşlar eklenince, 'İhtisas' kelimesi ilave edilerek “İstanbul Güreş İhtisas Kulübü” adını almıştır.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü, Türk güreşinin temelinden şimdiye kadar müessese kulübü olmamasına rağmen dimdik ayaktaadır. 2019 yılında 100 yaşını devirip asırlık bir çınar olacağını da düşünürsek, bir asra yaklaşan bir süreçte Türk sporuna ve güreşine çeşitli zorluklarla hizmet vermiş bu kulüp çatısı altında birleşmiş yönetici, antrenör, sporcu, hakem ve diğer hizmetlerde bulunan ve daha yıllarca da bulunacak olanlara teşekkür etmek, rahmete kavuşanların unutulmamalarını sağlamak amaçlarımızdan biridir. İşte; 2014 yılından itibaren tarihçemizin kaleme alınmasını İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Yönetim Kurulu ve İstanbul Güreş İhtisas Eğitim ve Sosyal Vakfı olarak verdiğimiz kararın ne kadar isabetli olduğuna, şu anda elinizde bulduğunuz tarihçeyi okuyunca hak vereceğinize inanıyoruz. Elinizdeki tarihçe, spor ve güreş tarihine ışık tutacaktır. Bu tarihçenin hazırlanmasında emeği geçen arkadaşlarıma; başta rahmetli Ali Gümüş, Ata Karataş, Bedrettin Lügal, ve gazeteci Hamit Turhan'a özellikle teşekkür ederim. Ayrıca katkılarından dolayı Türkiye Güreş Federasyonu Başkanı Musa Aydın'a da teşekkürlerimi iletir, başarılarının devamını dilerim. İçerisindeki bilgiler ve muhtevası ile büyük bir eksikliği giderecek olan tarihçeyle sizleri baş başa bırakmanın mutluluğunu yaşarken, hepinize saygılar ve esenlikler diliyorum..

SADETTİN TANTAN

Eski İçişleri Bakanı

Eski Güreş Federasyonu Başkanı

İstanbul Güreş İhtisas Eğitim ve Sosyal Vakfı Başkanı

Asırlık Çınar İstanbul Güreş İhtisas Kulübü (1919-2017)

Türkiye'nin Ata sporu güreş branşında en eski ve köklü kulüplerinden olan "Asırlık Çınar" İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün (İGİK), aynı zamanda Türk Güreş Tarihi ile de örtüştüğünü görüyoruz. On dokuzuncu asırda Kumkapı ile Haliç İdman Ocağı'nın birleşmesiyle başlayan kuruluş süreci ve sonrasında İGİK'in her zaman öncü rolünü üstlendiğini söyleyebiliriz.

Ülkemizdeki önemli bir boşluğu dolduracağına inandığım tarihçede İGİK bünyesinde yer almış bir çok değerli spor adamının, idarecinin Türk ve dünya güreşine yön verenlerin de ele alınmış olması bizim için ayrıca mutluluk kaynağı. İlk Olimpiyat Şampiyonumuz Yaşar Erkan'ın da kulübü olan İstanbul Güreş İhtisas, tarihi boyunca bir çok kez zor ve sıkıntılı dönemlerden geçmiş, ancak bütün bu badireleri atlatarak Türk güreşine ve dahi sporuna günümüze kadar cesaret ve özveri ile hizmette bulunmuştur.

Zaman zaman sporcu istihdamı konusunda zorlanmasına ve bünyesinde önemli isimleri başka kulüplere göndermesine rağmen yoluna devam etmiş olan İGİK, son yıllarda daha çok altyapıya yaptığı yatırımlarla ön planda olmuştur.

Her biri iş ve bürokrasi dünyasında tanınmış saygın isimleri yönetimine alan ve kurumsallaşmada da ciddi adımlar atan tarihi kulüp, 1985 yılından itibaren Türk sporuna da örnek olacak reformları gerçekleştirmiştir.

İGİESV Başkanı Sadettin Tantan ile bugünkü Başkanı Süleyman Karabel ve arkadaşları İGİK'i her alanda başarı ile 21. Yüzyıl'a taşımışlardır.

Bir dönem judo ve boks gibi branşlarda da Türk sporuna hizmet veren, daha sonra sadece grekoromen stile ağırlık veren İGİK'in kendi yağı ile kavru lan kulüp olma özelliğini bugün de sürdürmesi takdire şayandır.

Elinizde tuttuğunuz bu eserin, Türk Güreş Tarihi'ne de ışık tutacağı muhakkak. Kulüp tarihi ile güreş tarihinin bazı bölümlerde birlikte ele alınmış olması ve tarihi fotoğraflarla sunulması da isabetli olmuş. Tarihçenin gözlem, belge ve güreş camiasının hayatta olan olmayan değerli fertlerinin şahitliklerine dayanması önemini bir kez daha artırıyor.

Amatör ruhla kaleme alınmış olan bu eseri tüm camianın okumasını tavsiye ediyor, okudukça beğeneceğinizi de şimdiden hissediyorum. Ayrıca bu çalışmanın diğer kulüplerimize de örnek teşkil etmesini umuyorum. Şayet diğer kulüplerimizden federasyonumuza bu yönde bir başvuruda bulunulursa her türlü destekte bulunacağımızı da taahhüt ediyorum.

Türkiye Güreş Federasyonu olarak daha önce Olimpiyat Şampiyonumuz Bayram Şit'in biyografisi olan 'Gücünü Yüreğinden Al' isimli kitabı bastırmıştık. Şimdi de İGİK'in tarihçesini basıp sizlere ulaştırmanın gururunu yaşıyoruz. Sözü daha fazla uzatmadan tüm güreş camiasına en derin saygılarımı sunuyor, sizi üstadımız, güreşin duayeni, rahmetli Ali Gümüş'ün anlamlı sözü ve tarihçe ile baş başa bırakıyorum: "Milletlerin tarihleri ile ilgili parçaları yazmaları için tesadüfen hayatta kalanlar değil, yüzlerce görevli her şeyi en ince noktalarına varıncaya kadar not etmelidir. Bu bizim tarihimizin bir parçasıdır. İyi ya da kötü bu dalda meydana getirilen eserlerin değeri bilinmeli, yazarları teşvik edilmelidir."

Musa AYDIN

Türkiye Güreş Federasyonu Başkanı

EDİTÖRÜN ÖNSÖZÜ

Güreş sporuyla tanışmam çocukluk yıllarıma uzanır. Şehirde büyümeme rağmen, her yıl yaz aylarını geçirmek üzere annem ve üç kardeşimle birlikte köyümüze giderdik. Köyümüz, Tokat'ın Niksar İlçesi'ne bağlı Osmaniye isimli bir dağ köyüydü. Anadolu'nun her köyünde olduğu gibi şenliklerin, festivallerin, düğünlerin en önemli eğlencelerinden biri de harmanlarda yapılan karakucak güreşleriydi. Askerlik çağına gelmiş gençler ve benim gibi yeni yetmeler harmanlarda kapıştırlırdı. Yenen göğsünü gere gere gururla köyde dolaşır, cakasını satar, yenilen ise saman yığınlarının içine atılırdı! Arada ben de bu harman güreşlerinden nasibimi alırdım!

Köyde güreşle tanışmamdan sonra bu spora bir hayli merak sardığımı hatırlıyorum. Rahmetli babamın eve getirdiği Tecrüman Gazetesi'ndeki pehlivan tefrikalarını bir solukta okuyordum. Arada bir de babam ve dayımın sohbetlerine katılıyor ve onlardan minder kahramanlarımızın hikayelerini dinliyordum. Yaşar Doğu, Hamit Kaplan, Mustafa Dağistanlı, Gazanfer Bilge, Ahmet Ayık, Hüseyin Akbaş, adını en sık duyduğularımdı.

Gazetecilik mesleğine adım attığımda ise çalıştığım spor gazetesi Fanatik'te olimpik branşlar artık benim iştiğal alanım olmuştu, başta güreş olmak üzere... Bu vesileyle camianın içine de adım atmış oldum. Aradan geçen 25 yılda camianın önde gelenlerinin de aralarında olduğu bir çok insan tanıdım güreş

ailesinden. Çok iyi dostluklar kurdum. Zamanla ben de kendimi bu camianın bir parçası olarak görmeye başladım.

Her ne kadar bir futbol ülkesi olarak gözüsek de, güreş her zaman Türk insanının göz bebeği bir spor dalı olmuştur. Ayrıca Olimpiyat Oyunları'nda da en başarılı branşımızdır hiç kuşkusuz... Dönem dönem güreşte alınan başarısız sonuçlara toplumun aşırı reaksiyon göstermesi de bundandır. Türk insanı, Türk güreşini her zaman dünyanın zirvesinde görmek istiyor. İnsanımız, Türk güreşini daha alt kategorilere yakıştıramıyor!

Cumhuriyet tarihi boyunca inişli çıkışlı bir grafik çizmemize rağmen bugün de güreş yüz akı sporlarımızdan biridir. Elbette bazı eksiklerimiz vardır. Ve bundan sonra da olacaktır. Ama Türk güreşi her zaman dünyada söz sahibi olmaya devam edecektir.

Burada eksiklerimizden sadece bir tanesine değineceğim. Güreş, ülkemiz açısından bu kadar önemli bir branş olmasına rağmen, Ata sporumuzla ilgili kitap, dergi, broşür gibi yazılı materyal bakımından oldukça kısır bir ülkeyiz. Bu kadar önemli şampiyonumuz, bu kadar önemli spor adamımız, bu kadar önemli kulübümüz olmasına rağmen onlarla ilgili dökümantasyon maalesef çok az sayıda. Oysa bugün kütüphanelerimizin, evlerimizdeki kitaplıklarımızın baş köşesinde güreş kahramanlarımızın, yokluklar içinde sporcu yetiştirmeye ve Türk güreşine hizmet etmeye çalışan kulüplerimizin hikayeleri, tarihçeleri olmalıydı. Bugüne kadar bu alanda çok yaya kaldık.

İşte bu boşluğun farkına varan İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Onursal Başkanı ve İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Eğitim ve Sosyal Vakfı Başkanı Sayın Sadettin Tantan'ın, "İGİK Tarihçesi 'ni kitap haline getirelim." şeklindeki isteği üzerine bir grup insan harekete geçti. Daha önce taslak olarak Bedrettin Lügal, rahmetli Ali Gümüş ve Engin Özbek tarafından tutulan notları Osman Fazlıoğlu, Necmi Fazlıoğlu ve Ata Karataş yaklaşık dört ay içinde topladılar. Ardından Tuncay Özden, Ahmet Bayraktar, İzzettin Vardarlı, Selami Karakuş, Sabri Bahçeci, A. Burak Soytürk ve Mehmet Tantan ile istişare yapıldı. Daha sonra derlenen notlar Sadettin Tantan'a sunuldu. Sayın Tantan'ın onayı ile Mehmet Kılıç ve Ata Karataş'la birlikte derlenen notları kitap haline getirmek için kolları sıvadık ve yaklaşık bir yıllık bir çalışma sonucunda elinizdeki eser ortaya çıktı. Mutlaka gözden kaçırdığımız, unuttuğumuz bir çok bilgi, belge ve done mevcuttur. Siz sayın okurlarımızdan ve kulübe emeği geçmiş spor adamlarımızdan gelecek yeni bilgiler doğrultusunda kitabın bir sonraki baskısında eksiklikleri gidereceğimizi ümit ediyoruz. Kitabın her aşamasında katkı sağlayan tüm değerli üyelerimize ve paydaşlarımıza teşekkürü bir borç biliriz.

Hamit TURHAN
Gazeteci-Yazar

GİRİŞ

GÜREŞ TARİHİNE KISA BİR BAKIŞ

Türk güreşine damga vurmuş bir spor kulübünün tarihini yazarken, gerek Osmanlı İmparatorluğu, gerekse 93 yıllık Türkiye Cumhuriyeti'nin sportif yapı taşlarından biri olan güreşin tarihine de kısaca değinmemek olmaz. Türkçe'nin çeşitli lehçelerinde küreş ve göreş şekillerinde de bulunan kelimenin etimolojisi kesin

olarak bilinmemektedir (Clauson, s. 747-748). Hem beden gücüne hem zekâya dayanan güreş sporunun geçmişi insanlık tarihi kadar eskidir. Milâttan önce II. Binyıl'a ait Mısır duvar resimlerinde görülen güreş figürleri, bu sporun en az o dönemden itibaren sistemli bir hale getirilmiş olduğunu göstermektedir. Grekler ve Romalılar tarafından da yapıldığı bilinen güreş eski Türkler arasında çok yaygındı. Çin yıllıklarında, bazı seyahatnâmelerde, destanlarda ve saray tarihlerinde Türkler'in bu sporu savaş temrinlerinin yanı sıra bayram ve düğün şenlikleri gibi çeşitli vesilelerle de yaptıkları ve bir yiğitlik ölçüsü olarak kabul ettikleri belirtilmektedir. Özellikle hükümdarlar, şehzadeler, vezirler tarafından ilgi ve himaye görmesi, güreşi binicilik ve atıcılık gibi saray sporlarından biri haline getirmiştir. Türkler, Büyük Göç'ten önce "Şamanizm!" akidesinin verdiği hür ve serbest terbiyenin, tabiat güçlerine tapınmanın etkisinde kalarak doğaya, kuvvete tutkun karakteristik özellikleriyle, asırlar boyunca pehlivanlığı baş tacı yapmışlardır. İslamiyet'ten önce de her Türk'ün güreştiği bilinmektedir. Ölen yiğitler silahlarıyla gömülerek mezarları çevresinde dokuz gün, dokuz gece süren güreşler düzenlendiği rivayet edilmektedir. Yiğitlerin ölüm yıldönümlerinde de yine üç gün, üç gecelik güreş müsabakaları düzenlendiği anlatılmaktadır. Yaşantısı sürekli olarak tabiat ile savaşmakla geçen Türk Ulusu'nun Muaftan 3000 yıl evvel güreş yaptığı söylenmektedir. Sinoloji profesörü D.W. Eberhad, Çin kaynaklarının (Han) zamanından (M.Ö. 2. yüzyıl) güreşle ilgili bilgiler verdiğini ve bu kaynaklarda güreşin "toslama" işaretiyle gösterildiğini, Türkistan'ın (Yen-Çi) ülkesinde yeni yılın ilk günü zırhlanmış yiğitlerin savaştıklarını, yine Türkistan'ın (Kuça) şehrinde yeni yılın başladığı gün öküz, at ve deve güreşleri yapıldığını bildirmektedir.



Dinsel olan Miladi ve Hicri yıl başları yanında bilimsel bakımdan da önem taşıyan eski Türkler'in yılbaşı olan (9 Mart-M. 22 Mart) günü tabiatın yeniden canlanması ile birlikte Türk Ulusu'nun da sevindiği ve bu sevincini o gün kırlarda bütün milletçe bayram yaparak kutladığı bildirilmektedir. Acemlerin "Nevruz-Yenigün" dedikleri bu günde kırlarda yemekler yenmekte, spor yarışmaları yapılmaktadır. Bu gelenek, Anadolu'da ve Türkler'in yaşadığı diğer bütün yerlerde hala sürdürülmektedir. Eski Türkler'in, yalnız yılbaşı bayramlarında güreşmedikleri, evlenme toylarında, zafer şölenlerinde de güreştikleri rivayet edilmektedir. Ayrıca hakanların da yanlarında bulundurdukları (Kırk yiğidi) birbiriyle veya başka ulusların güreşçileriyle karşılaştırdıkları bilinmektedir.

Türkler güreşe özel önem vermiş, bütün sporlardan üstün tutmuşlardır. Binicilik ve atıcılığın yanında "Pujila" da (Yakut Türkleri'nin buluşu bir tür boks) ve atlı cirit oyunlarında son derece usta olan Türkler, güreşi de bütün sporların temeli, terbiye verici, adeta bir ibadet şeklinde kabul etmişlerdir. Orta Asya'daki Türkler'de güreş, binicilik ve okçuluk sporlarıyla birlikte yapılmaktadır. Eski Türkler'in kendi

aralarında harp etmek istemedikleri, aralarında çıkan anlaşmazlıkları, karşılıklı çıkardıkları iki pehlivanın kıyasıya güreşinin sonucuna bağladıkları, yenen pehlivanın tarafı galip, yenilen pehlivanın tarafının da mağlup sayıldığı ifade edilmektedir. Eski Türkler'in bir kolu olan ve Oğuz Türkleri'nden olan Osmanlı Türkleri, Anadolu Selçuklu Türkleri'nin devamı olan devletlerini kurdukları zaman, Doğu Roma İmparatorluğu'nun güreşçilerini ve onların güreş sitillerini görmüşlerse de, bu güreş tarzı ile ilgilenmemişlerdir. Rumeli denilen Avrupa'ya geçen Osmanlı Türkleri, burada gördükleri yağlanarak yapılan güreşle ilgilenmişler ve bu güreşi kendilerine has bir tarzda yapmaya başlamışlardır. Alman sınırından İtalya yarımadasına, Budin (Budapeşte) Vilayeti'nden Basra Körfezi'ne, İspanya sahillerinden Fas, Cezayir, Tunus, Bingazi, Trablusgarp, Mısır, Arabistan, Kafkasya, Kırım, Eflak ve Boğdan'ı (Romanya) çevreleyen ve İstanbul'u başkent yapan, büyük imparatorlukta; güreş, başlıca spor olmuştur. Osmanlı Türkleri'nde güreşin tekkeler (bugünkü kulüpler) ile yönetildiği, başkanlarına (Şeyh), sporculara (Mürit) denildiği bilinmektedir. Güreş tekkelerinin merkezi ve en büyüğü İstanbul'da Zeyrek'te idi. Ayrıca Mekke, Cidde, İskenderiye, Lazkiye, Şam, Maraş, Amasya, Tokat, Ankara, Kütahya, Tire, Bergama, Manisa, Akhisar, Yenice, Üsküp, Gelibolu, İpsala, Usturumca, Avlonya, Diyarbakır, Konya, Bursa, Balıkesir, Urfa, Halep, Belgrad, Bağdat, Edirne'de de güreş tekkelerinin bulunduğu bilinmektedir. Bu tekkelerde çalışmalar akıl durduracak kadar başarılı olmuş, bugün dahi eşine rastlanmayacak kadar teknik bilgiler öğretilmiştir. Bu teşkilat, Türk pehlivanlığının yıllarca üstün kıvamda kalmasına, bütün dünyaya ün salmasına yardım etmiştir. Bugünün en yüksek medeniyetini taşıyan uluslar bile bu teşkilata, bu disipline ve bu tekniğe sahip değillerdir. Bu tekkelerde sporcuların ve başkanlarının aylık ve yemek vakfiyelerinden başka, birer ikişer imareti vardı ki; bu imaretlerde isteyen halkın, gelen seyircilerin, geçen seyyahların (turistlerin) parasız, istedikleri gibi yiyip içtikleri anlatılmaktadır. Bütün bu vakfiyeler; zamanın beylerbeyleri, paşaları, vezirleri, ayanı ve hakanları tarafından yüz binlerce altın hibe edilerek ortaya çıkarılmıştır.



Menziller, türlerine göre isimlendirilmişlerdir. Sözelimi "Pehlivan Tekkesi" (Güreş Kulübü), Okçular Tekkesi (Okçular Kulübü), Gürzcüler Tekkesi (Kale kapılarını ağır gürzler kaldırarak kıranlar) gibi. Türk güreş tarihi ile ilgili bir açıklama yapmak gerekirse, bunu üç kısımda ele almada yarar vardır:

- I. Devir: 18. Yüzyıl'ın başına kadar gelen ve daha çok eski tarih kitaplarında kısaca bahsi geçen devre.
- II. Devir: 18. Yüzyıl'ın başından Koca Yusuf'a kadar (1830-1890) geçen ve daha çok söylentiler halinde bilinen devre.

III. Devir: Koca Yusuf'tan bu yana belgelere dayanılarak bilinen devredir. (Kaynak: Türkiye Güreş Federasyonu)

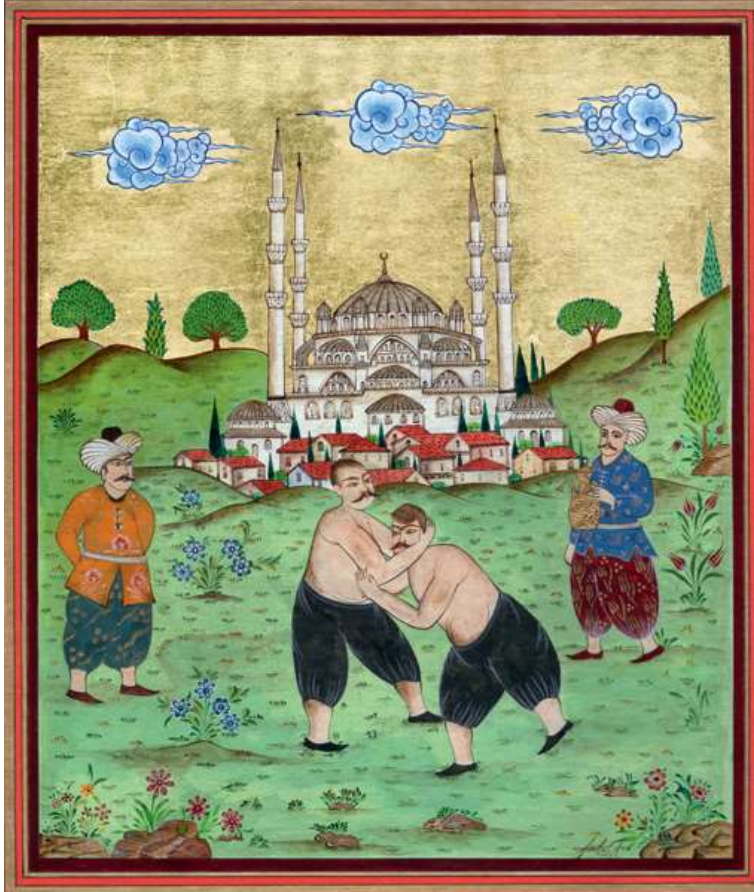
Osmanlı döneminde, özellikle padişahların himayesi sayesinde güreş ilk yıllardan itibaren gelişmeye başlamıştır. Orhan Bey'in Bursa'da, I. Murad'ın Edirne'de güreşçiler için tekkeler açtıkları bilinmektedir. Güreşçilerin bir cemaat halinde teşkilatlanması muhtemelen Fâtih Sultan Mehmed zamanında olmuştur. II. Bayezid de çeyrek asırdan fazla vali olarak bulunduğu Amasya'ya civar ülkelerden pehlivanlar getirtmiş ve padişah olunca bunları İstanbul'a götürerek bir bölük halinde toplamıştır. Yavuz Sultan Selim zamanına ait ehl-i hiref defterinden "cemâat-i küştîgîrân" denilen bir güreşçiler topluluğunun bulunduğu ve Ali Küçük, Hacı, Kemal Acem, Şahkulu, Mehmed Divane, Ali Rum ve Ali Zorbaz gibi pehlivanların yetiştiği öğrenilmektedir (Uzunçarşılı, XI/15, s. 60).



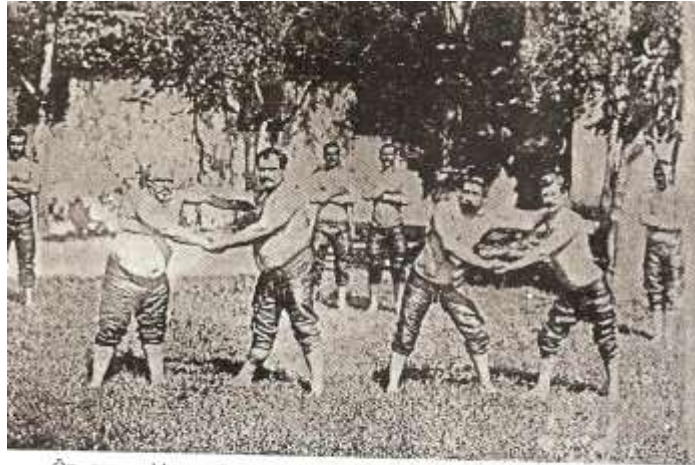
Kanuni Sultan Süleyman zamanında da önemini koruyan güreş sporu daha sonra ihmale uğramıştır. Nitekim XVI. Yüzyıl sonlarında bir güreşçi tarafından yazılmış arzuhalde padişaktan eskisi gibi pehlivanlara önem verilmesinin istendiği görülmektedir (TSMA, nr. E. 8532). IV. Murad zamanında güreşçilerin Birun'dan Enderun'a alındığı ve bu padişah döneminde kurulan Seferli Koğuşu'nda güreşçilerin de bulunduğu anlaşılmaktadır (Mehmed Halife, s. 25-26). IV. Mehmed devrinde Enderun'da bazı güreş müsabakalarının yapıldığı bilinmektedir. Ancak hassa güreşçilerinden Tokatlı Halil ile bostancılardan Hamza Pehlivan'ın padişahın izni dışında güreşmeleri her ikisinin de idamına sebep olmuş ve güreş bir süre yasaklanmıştır (Abdi Paşa, vr. 96a-b). Yine bu padişah döneminde miftah ağası olan pehlivan Mehmed Ağa kapıcıbaşılıkla dış hizmete çıkmıştır (Silâhdar, I, 559). Gerek IV. Mehmed'in gerekse III. Ahmed'in şehzadeleri için yaptırıldıkları sünnet düğünlerinde diğer sportif faaliyetler yanında güreşe de yer verilmiştir.

II. Mahmud zamanında Enderun koğuşlarının mevcudu azaltılırken güreşçiler de çıkarılmış ve Sultan Abdülaziz'in cülûsuna kadar saray kadrolarına bir daha alınmamışlardır. Ancak yine bu padişah ve Sultan Abdülmecid dönemlerinde zaman zaman Çinili Köşkte, Gülhane'de, Eski Saray'da, Veli Efendi Çayırında,

Okmeydanı'nda ve Kağıthane'de güreş müsabakalarının düzenlendiği ve İkiz Osman ile Ahıskalı Mahmud pehlivanların çok ün kazandıkları bilinmektedir. Sultan Abdülaziz ise aşırı güreş meraklısı idi; onunla Türk güreş tarihinde yeni bir dönem başlamıştır. Bu padişah zamanında Rumeli'nin ve Anadolu'nun ünlü pehlivanları İstanbul'a getirtilerek saraya alınmış ve bunlara görevler verilmiştir. Avrupa gezisinde yanında bazı güreşçileri de götüreren Sultan Abdülaziz'in Dolmabahçe, Beylerbeyi ve Çırağan saraylarında düzenlediği güreş müsabakaları dillere destandır. Dönemin en ünlü pehlivanları Tokatlı Kasım, Arnavutoğlu Ali, Loççalı Kara İbo, Kavasoglu İbrahim, Makarnacı H. Hüseyin ve Kel Aliço idi; bu pehlivanlar İhlamur'daki Saya Ocağı tesislerinde kalırlardı. Sultan II. Abdülhamid de spordan hoşlanan bir hükümdardı. Saltanatının ilk yıllarında güreşçilere pek ilgi göstermemesinde ve İstanbul'da güreş sporunu yasaklamasında, Sultan Abdülaziz'in katli olayına bazı pehlivanların adının karışmış olmasının rolü büyüktür; ayrıca kalabalık önünde yapılan müsabakalardan saltanatı açısından çekinmiş olabileceği de akla gelmektedir. Ancak 1890'dan sonra özellikle 'Türk gibi kuvvetli' sözünü dünyaya tekrar kabul ettiren Koca Yûsuf, Kara Ahmed, Adalı Halil ve Kurtdereli Mehmed'in Avrupa ve Amerika'da kazandıkları başarıların etkisiyle İstanbul'da güreş müsabakaları yapılmasına tekrar izin verilmiş ve padişah, 'Cihan Şampiyonu' Kara Ahmed'i huzuruna kabul ederek kendisini iftihar nişanı ile mükâfatlandırmıştır. 1901 Ekiminde Bursa'da ödüllü güreş turnuvası ve 1903 Ocağında İstanbul'da ülke çapında greko-romen güreş şampiyonası düzenlenmiştir. Özellikle padişahın tahta çıkışının 25. yıldönümünde yaptırdığı huzur güreşlerine Kara Ahmed, Küçük Yusuf, Adalı Halil, Molla İbrahim, Madaralı Ahmed ve Kurtdereli Mehmed gibi ünlü pehlivanlar katılmış, bunlar çeşitli ihsan ve hediyelerle taltif edilmişlerdir.



Güreşçi tekkeleri: İlk olarak Orhan Bey zamanında Bursa'da açılan güreşçiler tekkesinin kale içinde Bey Sarayı'nın yanında olduğu bilinmektedir (Evliya Çelebi, II, 18). Güreşçi tekkelerinin başına güreşte başarı kazanmış, öğretmeyi bilen, otoriter ve okur yazar kişiler getirilirdi, 'şeyh' denilen bu kimselerin, buralarda barınan ve kendilerine 'derviş' adı verilen güreşçilerin tasavvuf ve tarikatla alakası yoktu. Günümüzün güreş kulüpleri durumunda olan tekkelerde şeyh ve ailesi, dervişler ve hizmetliler için ayrılmış mekân ve hücrelerle binaların dışında idman yapmaya müsait çimenlik bir meydan bulunurdu; kış idmanları genişçe bir kapalı mekânda yapılırdı. Osmanlı dönemi güreşçi tekkelerinin ikincisi Edirne'de I. Murad zamanında ve Evliya Çelebi'ye göre Ali Paşa Çarşısı civarında kurulmuş (Seyahatnâme, III, 450-452, 461), üçüncüsü II. Murad tarafından Manisa'da yaptırılmıştı (Kahraman, Cumhuriyete Kadar Türk Güreşi, II, 17). Dördüncü tekke, fetihten sonra İstanbul'un Unkapanı civarındaki Atlamataşı mevkiinde inşa ettirilen Pehlivan Şücâ Tekkesi, beşincisi yine İstanbul'da Şebsafâ Kadın Camii civarında bulunan Pehlivan Demir Tekkesi'dir. II. Bayezid'in valiliği sırasında Amasya'da da bir güreşçi tekkesinin açılmış olması kuvvetle muhtemeldir. Ayrıca Bulgaristan'da Razgrad şehri yakınlarında XVI. yüzyılın ilk yarısında kurulan Demir Baba Tekkesi'ni de anmak gerekir (bk. DEMİR BABA TEKKESİ). Güreşçi tekkelerinin giderleri yaptırımların bağladığı vakıf gelirlerinden karşılanırdı. İstanbul'daki tekkelerin pehlivanları belli günlerde saraya çağrılarak padişahın huzurunda Enderun pehlivanlarıyla güreştirilirdi. Bunun en bol örneği I. Abdülhamid zamanına rastlar. Güreşçi tekkeleri muhtemelen II. Mahmud döneminde Yeniçeri Ocağı'nın ilgasının (1826) ardından kapatılmıştır.



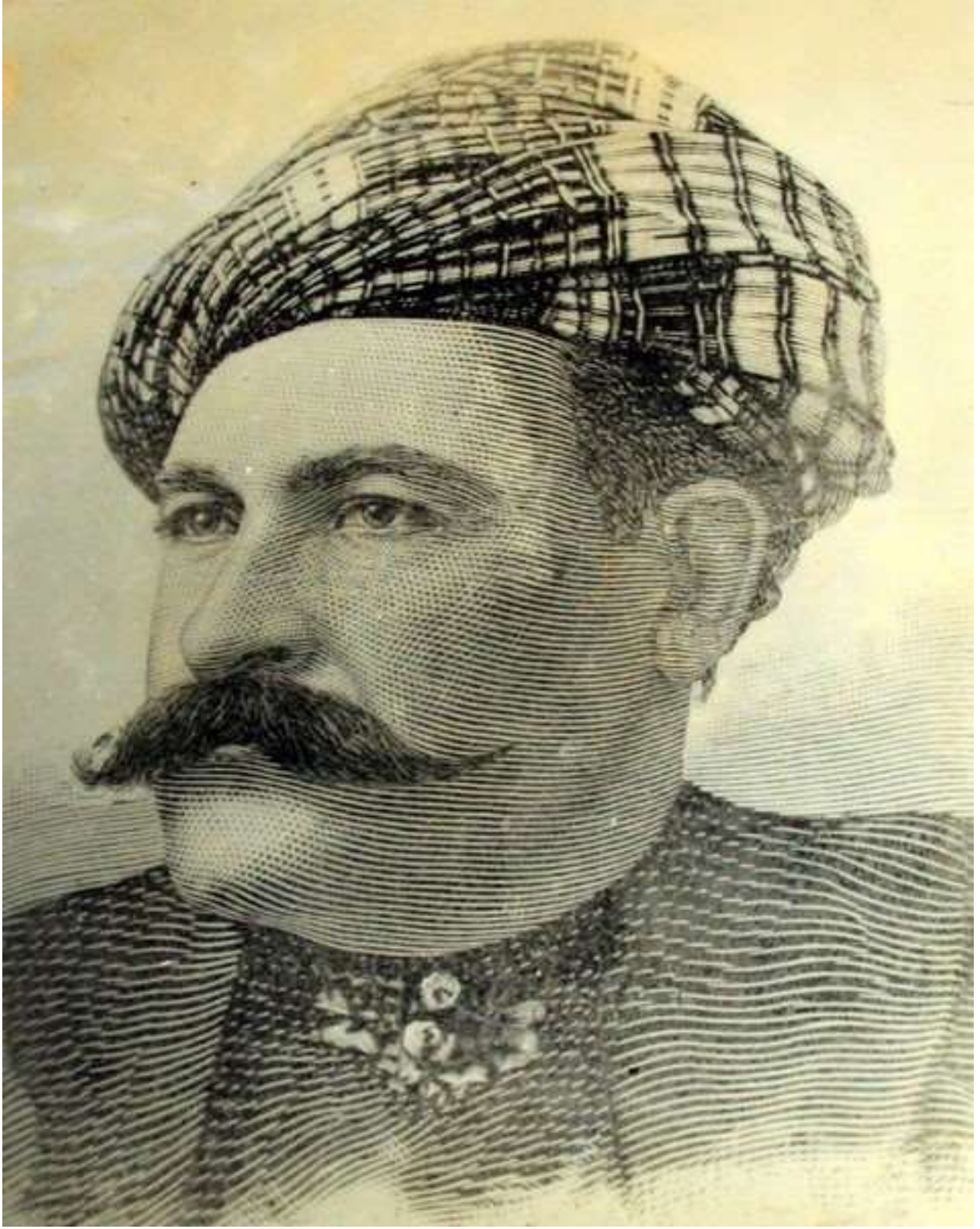
Ön sıra soldan sağa: Makarnacı Hüseyin (Sakallı), Rum güreşçisi, Amavudaglı, Ali Pehlivan oğlu Mustafa pehlivan Koca Yusuf'u Paris'e götürün Fransız güreşçisi Doublier. Arka Planda soldan ikinci Turçaoğlu Ömer Pehlivan yine bir Fransız pehlivanıyla görülyüyor (Bu resim Maşukiyeli Zeki Düzgün pehlivandan alındı).

Huzur güreşleri: Osmanlı padişahlarının huzurunda yapılan güreşler bu adla anılırdı. Tarihi oldukça eskiye giden bu güreşler daha ziyade düğün, bayram gibi şenliklerde, son zamanlarda ise binişlerde davul zurna eşliğinde yapılırdı. Güreş bitince padişah pehlivanlara ihsanlarda bulunurdu. II. Bayezid 1504 yılında Beşir Ahmed adlı pehlivana 3000, Süleyman adlı pehlivana ise 1500 kuruş vermişti; bunlardan birincisinin galip geldiği, diğerinin mağlûp olduğu anlaşılmaktadır. II. Ahmed, İbrâhim ve Selim adlı ikiz şehzadelerinin doğumları münasebetiyle bütün ülkede dört gün, dört gece şenlikler yapılması için ferman çıkarmış, ayrıca kendisi de Alay Köşkü'ne gelerek karşıdaki Sırıkmeydanı'nda davul zurna eşliğinde pehlivan güreşleri yaptırmıştı. Bunun örneklerini III. Ahmed zamanında Lale Devri'nde de görmek mümkündür. Huzurda bazen vezirlerin maiyetinde bulunan, hatta dış ülkelerden getirtilen pehlivanlar da güreştirilirdi. Nitekim kendisi de iyi bir sporcu olan ve kapı halkı ile leventlerinin hemen tamamını sporculardan

oluşturan Kaptanıderyâ Küçük Hüseyin Paşa'nın maiyetindeki altı pehlivan saray pehlivanlarıyla güreşmiş, fakat hepsi de yenilmişti. Enderun'dan yetişen pehlivanlar arasında Zal Mahmud Paşa, Hattat Hasan Paşa, Deli Hüseyin Paşa, Melek Ahmed Paşa ve Hâfız Mehmed Paşa gibi ünlü devlet adamları da bulunmaktadır.



Güreş çeşitleri: Tarih boyunca Türkler 'karakucak, yağlı güreş, aba güreşi' adları altında güreşler yapmışlardır. Bunlardan tarihi en çok eski olan ve kıran kırana yapılan karakucak güreşinde pehlivanlar, cinsel organlar dışında istedikleri yerden tutabilir ve istedikleri oyunu uygulayabilirler. Galibiyet için iki omuzun yere değdirilmesi şarttır. Ayrıca rakip kucağa alınarak üç adım taşınır ve eller yere degecek şekilde arka üstü düşürülür veya kispeti fazlaca yırtılırsa yenilmiş sayılır. Yağlı güreş, pehlivanların beli ve paçaları iple bağlı meşin kispet giyerek ve zeytin yağı ile yağlanarak tuttıkları güreş türüdür. Yağlı güreşte galibiyet için iki omuzun yere değdirilme şartı yoktur. Sırtı yere değdirmek, rakibin kispetini yırtmak veya çıkarmak, ayakları yukarı kaldırıp çivi gibi tutmak, pes ettirmek, ayakları yerden keserek bedeni havada tutmak, meydanı terk ettirmek, kış üstü veya yan üstü düşürerek göbeği açtırmak (açık düşürmek) galibiyet için yeterlidir. Yağlı güreşte 'deste, küçük orta, büyük orta, baş altı, baş' adları altında beş derece bulunur. Kırkpınar gibi kalabalık güreşlerde aynı derecede güreşecek çiftler ne kadar çok olursa olsun hepsi birden güreşir. Yenilenler meydanı terk eder, yenenler tekrar tutuşur ve güreş en arkaya kalan çiftin yapacağı müsabakanın sonucu alınincaya kadar devam eder. Daha çok Güney ve Güneydoğu Anadolu taraflarında yapılan aba güreşi adını pehlivanların giydikleri abadan alır. Önü düğmesiz olan bu üst giysisi belden bir kuşakla bağlanır. Güreşçiler altlarına uzun don veya şalvar giyerler. Tarihi çok eski olan bu Türk güreşinin Orta Asya'dan Hindistan'a, oradan da Çin'e ve Japonya'ya geçtiği söylenmektedir. Türk güreşlerinin hiçbirinde süre sınırı yoktur. Nitekim efsaneye göre, Kırkpınar güreşlerine adlarını veren kırk gaziden ikisi yenilemeyerek yorgunluktan ölmüş ve arkadaşları tarafından güreştikleri yere gömülmüştür.



KOCA YUSUF (1856-1898)

Kırkpınar Güreşleri: Osmanlı döneminde saray dışında güreş müsabakaları daha çok panayırlarda, bayram ve düğün şenliklerinde yapılır, son zamanlarda ise genellikle bir hayır kurumu yararına bu işi meslek edinmiş organizatörler tarafından düzenlenirdi. Panayır güreşlerinin en önemlisi, günümüzde Yunanistan sınırları içinde kalan Kırkpınar'da yapılırdı. Halen her yıl temmuz ayının ilk yarısında Edirne'nin Sarayıçi mevkiinde aynı adla düzenlenen güreşler eski geleneği devam ettirmektedir. Tarihi Orhan Bey zamanına kadar giden Kırkpınar güreşleri, rivayete göre Şehzade Süleyman Paşa ile (ö. 1357) Rumeli'ye geçen kırk gazi yiğidin o civarda güreşmesiyle başlamıştır. Kırkpınar güreşlerinin en önemli özelliği, 'Kırkpınar ağası' denilen bir organizatör tarafından düzenlenmesidir. Güreşlerin yapıldığı son gün meydancılardan biri tarafından kucakta seyircilerin önünde dolaştırılan kuzuya en yüksek fiyatı veren kişi ertesi yılın 'Kırkpınar Ağası' olur. Ağa mart başından itibaren güreşçilere, konuklara ve seyircilere çağrılarda bulunur. İlk iki gün genellikle küçük boyların pehlivanları, son gün ise büyük orta, baş altı ve baş pehlivanlar güreşirler. Kırkpınar güreşleri yağlı güreş tarzında ve bu türün kurallarına uygun olarak kıran kırana yapılır. Galip gelen başpehlivana altın kemer verilir ve üç yıl üstüste başpehlivanlığı elinde tutan kişi üçüncü yılın sonunda altın kemerin temelli sahibi olur. Bu güreşlerin önemli görevlilerinden biri, bütün güreşçileri özelliklerini söyleyerek yüksek sesle tanıtan ve dua yapan cazgırdır. Cazgırlar genellikle eski pehlivanlar arasından çıkar. Bu dualardan şahsa özel olmayanlarından biri şöyledir: "Hoş geldiniz, safâ geldiniz erler meydanına / Şeref verdiniz zümrüt Kırkpınar'a / Besmele ile kispetleri çektiniz ince bele / Okudunuz üflediniz hazret-i pîre / Söğüt dalından odun olmaz / Moskof kızından kadın olmaz / Her ananın doğurduğundan pehlivan olmaz / Hey hey / Allah Allah illallah / Hayırlar gele inşallah / Pîrimiz Hamza Pehlivan / Aslımız neslimiz pehlivan / İki yiğit çıkmış meydâne / Biri birinden merdâne / Biri here, biri kare / İkinin de zoru pâre / Alta geldim diye yerinme / Üste çıktım diye sevinme / Alta gelirsen apış / Üste çıkarsan yapış / Vur sarmayı küdeden at / Gönder Muhammed'e salâvat / Seğirttim gittim pınara / Allah ikinizin de işini onara!"



Türk güreşçilerini ilk defa Fransız'ın gördüğü Doublier,
Sol tarafta sağda (sağdan) Kütük Yusuf, Fâiz, Nureddin,
ve Koca Yusuf'la birlikte.

Kırkpınar başpehlivanlığını 26 yılla en fazla elinde tutan güreşçi, 'Gaddar' lakabıyla da anılan Kel Aliço olmuştur.

Bunlardan başka düğün, Ramazan ve sirk güreşleri de vardı. Düğün sahibinin zenginliğine göre deste, ayak, orta ve baş boylarında olan düğün güreşleri düğünün ilk günü başlar ve son günü biterdi. Her boya verilecek ödüller deve, tay, tosun, koç, keçi ve kumaş türünden olurdu. 1894 Yılı'nda Gelibolu Mevlvî Şeyhi Mustafa Dâniş'in oğlunu evlendirirken Çardak'ta yaptırdığı düğündeki güreşlere Koca Yusuf, Adalı Halil, Kurtdereli, Katrancı ve Kara Ahmed gibi ünlüler katılmış. Kel Aliço da hakemlik yapmıştı. II. Abdülhamid'in izniyle 21 Şubat 1897 günü Kara Ahmed'in de katılımıyla başlayan Ramazan güreşleri birkaç yıl sonra gelenek halini alarak daha ziyade Şehzadebaşı, Çemberlitaş, Kasımpaşa gibi yerlerde yapılmıştır. Osmanlı Devleti'nin son zamanlarında bazı sirklerde de güreş müsabakaları düzenlenmiştir. 1910 yılı Ramazanı'nda Kurtdereli Mehmed Pehlivan, Artidi Efendi'nin Taksim'deki çadır sirkinde 'Cihan Pehlivanı' unvanını almış ve ertesi yıl aynı yerde düzenlenen güreşlere birçok ünlü güreşçi katılmıştır. Osmanlı Türkiyesi'nde 'alafranga' adıyla anılan ilk minder güreşi, İstanbul'da XX. yüzyıl başlarında Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nde yapılmış, gelişmesi ise Cumhuriyet döneminde, özellikle birçok dünya ve olimpiyat şampiyonumuzun çıktığı 1935-1951 yılları arasında olmuştur. (Kaynak: TDV İslam Ansiklopedisi/Abdülkadir Özcan)



RESİM 1: Saim Arıkan ve Arap Faik bir antrenman sırasında.

Modern olimpiyatların ilki olan Atina Olimpiyat Oyunları 06-16 Nisan 1896 yılında Baron Pierre de Coubert başkanlığında organize edildiğinde, Osmanlı Devleti'nin başında Sultan II. Abdülhamit ve Sadrazam Halil Rifat Paşa hükümeti bulunuyordu. Bu ilk Olimpiyat oyunlarına iştirak edebilmek için güreş dalına ilk başvuran Türk'ün Deliormanlı Koç Mehmet olduğu bilinmektedir. (1) Osmanlı İmparatorluğu o yıllarda Uluslararası Olimpiyat Komitesi üyesi olmadığı için, Osmanlı tebaasından Koç Mehmet'in başvurusu reddedilmiştir.

1896 Atina Olimpiyat Oyunları'na ferdi olarak katılma başvurusunda bulunan Koç Mehmet'in yanı sıra Ali Ahmet, Kurtdereli, Kepsutlu Çakır, KocaYusuf, Kara Ahmet, Küçük Yusuf, Pangal Recep, Dulkadiroğlu gibi ünlü pehlihanlar bu dönemin kendine özgü zorlu koşullarından dolayı, sportif ortamın verimli, yarı profesyonel ve daha özgür olduğu Avrupa'ya gitmek (Özellikle Paris) ve güreşmek arzusu taşıyorlardı. Avrupa'da yapılan güreş müsabakalarının sıklaşması Türk güreşçilerinin 'Asri Güreş' de denilen grekoromen güreş stili ile tanışmalarına vesile olmuştur. Koç Mehmet, Filiz Nurullah, Hergeleci İbrahim, Mandıralı Ahmet, Mestan Pehlivan gibi güreşçiler grekoromen güreşte de varlıklarını ve ustalıklarını göstermişlerdir. Başlangıçta Avrupa ile temasta olan azınlıkların ve faal oldukları kulüplerin benimsediği grekoromen güreş kısa zamanda Türk gençlerinin de ilgisini çekmiş, kulüpler arasında hızla yayılmaya başlamıştır.

O yıllarda Osmanlı İmparatorluğu'nun birçok yerinde olduğu gibi, özellikle payitaht İstanbul'da yeni spor kulüpleri faaliyete geçiyor, spor çalışmaları ve müsabaka organizasyonları sürdürülüyordu. 1890 yılından sonra Selanik, İzmir ve İstanbul'da gayri müslim vatandaşların da katılımı ile kurulan kulüpler hakkında o döneme ait Türkçe ve yabancı dilde yayınlanmış gazeteler ve dergiler incelenirse, aşağıda belirtilen kulüplerin hiç de az olmadığı görülebilir (4).

İstanbul'da; Moda (Football Association) İngiliz kulübü, Siyah Çoraplılar Kulübü (Black Stocking Football Club), İngiliz Rugby Club, Kadıköy Spor Kulübü, Elpis, İmogene, Paris Güreş Kulübü, Tatatavla (Kurtuluş) Spor Kulübü, Kadıköy İttihat Spor Kulübü, Beşiktaş Osmanlı Jimnastik Kulübü (Bereket Jimnastik Kulübü), Galatasaray, Ermis, Olympia, Provağrez, Fenerbahçe, Anadolu İttihat Spor Kulübü, Anayanis, Altınordu İdman Yurdu, Erenköy, Türk İdman Ocağı, Süleymaniye, Gürbüzler, Ramblers, Telefoncular, Dar-ül Şefeka, Hilal, Türk Gücü, Kumkaplı İdman Kulübü, Terbiye-i Bedeniye ve Güreş Kulübü, Şark Kulübü gibi kulüpler kurulmuştur.



RESİM 2: Eminönü Halkevi'nde bir güreş müsabakası, 1940' lı yıllar.

Türkiye'de modern anlamda güreş, 1910 yılında grekoromen stildeki çalışmalarla başlamıştır. Modern güreş sporu konusunda güreşçilerimizi eğitmek üzere de Macar antrenör Raul Peter görevlendirilmiştir. 1922 yılında Cumhuriyet'in ilanından önce oluşturulan Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı bünyesinde yer alan Güreş Federasyonu sayesinde ülkede minder güreşi ile ilgili çalışmalar daha düzenli hale gelmiştir. İlk Güreş Federasyonu Başkanlığını da Beşiktaş Osmanlı Jimnastik Kulübü'nün kurucularından Ahmet Fetgeri Bey yapmıştır.

Minder güręşine ilgi gösteren Fenerbahçe, Beşiktaş, Üsküdar, Anadolu, Kumkapı ve Haliç İdman Ocağı kulüplerinde yer alan Türk güręşçilerinin bireysel çabaları, minder güręşinin yaygınlaşp benimsenmesinde önemli rol oynamıştır. Ahmet Fetgeri, Kemal Türel, Tıbbiyeli Sami, Mazhar Kazancı, Dr. Emin Şükrü Kurt, Ressam Acar, Mızıkacı Danyal, Mehmet Ali Fetgeri, M. Sami Karayel, Hattat Şevket , Cemal Sek, Seyfi Cenap Berksoy, Dürrü Sade, Vehbi Emre, Celal Davut Arıbal, İlhami Polater minder güręşine öncülük eden Türk güręşçileri olmuşlardır.

Türk güręşinin yönetiminde en üst basamağı oluşturan Türkiye Güręş Federasyonu, 1922 yılında Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı bünyesinde kurulmuş, 1923 yılında Uluslararası Güręş Federasyonları Birliği'ne (FILA) üye olmuştur.

1924 Paris Olimpiyat Oyunları, Türk güręşçileri için uluslararası alandaki ilk ciddi deneyim olmuştur. Bu olimpiyatlara katılan takımımız Seyfi Cenap Berksoy, Fuat Akbaş, Dürrü Sade, Mazhar Çakar ve Tayyar Yalaz'dan oluşmuş ve takımımızı hazırlayan Raul Peter adındaki Macar antrenör Türkiye'deki minder güręşinin kurucusu olmuştur.



RESİM 3: Fatih Güręş Kulübü (Tabhane Medresesi'ndeki bahçede). Soldan sağa: Adnan Yurdaer, Özdemir, Tantari, Akif Kaya, Yavuz Selekman, Mehmet Bilgir (Boğa Mehmet), Necati, Müzahir Sille, Necati Morgül, Cevat Erdoğan, Özkan Sevsay, Halil Ermiş, Dursun Ali Erbaş.

İSTANBUL GÜREŞ İHTİSAS'IN KURULUŞU

İstanbul Güręş İhtisas Kulübü'nün doğuşundan günümüze gelişini incelerken, kökü Osmanlı Devletinin son yıllarına uzanan Kumkapı Kulübü'nden ve hemen hemen aynı yıllarda kurulan Haliç İdman Ocağı'ndan söz etmeden geçemeyiz. Zira bu iki kulüp yıllarca birbirleriyle sportif rekabetlerini en üst düzeyde sürdürdükten sonra spor tarihimizde pek sık rastlanmayan bir şekilde birleşerek 'İstanbul Güręş Kulübü' adı altında faaliyet göstermeye başlamışlar ve günümüzün İstanbul Güręş İhtisas Kulübü'nü oluşturmuşlardır.

KURULUŞ DÖNEMİ (1919-1938)

Ülkemizde modern güreşin öncülüğünü yapan kulüplerimizin her birinin güreş tarihimiz açısından ayrı ayrı önemi ve değeri vardır. Hepsi Türk Güreşi'nin gelişimi açısından birer kilometre taşıdır. Ancak içlerinden iki kulübümüz, Kumkapı ve Haliç İdman Ocağı özel bir yere sahiptir. Aynı yıllarda kurulan bu iki kulübümüz dönemin en seçkin yöneticilerini ve başarılı sporcularını bünyelerinde buldurmalarının yanısıra birbirleri ile de ciddi bir rekabete sahiptiler. Fakat bu rekabetin günümüz futbol takımlarının ölümcül rekabeti ile uzaktan yakından alakası yoktur! Kurtuluş Savaşı'ndan çıkmış ve yeniden kurulmaya çalışılan genç Türkiye Cumhuriyeti'nin o günkü ekonomik, siyasal ve kültürel koşulları içinde kendi ayakları üzerinde durmaya çalışan her iki kulübümüz, birbirleriyle olan sportif rekabetlerinin yanı sıra dostluğun ve dayanışmanın en seçkin örneklerini gösteriyordu. Resmi müsabakalarda kıran kırana mücadele eden iki kulübün sporcuları bunun dışında birlikte antrenman yapıyor, birbirlerinin tesislerine giderek ortak yaşam alanları oluşturuyordu. Bu anlamlı rekabet ve dayanışma 1938 yılına kadar sürdü ve aynı yıl içinde her iki kulübün yönetim kurullarının aldığı ortak kararla 'İstanbul Güreş İhtisas Kulübü' adı altında birleşildi.



RESİM 4: İstanbul Güreş Kulübü Tabhane Medresesi girişi (Sabri Bahçeci, Bedrettin Lügal).

KUMKAPI KULÜBÜ

Kumkapı Kulübü'nün kuruluş tarihi, ülkemizin kurtuluş tarihinin dönüm noktalarından biri olan Atatürk'ün Samsun'a çıkışı ve Kurtuluş Savaşı'nın fitilinin ateşlendiği 1919 yılında gerçekleşti. Oldukça netameli geçen o sancılı dönemde Kumkapı Küçükayasofya'da kiraathane olarak kullanılan iki katlı metruk bir binanın spor yapılabilecek şekilde düzenlenmesi ile Remzi Binbaşı, İsmail Hakkı Bey (Vefa), Haydar Bey (Kaynak), Vefik Bey (Gürkanlar) tarafından Kumkapı İdman Kulübü kuruldu. Kulüpte, o dönemlerde 'modern güreş' olarak bilinen ve olimpiyat oyunlarındaki tek güreş stili olan 'Grekoromen Güreş'in yanı sıra boks ve gülle/halter antrenmanları da yapılıyordu. Burada bir parantez açıp grekoromen ve serbest stil güreşleri hakkında önemli bir konuya değinmekte fayda var. Antik çağlardan beri yapılan grekoromen güreş, bugün mindere aktarılan şekli ile de tüm dünyada 'Klasik Güreş' olarak bilinmektedir. Serbest güreş ise 20. Yüzyıl başlarında İngiliz kulüpleri ve spor adamları tarafından oluşturulan kuralları ve teknikleri ile ülkemizde tanınmıştır. Anadolu'da yüzyıllardır geleneksel olarak yapılmakta olan 'Karakucak Güreşleri' ile benzerliğinden dolayı serbest güreş grekoromenden sonra tanındığı halde Türk halkı tarafından daha fazla sevilmiş ve benimsenmiştir. Serbest güreşin halen Anadolu'da grekoromenden daha fazla popüler olmasının en büyük nedeni, geleneksel Türk güreşi olan karakucak güreşleri ile olan benzerliğidir.



RESİM 5: İGİK'in ilk güreş takımı Kumkapı Kulübü (1926).

Mütarekenin ardından gelen işgal yılları sonrasında Kurtuluş Savaşı döneminde de çalışmalarını sürdüren Kumkapı Kulübü'nde düzenlenen bir boks müsabakasında boksörlerden birinin aldığı ters bir yumrukla

nakavt olması ve uzun süre kendine gelememesi camiada kısa süreli bir travmaya yol açtı. Bu olay, müsabakaları izleyenlerde, sporcularda ve yöneticilerde büyük bir telaşa ve tartışmaya neden olunca kulüp süresiz olarak kapatıldı. Ülkenin en zor zamanlarında gençlerin ruhen ve bedenen gelişimi için büyük bir öneme sahip olan kulübün kapanmasını içlerine sindiremeyen kuruculardan Vefik Bey (Gürkanlar) ile kulübün idari konularında da söz sahibi olan faal sporcularından Saim Bey (Arıkan), yeniden faaliyete geçmek için çeşitli formüller üzerinde düşünmeye başladılar. Bu iki spor adamının çabaları kısa zamanda meyvesini vermekte gecikmedi. Vefik ve Saim Bey, Şehzadebaşı'nda faaliyetini sürdüren Halk İdman Kulübü'ne başvurarak kürek ve yüzme şubesini Kumkapı'daki eski kahvehanden dönüştürülmüş kulüp lokalinde sürdürmeyi teklif ettiler. Bu teklifin kabul görmesi üzerine Kumpakıp Kulübü yeniden kapılarını genç sporculara açmış oldu.

Kurulduğu tarihten itibaren İstanbul'un (Bir anlamda Türkiye'nin) modern güreşe hevesli ve başarılı gençlerini bünyesine katan, yetiştiren Kumkapı Kulübü 4 yıllık mütareke-işgal ve Kurtuluş Savaşı yıllarını her türlü zorluğa ve imkansızlığa rağmen atlatmayı başardı. Ulu Önder Atatürk önderliğinde genç Türkiye Cumhuriyeti 1923 yılında kurulurken, Kumkapı Kulübü de artık iyiden iyiye kurumsallaşmayı ve kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenmişti. 1923 yılı, siyasi tarihimiz açısından olduğu kadar sportif açıdan da Türkiye Cumhuriyeti için bir milattır. Zira, Osmanlı İmparatorluğu'nun son yıllarında, 1.Dünya Savaşı'nı çıkaran ülkelerden biri olduğu gerekçesiyle ceza aldığı için 1920 Anvers Olimpiyat Oyunları'na katılamayan Türkiye, 1924 Paris Oyunları'na katılma kararı almıştı. Atatürk ve silah arkadaşları savaştan yeni çıkmış bir ülkeyi, tüm maddi imkansızlıklara rağmen sportif yarışmaların halkın moral değerlerini yükselteceği düşüncesiyle olimpiyata göndermeyi kararlaştırmıştı. Bunu 16 Ocak 1924'de yapılan Bakanlar Kurulu toplantısında resmiyete döktüler. Atatürk'ün başkanlığında toplanan Bakanlar Kurulu, 171 sayılı karar ile 1924 Paris Olimpiyat Oyunları'na katılınması ve yapılacak hazırlıklar için Türkiye İdman Cemiyeti İttifakı'na 17 Bin TL. (O günün şartlarına göre oldukça iyi bir meblağ!) kaynak aktarılmasını kararlaştırdı. Bakanlar Kurulu'nun almış olduğu kararda üzerinde durulan bir diğer önemli husus ise, elit sporcuların yetiştirilmesi ve antrene edilmesi için Avrupa'dan spor uzmanlarının Türkiye'ye getirilerek istihdam edilmesidir. Bu kararın Resmi Gazete'de yayınlanması ve yürürlüğe girmesi üzerine derhal kollar sıvandı ve ilk olarak Macaristan'dan güreş antrenörü olarak Raul Peter getirildi. Peter, 'Alafranga Güreş' denilen grekoromen güreşte her geçen gün büyüyen, bünyesindeki başarılı güreşçilerle etkisini hissettiren Kumkapı Kulübü'nün sporcularını çalıştırmaya başladı. İlerleyen yıllarda Finlandiya'dan Onni Pellinen de Kumkapı'da sporcu yetiştiren yabancı hocalardan biri olacaktı.



Raul Peter



Pellinen



RESİM 6: Ülkemize ve İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde antrenör olarak hizmet veren yabancı antrenörler (Sağda Raul Peter, solda Finli Onni Pellinen). Sonraki yıllarda Aleksandre Şasa, Stefan Rusu ve Ahad Aliyev gelmişlerdir.

1924 Paris, 1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları'nda ülkemizi temsil eden sporcularımızın modern güreşin teknik ve taktiklerinin yanısıra devlet desteğiyle tanışması, yukarıda sözü edilen Bakanlar Kurulu'nun 171 sayılı kararı ile olmuştur.

1924 Paris Olimpiyat Oyunları'na Ali Sami Bey (Yen) başkanlığında katılan Türk kafilesinde 11 atlet, 3 bisiklet, 2 halter, 1 eskrim, 5 güreş ve 18 kişilik futbol oyuncusu yer alıyordu. Güreş Federasyonu Başkanı Ahmet Fetgeri Bey (Aşeni) başkanlığında ve antrenör Raul Peter nezaretindeki güreş takımımız ise şu isimlerden oluşuyordu: 58 Kg. Mazhar Bey (Çakın), 67 Kg. Fuat Bey (Akbaş), 75 Kg. Tayyar Bey (Yalaz), 82.5 Kg. Seyfi Cenap Bey (Berksoy) ve Dürrü Bey (Sade). Oyunlar neticesinde sporcularımızın ülkemize madalyasız dönmesi keyifleri biraz kaçırsa da, bunca badire atlattığı ve henüz yeni kurulmuş bir ülkenin bütün imkansızlıklara rağmen katılma cesaretini göstermesi bile başlı başına bir olay kabul edildi.



RESİM 7: 1931 yılında İstanbul Şampiyonu olan kulüp güreşçileri.

Olimpiyat sonrası Kumkapı İdman Kulübü her ne kadar Halk İdman Kulübü ile anlaşmalı olarak eski yerinde faaliyetini sürdürse de, döneme hakim olan tedirgin hava ve zaten eski olan binanın spor yapmaya zamanla daha elverişsiz hale gelmesi kulüp yöneticilerini yeni arayışlara itti. 1925 yılında İsmail Hakkı Bey (Vefa) ve arkadaşları dönemin Emniyet Müdürü Hasan Reşat Bey'e (Tanrıkkurt) başvurarak yine Kumkapı'da bulunan Merdivenli Kilise'nin tam karşısında yer alan, yine kiliseye ait salona talip oldular. Nihayet, uzun uğraşlar sonunda ikna olan Hasar Reşat Bey'in destek ve yardımı ile salona taşındılar. Ancak gayri faal durumdaki salon son derece bakımsız ve harap haldeydi. İlk olarak salonu onardılar ve kullanılabilir hale getirdiler. İran Jimnastik Kulübü'nden getirilen minderlerle çalışmalarına başladılar. Çalışmalar, aynı zamanda yönetici de olan Seyfi Cenap Bey (Berksoy) antrenörlüğünde sürdürülüyordu. Gel gelelim bu dönem fazla uzun sürmeyecekti. Durumdan hoşnut olmayan kilise ile Patrikhane'nin

itirazları neticesinde açılan tahliye davaları kulüp aleyhine sonuçlandı. Tekrar kiliseye geçen salon, Kumkapı Kulübü tarafından boşaltıldı. İsmail Hakkı Bey de dava sonucu üç ay ceza aldı, ancak cezası tecil edildi.

Kısa süren yeni salon macerasından sonra tekrar eski metruk kahvehaneden bozma salona dönüldü. Antrenörlüğe de Mısır'dan gelen Tahsin Pehlivan getirildi. Tahsin hoca aynı zamanda da bir Bektaşî Dedesi idi!

Kumkapı Kulübü, 1924 yılında yapılan Büyükler Türkiye Grekoromen Güreş Şampiyonası'na da tek kelimeyle damgasını vurdu. 62.5 kiloda Dürrü Bey (Sade), 73 kiloda Seyfi Cenap Bey (Berksoy), 87 kiloda Tayyar Bey (Yalaz) ve Ağır sıklette de Suat Bey (Armatör) birinci oldular.

Hikmet Bey güreş ajanlığı tarafından 1926 yılında Gülhane Parkı'nda yapılan Türkiye Şampiyonası'nda da Saim Bey (Arıkan) ile Vefik Bey (Gürkanlar) tarafından temsil edilen Kumkapı Kulübü yıl sonuna doğru yeniden salon arayışlarını hızlandırdı. Bu kez Cumhuriyet Halk Partisi'nin Kumkapı'daki binasının altında yer alan salona talip olunmuştu. Üst düzeyde temaslar yapıldı. Konu Atatürk'e kadar gitti. Ulu Önder'in oluruyla salon 1927 yılında Kumkapı Kulübü'ne tahsis edildi. Bunda Ulu Önder Atatürk'ün güreşe olan teveccühü, Kumkapılı yöneticiler ve sporcuların saygınlığının da payı büyüktü.

1927 yılının bir önemli özelliği de genç Türkiye Cumhuriyeti'nin ikinci kez katılacağı 1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları'nın hazırlık yılı olmasıydı. Bu dönemde Kamil Bey (Yalman), Bedri Bey (Kaptan) ve Cafer Bey Kumkapı Kulübü'ne katıldılar. Güreş Federasyonu Başkanı Ahmet Fetgeri Bey'in (Aşeni) yanısıra ikinci başkan Burhanettin Bey (Felek) ve Milli Takım Antrenörü Macar Raul Peter yönetiminde Kumkapı olimpiyat çalışmalarına başladı.



Takım olarak katıldığımız 1928 Olimpiyat olan Amsterdam'da da hep güreşçi ve bir de haltercimiz vardı. Fotoğrafta ilk sıradaki güreşçilerdir.

RESİM 8: Amsterdam Olimpiyat Oyunları

Derken 1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları geldi çattı. Burhanettin Bey (Felek) başkanlığında Türk kafilesinde 6 atlet, 5 bisikletçi, 1 halterci, 4 eskrimci, 6 güreşçi ve 20 kişiden oluşan bir futbol takımı bulunuyordu. Güreş Milli Takımımız ise şu isimlerden oluşmuştu: 58 Kg.Burhan Bey (Conker), 67 Kg.Tayyar Bey (Yalaz), 62 Kg.Saim Bey (Arıkan), 79 Kg. Nuri Bey (Boyturun), Ağır Sıklette Mehmet Bey ve

Şefik Bey. Altı kişilik takımın dördü Kumkapı (Tayyar, Saim, Nuri, Çoban ve Şefik beyler), ikisi ise Haliç Kulübü'ndendi. Yapılan müsabakalarda Burhan ve Şefik Beyler ilk maçlarında yenildiler. Tayyar Bey dördüncü, Saim Bey altıncı, Nuri Bey ile Çoban Mehmet ise yedinci olarak adlarını Olimpiyat Kütüğü'ne yazdırdılar. Güreşçilerin yanı sıra kulüp bünyesinde halter çalışmaları yapan 'Güllecî' lakaplı Cemal Bey (Erçman) de bu branşta gösterdiği başarıları neticesinde ülkemizi 1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları'nda temsil etmişti. 1924 Paris'te kolundan sakatlandığı için başarılı olamayan Cemal Bey, 1928 Amsterdam'da 64 kiloda mücadele etti ve 262.5 kilo toplam ağırlıkla Oyunlar'ı 8. olarak tamamladı. 1920'li yılların sonlarına doğru güreş halk arasında her geçen gün popüleritesini artırıyor. Spor yapmak isteyen gençlerin de Ata sporuna karşı ilgisi büyüktü. Güreş şubeleri olan Anadolu, Beşiktaş, Haliç, Kumkapı ve Darüşşafaka gibi kulüplere güreş yapmak isteyen gençler tarafından yoğun bir talep oluyordu. Kulüpler de yetenekli gençleri bünyelerine katarak Türk güreşine hizmet etmeyi sürdürüyordu. Müsabakalar sadece yerel ya da ulusal turnuvalarla sınırlı değildi. Yabancı kulüplerle de ilişkiye geçiliyor, dostluklar kuruluyor ve birlikte turnuvalar düzenleniyordu. Bu organizasyonlar da, güreşin yurt çapında yaygınlaşmasında önemli bir rol oynuyordu.



RESİM 9: 1931 yılında Atina'da yapılan Dostluk Turnuvası'nın kapanış töreni.

1930'lu yıllara gelindiğinde Türkiye ile Yunanistan arasında bir yakınlaşma oldu. Bunun en büyük sebebi ise Avrupa'da faşist dalganın yükselmeye başlamasıydı. Aynı yıllar içerisinde İtalya ve Almanya'da kurulan faşist yönetimlerin yayılcı ve saldırgan politika izlemeleri, Balkanlar ve Orta Doğu'yu hedef alan politikaları, Avrupa'da devletlerin silahlanmaya hız vermeleri, Milletler Cemiyeti'nin bu gelişmeleri engelleyememesi, I. Dünya Savaşı'nın sonunda imzalanan antlaşmaların barışı koruyamaması, Balkan ülkeleri arasında bir işbirliğini zorunlu kıldı. Karşılıklı yapılan görüşmeler sonucu 9 Şubat 1934'te Türkiye,

Yunanistan, Yugoslavya ve Romanya arasında 'Balkan Antantı' imzalandı. Böylece Türkiye, hem batı sınırının güvenliğini sağladı hem de bölgede barış ortamı yaratarak dünya barışına katkıda bulundu.



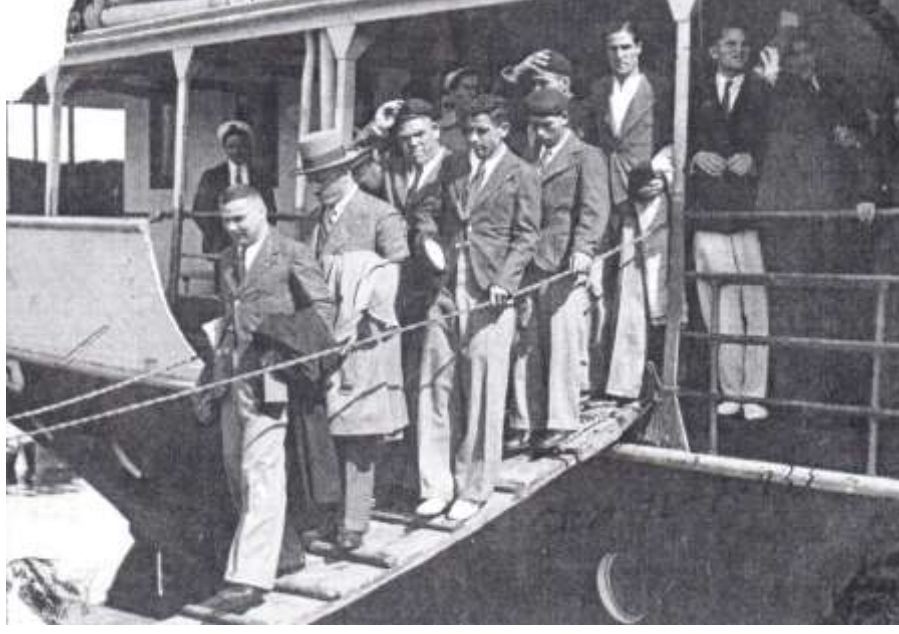
RESİM 10: Birinci Balkan Şampiyonası'na katılan Türk Takımı... Soldan sağa; Raul Peter, Küçük Mustafa, Abbas Sakarya, Saim Arıkan, Büyük Mustafa (Çakmak), Yusuf Aslan, Nuri Boytorun, Çoban Mehmet.

Balkan Antantı'na Bulgaristan, Yunanistan ile arasındaki sınır sorunu, Arnavutluk ise İtalya'dan çekindiği için katılmadı. Yapılan anlaşmayla sınırları karşılıklı olarak korumak, ortaya çıkabilecek tehlikeleri birlikte önlemek, üye devletlerden birine yapılacak saldırı karşısında hep birlikte savunma yapmak hedefleniyordu. Balkan Antantı'nın bir faydası da spora oldu. Atatürk'ün üye ülkeler arasında spor organizasyonları yapılması fikrine Yunan Başbakanı Venizelos da sıcak bakınca 1932 yılında başlayan Balkan Şampiyonaları geleneksel hale getirildi. Türk-Yunan yakınlaşması zaten daha önce sporda da meyvesini vermişti. Özellikle de güreşte... 1931 yılında Haliç İdman Ocağı tarafından Yunanistan'dan davet edilen dört kişilik bir takımın katılımı ile dostluk müsabakaları düzenlenmişti. Başlangıçta Kumkapı Kulübü'nün de katılması planlanmıştı, ancak hasılat konusunda anlaşma sağlanamadığı için bu gerçekleşmedi. Fakat bu durum Saim Arıkan'ın misafir Yunan takımı yöneticileri ile kişisel dostluk kurmasına engel olamadı. Bir süre sonra da Yunan ekibi Kumkapı'yı Yunanistan'a davet etti. Tamamı Yunan Milli Takımı sporcularından oluşan Yunan Takımı ile Atina'nın Averof Stadı'nda yapılan müsabakaları Kumkapı 4-2 kazanmayı başardı.



RESİM 11: Türkiye-Macaristan Dostluk Turnuvası anısı 1933 (Türkiye'yi temsilen kulübümüz sporcularıyla Macar güreşçiler).

Bu, Kumkapı Kulübü'nün ilk uluslararası başarısı olmayacaktı. 1932 yılında İstanbul'da yapılan Balkan Şampiyonası'nda 66 kiloda Saim Bey (Arıkan) altın madalya alacaktı. Takip eden yıllarda da bir çok Türk sporcusu Balkan Şampiyonaları'nda başarılı sonuçlar almaya devam edecekti. Bu yıllarda Kumkapı Kulübü'nün başkanlığını İsmail Hakkı Bey (Vefa) sürdürüyordu. 1933 yılına gelindiğinde Kumkapı İdman Kulübü'nün mali bakımdan güçlendirilmesi amacı ile İsmail Hakkı Bey'in ticarethanesinin de bulunduğu Vefa semtinde kurulu Vefa Spor Kulübü ile birleşilmesi çalışmalarına hız verildi. İsmail Hakkı Bey'in aracılığı ile yapılan görüşmeler olumlu sonuçlandı ve iki kulüp işbirliğine gitmeye karar verdi. Gelgelelim bu birliktelik uzun ömürlü olmadı. Zira, Vefa Kulübü futbola ağırlık verirken Kumkapı'nın sportif anlayışında ağırlık güreş branşındaydı. İki kulüp arasındaki bu anlayış farkı kısa zamanda ayrılığı beraberinde getirdi. Aynı dönemde Kasımpaşa'da da Ahmet Bey (Laz Ahmet) öncülüğünde Kasımpaşa Kulübü kuruldu. Semtteki güreşe meraklı gençleri bünyesine toplayan Kasımpaşa da Türk güreşine hizmet vermeye başladı.



RESİM 12: Kulüp takımımız, SSCB Güreş Takımı ile yapılacak dostluk müsabakası için Odesa'da (12 Temmuz 1934).

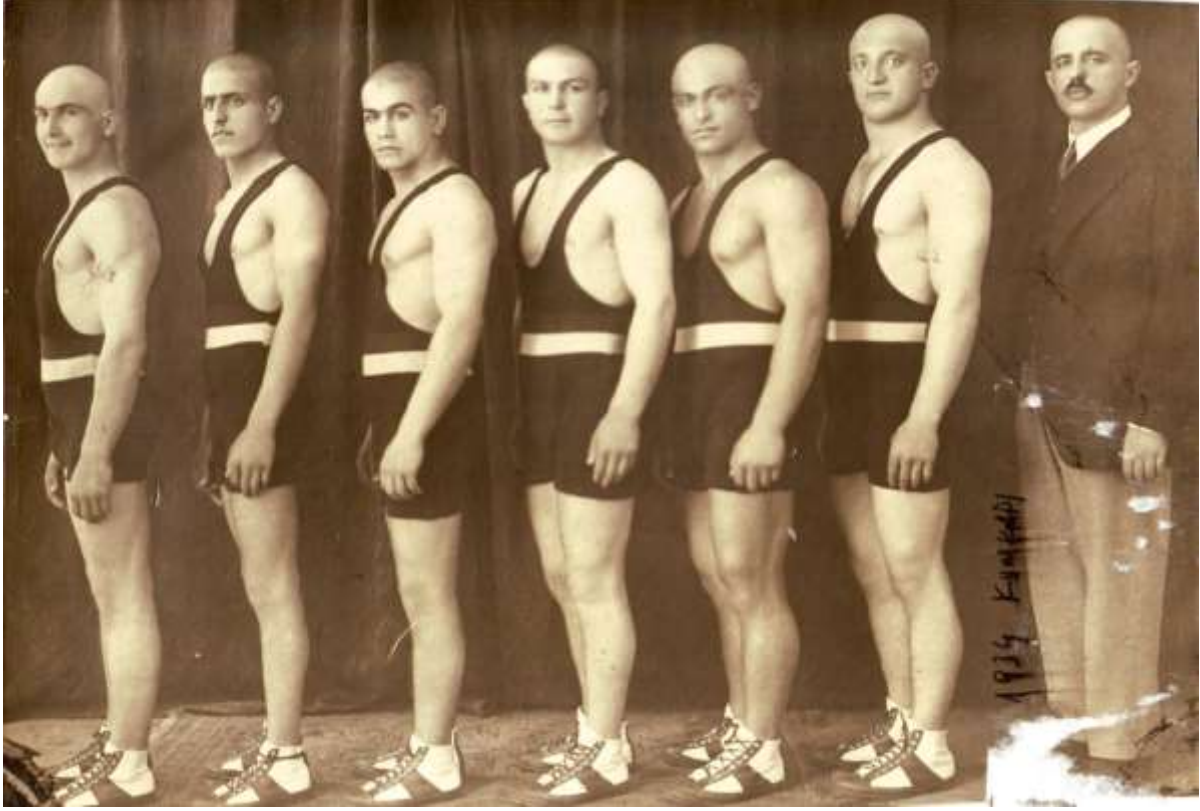
Bütün bu karmaşa 1934 yılına kadar devam etti. Maddi sıkıntılar ile karşı karşıya kalan Kumkapı, ayakta kalmak ve varlığını sürdürmek için çeşitli çözüm yolları arıyordu. Aynı dönemde bir başka önemli gelişme de Galatasaray Kulübü bünyesinde yaşanıyordu. 1930'lu yılların başlarında Galatasaray Spor Kulübü ile Galatasaray Lisesi arasındaki organik bağın korunmasını isteyen kulüp yönetimi lise dışından futbolcu alınmasına karşıydı. Buna karşın başını Yusuf Ziya Öniş'in çektiği bir grup ise profesyonelleşme taraftarıydı. Kulübün dışa açılması, her yerden oyuncu alabilen ezeli rakipleri Beşiktaş ve Fenerbahçe ile eşit şartlarda rekabet etmesini istiyorlardı. Anlaşmazlık giderek büyüdü. Kulüp üyelerinden Eşref Şefik Atabey'in, Olimpiyat Dergisi'nde Galatasaray aleyhinde yazdığı yazı gerekçe gösterilerek kulüpten ihraç edilmesi bardağı taşıran son damla oldu. Profesyonelleşme taraftarları kulüpten ayrılarak 1933 yılında 'Ateş-Güneş' adı altında yeni bir kulüp kurdular. Kulübün adı, daha sonra kulübü iki kez ziyaret eden Atatürk'ün isteği ile 'Güneş' olarak değiştirildi. Başkanlığa da Atatürk'ün yaveri Cevat Abbas Gürer getirildi.



RESİM 13: 1935 yılındaki Türk Takımı... Soldan sağa; Abbas Sakarya, Yaşar Erkan, Saim Arıkan, Mustafa Çakmak, Nuri Boytorun, Çoban Mehmet.

Atatürk'ün ve devletin desteğini arkasına alan kulübün bünyesinde futbolun yanısıra atletizm, kürek ve güreş takımları da faaliyet gösteriyordu. Bu durum Kumkapı için de bir kurtuluş ümidi oldu. Maddi sıkıntılarla boğuşan Kumkapı Kulübü tek çareyi her hangi bir şart ileri sürmeksizin Güneş Kulübü bünyesine katılmakta buldu. Kulüp, gerek adresini, gerek sportif faaliyetlerini, gerekse kurumsal pozisyonunu muhafaza ediyor ancak, 'Güneş Kulübü A Bölgesi' adını kullanıyordu. Katılım, bir bakıma formaliteden ibaretti! Aynı zamanda Kumkapı ile yapıcı bir rekabeti bulunan Haliç İdman Ocağı da, 'Güneş Kulübü B Bölgesi' adı altında varlığını sürdürüyordu. Her iki kulüp Güneş Kulübü'nden ayda 90'ar Lira para yardımı alıyor, aradaki koordinasyonu sağlayan Saim Bey (Arıkan), aynı anda para trafiğini de yürütüyordu.

1936 yılı Türk Spor Tarihi için önemli bir dönüm noktasıydı. Hatta bir milattı denilebilir. Bu yıl içinde düzenlenen Berlin Olimpiyat Oyunları'nda Türkiye ilk madalyasını Kumkapı Kulübü'nden Mersinli Ahmet Kireççi ile kazanacaktı. Kireççi'nin, serbest stil 79 kiloda aldığı bronz madalya Cumhuriyet tarihimizin ilk olimpiyat madalyası olarak kayıtlara geçecekti.



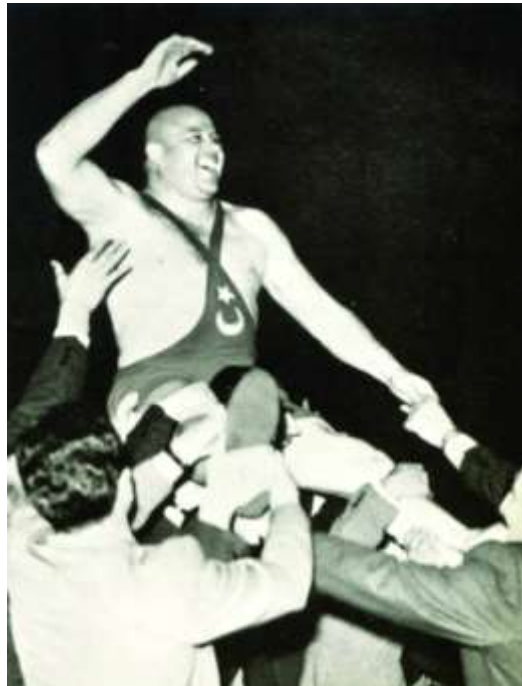
RESİM 14: Kumkapı Kulübü (1934).

1936 Berlin Olimpiyat Oyunları Türkiye açısından bir ilke daha sahne olacaktı. Mersinli Ahmet Kireççi'nin bronzundan sonra ilk altın madalyamızı yine Kumkapı Kulübü'nde güreş yapan Yaşar Erkan'la elde edecektik. Grekoromen stil 61 kiloda mücadele veren Yaşar Erkan, ilk olimpiyat altınını boynuna geçiren güreşçimiz oldu. Türkiye Cumhuriyeti'nin olimpiyatlarda aldığı ilk altın madalyayı kazanan Yaşar Erkan, "Şampiyonluk kürsüsünde şanlı bayrağımız şeref direğine çekilirken kendimi tutamadım, gözlerimden yaşlar sel gibi aktı. Yüz yirmi bin kişinin ve Hitler'in önünde bayrağımızı şeref direğine çekirtmek ve ayakta güzel marşımızı dinletmek zevklerin en güzeli ve en büyüğüdür." diyordu, basın mensuplarına yaptığı açıklamada... Yaşar Erkan'ın büyük bir coşkuyu yaşadığı o sıcak saatlerde Türkiye'de bir memur da Mors alfabesi ile tıkr tıkr bir telgraf çekmektedir Berlin'e... Telgrafta, "Kendin küçüksün ama memleket için önemli bir iş yaptın. Artık adın Türk Spor Tarihi'ne geçti. Çok yaşa Yaşar!" yazmaktadır. Telgrafın altındaki imza ise Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e aittir. Elbette bu övgü, bu onur ve gururun bir muhatabı da Kumkapı Kulübü'dür.

Türk güreşinin iki lokomotifleri Kumkapı Kulübü ile Haliç İdman Ocağı faaliyetlerini, 1938 yılında kapanana kadar Güneş Kulübü bünyesinde devam ettirdiler.



RESİM 15: 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'nda ülkemize ilk olimpiyat altın madalyasını kazandıran Yaşar Erkan.



RESİM 16: 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'nda Cumhuriyet tarihinin ilk madalyasını (Bronz) alan Mersinli Ahmet Kireççi, 1948 Londra'da ise Altın madalya aldı.

HALIÇ İDMAN OCAĞI

Haliç İdman Ocağı'nın kuruluşu da tıpkı Kumkapı Kulübü gibi 1919 yılında gerçekleşti. Cavit Bey (Saçlı), Tayyar Bey (Yalaz), Cemal Bey (Yalaz), Vehbi Bey (Emre), Sadullah Bey (Çiftçioğlu), Şefik Bey (Bahriyeli), Necati Bey'den (Tokbudak-antrenör) oluşan Eyüp'lü gençler, Ayakapı semtinde yer alan iki katlı bir binada Haliç İdman Ocağı'nı kurdular. Kulüp bünyesinde futbol, güreş, kürek ve yüzme branşları yer alıyordu. Kuruluşun hemen ardından Münir Bey (Çalışalp), Şefik Bey'in kardeşi Faik Hoca, Gülleci Cemal (Erçman), Dürrü Bey (Sade) gibi dönemin seçkin sporcu ve yöneticileri de kulübe katıldılar. Haliç İdman Ocağı da, kuruluşundan itibaren Kumkapı Kulübü ile birlikte modern güreşin ülkemizde gelişmesi, yaygınlaşması için çalıştı ve uluslararası arenada elde edilen başarılarında öncü bir rol üstlendi.

İlk uluslararası ve yarı milli müsabakalarda mücadele veren milli takımlarımızın neredeyse tamamı bu iki kulübün sporcularından oluşuyordu. Kuruluş aşamasının ardından süratle gelişen ve büyüyen Haliç İdman Ocağı, 1927-28 yıllarına gelindiğinde sahilde yer alan ve harap halde olan kulüp binasına sığmaz oldu. Yönetim, çözüm olarak kulübü Saraçhane'de yer alan Letafet Apartmanı'nın üst katındaki salona geçici olarak taşıma kararı aldı. Ardından da Kulüp Başkanı Vehbi Bey'in (Emre) çabası ve temasları sonucunda Haliç İdman Ocağı, Fatih'teki 'Tabhane Medresesi'ne taşındı. 1929 yılına gelindiğinde de kulüp bünyesinde faaliyet gösteren futbol ve kürek branşları lağvedildi.



RESİM 17: Güreşimize uzun yıllar sporcu ve antrenör olarak hizmet veren Koç Ahmet (Birinci resim). Yaşar Erkan (Solda) ve Saim Arıkan.

Haliç İdman Ocağı'nın tanınmış sporcuları arasında; bizzat kulübün başkanlığını da yapmış olan Tayyar Yalaz, Bahriyeli Şefik, Necati Tokbudak, Dürrü Bey, Çoban Mehmet, Küçük Hüseyin, Yusuf Aslan, Aziz ve Cemal Pehlivanlar, Küçük Mustafa ve Halil Kaya gibi dönemin önde gelen güreşçileri vardı.



RESİM 18: Kumkapı ve Haliç İdman Ocağı Kulüpleri arasında çıkan ihtilaf sonucu yaşanan arbedede ikiye bölünen kupa, İGİK tesislerindeki müzede sergileniyor.

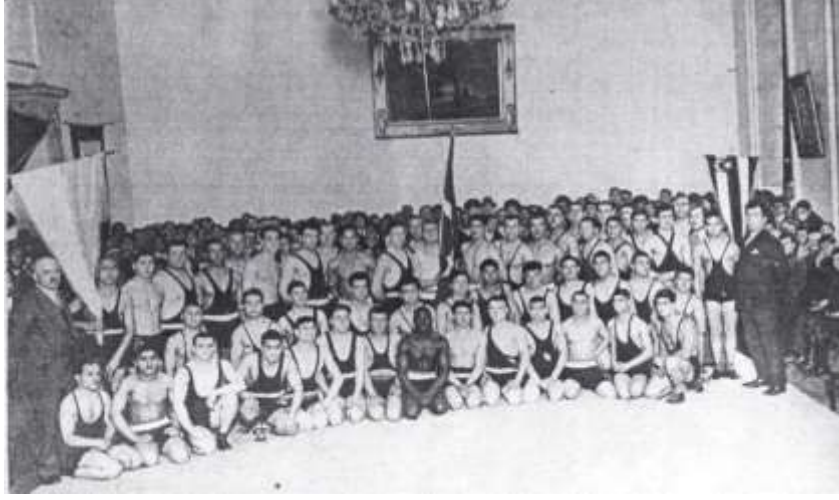
Genç Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun ilk yıllarından itibaren Haliç İdman Ocağı ve Kumkapı kulüpleri, Türk güreşinin gelişmesinde, dünya sahnesine taşınmasında, saygın bir konuma yükselmesinde, halk tarafından sevilmesi ve benimsenmesinde diğer kulüplere nazaran daha aktif bir rol üstlendiler. Her zaman dostluk çerçevesinde yapıcı bir rekabet içinde bulunan bu iki kulübümüz arasındaki tek tatsız olay 1930 yılında yaşandı. O yıllarda İstanbul Güreş Ajanlığı (İl Temsilciliği) görevini yürüten İsmail Hakkı Bey (Vefa) 'İstanbul Güreş Kupası' adı altında tüm İstanbul kulüplerinin katılımını sağladığı bir turnuva düzenlemişti. Turnuvada başarı kriteri olarak takım müsabakaları baz alınacaktı. Kumkapı İdman Kulübü, Haliç İdman Ocağı, Anadolu Kulübü (Başkanı Burhanettin Bey/Felek idi) ve Beşiktaş'ın katıldığı İstanbul Güreş Kupası'nda Haliç İdman Ocağı, Anadolu ve Darüşşafaka kulüplerinden takıma dahil ettiği sporcuların yanısıra Tophane Sanat Okulu'ndan da Faik Hoca'yı güreştirince kendisine birinciliği getirecek puana sahip oldu. Durumun farkına varan Kumkapı Kulübü'nün itirazı üzerine iki güreşçinin aldığı galibiyetler değerlendirme dışı tutuldu ve Organizasyon Komitesi kupanın Kumkapı Kulübü'ne verilmesini kararlaştırdı. Kupanın ödül töreni, o zamanki Beyoğlu Emniyet Amirliği arkasında yer alan Patrikhane'ye ait jimnastik salonunda yapılacaktı. Tören başladığı sırada Haliç İdman Ocağı Başkanı Vehbi Bey (Emre) ve yönetici Necati Bey'in (Tokbudak) başını çektiği kalabalık bir grup salonu basarak kupayı zorla almak istedi. Yoğun tartışmaların ardından kupa Haliç İdman Ocağı'nın elinde kaldı. Bunun üzerine Kumkapı Kulübü'nden Saim Bey (Arıkan), duruma müdahale etti ve kupayı Haliçliler'in elinden almak istedi. Salonda bir anda bir arbede koptu. Ortalık karıştı. Yaşanan itiş-kakış esnasında iki kulüp sporcularının elinde kalan kupa ikiye bölündü! Kupanın üstü Haliç İdman Ocağı sporcularında, altı ise Kumkapı Kulübü'nden Saim Bey'in (Arıkan) elinde kaldı! Bir müddet devam eden arbede polisin müdahalesi ile son buldu. Her iki kulüp yöneticileri de ellerindeki kupa ile tesislerinin yolunu tuttu. Daha sonra Haliç İdman Ocağı yöneticilerinin ellerinde kalan kupanın üst kısmına 'Gasp edilen hakkımız' yazısını yazdırdığı görüldü! Olayların ardından Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı İstanbul Bölge Müdürlüğü, Haliç İdman Ocağı antrenörlerinden Necati Bey'e (Tokbudak) ömür boyu men, Başkan Vehbi Bey'e de (Emre) geçici boykot cezası verdi. (Daha sonra görüleceği gibi, iki kulübün birleşmesi neticesinde söz konusu kupanın alt ve üst kısmı yeniden birleştirilerek İstanbul Güreş Kulübü müzesinde yerini aldı.) Geçici boykot cezası alan Vehbi Bey'den (Emre) sonra 1934 yılında kısa bir süre kulüp başkanlığına Jandarma Yüzbaşı Fuat Bey seçildi. Ancak, aynı yıl İstanbul dışına tayini çıkan Fuat Bey başkanlıktan

ayrılmak zorunda kaldı. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi Haliç İdman Ocağı, bir de kulüp lokali sorunu yaşadı. Vali Muhittin Üstündağ zamanında dönemin Belediyesi Haliç İdman Ocağı'nı Tabhane Medresesi'nden çıkardı. Bir anda sporcuların sokağa atılması ile karşı karşıya kalan kulüp yönetimi sorunu çözmek için çalmadık kapı bırakmadı. Nihayet İstanbul Güreş Ajansı İsmail Hakkı Bey (Vefa) devreye girerek kulübün yine Tabhane Medresi'nde kalmasını sağladı. Ancak çalışma alanları değişmişti. Bu kez medresenin yemekhanesini salon olarak kullanarak kullanacaklardı!



RESİM 19: 1937 Yılında Finlandiya'da yapılan Finlandiya-Türkiye dostluk müsabakasına katılan güreşçiler.

1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'nda iki güreşçimizin elde ettiği başarıların ulusal gururumuza ve Türk güreşinin ivme kazanmasına katkıları büyük olmuştu. Bu başarılar Ulu Önder Atatürk'ü de çok mutlu etmişti. Spora, özellikle de güreşe oldukça meraklı olduğu bilinen Atatürk, çeşitli vesilelerle sporcuları taltif ve teşvik ediyordu. Hatta, Berlin Olimpiyat Oyunları'nın altın adamı Yaşar Erkan'a bir ev verilmesi için bizzat talimat vermişti. İlerleyen hastalığının tedavisi sırasında bile zaman zaman güreşçileri bulunduğu yere davet edip kendisinin ve yanındaki devlet erkanının huzurunda güreştiriyor ve bu müsabakaları büyük bir keyifle izliyordu. Ulu Önder, 19 Mayıs 1938 yılındaki Gençlik ve Spor Bayramı törenlerini ağırlaşan hastalığı nedeniyle izleyememişti. Yalova /Termal'de kaldığı günlerde verdiği emir ile Saim Arıkan, Çoban Mehmet, Mersinli Ahmet, Büyük Mustafa (Çakmak), Yaşar Erkan, Ahmet Harmancı ve 'Bakır Yırtan' lakaplı Salih Pehlivan gibi sporculardan oluşan bir grup Atatürk'ün huzurunda güreştiler. Kıran kırana geçen ve büyük bir görsel ziyafet sunan güreşleri keyifle izleyen Gazi Mustafa Kemal ağır ve acılarını unutmmuş gibiydi. Güreşler sonrasında kendisine takdim edilen Bakır Yırtan Salih Pehlivan'ın acı kuvvetini sınamak istedi ve bir bakır tepsi getirilmesini istedi. Salih Pehlivan, başta Atatürk olmak üzere orada biriken kalabalığın meraklı bakışları altında bakır tepsiyi biraz zorladıktan sonra adeta bir kağıt gibi yırtıverdi! Bunun üzerine Atatürk bir tepsi daha getirilmesi için emir verdi. Bu kez görevlilere tepsiyi yağlamalarını söyledi. Salih Pehlivan bu tepsiyi de kavrayıp yırtmaya çalıştı. Elleri kayınca parmaklarını bir pençe gibi kasıp tepsiye yükledi ve ilk tepsi gibi yağlı tepsiyi de acı kuvvetiyle ikiye ayırdı! Harcadığı kuvvet o kadar büyüktü ki, bakır tepsiyi kavradığı yerlerde Salih Pehlivan'ın derin parmak izleri kalmıştı! Oldukça keyiflendiği gözlenen Atatürk, güreşçilerin onurlarına verilen ziyafetin ardından o günün anısına her birine 50'er Liralık banknotları kendi eliyle imzalayarak hediye etti. O günün şartlarında oldukça iyi bir meblağ olan 50 Lira'nın ayrıca güreşçiler için manevi değeri de oldukça büyüktü.



RESİM 20: Eminönü Halkevi'nde düzenlenen İstanbul Şampiyonası'na katılan güreşçiler. Sol en başta İsmail Hakkı Vefa..

1938 yılının önemli bir olayı da Türkiye'ye ikinci yabancı antrenörün getirilmesiydi. 1924 yılındaki Paris Olimpiyat Oyunları öncesi Milli Takım'ın başına gelen Macar Raul Peter'den tam 14 yıl sonra bu kez modern güreşte son derece başarılı bir ülke olan Finlandiya'dan Onni Pellinen ülkemize davet edildi. Bu büyük güreş ustasının gelişi, kulüplerimizde ve sporcularımızda yeni bir heyecan, şevk ve motivasyon kaynağı oldu.

Türkiye Güreş Federasyonu için gelmesine karşın, Pellinen çeşitli dönemlerde İstanbul Güreş Kulübü'nde de çalıştı. Finlandiya'nın en önemli güreş adamlarından biri olan Onni Pellinen'in üç olimpiyat madalyası bulunuyordu. Grekoromen yarı ağır sıkllette güreşen Finli güreş adamı, 1924 Paris'te ve 1928 Amsterdam'da üçüncü, 1932 Los Angeles'ta da 33 yaşında olmasına rağmen ikinci olmuştu. Atatürk'ün ölümünden kısa bir süre önce ülkemize gelen Onni Pellinen, Nuri Boytorun ve Saim Arıkan ile birlikte güreşçilerimizi çalıştırdı. Pellinen ile birlikte çalışan bizim güreş ustalarımız arasında Hüseyin Erkmen, Halil Kaya, Servet Meriç, Mustafa Çakmak, İzmir'den İstanbul Güreş İhtisas Kulübüne gelen Bekir Yolcu, Çoban Mehmet ve Celal Atik gibi isimler vardı. Daha sonra bu isimlere Kenan Olcay, İhsan Kaba, Reşat Koler, Nevzat Kaçar, Ahmet Kandemir, Rızık Demir, Ahmet Yenel gibi şampiyonlar da katıldı.



RESİM 21: 1937 Güreş Milli Takımımız.

BİRLEŞME SONRASI GELİŞİM (1938-1978) (İSTANBUL GÜREŞ İHTİSAS KULÜBÜ)

Kumkapı İdman Kulübü ve Haliç İdman Ocağı'ndan İstanbul Güreş Kulübü'ne...

1938 yılının mayıs ayına gelindiğinde çanlar Güneş Kulübü için çalıyordu. Gücünü devletin liberal kanadından alan Güneş'in varlığını sürdürmesinin nesnel koşulları artık ortadan kalkmıştı. Atatürk'ün ağırlaşan hastalığı siyasi elitler arasında güç dengesinin değişeceğinin ve devletçi elitlerin ağırlığının siyasi, ekonomik ve toplumsal yaşamın her katmanında artacağına habercisiydi. Yusuf Ziya Bey, sanıldığına aksine Atatürk'ün ölümünden sonra değil, yaklaşık altı ay önce kulübün futbol, atletizm, güreş ve denizcilik şubelerinin kapatıldığını açıklamıştı. İnönü'nün Cumhurbaşkanı olmasının ardından, devletçi spor anlayışına aykırı tavrıyla Güneş Kulübü'nün değişen koşullar altında faaliyetlerine devam etmesi mümkün olmamıştı. Güneş Kulübü'nün feshinden 6 ay sonra da 10 Kasım 1938 tarihinde Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk, hayata gözlerini yumarak tüm ulusu derin bir acıya gark etti. Tam bir güreşsever olan Atatürk'ün vefatı güreş camiasını da derinden sarstı. Ama hayata devam etmek zorundaydılar. Atatürk'ün mirasını devam ettirmek boyunlarının borcuydu. Öyle de yaptılar.

Kulübün fesh edilmesinin ardından Kumkapı İdman Kulübü ile Haliç İdman Ocağı bir kez daha ekonomik krize girdi. Güneş Kulübü'nün A Bölgesi adı ile o güne kadar çalışmalarını sürdüren Kumkapı İdman Kulübü'nün yöneticileri ve sporcuları, CHP yöneticileriyle Kumkapı Kulübü'ne sevgi besleyen Fenerbahçe Kulübü'nün Başkanı ve aynı zamanda dönemin Başbakanı Şükrü Saraçoğlu ile görüşerek problemlerini ilettiler. Bu görüşmeye yine Fenerbahçe'nin yöneticilerinden Nedim Kaleci aracılık etmişti. Başbakan Saraçoğlu, bu görüşmede Kumkapı İdman Ocağı yöneticilerine faaliyetlerini bölge kulübü olarak değil de tüm İstanbul'u temsil edecek bir kulüp yapılanması içerisine girdikleri takdirde destek olunabileceğini iletti ve bu yönde talimat verdi. Bunun üzerine derhal kolları sıvayan Kumkapı İdman Ocağı ile Güneş Kulübü'nün B Bölgesi'ni temsil eden Haliç İdman Ocağı fiilen tek çatı altında birleştiler. Zaten yıllardır birlikte, dayanışma içinde faaliyet gösteren iki kulüp, bu kez İstanbul Güreş Kulübü olarak tam bir bütünleşme içine girmişlerdi.

İstanbul Güreş Kulübü, ilk kongresini 6 Haziran 1939'da Tabhane Medresesi'nde yaptı. İstanbul Beden Terbiyesi (Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü) Bölge Müdürlüğü'ne bağlı federe bir kulüp olarak güreş branşında faaliyet göstermek üzere kurulmuş olan İstanbul Güreş İhtisas'ın bu kuruluş kongresinde başkanlığına İsmail Hakkı Vefa getirildi. Kongrede ayrıca, Genel Sekreterliğe İbrahim Barut, Muhasipliğe Mehmet Fildişi, Üyeliklere de Ferruh Özdiren, Nuri Boytorun ve Celal Evirgen seçildi. Üzerinde klasik güreş yapan iki güreşçi figürünün yer aldığı, boncuk mavisi ve kan kırmızısı renklerin zemin oluşturduğu bayrak ise kulübün amblemi yapıldı.



RESİM 22: İGİK Masa Bayrağı. 2.Resim: Adnan Yurdaer, Yaşar Erkan, Şükrü Saraçoğlu (Başbakan), Çoban Mehmet.

Başbakan Şükrü Saraçoğlu'nun yakın ilgisi ve kulüp yöneticilerinin üstün gayretleri sonucunda dönemin İstanbul Valisi Lütfi Kırdar İstanbul Güreş Kulübü'ne davet edilerek desteği sağlandı. Vali Kırdar, ilk etapta Tabhane Medresesi'nde antrenmanların yapılacağı salonun tadilatı için 3 Bin TL. nakdi yardımda bulundu. Yapılan protokole göre ikinci yıl için de aynı miktarda tahsisat sağlandı. Temin edilen maddi destek kulübün elini iyice rahatlatırken, antrenman salonu ile soyunma odaları ve duşların tadilatı sağlandı.



RESİM 23: Milli Takım antrenmanı, Harbiye Askeri Müzesi Bahçesi, 1940'lı yıllar.

2.Dünya Savaşı ve yokluk yılları

Tarihler 1 Eylül 1939'u gösteriyordu. Adolf Hitler öncülüğündeki Almanya, ordularını harekete geçirerek Polonya'yı işgal etti. Polonya'nın işgali ile birlikte Fransa ve Britanya İmparatorluğu ve İngiliz Milletler Topluluğu'na dahil olan bir çok Avrupa ülkesi Almanya'ya savaş ilan etti. Böylece insanlık tarihinin en büyük yıkımlarından birine yol açacak olan 2. Dünya Savaşı fiilen başlamış oldu. İsmet İnönü önderliğindeki genç Türkiye Cumhuriyeti, başta Hitler olmak üzere bir çok Avrupa ülkesi liderinin yoğun çabasına rağmen savaşa katılmamayı tercih etti. Bu karar, hiç kuşkusuz Türkiye'yi olası bir felaketin eşiğinden döndürmüştü. Ancak savaşın yarattığı sosyal ve ekonomik çalkantıları yoğun olarak hissediyordu. Bu durumdan elbette spor da nasibini almıştı. Savaşın başlamasıyla beraber tüm Avrupa ve Dünya Şampiyonaları ile Olimpiyat Oyunları iptal edildi. Sporcular rekabetlerini ve mücadelelerini yerel düzeyde sürdürmek zorunda kaldı. Bu dönemlerde bölge şampiyonaları ile Türkiye Şampiyonaları önem kazandı. İstanbul Güreş Kulübü de faaliyetlerini bu zeminde devam ettirdi.



RESİM 24: Tabhane Medresesi, 1945'li yıllar. (Kulüp Başkanı İsmail Hakkı Vefa ve antrenör Mehmet Ali Bekler.

Kulübün kongreleri tüzük gereği 3 yılda bir yapılıyordu. 5 Ocak 1941 yılında yapılan 2. Olağan Kongre'de başkanlığa emekli Albay Hafız Besim Akbar (Eski Tugay Komutanı) seçildi. Kongrede 2. Başkanlığa Ali Rıza Sidal (Eczacı), Genel Sekreterliğe (Umumi Katip) Sedat Şahin (Gümrük Ayniyat Şefi), Muhasipliğe Ahmet Gürkan (Tüccar), Genel Kaptanlığa Hasan Şen (Komisyoncu), Veznedarlığa Hüseyin Gözetten (Tekel Memuru), Üyeliğe de Ahmet Çanakçılı (Tüccar) getirildiler, Artık kurumsallaşan İstanbul Güreş Kulübü'nün 14 Şubat 1943 tarihinde yapılan 3. Olağan Kongresi'nde ise Başkanlığa Hafız Besim Akbar, 2. Başkanlığa Sedat Şahin tekrar seçilirken, Genel Sekreterliğe Asaf Hamza Alay (Eczacı), Muhasip ve Veznedarlığa Ahmet Gürkan, Genel Kaptanlığa Mehmet Çoban, Üyeliklere de Vefik Gürkanlar ve Mustafa Çakmak seçildiler.



RESİM 25: Gıyasettin Yılmaz, Bayram Şit, Bekir Aksu, Nejdet Uçar, Adnan Yurdaer, Hüseyin Erkmen, Yavuz Selekman.

Tüm dünyayı ateşe ve kana boğan, Avrupa'da yıkılmamış kent ve kasaba bırakmayan, yaklaşık 50 milyon insanın hayatını kaybettiği dehşetengiz 2. Dünya Savaşı 15 Ağustos 1945 yılında sona erdi. Savaşı sona erdiren en önemli etken, ABD'nin Japonya'nın Hiroşima ve Nagazaki şehirlerine arka arkaya iki atom bombası atması sonucu yüzbinlerce insanın ölümü ve yaralanmasıydı. Bu tarihi olay sonucu Japonya yenilgiyi kabul etmiş, Sovyet Ordusu ise Almanya'nın işgal ettiği toprakları geri alarak Berlin'e girmişti. Savaşın kesin mağlubu Almanya ve Hitler'di. Savaşı ancak uzaktan izleyen, ancak etkilerini yakından hisseden Türkiye'de de hayat yavaş yavaş normalleşmeye başladı.



RESİM 26: Yıl 1941. Fatih Tabhane Medresesi (Güreş Kulübü): İzzettin Vardarlı, Yaşar Doğu, Süleyman Baştımur, Yaşar Yılmaz, Hamit Kaplan, Kadir Akat, Celal Atik.

Siyasi alanda bu gelişmeler yaşanırken güreş dünyasında ise bir kulüp, diğer prestijli kulüpler arasında ön plana çıkmaya başlamıştı bile. Bu kulübün adı Kasımpaşa'ydı. Başkanlığını emekli bir deniz subayının yaptığı Kasımpaşa Kulübü, Haliç Tersanesi'nin ekonomik gücünden ve istihdam olanağından faydalandığı için diğer kulüplere nazaran daha güçlü bir yapıya bürünmüştü. Buna mukabil, İstanbul Güreş Kulübü, güreşçilerine maddi destek sağlayamıyor ve iş imkanı yaratamıyordu. Kasımpaşa Kulübü'nü de zaten, Haliç İdman Ocağı sporcusu olan ve Haliç Tersanesi'nde görevli Şaban Kaptan kurmuştu. Önce Kasımpaşa Futbol Kulübü'ne transfer olan Şaban Kaptan, daha sonra kulüp bünyesinde güreş şubesini açmıştı. Kaptan'ın öncülüğünde güreşe el atan Kasımpaşa ilk olarak İstanbul Güreş Kulübü'nden Büyük Mustafa'yı (Çakmak) ve Mersinli Ahmet Kireççi'yi transfer ederek İstanbul'un güreşteki en güçlü ikinci kulübü konumuna yükseldi.



RESİM 27: Koç Ahmet' in antrenörlüğünü yaptığı Milli Takımımız: Soldan sağa: Koç Ahmet, Kemal Demirsüren (Bomba Kemal), Servet Meriç, Mehmet Oktav, Bekir Yolcu, Nurettin Zafer, Haydar Zafer.

Sporcuların istihdam sorunları ile baş etmekte zorlanan ve bu konuda Kasımpaşa Kulübü ile rekabet edemeyen İstanbul Güreş Kulübü, bu sorunu kökten çözmek amacı ile 1946 yılında yapılan Olağan Kongre'de İstanbul Sular İdaresi Müdürü Yusuf Ziya Öniş'i başkanlığa getirdi. Ancak Yusuf Ziya Öniş başkanlığa pek istekli olmadığı için kısa bir süre sonra bıraktı ve onun yerine, bir sonraki kongrede Sular İdaresi eski Müdürü ve eski milletvekillerinden Mazhar Akifoğlu seçildi. Başkan Yardımcılığına Kemal Kalpakçı (Sular İdaresi Levazım Şefi), Genel Sekreterliğe Muhtar Arıman (Fatih Sular İdaresi Bürokrati), Muhasipliğe Ahmet Gürkan, Genel Kaptanlığa Vefik Gürkanlar (Tüccar-iş adamı), Üyeliklere de Kamil Yalman ve Celal Evirgen getirildiler.



RESİM 28: 1950' li yıllarda Pendik' teki Milli Takım Kampı'nda çekilen hatıra fotoğrafı. Saim Arıkan, Cihat Uskan, Adil Candemir, Celal Atik, Ali Yücel, Vehbi Emre, Koç Ahmet. Yaşar Doğu, Mustaf Çakmak ve Adnan Yurdaer..

İstanbul Güreş Kulübü antrenmanlarını büyük ölçüde Fatih Camii-İtfaiye çıkışındaki köşede yer alan Tabhane Medresesi'nde ve kısmen de Kumkapı Salonu'nda sürdürüyordu. Bundaki amaç, sporcularına daha geniş çalışma imkanı yaratmak, eski bağlarından kopmamak ve kulübün eski antetli kağıtlarından da görüleceği üzere, Kumkapı'daki binanın tek partili dönemin iktidar partisi CHP'ye ait olması nedeniyle İstanbul Güreş Kulübü'ne saygınlık kazandırma isteği idi. Kulübün Tabhane Medresesi'ni kullanması nedeniyle adı, uzun yıllar, hatta günümüze kadar halk arasında Fatih Güreş Kulübü olarak anıldı. 2. Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında ülkemizde de hissedilen ekonomik ve sosyal çöküş, işsizlik girdabına sürüklenen elit sporcuları amatör olarak kulüp bünyesinde tutmayı neredeyse imkansız hale getirdi. Büyük Mustafa ve Mersinli Ahmet'in yanı sıra Çoban Mehmet de Kasımpaşa Kulübü'ne transfer oldu. Kasımpaşa'nın yönetiminde yer alan iş adamları ve yüksek bürokratlar da sporcuların istihdamına katkıda bulunuyordu.

İstanbul Güreş Kulübü'nün elit sporcularını diğer kulüplere gitmeleri konusunda serbest bırakması camia içinde büyük fedakarlık olarak görülüyordu. Bu sirkülasyonun Türk güreşine fayda sağlayan değişik bir boyutu daha vardı. Bu anlayışın ülkemizde modern güreşin yaygınlaşp, geniş kitlelere ulaşmasında ve sevilmesinde büyük katkısı olduğu ilerleyen yıllarda herkes tarafından fark edilecekti. Ayrıca İstanbul Güreş Kulübü'nden yetişip başka kulüplere giden sporcular, eski kulüpleriyle bağlarını asla kesmemişler ve ilk yuvalarıyla gönül bağlarını hayat boyu sürdürmüşlerdir. Önemli bir bölümü, gerek kulübünde, gerekse Türk güreşinin başka mecralarında antrenör, hakem ve yönetici olarak çeşitli görevlerde bulunmuşlardır. İsmail Hakkı Vefa, Tayyar Yalaz, Seyfi Cebap Berksoy, Necati Tokbudak, Saim Arıkan, Nuri Baytorun, Çoban Mehmet, Adnan Yurdaer, Servet Meriç ve onları takip eden kuşaktan Müzahir Sille, Nahit Taşer, Mithat Bayrak, Lütfi Çiçekçisoğ bu sporculardan bazılarıdır.



RESİM 29: İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Boks Takımı.

1 Ocak 1951 tarihinde yapılan kongrede Mazhar Akifoğlu yeniden İstanbul Güreş Kulübü'nün başkanlığına getirildi. Bu kongrede kulübün kurucularından, hamisi İsmail Hakkı Vefa, arkadaşlarını teşvik etmek, gayrete getirmek amacıyla 2. Başkan olarak yönetime girdi. İleriki yıllarda kendisi de başkanlık yapacak olan İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nü Koruma Vakfı'nın kurucularından Avukat Ahmet Mukbil Yazman Genel Sekreterliğe, Hamdi Türel Muhasip Üyeliğe, Vefik Gürkanlar da Mutemet Üyeliğe seçildiler. Spor kulüplerinin, insanın bedensel ve zihinsel gelişimindeki katkısı tartışılmaz bir gerçektir. Ayrıca gençlere sportif rekabet kapılarını açarak, kendilerini toplum içinde ifade edebilmelerini sağlaması spor kulüplerini vaz geçilmez kılan unsurlardan bazılarıdır. Bütün bunların yanısıra insanın doğasından kaynaklanan, sosyal uyumsuzlukların, bireysel çekişmelerin, kıskançlıkların, sığ düşüncelerin de kulüpler içerisinde zemin bulduğu sık sık yaşanan olgulardır. İstanbul Güreş Kulübü de idealist ve pozitif düşünceler taşıyan, yüksek duygu ve hedefleri olan kuşaklar tarafından kurulmuş, ülkemizin en zor koşullarında, savaş ve yokluk yıllarında varlığını sürdürmüş olmasına karşın, az da olsa, zaman zaman dernek içi iktidar kavgalarına ve hesaplaşmalarına sahne oldu.

Özellikle güreş gibi, geleneksel ve milli-tarihi motiflerle bezeli bir sporun yönetiminde yer alanların, uzun yıllar eleştirel yaklaşımları hoş görmediği, yönetime karşı yapılan muhalefetin, bir gelişim ve yanlıştan dönme fırsatı değil de düşmanlık olarak algılandığı dönemler İstanbul Güreş Kulübü'nde de oldu. Bunda, kurumun tesis edilmesinde, kriz dönemlerinde varlığını sürdürmesinde büyük çabalar harcayan idari sorumluluk yüklenmiş spor adamlarının, zaman içerisinde kısmen de olsa kendilerini kurumsal kimlikle özdeşleştirmelerinin, 'Ben kulübüm, kulüp benim!' şeklinde benmerkezci bir anlayışa sürüklenmelerinin etkisi büyük olmuştur. Oysa ki, toplumların gelişimi ve medeniyetin devamında kurumların ve ilkelerin ön plana çıkarılması, kurumsal-kollektif sistemin oturtulması esastır. Bu noktada kalıcı kişisel kararlara ve fevri davranışlara uzun süreli pey veren kolaylıktan uzaklaşılması hayati değerdedir. İsmail Hakkı Vefa ve arkadaşlarının girişi ile kurulan Kumkapı İdman Kulübü'nden İstanbul Güreş Kulübü'ne uzanan süreç

içerisinde İsmail Hakkı Bey'in, otoriter kişiliğinin yanı sıra disiplin anlamında katı ve taviz vermez anlayışta olanlarla yönetimi paylaşmaya meyilli olması, bir müddet sonra kulüp bünyesinde üstü kapalı da olsa muhalefetin filiz vermesini ve gruplaşmaların oluşmasını zemin hazırladı.

1955 yılına gelindiğinde, o dönemde kulüpte çalışma yapan genç sporculardan oluşan üniversiteliler kuşağı ön plana çıktı. Ülkemizde o yıllarda okuma-yazma oranının çağdaş ülkelerin çok gerisinde olduğu, 1960'lara kadar lise mezunlarının 'Yedek Subay' olarak askerlik yaptığı dikkate alınırca, o dönemde bir araya gelen bu üniversite öğrencilerinin, kulübün entelektüel düzeyini bir hayli yükselttiği de tartışılmaz bir gerçektir.

Üniversitelilerin kulübün üzerinde ağırlığını hissettirmeye başladığı o yıllarda İsmail Hakkı Vefa'nın vefatı üzerine yeniden seçimler yapıldı ve Ahmet Çanaklı Kulüp Başkanlığına getirildi. Bekir Avar da Katib-i Umumi (Genel Sakreter) olarak yönetimde yer aldı.



RESİM 30: Güreş kulübü sporcu ve yöneticileri Tabhane Medresesi Bahçesi'nde (Fatih-1961)...



RESİM 31: Alt sıra: İzzettin Vardarlı, Lütfi Çiçekçisoay. Orta sıra: Haydar Zafer, Adnan Yurdaer, Bekir Yolcu, Servet Meriç, Müzahir Sille. Son Sıra: Çoban Mehmet, Taştan Koçak, Uğur Sayın, Nurettin Zafer.

İstanbul Güreş Kulübü, Kumkapı kulübünün kurulduğu yıllardan başlayarak güreş dışındaki ferdi sporlara da kapısını açtı ve imkanlarını sundu. Bu branşlardan, o dönemde çok popüler olan halter, 'gülle' adı ile uzun yıllar faaliyetini sürdürdü. Özellikle Gülleci Cemal Bey (Erçman), spor tarihimize geçmiş bir sporcumuz ve bu sporun ülkemizdeki öncülerindendir. 2. Meşrutiyet döneminde Meclis-i Mebusan (Osmanlı dönemindeki Millet Meclisi) Başkanlığı da yapmış olan ve 'Filozof' olarak anılan Rıza Tevfik Bölükbaşı, Selim Sırrı Tarcan, Mazhar Kazancı gibi tanınmış, Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemine ve Cumhuriyetimizin kuruluşuna tanıklık yapmış, çeşitli görevlerde bulunmuş spor adamlarımızın da halter yaptıkları bilinen bir gerçektir.



RESİM 32: 1965 yılında Fatih Güreş Kulübü Yönetimi. Mehmet Bahçivan, Bekir Yolcu, Ahmet Mukbil Yazman, Ziya Taşer, Saim Arıkan, Dr. Burhan Pandül.

Uzun yıllar ülkemizde bu sporun gelişmesine katkı sağlayan Şişli Kulübü'nden Boğos Kambur, Üsküdar Kulübü'nden İhsan Kırgül gibi isimler de Kumkapı ve İstanbul Güreş Kulübü çatısı altında çalışmalar yaptı. Sadık Pekünlü gibi ününü Balkanlara taşımış bir haltercimiz de İstanbul Güreş Kulübü'nden çıktı. O yıllarda, sporcular arkadaş grupları halinde, zaman zaman rakip kulüplerde de yönetimden izin almak kaydıyla antrenmanlara katılırdı. Kulüp antrenörleri ve yöneticileri de belki zamanla lisans çıkarıp kendilerine bağlayabilecekleri umuduyla sporcuların bu tutumuna karşı müsamahakar davranırdı. Halterde Ahmet Enünlü de tanınmış ve şampiyon sporcularımızdandı.



RESİM 33: 1968 Antrenör Adnan Yurdaer ve İstanbul Güreş Kulübü sporcuları: Mehmet Yalçın, Hüsametttin Kaban, Bilal Tabur, Erkan Uybaş, Salih Taşçı, Mehmet Gürbüz, Ahmet Yener.



RESİM 34: Dönemin antrenörlerinden Halil Kaya, Osman ve Necmi Fazlıoğlu ile birlikte.



RESİM 35: 1970' li yıllarda bir antrenman enstantanesi. Detaylara dikkat edilirse ayakabılar başta olmak üzere minder ve şortlar bugünün şartlarıyla kıyas bile edilemez.



RESİM 36: İstanbul Güreş Kulübü'nden (Fatih-Tabhane Medresesi) antrenman sonrası, 1974. Yatanlar: Talat Makaracı, İbrahim Selekman, M.Ali Bekler, Ramazan Güven. Orta Sıra: Ata Karataş, Altan Kalender, Tahsin Turgut, Mehti Karataş, İlyas Demirci, Mehmet Türüt. Son sıra: Mehmet Gürbüz, Bekir Yolcu, Enbiya Yılmaz, Cumali Balçıklı, Nahit Taşer, Mehmet Karataş, Bülent Baş, Fahri Umarer, Mahfuz Karataş, Mustafa Koşar, Aydın Metiner, Bedrettin Lügal, Mehmet Yalçın, Sabri Bahçeci.

Beden Terbiyesi Yönetmeliği (Spor Genel Müdürlüğü/ SGM) o yıllarda ferdi sporlarda bir branşta lisans sahibi olan sporcunun, başardığı ve arzuladığı takdirde bir diğer branşta aynı lisansla müsabakalara katılmasına izin veriyordu. Özellikle 1960 sonrasında amatör kulüplerin 'İhtisas Kulübü' haline dönmesi ve özel statü tanınması için yönetmelik çıkarıldı. Bunun sonucunda birkaç branşta faaliyet gösteren amatör kulüpler, ihtisaslaştığı branşa odaklanarak zamanla diğer branşları tasfiye ettiler. İstanbul Güreş Kulübü de, 1960 sonrası 'İstanbul Güreş İhtisas Kulübü' olarak tescil edilmesinden sonra bu yola başvurdu ve 1975-1985 yılları arasında tedricen halter, boks ve judo branşlarının faaliyetlerini sonlandırdı. Söz konusu branşlarda uzun yıllar Türkiye'de ve uluslararası arenada büyük başarılar imza attığı halde...

Boksta en son 1977 yılına kadar antrenörlüğü Adnan Kerse, judo da 1984 yılına kadar antrenörlüğü Olcay Şen yürüttü. Boksta Faik Hoca, Kalust Çarkçı, Ali Ahmet, Garbis Zakaryan (Şişli Kulübü'nde de boks yapıyorlardı) gibi ünlü isimler, Profesyonel Boks Avrupa Şampiyonumuz Cemal Kamacı ile Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş ve bir çok sporcumuz İstanbul Güreş İhtisas Kulübü çatısı altında boks yaparak adlarını duyurdular. Judoda da 1976 Montreal Olimpiyat Oyunları'nda kfile bayrağımızı taşıyan Süheyl Yeşilnur,

önce serbest güreş yaparken judoya geçen ve 10 yıl Judo Milli Takımı'nda yer alan, daha sonra da 28 yaşında Federasyon Başkanı olarak Türkiye' nin en genç federasyon başkanlarından biri olan Resul Yolcu da yine İstanbul Güreş Kulübü'nde sporla tanışıp şampiyon oldular.

16 Ocak 1960 tarihinde yapılan Olağan Genel Kurul'da, başkanlığa Ahmet Çanakçılı, Başkanvekilliğine Av. Tevfik Karabaş, Genel Sekreterliğe Dr.Bekir Avar, Muhasip üyeliğe orman mühendisi Ümit Demirağ, üyeliklere de dış tabibi Burhan Pandül, Mehmet Çoban (Çoban Mehmet) ve antrenör Hüseyin Erkman getirildi. İsmail Hakkı Vefa'nın ve genç üniversiteliler kuşağının yönetiminde yer almalarından sonra yeni dönem başladı. Yine bu dönemde amatör ruhlu olmalarına karşın güreşe hevesli bir çok genç spor sever kulübe üye oldu. Talat Makaracı, Feti Mete, Muhsin Altun, Hayrettin Gülaçtı, Hadi Gül, Ahmet Yener, Resul Yolcu, İbrahim Selekman, Adil Ünver, Bedrettin Lügal bunlardan sadece bir kaçıydı.



RESİM 37: Bir kaç jenerasyon bir arada... Ön sıra: Başkan Süleyman Karabel, Naci Yurtman, Ali Toker, Mustafa Özbakan, Fehmi Büyükmütlu, Necmi Fazlıoğlu (Doğan), Nahit Taşer, Osman Fazlıoğlu (Doğan), Bedrettin Lügal. Orta sıra: Mehmet Tantan, Cebraıl Uludağ, Ramis Çelik, Boğa Mehmet , Kani Yüksel, Mustafa Şal, İlyaz Demiroğlu, Ercan Ayyıldız, Tuncay Özden (Kaptan), Ata Karataş. Son sıra: Şaban Donat, Miracettin Çam.

Kulübün önündeki en önemli sorun ise tesis sorunuydu. Vakıflara ait olan kulüp binası eskimiş ve ihtiyaca cevap veremez hale gelmişti. Bir diğer problem ise yurt dışına sporcu göçü olmasıydı. Bu durum Türk güreşini olumsuz etkilemişti. Uzun süre Avrupa ve dünya minderlerinde eski parlak başarıları elde edemiyordu Türk güreşi. Elbette İstanbul Güreş İhtisas da bu durumdan olumsuz etkileniyordu. Zaman zaman Balkan Şampiyonaları ile Akdeniz Oyunları'nda elde edilen başarılar yüzümüzü güldürüyordu. Nahit Taşer, Yavuz Selekman, Sırrı Acar, Vahap Pehlivan, İbrahim Yurdaer, Ali Kazan, Asım Pehlivan, Mehmet Gürbüz, İzzettin Vardarlı, Tahsin Turgut, Muhsin Altun, Cumali Balçıkınlı, Ramazan Özbek, Talat

Makaracı, Halil Ermiş, Şefik Namlı bu dönemde Balkan, Avrupa ve Dünya Şampiyonalarında dikkat çeken İstanbul Güreş İhtisas Kulübü sporcuları oldular.



RESİM 38: Osman Doğan (Fazlıoğlu), Ö.Lütfi Beşe, Servet Demirhan, Necmi Fazlıoğlu (Doğan), Berattin Çimen, Cebrail Uludağ.



RESİM 39: 1979 Aydın Metiner, Nahit Taşer (Antrenör), Gündüz Metiner, Osman Fazlıoğlu (Doğan), M.Ali Bekler (Antrenör).



RESİM 40: 1974 Romanya ile İGİK karşılaşması (Bükreş'te). Müzahir Sille (Antrenör), Ramazan Güven, Ramazan Özbek, Necmi Fazlıoğlu (Doğan), Mücahit Güngör, Gündüz Metiner, Ata Karataş, Veli Sancaklı, Mehmet Türüt, Amil Öztürk, Mehmet Gürbüz, Nahit Taşer.

1965 yılından 1980 yılına kadar güreş yapanlar, hevesliler, tecrübeliler ve tecrübesizler şeklinde üç kategoride sınıflandırılıyordu. 1970'lerin başında ise, döneme damgasını vuran kabiliyetli güreşçiler bir araya gelmişti. İspanya'da antrenör olarak görev yapan Adnan Yurdaer'in Türkiye'ye gelişiyle beraber Servet Meriç, Müzahir Sille, Nahit Taşer'den oluşan bir teknik ekip oluşturuldu. Bu, yeni bir dönemin başlangıcıydı. Göreve gelen yeni yönetim de iddialı bir kaç projeyi hayata geçirmek için işe koyuldu. En önemli proje ise Aksaray'da yapılacak yeni kulüp binasıydı. Yeni bina ile birlikte hedef güçlü bir takımla Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası'na katılmak ve kupayı müzeye koymaktı. Zira o yıllarda TOFAŞ SAS, daha sonra Güreş Federasyonu Başkanlığı da yapacak olan Yalçın İpbüken önderliğinde yeni bir takım kurmuş ve serbest güreşte şampiyon olmuştu. Aynı başarıyı grekoromende de İGİK gerçekleştirmek istiyordu.



RESİM 41: Şinasi Çömlekçi, Osman Fazlıoğlu, Mahfuz Karataş, Mehmet Karataş.

İlk etapta takımı güçlendirmek için transferler yapıldı. Necmi Fazlıoğlu, Mücahit Güngör, Osman Fazlıoğlu (Doğan), Vahap Pehlivan, Cumali Balçıkanlı, Mehmet Türüt, Nahit Taşer, Mehmet Gürbüz ve Mustafa Sezer'den oluşan güçlü bir kadro kuruldu. Bu yeniden yapılanma bir kaç yıl içinde ilk meyvesini verdi ve İGİK, 1976 yılında İstanbul Bölge Şampiyonası'nda (O dönemlerde Türkiye Şampiyonası kadar önemli bir turnuvaydı!) uzun bir aradan sonra birincilik kürsüsüne çıktı. O yıllarda kulübe hizmet veren diğer güreşçiler ise şunlardı: Tahsin Turgut, Ramazan Güven, Şükrü Göynücek, İlyas Demiroğlu, Sabri Bahçeci, Muzaffer Bilge, İsmail Gürbüz, Bedrettin Lügal, Mehmet Mirza, Hüseyin Denizer, Bahadır Çengil, Beraatin Çimen, Aydın Metiner, Ramazan Özbek, Gündüz Metiner, Mücahit Dağ, Hakan Avar, Engin Özbek, Cebrail Uludağ, Mehmet Karataş, Mahfuz Karataş, Ata Karataş, İbrahim Selekman, Hadi Taşer, Nurettin Beşe, Adil Ünver, Servet Demirhan, Rasim Örnek, Zeki Şahin, Ömer Esmer, Selami Karakuş, Osman Elbiya, Cengiz Elbiya, Mehdi Karataş, Osman Şansal.

Yukarıda isimlerini saydığımız güreşçiler hiç kuşkusuz o dönemin en yetenekli sporcularıydı. Her birinin kendine özgü bir takım özellikleri vardı. Ülkemizi uluslararası arenada çok iyi temsil edebilecek güce ve tekniğe sahiptiler. Gel gelelim, o yıllarda Türk sporundaki bir takım temel eksiklikler nedeniyle çok azının dışında beklenen başarıların uzağında kaldılar. Sözüne ettiğimiz temel eksikliklerin neler olduğu konusuna gelirse, kısaca şu şekilde sıralayabiliriz:

Kulüpte o dönemde uygulanan mevcut çalışma programları başta olmak üzere beslenme ve tesis yetersizliği, malzeme eksikliği, çağın teknolojisine ayak uydurmakta geç kalınması, ergojenik destek alınacak maddi gücün olmayışı, laboratuvarlardan Avrupa ülkelerinin faydalandığı gibi faydalanılamaması ve iş bulamama... Bütün bunların yanısıra o zamanlarda görev yapan teknik adamların uluslararası seminerlere ve kurslara gidememeleri nedeniyle kendilerini güncellemede geç kalmaları, zamanın federasyonu ile ilişkilerin istenilen düzeyde olmaması, Milli Takımların tam kadro şampiyonalara katılamaması, sıkletlerde sporcuların rekabet ortamının olmaması, diğer ilişkilerin azlığı, antrenmanlarda değişik hedefli sporculara ayrı antrenman programı uygulanması gerekirken, karadüzen şeklinde idman programı uygulanması gibi nedenlerden dolayı da güreşte iddialı olan ülkelerle aramızdaki makas giderek açıldı.

Bütün bu sebeplerden dolayı İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde yetenekli ve gelecek vaat eden bir çok sporcu madalya kazanabilecekken beklenen başarıyı gösteremediler.

Uluslararası arenada güçlü ülkelerle olan rekabette geri kalınması içeride olan çekişmeyi daha da önemli hale getirdi. Kulüpler ve sporcular güçlerini birbirleri üzerinde sınamaya ağırlık verdiler. Bu nedenle grekoromende İstanbul Şampiyonası'nda ilk üçe girmek Türkiye Şampiyonası'nda ilk üçe girmek kadar önemli hale geldi. Turnuvalarda, kıran kırana müsabakalar olurdu. Seyir zevki yüksek müsabakaları izlemek de o dönemde paralıydı! (Daha önceki yıllarda antrenmanların bile belli bir ücret karşılığı izlendiği anlatılır.) Bu rekabette İstanbul Güreş İhtisas'ın dışında öne çıkan diğer kulüpleri ise şu şekilde sıralayabiliriz: Altınay (Kapandı), Demirspor, Kasımpaşa, Bakırköy (Kapandı), Cihan (Aktif değil), Camialtı (Kapandı), Haliç (Kapandı), Fenerbahçe (Kapandı), Beşiktaş, Topkapı (Kapandı), Kartal (Aktif değil), Tekel (Kapandı), Simtel (Kapandı), İETT (Kapandı, ancak İBB olarak faaliyette).

Söz konusu iç rekabetin en önemli aktörlerinden biri olan İstanbul Güreş İhtisas'ın sporcu kadrosu de her geçen gün genişliyordu. Mevcut jenerasyona yeni sporcular ekleniyordu.

Yurt dışında arzu edilen başarıların gelmediği 70'li yıllarda güreş minderlerinde süre gelen ilginç gelenekler de vardı. Bunlardan biri de eski şampiyonların, güreş ustalarının, değerli antrenörlerin genç güreşçilerle sık sık bir araya gelerek anılarını anlatmaları, tecrübelerini aktarmalarıydı. Antrenmanlarda veya antrenman sonrası minderde bağdaş kuran güreşçiler, ustalarının etrafında halka oluşturmak suretiyle veya bir lokalde gerçekleşen çay sohbetlerinde güreş anıları dinlerlerdi. Yılları İGİK'de geçmiş olan olan Saim Arıkan, Adnan Yurdaer, Mehmet Ali Bekler, Yusuf Aslan, Fehmi Büyükmutlu, Gazanfer Bilge, Mustafa Dağistanlı, Ertuğrul Bolgi, Halil Kaya, Müzahir Sille, Nahit Taşer, Salih Tezel, Ali Özcan, İzzettin Vardarlı, Lütfi Çiçekçiso, Mehmet Türüt, Muhsin Altun, Mithat Bayrak, Kazım Ayvaz gibi değerli şampiyonlar genç güreşçilere adeta güreş ve hayat dersleri verirlerdi.

Başta İstanbul Bölge Şampiyonası olmak üzere, yurt içi müsabakalarda güreşçiler arasında yoğun rekabetin yaşanmasının yanı sıra kulüp içi rakebet de zaman zaman had safhaya çıkıyordu. Bu, kulübün başarısına da olumlu katkı sağlayan bir unsurdur. Ayrıca elit güreşçilerin kolay yetişmediğini hesaba katarsak, kulüp içi rekabet hem başarılı sporcuların ortaya çıkmasına, hem de bir kaç jenerasyonun bir arada çalışmasına imkan sağlıyordu. İGİK'de de bu türden rekabetlerin yaşandığı zamanlar oldu. 1960'lı yıllarda Kazım Ayvaz, İzzettin Vardarlı rekabetinden sonra 1986-1996 yılları arasındaki 10 yıllık periyotta da iki sıklette kıyasıya bir çekişme yaşandı. Türkiye Şampiyonaları'nda 90 kiloda ve 52 kiloda ilk üç sırayı alan güreşçilerin tamamı İGİK sporcusuydu. 90 kiloda Hakkı Başar, Kubilay Aksakal ve Nurkan Avcı, 52'de Ömer Esmer, Ali Akça, Ramis Çelik ve Ömer Elmas yerel şampiyonalarda kürsüyü işgal etmekle beraber Milli mayoya kadar uzanan bir rekabetin içindeydiler.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde 1975-1985 yılları arasında da döneme damgasını vuran yetenekli ve başarılı güreşçiler vardı. Bir kaç örnek vermek gerekirse; Aydın Metiner, Osman Fazlıoğlu, Necmi Fazlıoğlu, Mehmet Türüt, Mücahit Güngör, Halil Ermiş, Talat Makaracı, Feti Mete, Mehmet Karataş, Cevat Erdoğan gibi güreşçiler hem yetenekleriyle, hem teknik kapasiteleriyle, hem de cesaretleriyle ön plana çıkıyorlardı. Bele girme, koltuk altı, çırpma gibi teknik oyunlarda rakiplerine göre daha öndeydiler. O dönemin kendine özgü olumsuz koşulları ve FILA takviminde olan bazı büyük organizasyonların aksaması ve uluslararası arenaya yeterince çıkamamaları gibi nedenlerle bu yetenekli güreşçilerimiz de sahip oldukları potansiyeli büyük başarılarla dönüştüremediler. Bazılarının özelliklerine kısaca göz atmak gerekirse şu şekilde özetleyebiliriz:

Aydın Metiner: Amcasının oğlu Gündüz Metiner'le birlikte güreşe başladı. 1980 yılında İstanbul Güreş İhtisas Kulübü ve Türkiye'yi temsilen adından söz ettirmeye başladı. Akdeniz Oyunları'nda madalya aldı, kulüpte bir dönem Gündüz Metiner ile beraber antrenörlük de yaptı.

Osman Fazlıoğlu: O da 1980 yılında İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde güreşe başladı. Büyüklerde çeşitli yurt içi dereceler elde etti. Ancak daha önce de belirttiğimiz nedenlerden dolayı büyük şampiyonalarda istenilen başarıyı yakalayamadı.

Necmi Fazlıoğlu: Ağabeyi Osman Fazlıoğlu ile birlikte greŖe baŖladı. Çok yetenekli ve tekniği yüksek bir greŖi idi. Kulüpte serbest ve grekoromen stilde aynı performansı gösteren nadir sporculardan biriydi. eŖitli Türkiye Ŗampiyonluklarıyla beraber bir çok uluslararası madalyaya da sahip.

Mehmet Türüt ve Mücahit Güngör: 1980 yılından itibaren İstanbul GreŖ İhtisas Kulübü ve Türkiye'yi temsil etmeye baŖladılar. Akdeniz Oyunları'nda madalya aldılar, eŖitli Avrupa ve Dünya Ŗampiyonaları'na katıldılar. Onlar da bir dönem kulüpte antrenörlük yaptılar.

Mehmet KarataŖ: KarataŖ kardeŖlerin en büyüğü olan Mehmet KarataŖ (Diğerleri Mahfuz, Ata ve Mehdi), okul yıllarında greŖe merak sardı. Onun greŖe baŖlaması, kardeŖlerini de mindere çekti. Mili takıma kadar yükseldi.

YENİ TESİS İÇİN İLK ADIMLAR

25 Ocak 1970'de yapılan Olağan Genel Kurul'da Av.Ahmet Mukbil Yazman Kulüp BaŖkanlıđına, Burhan Pandül BaŖkanvekilliđine, Salih Tezel Genel Sekreterliğe, Ali zcan Muhasipliğe, Muzaffer IŖık, Dr.Bekir Avar ve Bekir Yolcu üyeliklere seçildiler.

Yeni yönetim iŖ baŖı yapar yapmaz hedefini, bir an önce yeni ve kalıcı bir spor tesisini kulübe kazandırmak olarak belirledi. Zira mevcut vakıf binası oldukça eskimiŖ ve talepleri karŖılayamayacak duruma gelmiŖti. Ayrıca Vakıflar Genel Müdürlüğü de binanın terk edilmesi için kulüp yönetimine baskı yapmaktaydı. Yazman baŖkanlıđındaki yönetim bir yandan da kulübün içinde bulunduğu ekonomik darboğazı aŖmanın yollarını aramaktaydı. Buna karŖın kulüp sportif faaliyetlerini zorlu koŖullarda da olsa aksatmadan sürdürüyordu. KoŖulların ne kadar zorlu olduğunu bir kaç örnekle anlatmak gerekirse Ŗunları söyleyebiliriz:

Sporcuların antrenmanlarını yaptığı Fatih Tabhane Medresesi'nde salon soba ile ısınmakta, duŖlarda kalorifer olmadığı için odun ateŖi ile sular ısıtılmaktaydı. Brandaya benzer ilkel minderlerde antrenman yapılmaktaydı. Ağırlık alıŖmaları yapılan aletler eskimiŖ, hurdaya ıkmıŖ vaziyetteydi. GreŖ ayakabısı bulunmadığı için normal spor ayakabıları kullanılmaktaydı.

Durumun vehametini gören A.Mukbil Yazman, Bekir Avar, Saim Arıkan, Salih Tezel, Ali zcan, Burhan Pandül, Ahmet Harmancı, Bekir Yolcu, Muzaffer IŖık, İzzettin Vardarlı gibi eski ve yeni yöneticilerin yer aldığı heyetler tesis yeri için sık sık dönemin Belediye BaŖkanı Fahri Atabey'i ikna turlarına çıkıyordu. Yöneticilerin ısrarlı çabaları sonunda meyvesini verdi ve BaŖkan Atabey, kulübün bugünkü tesislerinin bulunduğu araziyi 49 yıllığına, inŖaatı Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü tarafından yapılması kaydıyla İstanbul GreŖ İhtisas Kulübü'ne tahsis etti.



RESİM 42: İGİK, Fatih Medresesi'nde bulunan Tabhane'den yeni kulübe taşınırken...



RESİM 43: Kulüp temeli atılırken, Muzaffer Işık, A.Mukbil Yazman, Salih Tezel.

Bu karar tüm güreş camısında büyük bir memnuniyete ve heyecana sebep oldu. 1919 yılında metruk bir kahvehanede bir avuç idealist sporcunun girişimiyle Kumkapı Kulübü olarak temeli atılan, daha sonra Haliç Kulübü'yle birleşerek modern güreşin inşasına büyük katkı sağlayan, Türk sporunun Mersinli Ahmet

ile ilk olimpiyat madalyasını, Yaşar Erkan ile ilk olimpiyat altınını almasında önemli bir paya sahip olan İstanbul Güreş İhtisas Kulübü, İstanbul'un en merkezi yerlerinden birinde modern bir tesise kavuşacaktı. Ancak tesisin yapılması için önlerinde bazı engeller mevcuttu. Bir belediye çalışanı tarafından arazinin ortasında bir gecekondun inşa edilmişti! Kalan kısmı da çevre esnafı ve bir takım özel şahıslar tarafından otopark ve araç alım-satım yeri olarak kullanılmaktaydı! Tüm bu olumsuzluklarla mücadele etmek zorunda kalan İGİK Yönetimi, işgalcilerin bir kısmını ikna ederek, bir kısmına da para ödeyerek araziyi boşalttı ve Beden Terbiyesi de 1975 yılında tesisin inşasına başladı.

1978 VE KURUMSALLAŞMA

Tesisin inşası yaklaşık üç yıl sürdü ve 1977 yılı sonunda tamamlandı. Fatih Camii'nin itfaiye yönündeki çıkışında, köşede bulunan ve 1939'dan itibaren kulübün yuvası olan Tabhane Medresesi'ndeki kulüp lokali böylece Aksaray Çingiraklı Bostan Sokak'taki tesislere taşındı. 10 Nisan 1977 tarihinde yapılan genel kurulda da Av. Ahmet Mukbil Yazman başkanlığında Lütfi Çiçekçisoğlu, Ali Özcan, Salih Tezel ve İzzettin Vardarlı'nın yer aldığı yeni yönetim kurulu oluşturuldu.

Yeni tesis ve yeni yönetimle birlikte bir takım kırgınlıklar ve küskünlükler de sona erdirildi. Uzun yıllar önce çeşitli tartışmalar sonucu küskünlükleri bulunan Burhan Pandül ve Dr. Bekir Avar yeni tesislere gelmeye ikna edildiler. Burada bir parantez açarak, dernek ve kulüp yaşamında son derece önemli bir hususa dikkat çekmek gerekiyor. Gerek Kumkapı İdman Kulübü, gerekse Haliç İdman Ocağı kuruldukları yıllarda günümüzdekine oranla pek fazla evrak ve resmi kayıt trafiğine sahip olmadıklarından kulüp yöneticilerinin büro işlerindeki şahsi gayretleri ve aynı zamanda gece bekçiliği de yapan bir hademe yeterliydi. Zamanla sporcuların içinden, okuma-yazması olan, eli kalem tutan gençler 'Kulüp Katibi' olarak görevlendirilmeye başlandı. Tabhane Medresesi'nde faaliyetin yürütülmesi için, devamlı olarak kulübün müstemilatında ikamet edecek bir hademe ile tam zamanlı çalışacak kulüp katibinin istihdamı zorunlu olmuştu. Sporcular zaten amatör ruhla hareket ederek kulüp duşlarının yıkılması, sokak çeşmelerinden tenekelerle su taşınması gibi angarya işleri kollektif bir iradeyle 1940'lı yıllardan itibaren yapıyorlardı. Fakat sporcuların kayıtlarının tutulması, lisanslarının vize ettirilmesi, kongre sonuçları ve yönetim kararlarının yazılı hale gelmesi ve muhasebenin tutulması gibi hususlarda bir kulüp görevlisinin olması kaçınılmaz hale gelmişti. Bu ihtiyaç, sporcular arasından tahsilli olanlarca karşılanmaya çalışılıyor, görev mukabilinde de az da olsa maddi katkıda bulunuluyordu. İşte, Burhan Pandül ile Bekir Avar hep bu geleneksel görevlendirmelerde bulunmuş insanlardı ve kulüp için oldukça önemli bir yere sahiptiler. Tabhane Medresesi'ndeki kulüpte en son görev alan kulüp katibi ise Hadi Gül'dü. Adapazarlı bir üniversite öğrencisi olarak geldiği İstanbul'da, hem İstanbul İktisadi ve İlimler Akademisi'nde okuyor, hem serbest stil 68 kiloda güreşiyor, hem de kulüp katibi olarak görev yapıyordu. Bir rastlantı olarak Hadi Gül'ün okulunun bitişi ve askere gittiği yıllar, İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün Tabhane Medresesi'nde ayrılıp, Aksaray'daki yeni tesislerine geçiş tarihi ile çakışmaktaydı.

Yeni binaya geçiş ile birlikte artık bir spor kompleksi haline gelen tesisler, idari açıdan daha kapsamlı ve düzenli bir ilgi ve alaka gerektiriyordu. Ahmet Mukbil Yazman Yönetimi, kulüp katipliğinin 'Kulüp Müdürlüğü' olarak dönüştürülmesini ve görev yetkilerinin ona göre belirlenmesini sağladı.



RESİM 44: Antrenör Lutfi Cicekchisoy (Önde), Feyzullah Vardarli ve Engin Battal ile antrenmanda. Sağda Serkan Özden ile birlikte.



RESİM 45: A.Mukbil Yazman, Ümit Sayın, Nahit Taşer, Ali Özcan.

Sportif açıdan ise ilk defa miniklere kadar inilen bir çalışma yine bu dönemde başladı. Lütfü Cicekchisoy 09-12 yaş gurubunun, Nahit Taşer 13-18 yaş gurubunun öğretmen-antrenörü olarak görev aldılar. Adnan Yurdaer'in ilerlemiş yaşı nedeni ile artık seyrek olarak antrenmanlara nezaret etmesinin yanısıra Müzahir Sille grekoromende, Servet Meriç serbest stilde antrenörlük görevini sürdürüyorlardı.

Kurumsallaşma demişken burada bir parantez daha açıp, kuruluşundan 2017 yılına kadar kulüpte bu yönde yapısal değişiklikler yapan, önemli şahsiyetlerden de söz etmemiz gerekiyor. Kulübün kendi ayakları üzerinde durmasını temin eden, geleceğe taşıyan adımları atan, en kritik dönemlerde taşın altına elini sokan, kriz zamanlarını mükemmel yöneten, yönetimde olmadığı zamanlar bile ihtiyaç duyulduğu anlarda kulübe adeta onursal başkanlık yaparak yön gösteren İsmail Hakkı Vefa, hiç kuşkusuz İGİK'in bugünlere gelmesinin en önemli mimarlarından birisidir. Vefa, soyadı gibi kulübüne karşı o kadar vefalı, o kadar gönülden bağlıydı ki, zaman zaman yönetime gelen genç nesil yöneticiler tarafından gururu kırılmasına rağmen, küsmeden, darılmadan canla başla çalışarak İstanbul Güreş İhtisas'ın, Türkiye'nin en köklü müesseselerinden biri haline gelmesinde aslan payının sahibi oldu.

Kulübü bugünlere taşıyan, kaderi üzerinde büyük bir etkiye sahip olan, hatta bu yönüyle İsmail Hakkı Vefa ile kıyaslanabilecek bir diğer isim ise Sadettin Tantan'dır. Ardından da Süleyman Karabel, A.Mukbil Yazman ve diğerlerini sıralayabiliriz.

Hatta, İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün, bir bütün olarak ele almak gerekirse belki de Türk güreşinin tarihini yazarken, 'Kuruluş ve Tantan öncesi dönem' ve 'Tantan dönemi' diye ikiye ayırırsak hiç de abartılı bir ifade kullanmış olmayız. Zira,1978 yılında başlayan Tantan dönemi, 1986'da vakıflaşmayı ve 1986-90 yılları arasında da altyapıda yapılan hamleleri beraberinde getirdi, ki Tantan'ın temelini attığı alt yapı, kısa sürede semeresini vererek yıllarca İGİK'e ve Türk güreşine gurur abidesi şampiyonlar, unutulmaz başarılar kazandırdı.

1991-1993 döneminde Türkiye Güreş Federasyonu Başkanlığı görevini de üstlenen Sadettin Tantan, kısa sayılacak başkanlık süresince radikal değişiklikler, köklü reformlar yaparak Türk güreşini dizayn etmiştir. Özellikle disiplin anlayışı, görev bilinci, çalışkanlığı güreşimize tam anlamıyla damga vurdu denilebilir. Tantan rüzgarı o derece etkili olmuştur ki, ülkemizdeki güreş yöneticiliği, antrenörlüğü, hakemliği ve sporculuğu bu değişimden nasibini almıştır. Tantan reformları sportif alanda da etkisini göstermekte gecikmemiş ve Türkiye, grekoromende 28, serbestte ise 24 yıl sonra olimpiyat kürsülerinde yer almaya başlamıştır. Tantan'ın getirdiği bir başka yenilik ise minderdeki görev karmaşasına son vermesiydi. Zira, güreşte antrenörlük yapan aynı zamanda hakemlik de yapıyordu ve bu durum çok büyük karmaşalara ve tartışmalara neden oluyordu. Sadettin Tantan'ın bu konudaki talimatı kesin ve netti: Ya antrenörlük yapacaksın ya da hakem!..



RESİM 46: 1992 Barcelona Olimpiyat Oyunları... Hakkı Başar (90 Kiloda gümüş madalya), Sadettin Tantan (Türkiye Güreş Federasyonu Başkanı), Mehmet Akif Pirim (62 Kiloda altın madalya), Bilal Tabur (Antrenör).

Üst düzey bir emniyet bürokratu olarak İstanbul'a tayini çıkmasından kısa bir süre sonra adından söz ettirmeye başlayan Sadettin Tantan, özellikle asayişte suç örgütlerinin kabusu olmuş ve taviz vermeyen kişiliği, sağlam karakteri, dürüstlüğü, mertliğiyle de halkın büyük sempatisini kazanmıştı.

Meslektaşı ve yakın arkadaşı, güreş camiasının da saygın isimlerinden biri olan Asım Pehlivan'ın daveti üzerine İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde antrenman yapmaya başlayan Sadettin Tantan, kulübün sıcak atmosferinden oldukça etkilendi ve yapılan tüm etkinliklerin müdavimi oldu. Aslında judo ve karate sporları da yaptığı bilinen Tantan'ın kulüple bu ilk tanışması değildi. 1975 yılında da Tabhane Medresesi'nde kulüpte antrenman yaptığı camiada bilinen bir gerçektir. Kulübe fiilen adım attığı 1978 yılından itibaren kısa sürede kendisini herkese çok sevdirmiş ve benimsetmişti.

Tantanlı yılların henüz arefesinde olan İstanbul Güreş İhtisas Kulübü, iki yılda bir yaptığı olağan genel kurullarından birini daha 1979 yılında gerçekleştirdi. Yapılan kongrede; Başkanlığa Bekir Avar, Asbaşkanlığa Ümit Demirağ, Genel Kaptanlığa Lütfü Çiçekçisoğ, Muhasip Üyelğe Avni Bahçekapılı ve Üyeliklere de İzzettin Vardarlı, Yusuf Ağanoğlu ile Hüseyin Öztürk seçildiler. Ancak İzzettin Vardarlı'nın kısa bir süre sonra istifasının ardından yerine Bedrettin Lugal getirildi ve kulübün raportörlüğünü üstlendi.



RESİM 47: Bekir Avar ve Ayhan Diler ile güreşçiler (1972)

TEKEL İLE PROTOKOL

Kuruluşundan itibaren grekoromen güreşte faaliyet gösteren, ancak FILA'nın serbest güreşi de olimpik takvime almasıyla birlikte İstanbul Güreş İhtisas Kulübü serbest güreşe de el atmış ve Necati Tokbudak, Saim Arıkan, Mustafa Çakmak, Servet Meriç gibi antrenörlerin eğiticiğinde birçok şampiyon yetiştirmişti. Gel gelelim, güreş kulüplerinin hemen hemen hepsinin en büyük sıkıntısı olan sporculara geçimlerini sağlayabilecek iş imkanı yaratma, istihdam sağlama gibi sorunların çözümünde büyük sıkıntılar yaşıyordu. Bu alanda İGİK'in imdadına 1978 yılında Kartal'da bulunan Tekel Fabrikası yetişti. Ama nasıl?

Sporculara istihdam alanı açmak suretiyle değil, serbest güreşçileri transfer etmek yoluyla!.. Şöyle ki, yasa gereği spor faaliyetlerinde bulunması zorunlu olan Tekel, bir güreş şubesi kurdu. Ama serbest güreşte faaliyet gösterecek bu şubenin sporcusu yoktu! Sporcu temin etmek için İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün kapısını çaldılar. Alacakları sporculara hem güreş yaptıracaklar hem de istihdam sağlayacaklardı. İki kulüp yöneticilerinin yapmış oldukları yoğun görüşmelerin ardından İGİK Yönetim Kurulu Bekir Avar başkanlığında toplandı. Konu enine boyuna tartışıldı. Sonuçta serbest güreşin tüm sporcuları Tekel'e nakledilecekti. Bu durum yönetimin içine sinmiyordu ama sporcuları da düşünmek zorundaydılar. Toplantıda serbest güreşin antrenörü Servet Meriç de bulunuyordu. Meriç'e ne düşündüğü soruldu. Onun da cevabı şu oldu:

"Bu kulübün sporcuları, uzun yıllar savaş dönemlerinin ve sonrasında savaşın yarattığı yıkımın etkisiyle büyük yokluklarla boğuşmuş, iş ve geçim konusunda ciddi sıkıntılar yaşamıştır. Şimdi genç sporcuların önünde böyle bir imkan varsa, bu fırsat tepilmemeli ve önleri açılmalıdır. Hem bugünkü yaşantıları hem de gelecekları bu durumdan ve sizlerin vereceği karardan etkilenecektir."

Antrenör Meriç'in bu konuşması yönetim üzerinde çok etkili oldu ve yapılan oylamada İstanbul Güreş İhtisas Kulübü, şubeyi resmen kapatmasa da, fiili olarak serbest güreş faaliyetlerini askıya aldı. Tekel Kulübü'yle yapılan protokol gereği, aralarında Hayrettin Gülaçtı, Ahmet Yener, Mustafa Er, İsmail Balta, Adem Öztürk gibi Genç ve A Milli isimlerin de bulunduğu tüm serbest güreşçilerin lisanslarının Tekel Kulübü'ne verilmesi oy birliğiyle kararlaştırıldı. Bu karar sonrası İGİK, uzun yıllar serbest güreşte takım oluşturmadı ve bazı sporcuların münferiden elde ettiği başarılarla yetinmek zorunda kaldı.



RESİM 48: İGİK Kulüp Binası'nın görünüşü (2015).



RESİM 49: 1981 Konya'da Türkiye Şampiyonu olan İstanbul Karması. Alt sıra: Zeki Şahin, Hakan Avar, İhsan Mutlu, Osman Yılmaz, Mahmut Yıldırım. Üst sıra: Selahattin Polat, Fehmi Akyıldız, Turan Aslan, Seyfettin Yıldız, Bekir Öztürk, Rasim Örnek, Hakan Barut, Engin Özbek, Tamer Özçelik, Alaattin Özgür, Ahmet Bayraktar, Faruk Horasanlı, Lütfi Çiçekçisoç.

Esasında bu durum 1990 yılından sonraki dönemlerde diğer kulüplerde de aynı şekilde devam etmiştir. Yeni açılan kulüpler bile branşlaşmaya ve stil ayırımına gitmişlerdir. Her iki stili beraber yürüten çok az sayıda kulüp mevcuttur. Bugüne (2015 yılı) baktığımızda ve Büyükler Güreş Ligi'ni baz alarak Türkiye Güreş Federasyonu'nun kulüp envanterine bir göz attığımızda ise karşımıza şöyle bir tablo çıkıyor:

Grekoromen Stil: İstanbul Büyükşehir Belediyesi, İstanbul Güreş İhtisas Kulübü, Ankara ASKİ Spor, Manisa Akhisar Belediyesi, Kasımpaşa Spor Kulübü, Ankara MTA, Rize Çaykur Spor, İzmir Büyükşehir Belediyesi, Çankırı Yaren Spor, Konya Selçuk Belediyesi, Ankara Şampiyon Kulüpler, Konya Büyükşehir Belediyesi, Elazığ Yol Spor, Bursa Yıldırım Belediyesi, Kayseri Şeker Spor, Malatya Büyükşehir Belediyesi, Burdur İl Emniyet, Adana Büyükşehir Belediyesi, Niğde Gençlik Spor, Yozgat Belediyesi, Ankara EGO, Çarşamba Belediyesi, Ankara Büyükşehir Belediyesi, TSK Karagücü, Akademi Spor Kulübü.

Serbest Stil: İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi, Ankara ASKİ Spor, İstanbul Bahçelievler Belediyesi, İzmir Büyükşehir Belediyesi, Amasya Belediyesi, Türk Silahlı Kuvvetleri (Karagücü), İller Bankası, Adana Ceyhan Belediyesi, İstanbul Sancaktepe Belediyesi, Ankara Şeker Spor, PTT, Ankara Adalet Güreş İhtisas Spor, Tokat Özel İdare, Kahramanmaraş Belediyesi, Bursa Büyük Belediyesi, TEDAŞ, Erzurum Büyükşehir Belediyesi, Ankara Kızılcahamam Belediyesi, İznik Spor, PTT,

Çorum Belediye, Kahramanmaraş SGK, Pasinler Belediye, T.K.İ. , Balıkesir Büyükşehir Belediyesi, Kahramanmaraş Güreş İhtisas.



RESİM 50: Ayaktakiler: Mustafa Sezer, Ahmet Bayraktar, Aydın Metiner, Servet Meriç, Şükrü Kayabaş, Mücahit Güngör, Nevzat Trandez, H.İ.Canpolat, İlyas Demiroğlu, Oturanlar: Öztunç Mutlu, Ahmet Durna, Önder Kayabaş, Mehmet Topuz, Metin Yıldırım, Selami Karakuş, Mücahit Dağ, Kapapençe (Mehmet Sarıkaya), Ömer Esmer.



RESİM 51: Erol Tirli, Ahmet Bayraktar, Yüksel Narşap, Orhan Yalın, Fikret Yalın, Selami Karakuş, Cebrail Uludağ, İsmet Atlı, Ayaktakiler: İzzettin Vardarlı, Aydın Metiner, Halil Kaya, M.Ali Bekler, Servet Meriç, Mustafa Sezer, Nahit Taşer, Mücahit Güngör, Engin Özbek.



RESİM 52: İGİK/Yunanistan-Larissa Grekoromen Güreş Turnuvası.



RESİM 53: A. Durna, S. Karakuş. **RESİM 54:** İkili turnuva öncesi Trakya'dan yolculuk.

1979 yılında seçilen yönetimin gösterdiği özverili çalışmalar sonunda yeni taşınan tesislerin işletmeye açılması, günün ihtiyaçlarına karşılık verecek şekilde düzenlenmesi, çalışma düzeninin kesintisiz olarak sürdürülmesiyle geçen iki yılın ardından 12 Nisan 1981 tarihinde İstanbul Güreş İhtisas bir kez daha kongreye giderek yönetimi yeniledi. Bekir Avar tekrar başkanlığa seçilirken, bu kez yönetiminde yeni ve genç isimler vardı. Bunlardan biri de, gelecekte uzun yıllar başkanlık koltuğuna oturacak ve kulüp tarihine damga vuracak Sadettin Tantan'dı. Tantan, Avar Yönetimi'nde Başkanvekilliğine seçilirken, Genel

Sekreterliğe Yusuf Ağanoğlu, Genel Kaptanlığa Lütfü Çiçekçisoğ, Genel Kaptan Yardımcılığına Şükrü Kayabaş, Muhasip Üyeliğe Avni Bahçekapılı, Üyeliğe de Harun Karabacak getirildi.

1975-1985 yılları arasındaki 10 yıllık periyodu kapsayan bu dönemde teknik adam olarak Servet Meriç, İlyas Demrioğlu, Turan Aslan, Hayrettin Gülçatı, Nurettin Kurt, Hüsamettin Kaban, Metin Yıldırım, Ahmet Durna serbestte, Nuri Köseahmetoğlu, Ata Karataş, Erkan Uybaş, Aydın Metiner, Zeki Şahin, Mahfuz Karataş ve Mithat Bayrak, Stefan Raus grekoromende İGİK'in başarısı için ter döktüler.



RESİM 55: 1987/1988. Oturanlar: Özcan Ayrıksa, Alaattin Özgür, Ömer Esmer, Ahmet Bayraktar, Zeki Şahin, Birol Bayraktar, Yüksel Narşap, Ayaktakiler: Lütfü Yılmaz, Hakkı Başar, Hakan Barut, Ata Karataş, Erkan Uybaş, Engin Özbek, Osman Şansal, Yesugay Aksakal...

1980'li yıllardan sonra kulübü uluslararası arenada temsil eden bazı sporcular hakkında kısaca bilgi vermek gerekirse de şöyle bir derleme yapmak mümkün:

Zeki Şahin: Kulübü, minikler, yıldızlar, gençler ve büyükler olmak üzere her yaş kategorisinde temsil etti. İGİK'in yanısıra Milli Takımlar'da da her yaşta mayoyu giydi. Yıldız ve gençlerde Dünya, Avrupa ve Balkan Şampiyonaları'nda madalyalar kazandı. Balkanlar'da yaş gruplarında 4 kez şampiyon oldu. Ülkemizi 1988 Seul Yaz Olimpiyat Oyunları'nda da temsil eden Zeki Şahin, daha sonra kulüpte antrenör olarak da görev aldı. Bugün Bursa THOM'da antrenör olarak Türk güreşine hizmetini sürdürüyor.

Selami Karakuş: 1983 yılından itibaren İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nü ve Milli Takım'ı birçok uluslararası şampiyonada temsil etti ve bir çok madalya kazandı. Bugün yönetici olarak kulübe hizmetini sürdürüyor.

Ömer Esmer ve Ahmet Durna: Onlar da, 1985 jenerasyonundan... Yıldız, gençler ve büyüklerde Milli Takımlar'da yer aldılar ve bir kaç kez kürsüye çıktılar.

Ahmet Bayraktar: İETT Güreş Kulübü'nden genç yaşında transfer oldu. Kısa sürede adından söz ettirdi. 57 kiloda zamanının en iyi güreşçileri arasına girdi. 85 kez milli oldu. Balkan ikincisi olup, Avrupa ve Dünya Şampiyonaları'nda Milli mayoyu giydi. Talihsiz bir şekilde omuzundan sakatlanınca güreşi bırakıp

antrenörlüğe başladı. Halen beden eğitimi öğretmenliği yapmakta olan Ahmet Bayraktar'ın oğlu Caner Bayraktar da güreş yapıyor.

1985 VE SONRASI ALTIN DÖNEM

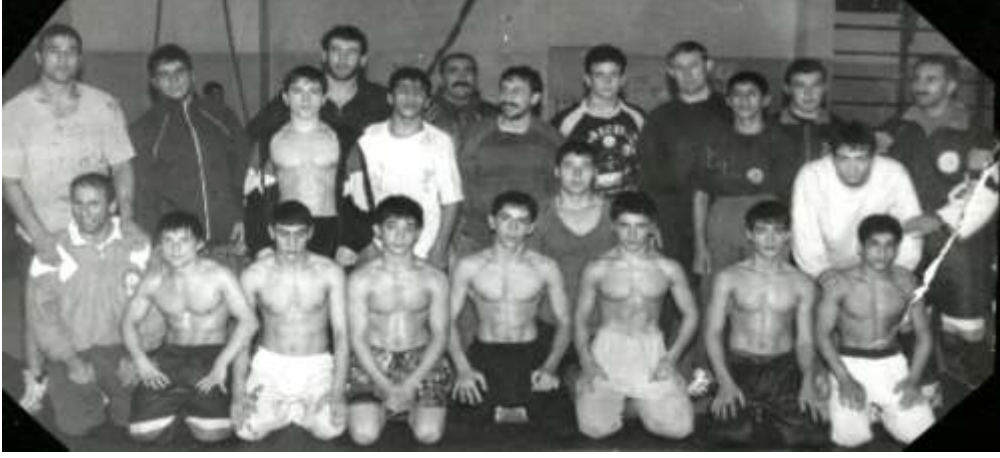
Takvim yaprakları 10 Ağustos 1985 tarihini gösterdiğinde İstanbul Güreş İhtisas Kulübü için yeni ve parlak bir dönem başlıyordu. Belki de kulüp tarihinin en güçlü yönetimi o gün yapılan kongrede seçiliyordu. Bir önceki kongrede başkanvekilliği yapan Sadettin Tantan'ın başkanlık koltuğuna oturduğu bu kongrede, bir çok ünlü ve başarılı spor adamı da yönetime girdi. İlk olarak Yönetim Kurulu üye sayısı 7'den 9'a çıkarıldı. Sadettin Tantan Başkanlığa, Abdullah Kığılı Başkanvekilliğine, Osman Çapalı Başkan Yardımcılığına, Mehmet Balçık Muhasip Üyeliğe, Kemal Oktay Genel Sekreterliğe, Asım Pehlivan, Behzat Nasıroğlu, Nejat Tüysüz ve Mehmet Emin Hasırcılar üyeliklere getirildiler. Yönetimde yer alan isimlerden Abdullah Kığılı, daha sonraki yıllarda gerek Güreş Federasyonu'nda, gerekse Futbol Federasyonu ve Fenerbahçe Spor Kulübü'nde üstlendiği önemli görevlerle dikkatleri çekecekti. Kemal Oktay da Türkiye'yi FILA'da temsil görevini üstlenecekti.

Her biri iş ve bürokrasi camiası tarafından tanınan ,saygın ve güçlü bir yönetim kadrosu kurulmuş ve hızlı bir dönüşüm başlatılmıştı. Ayrıca, Atatürk zamanını görmüş eski kuşak sporcular, yöneticiler ve üyelerle yeniler arasında kaynaşma sağlanmış ve kulüp huzurlu günlere doğru yelken açmıştı.



RESİM 56: Macaristan ile sağlanan ileri düzeydeki temaslar neticesinde iki ülke sporcuları arasında dostluk köprüsü kuruldu. Frencvaroş Turnuvası: Öndekiler: Ömer Esmer, Mehmet Sarıkaya,Yüksel Narşap, Zeki Şahin, Alaattin Özgür, Ahmet Bayraktar, Muhsin Altun. Arkadakiler: Osman Çapalı, Sadettin Tantan, Cengiz Elbeye, Sezai Pehlivan, Lütfü Yılmaz, Önder Kayabaş, Şükrü Kayabaş, Lütfi Çiçekçisoy.

Yeni yönetim görev bölümü yapar yapmaz ilk olarak ağırlığı dış temaslara verdi ve güreşte başarılı olan ülkelerin kulüpleriyle ikili kamplar ve dostluk turnuvaları düzenlendi. Legia Varşova/Polonya, Ferencvaros ve Vasas/Macaristan, Dinamo Bükreş/Romanya ilk etapta sportif ilişki kurulan kulüplerdi.



RESİM 56: Mahfuz Karataş, Ramis Çelik, Oğuzhan Şeker, Yusuf Düzer, İsmail Usta, Servet Koçyiğit, Hasan Aktaran, Sinan Yılmaz, Cengiz Papağan, Ata Karataş, Metin Hafızoğlu, Mustafa Arıcı, Şasa Aleksandır, Serkan Özden, Ercan Ayyıldız, Şükrü Göynücek, Sezgin Çavuşoğlu, Tahir Yılmaz, Hakkı Başar.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde reformlar 1986 yılında da devam etti. Ülkemizde henüz emekleme safhasında olan bilişim teknolojisinden ilk faydalanan müesseselerden biri de İstanbul Güreş İhtisas Kulübü oldu. O yıllarda dünyada ve ülkemizde büyük işletmeler tarafından başlatılan bilgisayarlı veri analizi ve arşivleme sistemi İGİK'de de uygulamaya konuldu. Tantan'ın kurduğu İGİK Koruma Vakfı'nın desteği, Oktay Kurtböke ve Bedrettin Lügal'in katkılarıyla Ata Karataş ve gönüllü gençler tarafından modern bir veri tabanı oluşturuldu. Yapılan tarama çalışmaları sonucu, sporcuların kimlik bilgileri, resmi yazışmalar, tarihçe kayıtları, antrenman-yemek-diyet programları, sağlık bilgileri gibi önemli veriler toplanarak güçlü bir dijital kayıt ve arşiv oluşturuldu. Böyle bir çalışma o dönemde Güreş Federasyonu dahil hiç bir federasyonda bulunmuyordu!



RESİM 58: Türkiye Güreş Federasyonu Başkanı Sadettin Tantan ve FILA Asbaşkanı Kemal Oktay.



RESİM 59: 1988 Yılı... Şakir Korkmaz, Ömer Esmer, Varol Vardar, Ercan Ayyıldız, Cengiz Altun, Tahir Yılmaz, Yesugay Aksakal, Ayaktakiler: Ata Karataş, Hilmi Bayraktar, Şaban Donat, Atilla Konyalı, Birol Bayraktar, Ali Toker, Nahit Taşer, Lütfi Çiçekçisoy, Mücahit Güngör, Hakkı Başar, Necmettin Karabacak.



RESİM 60: 1990 yılı Lig şampiyonluğu... Ömer Esmir, Ömer Elmas, Ahmet Bayraktar, Zeki Şahin, Alaattin Özgür, Birol Bayraktar, Tayfun Karaali, Şakir Korkmaz, Ata Karataş, Mahfuz Karataş, Ömer Elmas, Ahmet Bayraktar, Alaattin Özgür. Ayaktakiler: Yesugay Aksakal, Mahmut Cıbrır, Nahit Taşer, Seçkin Saruhan, Hakkı Başar, Tahir Yılmaz, Ömer Suzan, Ali Akça.



RESİM 61: Haliç' te tertiplenen Karakuçak Güreşleri... Kulübümüzün yönetici ve antrenörleri Ramazan Özbek, Mahfuz Karataş, Bedrettin Lügal, Ata Karataş, Osman Çapalı, Tamer Ağan (Sintel Kulübü), Sadettin Tantan, Nejdet Uçar, Muhsin Altun (1988 yılı).

1986 yılında İGİK'in başlattığı reformlar, kısa zamanda camiayı da etkisi altına aldı. Güreş Federasyonu Başkanı Yalçın İpbüken, 1988 yılında büyük bir eğitim hamlesi başlattı ve yurt dışından dünya çapında güreş antrenörleri ve eğitmenleri Türkiye'ye getirerek çeşitli seminerler verdi. Yuri Şahmuradov, Genady Sapunov, Rüstem Kazakov, Harold Tuneman, Ion Korneanu gibi güreş uzmanları ilk seminerlerini İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde verdiler ve bu eğitim hamlesi kısa sürede Türkiye'ye yayıldı. Daha sonra Federasyon Başkanlığı'na gelen Esat Güçhan da eğitimin yanı sıra alt yapı hamlesi başlattı ve Güreş Eğitim Merkezleri'ni faaliyete soktu. Aynı dönemde İGİK'de de alt yapıya yönelik yeni bir proje başlatıldı. Yeni projeyle birlikte kulüpteki güreşçi ordusu 4 ana kategoriye ayrıldı. A Grubu'nda tecrübeli ve üst düzey güreşçiler yer alırken, B Grubu'nda A Takım'a giremeyen ama ikinci, üçüncü adam pozisyonunda olanlar, C Grubu'nda 'Ümit' diye tabir edilen gelecek vaat eden gençler, D Grubu'nda da gençler ve yıldızlarda kadroya giremeyenler yer alıyordu. Bu yeni yapılanma güreşçiler ve antrenörler arasındaki rekabeti artırdığı gibi, 1990'lı ve sonraki yıllarda Milli Takımlar'a İGİK'li güreşçilerin ambargo koymasına neden oldu. Bir başka deyişle İstanbul Güreş İhtisas Kulübü, sadece güreş camiasında değil, tüm spor camiasında adından söz ettirmeye başlamış, hatta yöneticisiyle, antrenörüyle, sporcusuyla, sahip olduğu tesisiyle 'Türk Güreşi'nin Lokomotif'i olmuştu. Güreş denince akla İGİK, İGİK denince de akla güreş geliyordu.



RESİM 62: 1987/1988 İGİK Bursa Uludağ Kampı... Oturanlar: Ercan Ayyıldız, Cengiz Altun, Şakir Korkmaz, Alaattin Özgür, Hakkı Başar. Ayaktakiler: Mehmet Sarıkaya, Ata Karataş, Ahmet Bayraktar, Seçkin Saruhan, Zafer Ada, Yüksel Narşap, Hasan Hüseyin Yaşar, Osman Şansal, Yesugay Aksakal, Birol Bayraktar, Ahmet Durna, Ömer Esmer...



RESİM 63: Bir kongre sonrası anısı... Zeki Şahin, Tuncay Özden, Tayfun Karaali, Ata Karataş, Ercan Ayyıldız ve Hikmet İskender.



RESİM 64: 1991 Konya... İGİK Türkiye Grekoromen Güreş Ligi Şampiyonu. Kadro şöyle: Şaban Donat, Arif Çelik, Ali Akça, Ercan Ayyıldız, Ramis Çelik, Erdal Dikbaş, Atilla Konyalı, Ömer Elmas, Ata Karataş, Ayaktakiler: Nurkan Avcı, Hakkı Başar, Nihat Kösemem, Kazım Aktaş, Semih Yurdaer, Selami Karakuş, Hüseyin Ateşak, Seçkin Saruhan, M.Gökmen İnan, Tahir Yılmaz.



RESİM 65: Türkiye Şampiyonluğu... Nejdet Kıroğlu, H.İbrahim Canpolat, Nahit Taşer, Uğur Öztürk, Birol Bayraktar, Ömer Esmer, Ahmet Bayraktar, Atilla Konyalı, Ali Akça, Tahir Yılmaz. Ayaktakiler: Stefan Rusu, Faruk Yamaner, Mücahit Güngör, Gazanfer Doğu, Mehmet Çetin, Selami Karakuş, Tayfun Karaali, Ata Karataş, M.Gökmen İnan, Kubilay Aksakal, Nurkan Avcı, Kuk Dimitri, Mahfuz Karataş.



RESİM 66: Cengiz Altun, Yüksel Narşap, Hüseyin Korkut, Ercan Ayyıldız, Birol Bayraktar. Ayaktakiler: Necmettin Karabacak, Yesugay Aksakal, Fatih Yılmaz, Raşit, Ata Karataş, Ahmet Bayraktar, Seçkin Saruhan, Hakkı Başar.

1990 öncesi dönemde yapılan yatırımların karşılığını almakta gecikmedi İstanbul Güreş İhtisas Kulübü... Güçlü bir yönetim, güçlü bir teknik ekip ve yıldızlardan oluşan bir sporcu ordusuyla istikrarlı bir kulüp yapılanması oluşturuldu. Sadettin Tantan, Asım Pehlivan, Mehmet Balçık, Osman Çapalı, Muhsin Altun, Semih Yurdaer yönetim kanadını temsil ederken, Erkan Uybaş, Nuri Köseahmetoğlu, Ata Karataş ve masör Özcan Ayrıkça'dan oluşan teknik ekip önderliğinde Tahir Yılmaz, Kubilay Aksakal, Murat Örgün, Yesugay Aksakal, Necmettin Karabacak, H.İbrahim Canpolat, Uğur Öztürk, Nurkan Avcı, Kazım Aktaş gibi yıldız isimlerle dolu kadroyla Türkiye'de ve uluslararası arenada ses getiren başarılarla imza atıyordu. 1990 sonrası ise özellikle Hakkı Başar ile Şaban Donat yurt dışında ülkemizi gururlandıran derecelerin sahibi oluyorlardı. Hakkı Başar 1992 Barcelona Olimpiyat Oyunları'nda 90 kiloda gümüş madalya kazanırken, 1995 yılında Prag'da aynı sıklitte Dünya Şampiyonu oluyordu. Aynı yıl Şaban Donat da Fransa'da Avrupa ikincisi olarak kariyerinin en büyük başarısını elde ediyordu.

Tabi bu arada 1990 öncesi dönemde, yani 1981 yılına kadar uzanan yıllarda kulübün başarısına katkı sağlayan sporcularımızı da hatırlamadan geçmeyelim: Osman Şansal, Ömer Esmer, Ramis Çelik, Ahmet Bayraktar, Birol Bayraktar, Mahmut Yıldırım, Cengiz Altın, Hamza Düzer, Hakan Avar, Hakan Barut, Lütfi

Yılmaz, Ercan Ayyıldız, Selami Karakuş, Hamdi Döğter, Mehmet Emin Topuz, Kemal Altun, Mustafa Sezer, Alaattin Özgür, Ahmet Demir, Zeki Şahin, Alaattin Özgürel, Hakan Barut, Mustafa Sezer gibi isimler 1981-1991 döneminde İGİK'in ve Ay-Yıldızlı mayonun başarısı için ter döken İGİK'li güreşçilerdi.



RESİM 67: Oturanlar: Mahfuz Karataş (Antrenör), Zafer Başar, Ahmet Bayraktar (Antrenör), Sezgin Çavuşoğlu, Selahattin Güngör, Şaban Donat, Hüseyin Akburu, Ayaktakiler: Kubilay Aksakal (Antrenör), Stefan Rusu (Antrenör), Yusuf Düzer, Serkan Özden, Tuncay Özden (Daha sonra kulüp müdürlüğü yaptı), Erhan Öztürk, Ercan Ayyıldız, Tahir Yılmaz, Ali Toker (İdareci), Hüseyin Uzuner, Yesugay Aksakal, Nejdet Uçar.

Bu dönemde, İGİK adına bir başka sevindirici gelişme ise kulüp üyesi Kemal Oktay'ın Uluslararası Güreş Federasyonları Birliği (FILA) Asbaşkanlığı'na gelmesi oldu. Oktay'ın bu önemli görevi üstlenmesi, Türk güreşinin uluslararası arenada daha iyi temsilini sağladığı gibi, Avrupa ve Dünya minderlerinde mücadele veren güreşçilerimizin haklarının yenmemesi açısından da kritik bir eşik oluyordu.



RESİM 68: Üç kuşak bir arada. Oturanlar: Mehmet Bilgir, Ertuğrul Bolgi, Birol Bayraktar, Sezgin Çavuşoğlu, Ramis Çelik, Mahfuz Karataş, Ahmet Bayraktar, Kubilay Aksakal, Ayaktakiler: Mustafa Başaran, Mustafa Arıcı, Tahir Yılmaz, Stefan Rusu, Sadettin Tantan, Şaban Donat, Şükrü Göynücek, Serkan Özden, Semih Yurdaer, Mustafa Özbakan, Nurettin Çetinkaya, Zafer Demir, Ercan Ayyıldız, Hikmet Evcı.



RESİM 69: İGİK Ödül Töreni... Oturanlar: Semih Yurdaer, Süleyman Karabel, İsmet Atlı, Nihat Kösemen, Hakkı Başar, Ahmet Maranki, Ayaktakiler: Ata Karataş, Ali Akça, Gökmen İnan, Kazım Aktaş, Tolga İpek, Ömer Elmas, Nurkan Avcı, Tahir Yılmaz, Serkan Özden, Zeki Şahin (Antrenör).

1960'lı yılların ikinci dönemiyle, 1970'li yılların hemen hemen tamamını kapsayan siyasi ve toplumsal çalkantılar sadece güreşi değil topyekün Türk sporunu da olumsuz etkiliyordu. Sık sık hükümetlerin, dolayısıyla Spor Bakanlığı koltuğuna oturan siyasilerin değişmesi, sporda özlenen istikrarın bir türlü sağlanamamasına yol açıyordu. Ayrıca her geçen gün artan şiddet olayları da toplumda büyük bir yarılmaya yol açıyor, bireyler üzerinde korkunç bir travma yaratıyordu. Ülke belirsiz bir geleceğe doğru son sürat sürüklenirken, sporda Avrupa ülkeleriyle başa çıkmak giderek güçleşiyordu. Bu durum, 12 Eylül 1980 yılına kadar sürdü. Bu tarihte Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yönetime el koyması, Türkiye'de yeni bir dönemin başlangıcı oldu.



RESİM 70: 1990 Ümitler Dünya Şampiyonası... Feyzullah Vardarlı, Dr. Adnan Bağrıaçık, Hakkı Başar, Nejdet Kiroğlu, Seçkin Saruhan, Birol Bayraktar, Tahir Yılmaz, Ata Karataş.



RESİM 71: 1987 Larissa Turnuvası... İGİK Kulübü Türkiye'yi temsilen katıldı. Ecan Ayyıldız, Necmetiin Karabacak, Cengiz Altun, Ömer Esmer, Hakkı Başar, Birol Bayraktar, Tahir Yılmaz. Ayaktakiler: Ata Karataş, Sadık Çetinkaya, Osman Çapalı, Sadettin Tantan, Nahit Taşer, Nurettin Kurt, Vahap Pehlivan.

Üç yıllık ara dönemin ardından 1983 yılında yapılan seçimlerde Anavatan Partisi tek başına iktidara gelirken, Başbakan da Turgut Özal oluyordu. Sorunlara bulduğu palyatif çözümlerle dikkat çeken Özal, Türk sporunun da önünü açan değişimlere imza attı. Bu değişimden en fazla faydalanan branşların başında gelen ise güreşti. Turgut Özal ile birlikte devlet sporcu, antrenör ve kulüplere sahip çıkmaya, destek vermeye başlamıştı. Getirilen ödül yönetmeliği ile sadece başarılı sporculara değil, antrenörlere, yetiştiriciye de nakdi yardım yapılıyordu. Devletin sporcuyla teşvik etmesiyle de uluslararası arenaya daha fazla sporcuyla katılıyor ve daha başarılı sonuçlara imza atıyorduk. Sadettin Tantan'ın yarattığı sinerjinin yanı sıra hiç kuşkusuz devletteki bu yeni yapılanmanın da İGİK'in kurumsallaşması ve başarısında önemli payı vardı.



RESİM 72: Kadro: Birol Bayraktar, Ömer Esmer, Cengiz Altun, Ercan Ayyıldız, Mücahit Güngör (Antrenör), Tahir Yılmaz, Yesugay Aksakal, Nahit Taşer (Teknik direktör), Atilla Konyalı, Hakkı Başar, Necmettin Karabacak, Ata Karataş (Antrenör).



RESİM 73: 1990 Roma Dünya Şampiyonası... Ata Karataş, Ömer Elmas, Ömer Esmer, Birol Bayraktar, Hakkı Başar, Tahir Yılmaz, Şaban Donat.

İGİK'te yönetici olan İzzettin Vardarlı'nın Türkiye Güreş Federasyonu'nda grekoromenden sorumlu asbaşkan olması, İstanbul Güreş İhtisas'ın bir bakıma Türk güreşine yön vermesine yol açarken, Tantan'ın vizyoner yönetimi de kulübün gerçek anlamıyla kurumsallaşmasına yol açtı. Disiplinli çalışma, sponsorluk, yeni projeler, dergi çıkarma, yazılı ve görsel bilimsel yayınlar, sporculara verilen ergojenik destek, beslenme, labortuvardan yararlanma kulübü ileriye taşıyan yeniliklerden bazılarıydı.

SADETTİN TANTAN'IN BAŞLATTIĞI DEVRİM

1990'lı yıllarda İGİK camiası, bambaşka bir ruhla, yeni bir heyecanla, ileri hedeflere yöneldi. İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Sosyal ve Eğitim Vakfı Başkanı Sadettin Tantan Aralık 1991 yılında Türkiye Güreş Federasyonu Başkanlığı'na getirilmişti. Tantan'ın yönetiminde ise Oktay Kurtböke başta olmak üzere Muhsin Altun, Osman Çapalı, Süleyman Karabel, Zafer Demir, Nurettin Çetinkaya gibi önemli isimler yer alıyordu. Bu gelişme, İstanbul Güreş İhtisas'ın Türk Güreşi'nde daha fazla söz sahibi olması anlamına geliyordu. Geçmiş yıllarda, zaman zaman Federasyon yönetimiyle yıldızı barışmayan ve çeşitli haksızlıklara uğrayan İGİK için artık yeni bir sayfa açılmış oldu. Tantan'ın federasyon başkanlığı camiada da büyük bir memnuniyet yaratmış ve kulüpte adeta özgüven patlaması yaşanmasına yol açmıştı.



RESİM 74: Dünya Şampiyonası... Tahir Yılmaz, Hüseyin Demirtaş, Ahmet Bayraktar, Hakkı Başar ve Ömer Elmas.



RESİM 75: Başkan Süleyman Karabel, Semih Yurdaer, Ata Karataş (Antrenör), Ömer Elmas, Atilla Konyalı, Erdal Dikbaş, Ramis Çelik, Ercan Ayyıldız, Ali Akça, Şaban Donat, Mahfuz Karataş (Antrenör), Hakkı Başar, Kubilay Aksakal, Nurkan Avcı, Kazım Aktaş, Selami Karakuş, Hüseyin Ateşak, Seçkin Saruhan, M.Gökmen İnan, Tahir Yılmaz.

Tantan göreve gelir gelmez önemli kararlar almaya başladı. Türk güreşini yeniden eski parlak günlerine kavuşturmayı kendine düstur edinen ünlü spor adamı, Milli Takım Teknik heyetinde devrim gibi değişikliklere gitti. Türk güreşine Rus ekolünü getirmeyi hedefleyen Tantan, Serbest Güreş Milli Takımı'nın başına Yuri Şahmuradov, Grekoromen Milli Takımı'nın başına da Genady Sapunov'u getirdi. Tantan'ın bu hamlesi kısa zamanda meyvelerini verecekti. Özellikle de uzun yıllar serbest güreşin gölgesinde kalan grekoromen güreşte... Sapunov ile birlikte Türk güreşinin 1990'lı ve 2000'li yıllarına damga vuracak güreşçiler sahneye çıkacaktı. Mehmet Akif Pirim'in 24 yıl aradan sonra 1992 Barcelona Olimpiyat Oyunları Şampiyonu olmasıyla başlayan süreç, Asrın Güreşçisi ünvanını alan Hamza Yerlikaya, Hakkı Başar, Şeref Eroğlu, Nazmi Avluca, Ercan Yıldız, Mehmet Özal gibi isimlerin grekoromen güreşi forse etmesiyle devam edecekti.

Serbest güreşte ise Ali Kayalı, Sabahattin Öztürk, Turan Ceylan, Mahmut Demir, Tantan döneminde yapılan devrimsel değişikliğin ileriki yıllara yansımaları olarak dikkat çekecek güreşçilerden bazılarıydı. 1993 yılında yapılan Avrupa Şampiyonası'nda Serbest Güreş Milli Takımı'nın 26 yıl aradan sonra takım halinde birinciliği, Sabahattin Öztürk'ün aynı yıl 23 yıllık bir özlemin ardından Dünya Şampiyonu, Mahmut Demir'in arka arkaya Avrupa, Dünya ve 1996 Atlanta Olimpiyat Oyunları Şampiyonu olmaları yine Sadettin Tantan'ın göreve gelir gelmez yapmış olduğu atılımların bir sonucuydu. Bununla birlikte, Hamza Yerlikaya ile Hakkı Başar'ın 1995 yılında Fransa'da yapılan Dünya Grekoromen Güreş Şampiyonası'nda altın madalya almaları, 33 yıl aradan sonra Türk Güreşi'nin aynı anda iki Dünya Şampiyonu çıkarması

anlamına geliyordu, ki, bu da Sadettin Tantan'ın 1991 yılında başlatmış olduğu devrimin sonuçlarından biriydi.



RESİM 76: Oturanlar: Mahfuz Karataş (Antrenör), Zafer Başar, Ahmet Bayraktar (Antrenör), Sezgin Çavuşoğlu, Selahattin Güngör, Şaban Donat, Hüseyin Akburu, Ayaktakiler: Kubilay Aksakal (Antrenör), Stefan Rusu (Antrenör), Yusuf Düzer, Serkan Özden, Tuncay Özden, Erhan Öztürk, Ercan Ayyıldız, Tahir Yılmaz, Ali Toker (İdareci), Hüseyin Uzuner, Yesugay Aksakal, Nejdet Uçar.

İki yıl Güreş Federasyonu Başkanlığı yapan Sadettin Tantan, bu görevini bıraktıktan sonra tekrar ağırlığını İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Sosyal ve Eğitim Vakfı'na verdi. 1990-1994 döneminde ayrıca Emniyet Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu İstanbul Bölge Başkanlığı da yapan Tantan, 1994'de emekli olmasının ardından Anavatan Partisi'nde (ANAP) siyasete adım atarak Fatih Belediye Başkanı oldu. 18 Nisan 1999 seçimlerinde adı İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı için geçse de daha sonra milletvekilliğine aday gösterildi ve TBMM'ye 2. Dönem İstanbul Milletvekili olarak girdi.



RESİM 77: 1991 İstanbul Ordulararası Dünya Şampiyonası... Hakkı Başar, Seçkin Saruhan, Şaban Donat, Tahir Yılmaz, Ata Karataş (Antrenör), Ömer Elmas.

Tantan, DSP-MHP-ANAP Koalisyonu'ndan oluşan 57. Hükümet'te İçişleri Bakanı olarak görev aldı. İçişleri Bakanlığı döneminde büyük çaplı yolsuzluklara karşı başlattığı operasyonlar kamuoyu gündeminde yer etti. İlginç operasyon kod isimleri hafızalarda kaldı. 2001 yılı haziran ayında İçişleri Bakanlığı görevinden alınmasını takiben önerilen Gümrüklerden Sorumlu Devlet Bakanlığı teklifini kabul etmedi ve partisinden istifa etti. Ocak 2002'de Yurt Partisi'ni kurdu ve 25 Ağustos 2002 tarihinde yapılan Olağanüstü Kongre'de Genel Başkanlığa seçildi.

1980'li yıllardan itibaren İGİK için çok önemli hizmetler veren Sadettin Tantan'ın yanısıra Saadet Partisi Genel Başkanı Recai Kutan, Adalet Partisi Bolu Milletvekili ve Milli Savunma Bakanı Ahmet Çakmak, Olimpiyat, Dünya ve Avrupa Şampiyonları Mustafa Dağıstanlı ile Hamza Yerlikaya da İGİK minderlerinden zaman zaman geçmiş önemli isimlerdir.

Her zaman Sadettin Tantan ile kader birliği yapan Süleyman Karabel de İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün tarihine geçen önemli şahsiyetlerden biridir. Aynı zamanda Zeytinburnu Spor Kulübü'nün de başkanlığını üstlenen ve kulübün, tarihinde ilk kez Türkiye 1. Futbol Ligi'ne yükselmesini sağlayan Karabel, İGİK tarihine imza atmış en önemli spor adamlarından biriydi. Sadettin Tantan'ın ise kulüp açısından yeri bambaşka idi. Kulübün geçmişinde iz bırakan, görev alan, hamilik yapan bir çok devlet adamı olmuştu, ancak Sadettin Tantan sadece bu ülkenin en kıdemli ve köklü güreş kulübünün değil Türk Güreşi'nin de kaderini değiştirmiş, ülke insanının, spor camiasının kalbinde taht kurmuş bir fenomendir.

İGİK'den bir kaç kare...



RESİM 78: Oturanlar: Cemal Yaslan, Harun Şen, Serhat Karakuş, Mehmet Topuz, Ahmet Durna, İlyas Demiroğlu, Semih Yurdaer, İsmail Gürbüz, Kemal Altun, Recep Uğur. Ayaktakiler: Bahadır Çengil, Mehmet Ayhan, Ercan Ayyıldız, Sadettin Tantan, İbrahim Demirtürkoğlu, Ahmet Taşçı, Selami Karakuş, Ahmet Şahin, Hüseyin Ateşak, Şaban Donat, M.Gökmen İnan.



RESİM 79:



RESİM 80:



RESİM 81:



RESİM 82: İGİK'te güreş çoğu zaman babadan oğula geçen bir gelenektir. İşte bunlardan bir kaçı: Şaban Donat/Oğlu, Seçkin Saruhan/Oğlu, Ata Karataş, Mustafa Arıcı, Mahmut Cıbrır.



RESİM 83: 1980'li yıllar... Kulübün sosyal etkinliklerinden biri olan 'Kuzu Günü' adı altında yapılan piknik... İlyas Demiroğlu, Hayri Sezgin, Ertuğrul Bolgi, Şaban Donat, Bekir Yolcu, Salih Tezel, Boğa Mehmet, Ata Karataş, Muzaffer Seçkin, Mücahit Dağ, Metin Yıldırım, Hüseyin Bozdağ.



RESİM 84: Antrenman sonrası yemekte buluşma... Ayaktakiler: İlyas Demiroğlu, Recep Genç, Tahir Yılmaz, Celal Demir, Selami Karakuş, Sezai Pehlivan, İbrahim Demirtürkoğlu, Vahap Pehlivan, Hakkı Başar, Osman Çapalı, Ahmet Bayraktar, Şükrü Kayabaş, Kubilay Aksakal, Yesugay Aksakal. Oturanlar: H.İbrahim Canpolat, Birol Acar, Ercan Ayyıldız, Atilla Konyalı, Ali Akça, Ömer Elmas, Zeki Şahin, Mahfuz Karataş, Ata Karataş.



RESİM 85: Kuzu gününde yağlı güreş... Sadettin Tantan, İlyas Demiroğlu, Selami Karakuş, Önder Kayabaş, Öztunç Mutlu, Ata Karataş, M.Ali Bekler.



RESİM 86: Kuzu günü Anısı... Sadi Yılmaz, Engin Özbek, Hüseyin Çolakoğlu, Tayfun Karaali, Mehmet Kılıç, Serkan Özden, Şaban Donat, Ali Toker, Ercan Ayyıldız, İbrahim Demirtürkoğlu ve diğerleri...



RESİM 87: ABD (Oregon)-İGİK İkili Müsabaka...



RESİM 88: ABD Oregon Güreş Kulübü ile İGİK Tesislerimiz'de ikili müsabaka... Yusuf Düzer, Süleyman Karabel, Hüseyin Akburu, Ata Karataş.



RESİM 89: Uluslararası Adnan Yurdaer Turnuvası (Semih Yurdaer, Engin Özbek.)



RESİM 90: Semih Yurdaer, Sadettin Tantan, Mücahit Güngör, Engin Özbek, Ercan Ayyıldız, Mehmet Sarıkaya, Hüseyin Ateşak.



RESİM 91: Sosyal aktivite... Serkan Özden'in düğününde İGİK camiasının toplanması.

2000'li yıllara gelindiğinde Vakıf Başkanı olarak Tantan, Kulüp Başkanı olarak da Karabel'in emin ellerinde Türk güreşine hizmetini sürdüren İGİK, Türk sporuna bir federasyon başkanı daha verdi. Üstelik bu kez atama ile değil, seçimle!.. İstanbul Güreş İhtisas Kulübü mayosu altında 1983-1988 yıllarında güreşmiş olan Osman Şansal, Kasım 2000'de mevcut başkan Ahmet Ayık ile girdiği seçim yarışını kazanarak Türkiye Güreş Federasyonu'nun yeni başkanı oldu. Elbette Şansal'ın bu başarısında Sadettin Tantan'ın manevi desteğinin ve güreş camiası üzerindeki ağırlığının önemi büyüktü. Gerek spor basınında, gerekse spor camiasında yapılan yorumlarda, 2000 Sydney Olimpiyat Oyunları sonrası Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'ne bağlı 38 federasyonda yapılan seçimlerde en büyük sürpriz, Osman Şansal'ın Ahmet Ayık gibi efsane bir isim karşısında oyların yüzde 72'sini almasıydı.



RESİM 92: 1990 yılı İGİK Yöneticileri... Ali Gümüş (Gazeteci), Zafer Demir, Nurettin Çetinkaya, Oktay Kurtböke, Mehmet Aydın (Başkan), Sadettin Tantan, Dr.Hikmet Evcı, Burhan Yur, Dr. Ahmet Özdoğan..



RESİM 93: TGF ve İGİKKV Başkanı Sadettin Tantan 1993'te İstanbul'da yapılan Avrupa Şampiyonası'nda dereceye girenlere ve emeği geçenlere takdir plaketi ve beratlarını verdi.



RESİM 94: 1993 yılı... TGF Başkanı Sadettin Tantan, Organizasyon Komitesi ile İGİK mensupları işbirliği... Sadettin Tantan, Osman Çapalı, Oktay Kurtböke, Ali Acar, Nurettin Çetinkaya, Mehmet Karataş, Bedrettin Lügal ve Mahfuz Karataş...



RESİM 95: 1992 Yılı... Barcelona Olimpiyat Oyunları... Grekoromen Güreş Milli Takımı... Sağdan sola: Hakkı Başar, Genady Sapunov, Mehmet Akif Pirim, Sadettin Tantan, Ömer Elmas, Bilal Tabur, Erhan Balcı.



RESİM 96: İGİK Başkanı Süleyman Karabel, Yönetim Kurulu ve İGİKESV Başkanı Sadettin Tantan başarılı sporcuları ödüllendirirken.



RESİM 97: 2001 yılının Avrupa Şampiyonu Grekoromen Güreş A Milli Takımı... Dönemin İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'a TGF Başkanı Osman Şansal Kupa'yı sunarken... Ayaktakiler: Selçuk Çebi, Şeref Tüfenk, Ata Karataş, Hakkı Başar, Hamza Yerlikaya, Bilal Tabur, Nazmi Avluca, Mehmet Özal, Mehmet Acak, Erhan Balcı, Yakup Topuz. Oturanlar: Osman Şansal, Sadettin Tantan, Şeref Eroğlu, Cahit Ahıskalıoğlu.



RESİM 98: 2003 yılının jenerasyonu, antrenör ve sporcuları... Antrenörler: Ata Karataş, Şaban Donat, Mustafa Arıcı. Sporcular: Yunus Emre Çömlekçi, Ozan Tanga, Hakan Yeşilyurt, Mecnun Gümüş, Ulvi Çetin, Murat Ozan, Y.Emre Başar, K.Can Başar, Yasin Aslan.

Adaylık yarışları sırasında görkemli kampanyalarıyla dikkati çeken Osman Şansal, Federasyon Başkanlığı döneminde de sıra dışı bir başkan profili çizdi. Federasyon için İstanbul'da bir büro açan Şansal, uygulamaya koyduğu yeni projelerle de Türk güreşine bambaşka bir vizyon getirdi. Beş yıllık Stratejik Plan ve Master Program'la işe başlayan Osman Şansal, Milli Eğitim Bakanlığı ile protokol yaparak en önemli projesini yürürlüğe soktu.

Ayrıca, 'Koca Yusuf Müziği'ni yaptırdı, Federasyon adına dergi çıkardı, eğitim cd'leri hazırlattı ve federasyonun resmi internet sitesini ilk kez yayına soktu. Bu arada, Şansal döneminde, 2001 yılında İstanbul Abdi İpekçi Spor Salonu'nda yapılan ve 17 bin seyirci ile bir rekorun kırıldığı Avrupa Grekoromen Güreş Şampiyonası'nda Milli Takım, Avrupa Şampiyonluğu'na ulaştı. Bu başarıda büyük pay sahibi olan Grekoromen Güreş Milli Takımı Başantrenörü Ata Karataş'ın bir İGİK'li olması da kulüp adına ayrıca gurur kaynağıydı.

2008 PEKİN OLİMPİYAT OYUNLARI PROJESİ

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü 2003 yılına yine Süleyman Karabel başkanlığında girdi. Karabel, yönetiminde Miraçettin Çam, Engin Özbek, Bedrettin Lügal, Selami Karakuş, Mehmet Kılıç, Mehmet Tantan gibi isimlere yer verdi. İGİKSEV'in başında ise yine Sadettin Tantan vardı ve kulübü geleceğe taşıyacak projeler her zaman olduğu gibi birlikte üretiliyordu. O dönemde 2008 Pekin Olimpiyat Oyunları hedefiyle yeni bir proje uygulamaya kondu. Projede yer alan bazı başlıklar şöyle sıralanıyordu:

- 2008 Pekin Olimpiyat Oyunları'nda A milli Takım'a en az 2 sporcu vermek ve en az bir altın adam yetiştirmek.
- 2004 yılında yıldızlar kategorisinde takım halinde Türkiye Şampiyonu olmak.
- Sağlık konusunu sponsorlarla çözmek.
- Her alanda hijyene ve temizliğe önem vermek.
- Eğitimi ön planda tutmak.
- Türk güreşine önemli tesisler kazandırmak.
- Dergi başta olmak üzere çeşitli yayınları Türk güreşinin istifadesine sunmak.
- www.istanbulguresihtisas.com'u içeriği daha zengin ve kaliteli hale getirmek.

Projeyi pratik hayatta uygulayacak teknik kadro da şu isimlerden oluşuyordu: Ahmet Bayraktar, Şaban Donat ve Ercan Ayyıldız.

Proje kapsamında başta Hüseyin Çolakoğlu Hoca olmak üzere belli sayıda altyapı sporcusu ile yola çıkıldı ve 2010 yılına kadar çalışıldı. Bu yedi yıllık dönemde Pekin 2008 hedefine en azından madalya bazında ulaşamamış olursa da, 2010 yılında Azeri asıllı Vasif Arzumanov ile alınan Dünya Üçüncülüğü ve Türkiye Şampiyonaları'nda alınan madalyalar bir bakıma projenin başarıya ulaştığının göstergesiydi. Pekin hedefine ulaşamamasının nedenlerinden birisi de o dönemde federasyon yönetiminde yaşanan istikrarsızlıklar ve bunun sonucunda Türk güreşinin bir durgunluk dönemine girmesinin önemli rolü vardı. Türkiye, 2008 Pekin Oyunları'nı serbestte bir altın (Ramazan Şahin), grekoromende de bir bronz ile tamamlamıştı (Nazmi Avluca).



RESİM 99: 2003 yılından bir kare... Mehmet Tantan, Ercan Ayyıldız, Fatih Tantan, İbrahim Demirtürkoğlu.



RESİM 100: 2003-2009 İGİK Teknik Kadro... Ahmet Bayraktar, Mustafa Arıcı, Zafer Kömür, Enis Bostan, Kerim Koç, M.Ali Küçükosman, Semih Yiğit, Ömer Polat, H.Tahsin  zk l.



RESİM 101 : 2010'lu yıllar İGİK Teknik Kadro... Şaban Donat, Mustafa Arıcı ve Hüseyin Uzuner ile sporcuları bir arada...



RESİM 102: 2010'lu yıllar... İGİK Vakıf Başkanı Sadettin Tantan ile Semih Yurdaer. Teknik kadrodan; Mustafa Arıcı, Hüseyin Uzuner, Caner Bayraktar, Hakan Yeşilyurt ile sporcuları.



RESİM 103: 2010-2012 kadrosu... Ankara Türkiye Şampiyonası... Vasıf Arzumanov, Ahmet Bayraktar, A.Burak Soytürk, Musa Akça, Barış Güngör, Hakan Özegil, Tolga Turan.

Türkiye Güreş Federasyonu'nda yönetim değişiklikleri 2008 Pekin Olimpiyat Oyunları sonrasında da devam etti. 2007'de başkan olan Recai Ustaoglu'nun yerine göreve gelen Osman Aşkın Bak, 2011 yılında milletvekili seçimlerinde aday olmak için görevinden istifa etti ve yerine Bekir Çeker getirildi. Türkiye Londra 2012 Olimpiyat Oyunları'na Çeker yönetiminde gitti ve Oyunlar'ı büyük bir hüsrarla tamamladı. Rıza Kayaalp'in grekoromen stil 130 kiloda kazandığı bronz madalya Türkiye'nin Ata sporu güreşte aldığı tek madalya idi!

Londra dönüşü ise Türk güreşinin potron koltuğunda tanıdık bir isim oturuyordu. Sadettin Tantan'ın, Federasyon Başkanlığı döneminde radikal bir kararla 17 yaşında A Milli Mayo'yu giydirerek dünya güreşine armağan ettiği Hamza Yerlikaya 2012 yılı sonunda Türkiye Güreş Federasyonu Başkanı oldu. Ancak ne var ki, Yerlikaya da 2.5 yıl süren federasyon başkanlığını milletvekili olma hevesiyle yarıda bırakarak görevinden istifa etti ve koltuğunu Musa Aydın'a devretti. 2016 Rio Olimpiyat Oyunları'nda Türkiye'nin en başarılı branşının güreş olmasının ardından camianın sempatisini kazanan Musa Aydın Rio sonrasında yapılan seçimlere tek aday olarak girdi ve koltuğunu sağlama aldı.

İGİK'de ise Federasyon yönetiminin aksine istikrar devam ediyordu. Sadettin Tantan yine İGİESEV, Süleyman Karabel de İGİK Başkanlığı görevlerini devam ettiriyorlardı. 2013-2016 döneminde Hüseyin Uzuner, Yunus Emre Çömlekçioğlu, Ahmet Durna ve Fatih Küçük teknik heyette görev alırken, B.Abdullah Soytürk, Yunus Emre Başar, Ozan Tanga, Cemalettin Akbıyık, Kemal Mülayim, Yasin Yadin, Yasin Arslan, Caner Can Bayraktar, A.Ulvi Çetin, M.Ali Bayar, Tolga Turan, Furkan Şen, Kemal Can Başar, Erkan Ergüven kulübün önde gelen sporcularından bazılarıydı.



RESİM 104: 2013 İGİESEV Başkanı Sadettin Tantan, Semih Yurdaer, Hüseyin Uzuner, Mustafa Arıcı, Y.Emre Başar, K.Can Başar, Yasin Arslan, A.Ulvi Çetin, B.Göktuğ Cıbrı.



RESİM 105: İGİK Türkiye'de bir müsabakaya gittiğinde her daim bir nostaljik fotoğraf çeker. Kimler girmez ki o kareye... İGİK'te yönetici, antrenör ve sporculuk yapanlar hemen karede yerlerini alırlar.



RESİM 106: 2010 yılında Büyüklere Dünya Şampiyonu olan Vasıf Arzumanov ile dönemin TGF Başkanı (Milletvekili) Dr. Osman Aşkın Bak, Nurettin Çetinkaya ve İGİKES Vakıf Başkanı Sadettin Tantan, Ercan Ayyıldız, İbrahim Demirtürkoğlu, Mustafa Arıcı ve güreşçilerle ödül töreni anısı.



RESİM 107: 2013 yılı... İGİK Teknik Kadrosu: Ahmet Durna, Hüseyin Uzuner, Fatih Küçük, Hüseyin Ateşak, Ozan Tanga, Yasin Aydın, A.Ulvi Çetin, Hasan Sarıtaş, M.Ali Bayar ve sporcuları...



RESİM 108: 2014 yılı... İGİK antrenman öncesi, Fatih Küçük, Hüseyin Uzuner, Y.Emre Başar, Ozan Tanga, A.Ulvi Çetin, Yasin Aydın, Mustafa Durna, Samet Özgün, Hasan Saritaş.



RESİM 109: 2014 yılı... İGİK'in Türkiye Şampiyonası'na giden kadrosu... M. Ali Bayar, A. Ulvi Çetin, Y. Emre Başar, Yasin Aydın, B. Abdullah Soytürk, Fatih Küçük (Antrenör), Erhan Küçük, M.Ali Yılmaz, Mustafa Bayram. Oturanlar: Osman Hazar, Cemaletin Akbıyık, Hasan Saritaş, Furkan Şen.

Tantan ile Karabel işbirliği İGİK'de bugün de bütün hızıyla devam ediyor. 98. yılına gelen kulübün, son 30 yılda yaptıkları devrimlerle kurumsal bir kimlik kazanmasında önemli rol sahibi olan Tantan ve Karabel ikilisi İstanbul Güreş İhtisas'ı 100. yılına taşımak için yine el ele, gönül gönüle çalışmalarını sürdürüyor ve yeni projeler üretiyor. Geçmişten bugüne Türk güreşinin neresine bakarsanız bakın, İGİK'in rahle-i tedrisatından geçmiş önemli sporcuların, spor adamlarının izlerini görürsünüz. Aynı zamanda Güreş Eğitim Merkezleri başta olmak üzere tüm kulüplerimizin altyapıları ve kulüp yapılanmaları için de İGİK önemli bir rol model olmuştur.

Bu tarihte, 1970'li yıllara gelene kadar İGİK'in geçmiş ve gelecek şuru taşıyan, kurumsal kültürünü tesis eden büyüklerin talebi ile kısa, öz, özeti diye tarif edilebilecek şekilde kaleme alınmış ilk şekli mülhem olsa da, bizleri bu yönde cesaretlendirmesi bakımından anlamlıdır.

Elinizdeki son hali ile ilk kez tamamen gözlem, belge ve güreş camiamızın hayatta olan olgun yaştaki kıdemli mensuplarının ifadelerine dayanarak hazırlanmıştır. Siz sevgili okurlarımız da takdir edersiniz ki, bu yüce ve köklü kulübün rahle-i tedrisatından geçen, minderlerine terini akıtan, gerek kulüp, gerekse milli mayoyu gururla taşıyan ve teri birbirine karışan binlerce sporcunun adını tek tek burada zikretmek hem yer, hem teknik olarak mümkün değildir. Büyük bir kısmının adları, dönemleri zaten kulüp arşivinde korunuyor. Burada, kitaba büyük katkı sağlayan, yalnız Türkiye'nin değil, dünyanın da önemli güreş otoritelerinden biri olan, 2015 yılında kaybettiğimiz merhum Ali Gümüş'ü rahmet anarken, onun aşağıdaki sözleriyle tarihçemizi sonlandıralım:

"Milletlerin tarihleri ile ilgili parçaları yazmaları için tesadüfen hayatta kalanlar değil, yüzlerce görevli her şeyi en ince noktalarına varıncaya kadar not etmelidir. Bu bizim tarihimizin bir parçasıdır. İyi ya da kötü bu dalda meydana getirilen eserlerin değeri bilinmeli, yazarları teşvik edilmelidir."



RESİM 110: İGİK Genel Kurulları'ndan bir anı... Ön sıra: Muzaffer Seçkin, Mahmut Karagöz, Mustafa Özbakan, Bekir Yolcu, Süleyman Karabel, Nihat Kösem, Zafer Başar, Şükrü Göynücek, Ertuğrul Bolgi, Mücahit Dağ, Nahit Taşer, Aydın Metiner, Ali Toker, Asım Pehlivan, Mehmet Maranki, Mehmet Topuz, Salih Tezel, Tayfun Karaali, Eyüp Sönmez, İlyas Demiroğlu, Mustafa Şal, Şakir Korkmaz, İsmail Gürbüz, Hakan Avar, Birol Acar, Hamdi Döğ, Metin Yıldırım, Cebail Uludağ, Bedrettin Lügal, Sinan Birdal, Ercan Ayyıldız, Şaban Donat, Selami Karakuş, İbrahim Demirtürkoğlu, Ahmet Bayraktar.

KIRKPINAR'DA İGİK

98 yıldır Türk güreşine hizmet veren İstanbul Güreş İhtisas Kulübü, sadece minder güreşinde değil, yağlı ve karakucak güreşlerinde de adından sıkça söz ettiren bir kulüp olmuştur. Başta, 2010 yılında beyin tümörü nedeniyle kaybettiğimiz Cengiz Elbeye ile Kırkpınar'ın en çok tanınan başcazgırı Şükrü Kayabaş olmak üzere bünyesinde bir çok güreşçiyi barındıran İGİK, UNESCO'nun dünya mirası listesine de giren Tarihi Kırkpınar Güreşleri'nde başpehlivan çıkarmayı da başarmıştır. Elinizde bulundurduğunuz kitap her ne kadar minder güreşinin tarihini kapsasa da, 50 yıldır Kırkpınar'da başcazgırlık yapan Şükrü Kayabaş ile Başpehlivan Cengiz Elbeye'yi de burada tanıtmadan geçemeyeceğiz.



RESİM 111 – 112: Cengiz Elbeye.

CENGİZ ELBEYE: Antalya'nın Korkuteli ilçesine bağlı Çomaklı beldesinde 1967'de dünyaya gelen Cengiz Elbeye, 1982 yılında İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde güreşe başladı. Elbeye, 4 yıl minder güreşi yaptı. Antalya'da yağlı güreşlere yönelik fiziğini geliştiren Elbeye, Tarihi Kırkpınar Yağlı Güreşleri'nde, 1994 ve 1998 yıllarında başpehlivanlığı Ahmet Taşçı'dan aldı. 2007 yılında aktif güreş hayatını bırakarak Güreş Federasyonu Başkanlığı Yağlı Güreş Merkez Hakem Komitesi Başkan Yardımcılığı görevini yürüten Elbeye, aynı zamanda yağlı güreş kule hakemliği de yapıyordu. Elbeye, evli ve iki çocuk babasıydı. 2009 yılında beyinde tümör tespit edilen ve Ankara'da ameliyat olan Elbeye, tedavi gördüğü Medical Park Antalya Hastanesi'nde 11 Şubat 2010 yılında henüz 42 yaşındayken hayatını kaybetti. Çevresinde çalışkanlığı, dürüstlüğü ve efendiliğiyle tanınan Elbeye'nin erken yaşta hayata veda etmesi güreş camiasında derin bir üzüntüye neden oldu.



Baş Cazgır Şükrü Kayabaş



RESİM 113 -114: Şükrü Kayabaş, Şaban Donat ve Cebrail Karakaş.

ŞÜKRÜ KAYABAŞ: 1943 yılında Babaeski Sinanlı Beldesi'nde doğdu. 40 yıldır İstanbul'da ikamet ediyor. 30 yıl süreyle ticaretle uğraştı. 1957-62 yılları arasında 5 yıl süreyle Kırkpınar'da yağlı güreş yaptı. Kırkpınar'da dereceleri bulunan Kayabaş, 1963 yılında cazgırlığa başladıktan sonra Türkiye'nin çeşitli yörelerinde hem cazgır, hem pehlivan olarak yağlı güreş yaptı. İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde yöneticilik de yapan Kayabaş, halen Kırkpınar Baş Cazgırlığı görevini sürdürüyor. Evli ve iki çocuk babası olan Kayabaş'ın oğlu Önder Kayabaş da 1982 yılında Deste boyda birinci olmuş, 5 yıl güreştiği çayıra tahsil hayatı nedeniyle veda etmişti. Üç nesli Tarihi Er Meydanı'nda salavatlayan, birbirinden farklı anlam ve öneme sahip manileri dillendiren Baş Cazgır Şükrü Kayabaş, "Bu işin okulu çayırlardır." diyor. Usta çırak ilişkisiyle cazgırlığı öğrendiği çayırları iyi bir pehlivan olmasını istediği torununa bırakacak olan Kayabaş, 52 yılla Kırkpınar'da Cumhuriyet tarihinin en fazla cazgırlık görevini yerine getiren isim.

İSTANBUL GÜREŞ İHTİSAS EĞİTİM ve SOSYAL VAKFI 1986 (İGİESV)

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde yıllarca sporculuk ve antrenörlük yapan Ata Karataş, kulübün 1986 yılında yapılan Olağan Kongresi'nde dilek ve temennilerde söz alarak bir vakıf kurulmasının önemine dikkat çekti. Ahmet Ayık'ın kurduğu Türk Güreş Vakfı'nı örnek olarak gösteren Karataş, İGİK bünyesinde de buna benzer bir yapılanmaya gidilmesi halinde bazı işlerin çok daha kolay yürütüleceği fikrini savundu. Bu fikir Sadettin Tantan tarafından da benimsendi ve kongrede delegelere öneri olarak sundu. Kongrenin onayı ile Ahmet Mukbil Yazman, Sadettin Tantan, Asım Özgözükara, Muhlis Arvas, Osman Çapalı, Behzat Nasiroğlu, Mehmet Balçık, Oktay Kurtböke, Asım Pehlivan ve Muhsin Altun'un oluşturduğu 'Kurucular Kurulu' tarafından "İSTANBUL GÜREŞ İHTİSAS KULÜBÜ'NÜ KORUMA VAKFI" aynı yıl içinde kuruldu. 2013 yılında ise alınan bir kararla İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nü Koruma Vakfı isim değişikliğine gitti ve adı, "İSTANBUL GÜREŞ İHTİSAS EĞİTİM VE SOSYAL VAKFI" (İGİESV) olarak değiştirildi.



RESİM 115: İstanbul Güreş İhtisas Eğitim ve Sosyal Vakfı yayınları...

Vakıf kurulur kurulmaz Sadettin Tantan'ın talimatıyla Oktay Kurtböke tarafından İGİK binasında bir ofis oluşturuldu. Ata Karataş'ın önderliğinde gönüllü sporcular Hakan Tufan, Selahattin Güngör, Hüseyin Uzuner, M.Talha Sağlıklı, Y.Emre Çömlekçi, Mücahit Vardar'dan oluşan bir ekip meydana getirildi ve güreşe dair bilgi ve dökümantasyonların toplandığı oldukça geniş bir güreş arşivi oluşturuldu.

Türk Güreş Vakfı'nın dışında Türkiye'deki güreşle ilgili tek vakıf olan İstanbul Güreş İhtisas Eğitim ve Sosyal Vakfı'nın (İGİESV) çalışmalarından bazı satır başlarını şöyle sıralayabiliriz:

- Belli bir müddet 'Güreş' adı ile dergi çıkarıldı.
- 'Tezler serisi' adı altında çeşitli yayınlar yapıldı.
- Bir kütüphane oluşturuldu.
- Manuel olarak oluşturulan binlerce video (Şampiyonlar, müsabakalar ve eğitim videoları) ücretsiz olarak kulüplere, Güreş Eğitim Merkezleri'ne ve üniversitelere dağıtıldı.
- Tesisler başta olmak üzere malzemeler, eğitim ve sağlık setleri çağın şartlarına uygun olarak yenilendi.

- Kulüp bünyesinde yer alan eski-yeni teknik adam ve güreşçilerin ihtiyaçları maddi ve manevi olarak imkanlar ölçüsünde giderildi.
 - Yurt dışına eğitim amaçlı antrenör ve sporcu yollandı.
 - Eğitimi sürdüren yatılı güreşçilere burs verilmeye başlandı.
 - İGİK ve İGİESV işbirliği ile bir çok yönetici, antrenör ve sporcuların yetişmesi sağlandı.
- 2016 yılı itibari ile İstanbul Güreş İhtisas Eğitim ve Sosyal Vakfı yönetimi şöyle: Başkan Sadettin Tantan, Başkan Yrd. Engin Özbek, Genel Sekreter Ali Toker, Üyeler: Barış Adil, Mehmet Tantan.



RESİM 116: İstanbul Güreş İhtisas Eğitim ve Sosyal Vakfı Başkanı Sadettin Tantan ve İGİK Yönetim Kurulu tarafından uluslararası arenada dereceye giren güreşçilerin ödüllendirilmesi.



RESİM 117: Büyüklerde Dünya 3.'sü olan Vasıf Arzumanov'un İGİESV tarafından ödüllendirilmesi.

İSTANBUL GÜREŞ İHTİSAS KULÜBÜ'NÜN MEVCUT YAPISI

Aksaray'daki binasında faaliyetlerini sürdüren İstanbul Güreş İhtisas Kulübü bünyesinde 5 antrenör ile 25 sporcu bulundurmaktadır. Sporcuların tamamı, bir kısmı yatılı olmak üzere eğitim hayatlarını sürdürmektedir. Sporcuların bütün maddi ve manevi ihtiyaçları kulüp tarafından karşılanmaktadır. İaşe, ibadeler, doğalgaz, elektrik, telefon vs. gibi kalemlerden oluşan aylık giderleri bir hayli yüksek bir meblağ oluşturan İGİK, az sayıda sponsorla ve kulüp üyelerinin katkılarıyla ayakta durmaktadır. Kulübün güreşçi potansiyeli ise değişik kaynaklardan oluşmaktadır. Bu kaynaklar; çevrede bulunan okullar ile Anadolu'dan gelen yatılı güreşçilerdir. Başka kulüplerden transfer yapmayan İstanbul Güreş İhtisas, alacağı sporcuları belli bir süre deneme ve ön çalışmaya tabi tuttuktan sonra bünyesine katmaktadır. Kulübün genel prensibi altyapıya ağırlık vermektir. Altyapıdan yetişen sporcu belli bir seviyeye geldikten sonra isterse başka bir kulübe transfer olabilir ve bu konuda İGİK tarafından herhangi bir zorluk çıkarılmaz.

Okulların tatile girmesiyle yaz okulu uygulamasını da yürürlüğe sokan İGİK'de yaş gruplarında stil ayrımı antrenör ile beraber sporcunun potansiyeline ve yeteneğine göre yapılmaktadır.

İGİK'in olmazsa olmaz ilkelerinden biri de her yönü ile eğitimidir. Sporcular genellikle ilköğretimin dördüncü ve beşinci sınıflarında güreşe başlamakta olup, orta öğrenim ve yüksek öğrenimlerine kulüp tarafından burs verilmesi suretiyle katkı yapılmaktadır. Sporcuların, şampiyon olmalarının yanı sıra üniversite eğitimini sürdürmesi ve kendilerini yetiştirdikten sonra Türk güreşinin çeşitli kademelerinde yönetici ve antrenör olarak görev alması da İGİK'in önceliklerinden biridir.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü bünyesinde yapılan çalışmaları kısaca şu başlıklar altında özetleyebiliriz:

- Antrenmanlardan arta kalan zamanlarda orta öğretime eşdeğer olarak etüdler yapılmaktadır.
- Milli sporcuların çoğu üniversitelerin Beden Eğitimi Yüksek Okulu bölümlerinde eğitimlerini sürdürüyor.
- 25 sporcu, yeme, içme, harçlık vb. her türlü ihtiyacı İGİK'e ait olmak üzere spor yapıyor ve okuyor. Ayrıca sadece yatılı değil gündüzcü diye tabir edilen diğer sporculara da çeşitli şekilde destek verilmektedir.
- Sporculara bilgisayar ve İngilizce kursu periyodik olarak veriliyor.
- Sporcuların eğitimine son derece önem veren İGİK'te 2016 yılı itibariyle yüksekokul mezunu sporcu sayısı 5, yüksekokulda okuyan 8, liseye devam eden 20-25, ortaokula devam eden ise 30-35 arasındadır.

- Sporcu, antrenör ve idareciler dahil tüm bilgi ve dökümanlar arşivlenmektedir.
- Kulüp, web sitesi vasıtası ve sosyal medyada da desteklenmektedir.

<http://www.istanbulguresihtisas.com/Facebook>;

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün çalışma programları ise şu şekildedir:

Yurt içi ve yurt dışı şampiyona ve turnuva tarihlerine göre sorumlu yönetici ve çalıştırıcılar tarafından ekip anlayışı içersinde hazırlanıp-denetlenerek yıllık, aylık ve günlük programlar yapılır. Yıllık Faaliyet Programı, Türkiye Güreş Federasyonu'nun faaliyetleri göz önünde bulundurularak hazırlanır. Aylık program beş yaş gurubuna göre belirlenir. Bunlar. Büyük, Ümit, Genç, Yıldız ve Minik kategorileridir. Günlük program ise yıllık, aylık ve müsabaka takvimine uygun günlük detay olarak hazırlanıp, uygulanır.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün içinde ve dışında yer alan birimlerle ilgili bilgi ve fotoğraflar aşağıya çıkarılmıştır.

DIŞ BÖLÜM-Otoprak: (İstanbul Güreş İhtisas Eğitim ve Sosyal Vakfı tarafından faaliyete sokuldu, işletmesini de vakıf yapıyor.)



RESİM 118: Dış bölüm

İÇ BÖLÜM: Yatakhane 25 yatak kapasitelidir.



RESİM 119- 120: Yatakhane.

Antrenman Salonu: Olimpik kategoride iki minder serilmiş vaziyettedir



RESİM 121- 122: Antrenman salonu.



RESİM 123- 124: Antrenman salonu.



RESİM 125- 126: Kondisyon Salonu... Değişik kas gruplarına hitap eden aletler ile olimpik ağırlık setleri bulunmaktadır.



RESİM 127: Oturma ve Çalışma Odası... Bilgisayar ve internet ağları ile donatılmış vaziyette, antrenman saatleri dışında eğitim için okula giden sporcular ve antrenman sonrası dinlenme için organize edilmiştir.



RESİM 128: İdare odası... Şu anda Erdal Akkan'ın müdürlüğünü yaptığı kulüpte geçmiş yıllarda bu görevi başarıyla sürdüren bir kaç isim de şunlar: Erol Tirli, Kani Yüksel, Tuncay Özden, Abdurrahman Üzmez, Nihat Kösemen, Muzaffer Bey, Burak Abdullah Soytürk (Fotoğraftaki).



Sauna: Günü şartlarına uygun şekilde hijyene titizlikle dikkat edilip, gerektiğinde kullanılmaktadır.



RESİM 129- 130 / RESİM 131-132: Yemekhane... Aşçı ve yardımcısı profesyonel olup, milli takımla koordineli ve diyetisyenler tarafından hazırlanan listeye göre ara öğünlerle beraber günde beş kez yemek verilmektedir.



RESİM 133: Yıllar süren dostluklardan bir örnek; Selami Karakuş ve Tayfun Karaali.



RESİM 134: İftar yemeği... Engin Özbek, Hamza Yerlikaya, Ercan Ayyıldız.

İGİK KULÜP BAŞKANLARI



RESİM 135: Yusuf Ziya Öniş **RESİM 136:** Haluk Nihat Pepeyi



RESİM 137: Mazhar Akifoğlu **RESİM 138:** Yusuf Ziya Erdem



RESİM 139: Ahmet anakılı **RESİM 140:** Seyfi Cenap Berksoy



RESİM 141: İsmail Hakkı Vefa



RESİM 142: Hafız Besim Akbay



RESİM 143: Ahmet Mukbil Yazman **RESİM 144:** Bekir Avar



RESİM 145: Sadettin Tantan



RESİM 146: Salih Tezel



RESİM 147: Muhsin Altun



RESİM 148: Mehmet Aydın



RESİM 149: Süleyman Karabel (Şu anki kulüp başkanı)

2014 YILI YÖNETİM KURULU LİSTESİ

Süleyman Karabel (Başkan), Süleyman Kahraman, A.Engin Özbek, Abdullah Vardar, Gökhan Ceyhan, İbrahim Cebecioğlu, Selami Karakuş, Selamet Bahadır, Necmettin Karabacak, Cebrail Uludağ, Prof.Dr. Murat İmer.

İGİK'TEN YETİŞEN TGF BAŞKANLARIMIZ

İGİK'ten yetişip 'Türkiye Güreş Federasyon Başkanlığı' yapanları hatırlamadan geçemeyeceğiz. 1923-2001 yılları arasında, farklı zamanlarda İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün bağrından çıkıp Türk güreşini yöneten isimlerden ölenleri rahmetle anarken, kalanları da saygıyla selamlıyoruz.



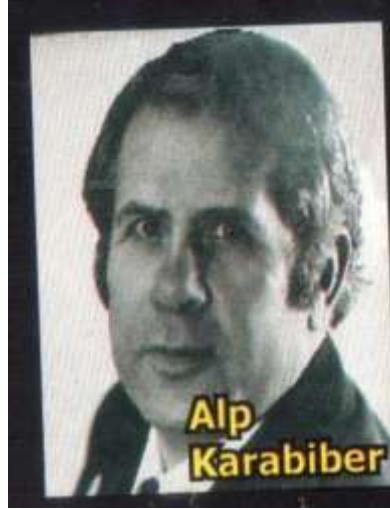
RESİM 150: Ahmet Fetgeri Aşeni (1923-1937)



RESİM 151: Tayyar Yalaz (1940-1943)



RESİM 152: Mnir alışal (1961-1962)



RESİM 153: Alp Ziya Karabiber (1974-1976)



RESİM 154: Vehbi Emre (1937-1940, 1943-1950, 1962-1967, 1959-1961)



RESİM 155: Sadullah Çiftçioğlu (1960-1962)



RESİM 156: Sadettin Tantan (1992-1994)



RESİM 157: Abdullah Kiğılı



RESİM 158: Osman Şansal (2001-2004)

İZ BIRAKANLAR

İDARECİLER:



RESİM 159: İsmail Hakkı VEFA

İSMAİL HAKKI VEFA

1888 yılında Prizren'de doğdu. Eğitimini İstanbul'da tamamladı. Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün Güreş Şubesi'nde genç yaşında tanıştığı modern güreşe merakı, onu ve yakın spor arkadaşlarını 1919 yılında 'Kumkapı İdman Kulübü'nü kurmaya yöneltti.

Bir yandan babası ile beraber İstanbul'un Vefa semtinde kurdukları boza imalathanesinde çalışırken, diğer yandan eğitimini devam ettirdi ve aynı zamanda güreş yaptı. Önce zar zor buldukları bir kahvehaneyi onarıp düzenleyerek kurdukları güreş kulübü, zamanla ilginin artması, halkın ve çevrenin desteklemesi ile büyüyerek yurt çapında anılmaya başlandı. 1924 ve 1928 Olimpiyat Oyunları'na katılan Türk Güreş Milli Takımı'nın önemli kısmı 'Kumkapı İdman Kulübü' sporcuları idi.

İsmail Hakkı Vefa 1932 yılında Kumkapı Kulübü yöneticiliğinin yanı sıra İstanbul Güreş Ajansı olarak da görev yaptı. 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'na Seyfi Cenap Berksoy ile beraber güreş hakemi olarak katıldı. Maddi ve manevi sıkıntılı yılların ardından Kumkapı İdman Kulübü ile Haliç İdman Ocağı'nın 1939 yılında İstanbul Güreş Kulübü adı altında birleşmesine öncülük etti ve yeni kulübün ilk başkanı oldu. İsmail Hakkı Vefa Bey, güreşe son derece tutkun, kulüp yönetiminde ciddi ve otoriter bir spor adamı olarak tanındı. Adı güreşle ve İstanbul Güreş Kulübü ile özdeşleşti. 1966 yılında kalp kirizi sonucu İstanbul'da yaşama gözlerini yumduğunda 78 yaşında idi.



RESİM 160: Sadettin TANTAN

SADETTİN TANTAN

1941 yılında Sapanca'da doğdu. İlk ve orta eğitimini tamamladıktan sonra Polis Enstitüsü'nü bitirerek polislik mesleğine atıldı. Bu arada Polis Akademisi'ne de devam etti. Daha sonra İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'ni bitiren Tantan, Uludağ Üniversitesi'nde yüksek lisans yaptı.

İstanbul Emniyeti'nde görev yaptığı sıralarda asayiş sorununu çözmede kararlı ve radikal operasyonlarla halk arasında 'Efsane Polis Müdürü' olarak tanındı.

1975 yılında meslektaşı ve arkadaşı Asım Pehlivan'ın teşviki ile ilk adımının attığı İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde (Fatih'teki Tabhane Medresesi'nde de ara sıra antrenmanlara geldiği bilinir.) 1981 yılında

Asbaşkan, 1982 yılında ise Başkan oldu. Kulüp başkanlığı 5 yıl sürdü. Başkanken önemli organizasyonlar gerçekleştirdi.

1983'de Türkiye'de bir ilke imza atarak bilgisayar ortamında antrenman ve diğer programların hazırlanmasını sağladı. Beraberinde kendisi gibi dürüst ve sağlam karakterli emniyet camiasının iki tanınmış adamı Osman Çapalı ve Ali Toker'i de İGİK'e getiren ve camia ile tanıştıran Sadettin Tantan, mevcut çalışma düzenini kökten değiştirecek düzenlemeler yaptı.

1990'lı yıllara gelindiğinde Doğu Bloku çatlamaya başladı. Bulgar Hükümeti'nin Bulgaristan'da yaşayan Türk kökenli soydaşlarımıza uyguladığı isim değiştirme ve asimilasyon politikası sertleşti. Turgut Özal başkanlığındaki Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti Bulgaristan'dan zorunlu göçe zorlanan soydaşlarımızı bağrına bastı. Takip eden aylarda Sadettin Tantan İGİK'in kapılarını göçmen güreşçilere açtı ve sorunlarını çözmede ön ayak oldu. Aralarında Ramis Çelik, İsmail Kosukoğlu ve Zekeriye Güçlü gibi dünya minderlerine Bulgaristan mayosu ile çıkıp şampiyon olmuş bir çok sporcunun bulunduğu soydaş güreşçilerimiz, ana yurtlarında sıcak ve samimi bir dostun korumasına girmişlerdi.

Sadettin Tantan, uzun mücadelelerden sonra 1991/1993 yıllarında Türkiye Güreş Federasyonu Başkanı oldu. Yanına basın dünyasının saygın isimlerinden ve zamanında güreş de yapmış olan Oktay Kurtböke'yi aldı. Bu beraberlik ona spor ve siyaset dünyasında yeni ufuklar ve yaklaşımlar sağladı. Vefatına kadar Oktay Kurtböke'yle saygı ve sevgiye dayanan dostlukları sürdü.

FILA tarafından 'Asrın Güreşçisi' olarak seçilen Hamza Yerlikaya'yı keşfeden ve henüz 17 yaşında iken A Milli Takım'a alınmasını sağlayan Sadettin Tantan'ın bu duyarlılığı ve uzak görüşlülüğü güreş camiasında her zaman büyük bir takdirle anılmıştır. 1992 yılında yapılacak Dünya Şampiyonası için hazırlanan Grekoromen Güreş A Milli Takımı'nın oluşturulması aşamasında teknik heyetin tereddüte düştüğünü gören Tantan, "Yaşı çok genç diyorsunuz, belki şimdi yenilir, ancak ileride büyük şampiyon olur, takıma koyun!" diyerek direktif verdi. Sonrasında ise herkesin bildiği üzere Hamza Yerlikaya 17 yaşında Dünya Şampiyonu oldu.

Türkiye Güreş Federasyonu Başkanlığı döneminde Atatürk'ün 1936-1938 yıllarında bilim dünyası için izlediği yolu izleyerek dağılan SSCB'den dünya güreşinin iki efsane antrenörü Genady Sapunov'u grekoromen güreşin (Buna daha sonra Rüstem Kazakov eklendi), Yuri Şahmuradov'u da serbest güreşin başına getirdi.

Tantan döneminde 1992 Barcelona Olimpiyat Oyunları'nda 24 yıl aradan sonra Mehmet Akif Pirim altın madalya alırken, Hakkı Başar da gümüş madalya kazandı.

Sadettin Tantan'ın, Federasyon Başkanlığı dönemindeki icraatlarından biri de, Türki Cumhuriyetleri'nden az miktarda bir ücret karşılığı 10 civarında yetenekli antrenörü yurt çapında görevlendirmesiydi.

Güreşin yanında mesleğinde de sağlam adımlarla ilerleyen Sadettin Tantan sırasıyla Mali Şube Müdürlüğü, İstanbul Emniyet Müdür Yardımcılığı yaptı. O yıllarda kanunsuzlukla mücadelede kararlı çabaları ile yasal düzenin devamını, halkın huzurunu sağladı. Dönemin büyük kaçakçıları devre dışı bıraktı. Siyasi bağlantılarını kullanarak kendisine nüfuz etmek isteyen işadamları hüviyetindeki sanayi kaçakçıları da deyim yerindeyse hizaya getirdi. Sadettin Tantan, bir süre Turizm Polis Müdürü, ardından İstanbul Emniyet Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanlığı yaptıktan sonra Tekirdağ Emniyet Müdürü oldu. Bu dönemde bir müddet de İngiltere'de kaldı.

1993 yılında emekli olan Sadettin Tantan siyasete atıldı. Aynı yıl Fatih Belediye Başkanı oldu. Bu siyasi alanda kolay rastlanmayan bir sonuç olmuştu. Tutarlı, düzgün, dürüst bir yaşamın Sadettin Tantan'a kazandırdığı bir yükselişti. Aynı yıl İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığını da Recep Tayyip Erdoğan yapıyordu.

Sadettin Tantan 1999 seçimlerinde Anakent Belediye Başkanlığı adaylığı ile milletvekilliği arasında ikilemde kaldı. Sonuçta tercihini milletvekilliği yönünde kullandı ve TBMM'ne girdi. Başbakanlığını Bülent Ecevit'in yaptığı Üçlü Koalisyon Hükümeti'nde İçişleri Bakanı oldu. Bakanlığın ilk gününden itibaren ilke ve çizgisinden taviz vermeyen tutumu ile halk arasında 'Hortumculuk' olarak tanımlanan yöntemle ülkenin hızla soyulmasına, halkın fakirleşmesine neden olan nüfuzlu ve güçlü yolsuzluk çetelerine karşı amansız

bir savaş başlattı. Bir yandan da bunlar için adalet ve yargı karşısında hesap verebilmeleri için yasa teklifleri hazırlıyordu. Elbette bu çalışmalardan rahatsız olanlar da vardı ve gizliden gizliye Tantan aleyhinde kulis yapıyorlardı. Nitekim, Sadettin Tantan'ın yöntemlerinden ve çalışma biçiminden rahatsız olan söz konusu çevrelerin çalışmaları meyvesini verdi ve Tantan İçişleri Bakanlığı'ndan Gümrük ve Ticaret Bakanlığı'na kaydırılmak istendi. Bu görev değişikliğini kabul etmeyen Sadettin Tantan istifa etti. Daha sonra İstanbul'a dönen Tantan, 'Yurt Partisi'ni kurdu ve 2002 seçimlerine girdi. Diğer partilerden gelen tekliflere de sıcak bakmayan Tantan, İGİKESV'a ve İGİK'e daha fazla zaman ayırmaya başladı. Vakıf ile ilgili yeni düzenlemeler yaptırdı. İGİK'te antrenmanlarına düzenli olarak devam etti. Bu arada da bir süre siyasi ortamı izledi. 2007 genel seçimlerinde bir çok teklif gelmesine rağmen kabul etmedi. Sadettin Tantan'ın yaşamında özellikle itina gösterdiği ve iç disiplini aksatmadığı iki husus hep var olmuştur. Birincisi, gösterişe ve art niyetli ifrata kaçmayan dini tutumu. (Muhafazakar-demokrat bir ailenin çocuğu olarak, gözlerini açtığı dünyada, aile kültürü içinde görüp benimsediği bu anlayışı karakterinde hep muhafaza etmiştir.) İkincisi ise, bir ibadet gibi özen gösterdiği, ciddiyetle yaklaştığı spordur. Türkiye'nin neresinde olursa olsun bu iki hususa hep özen ve titizlik göstermiştir.

İGİK'te sıklıkla katıldığı antrenmanlarda, çevresinde toplanan genç güreşçilerle geniş bir ailenin büyüğü olarak ilgilenmesi, onlarla spor heyecanını paylaşması, tam 38 yıldır emek verdiği kulübünde her zaman gözlemlenen bir husus olmuştur. İGİK tarihinde İsmail Hakkı Vefa, ölümüne kadar 'Kumkapı İdman Yurdu' ruhunu korumuş, Vehbi Emre ve Tayyar Yalaz ekolünden gelenler de hep 'Haliç İdman Ocağı' eğilimi mevcut olagelmıştır. 1939'dan itibaren de 'İstanbul Güreş Kulübü' ruhu yükselişe geçmiş, daha sonra 'İhtisas Kulübü' olarak yaşamını devam ettiren bu seçkin spor kulübü 1980'lerin başından günümüze 'Sadettin TANTAN' adı ile özdeşleşmiştir.

Sonuç olarak, Sadettin Tantan spor ve siyaset yaşamında bir fenomendir. İyi bir vatandaş, iyi bir aile babası, iyi bir yönetici, iyi bir devlet adamı olmanın seçkin örneklerinden biridir. Sahip olduğu altı çocuğu da çağdaş ve modern eğitim almış, yüksek eğitimlerinde lisans üstü, doktora ve doçentlik çalışmaları yapmış iyi yetişmiş gençlerdir. (İçlerinden Mehmet Tantan İGİK yönetiminde belli bir dönem görev yaptı.) Halen İGİK'te Sadettin Tantan'ı haftanın belli günlerinde antrenman yaparken görebilirsiniz.



RESİM 161: Ahmet Fetgeri AŞENİ

AHMET FETGERİ AŞENİ

1888 yılında Adapazarı’da doğdu. 1920 yılında makine subayı olarak Deniz Kuvvetleri’ne katıldı. 1943 yılında emekli oldu. Ahmet Fetgeri öğrencilik yıllarında, gülle atma (halter) ile spora başladı. 1903 yılında Beşiktaş’ın kurucuları arasında yer aldı (O sırada da güreş yapmayı öğrendi).

1909 yılında kardeşi Mehmet Fetgeri, Mazhar Kazancı, Fuat Balkan ile birlikte Beşiktaş’ta ilk güreş okulunu açarak gençlere güreş öğretmeye başladılar. Taksim’de 1911 yılında Ramazan ayındaki güreş müsabakalarında orta sıklette birinci oldu. Amatör güreşin sevilmesi ve yaygınlaşması için dergilerde yazılar yazdı.

Yazılarındaki bir pasajda Türk güreşinin durumunu şöyle değerlendirir:

"Eğer memlekette güreşin inkişaf ve terakkisini gelişme ve ilerlemesini Türklüğün iftihar edebileceği bir spor şubesi olduğunu görmeyi cidden arzu ediyorsak, kabil olduğu kadar çok ve munatazam müsabakalar tertibine tevessül etmeliyiz. Eğer memlekette yapılan Futbol müsabakalarının yirmide biri kadar güreş heveskarları olsaydı, bugün Türkiye bütün dünyada amatör güreş şampiyonu mevkiinde olurdu. "

Ahmet Fetgeri Aşeni, Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'nın 30 Mart 1923 tarihinde İstanbul Şehzadebaşı’daki Terbiye-i Bedeniye Kulübü’nde yapılan seçimlerde Güreş ve Boks Federasyonu Başkanlığına seçildi.

21 Eylül 1925 günü Ankara’daki toplantıda 'Güreş Heyet-i Müttehidesi' adını alan Federasyon Başkanlığı'na Burhaneddin Bey (Felek), ikinci başkanlığa ise Ahmet Fetgeri seçildiler. 1926 yılında Burhan Felek ayrılınca, bu kez Ahmet Fetgeri Başkan oldu. Güreş Federasyonu'nun 15 Kasım 1937’de İstanbul’dan Ankara’ya getirilmesi üzerine kendi isteğiyle ayrıldı. Cumhuriyet Türkiye’sin’de sporun ve spor kurumlarının kurulmasında emeği geçen Ahmet Fetgeri tedavi için yattığı Kasımpaşa Deniz Hastanesi’nde 1966 yılında vefat etti.



Resim 162: İzzettin VARDARLI

İZZETTİN VARDARLI

1938 yılında Makedonya’da doğdu. Kundakta geldiği İstanbul’da büyüdü. Babası manifatura ile uğraşmakta idi. 15-16 yaşlarında İstanbul Güreş Kulübü’ne yazıldı. Önce boksa başladı, ancak antrenörlerin yönlendirmesiyle (Mehmet Ali Bekler) kulüpte grekoromen stil güreşe başladı. İGİK’te Türkiye’nin zamanında güçlü olduğu 73-79 kilodaki güreşçilerin en iyilerinin toplandığı bir döneme de denk geldi. Kazım Ayvaz, Yavuz Selekman, Ziya Doğan, Nahit Taşer, Mithat Bayrak, Nejdet Uçar, Tevfik Kış gibi dünya çapında güreşçilerin yer aldığı minderde yeteneği ve azmiyle kendine yer buldu. Vardarlı o

zaman İGİK'te antrenör olarak görev yapan Adnan Yurdaer'in (Hocaların hocası) seçtiği birkaç yetenekli güreşçi gurubunun içine dahil oldu.

Adnan Yurdaer Hoca'nın iyi bir özelliği de, söz konusu güreşçi grubuyla beraber İGİK'in dışında da Defterdar ve Kasımpaşa gibi yakın kulüplere antrenmanlara gitmesiydi. Vardarlı, güçlü partnerle disiplinli bir şekilde çalışmasının ürünü kısa sürede aldı ve 1959'da Türkiye Şampiyonu oldu. Dolayısıyla 1960 Roma Olimpiyat Oyunları'na hazırlanan Milli Takım'ın kampına da dahil oldu. O dönemde Milli Takım kampında antrenör Hüseyin Erkman'dı. Erkman'ın, tercihini Mithat Bayrak için kullanması üzerine Vardarlı kamptan ayrıldı. 1960 Roma Olimpiyat Oyunları sonrası yurt dışına giden sporcular kervanına o da katıldı.

Almanya'da sıkı ve disiplinli bir çalışma sonunda yatırım yapabilecek kadar bir sermaye birikimi ile yurda döndü. İstanbul'da 'Ticaretin Üniversitesi' olarak nitelenen Sultanhamam'da tekstil işi ile uğraşmaya başladı. İşlerinin yanında çok sevdiği güreş antrenmanlarına da yer ayırıyordu. İstanbul Güreş Kulübü'nde bir gün 90 kiloda güreşen Ahmet Bozman ile antrenman yaparken bir talihsizlik sonucu sakatlandı. İyileştikten sonra yine antrenmanlara başladı. İGİK'in yeni tesislerine kavuşması için çaba gösterenlerin arasında idi. İGİK'in yeni tesislerine yerleşmesi sonrası değişik defalar yönetimlerde yer aldı. Güreş Federasyonu'nda grekoromenden sorumlu as başkan oldu. Zaman zaman da basında köşe yazıları yazdı. Başarılı iş adamlığının yanısıra İGİK'le bağı bugün de devam eden İzzettin Vardarlı'nın oğlu Feyzullah Vardarlı da yıldız ve gençlerde milli takımlarda mayo giydi.



RESİM 163: Ahmet Mukbil YAZMAN

AHMET MUKBİL YAZMAN

1913 yılında İstanbul'da doğdu. İstanbul Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. Avukat ve hukuk danışmanı olarak çalıştı. Türk Medeni Kanunu konusunda araştırma ve bildirimleri mevcuttur. İstanbul Yelken Kulübü'nün kurucuları arasındadır. 1951 yılında İstanbul Güreş Kulübü Genel Kurulu'nda Mazhar Akifoğlu başkanlığında oluşan yönetimde genel sekreter oldu.

Kulübün adının 1960 sonrası çıkan ihtisas kulüpleri yönetmeliğine uygun düzenlemesi ile 'İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün son şeklini almasını sağladı. 1970 yılında yapılan kongrede başkanlığa seçildi. İGİK'in 1938 yılından beri faaliyet gösterdiği Vakıflar'a ait Tabhane Medresesi'ndeki salondan, kulübün kendi tesisleri olacak olan Aksaray'daki modern kompleksi edinmesinde ve taşınmasında büyük çabası ve emeği vardır.

Yine 1986 yılında, dönemin kulüp başkanı Sadettin Tantan'ın da talep ve teşviki ile kulübe hami olmasını, kulüp geleceğinin maddi olarak teminat altına alınmasını amaçlayan bir vakfın kurulmasının ilk hukuksal düzenlemelerini Av.Muhlis Arvas, Asım Özgözükara ile beraber yaptı. İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Koruma Vakfı'nın ilk kurucu başkanı oldu. Spora aşık, son derece pozitif düşünebilen, karizmatik ve sevilen bir insandı. İGİK'in Tüzüğü'nün hazırlanmasını, muhtelif yıllarda gereken hukuksal düzenlemelerin hayata geçirilmesini sağlayan Ahmet Mukbil Yazman 1987 yılında geçirdiği bir ameliyat sırasında vefat etti.

Vefatından bir süre önce tüm mal varlığını kurucusu olduğu kulüp vakfına bağışlamıştır. Örnek insan, vefalı sporcu ve spor adamı, gerçek bir güreş dostuydu



RESİM 164: Vehbi EMRE

VEHBI EMRE

1903 yılında İstanbul'da doğdu. Sırası ile Beşiktaş, Kumkapı İdman Ocağı ve Haliç İdman Ocağı'nda güreş yaptı.

Haliç İdman Kulübü Yönetimi'nde yer aldıktan sonra aynı kulübe başkan oldu.

1939 yılında İstanbul Güreş Kulübü adı altındaki birleşmeye ön ayak oldu.

1948 Londra Olimpiyat Oyunları'na TGF Başkanı olarak katıldı.

1952 Helsinki Olimpiyat Oyunları'na FILA Asbaşkanı olarak katıldı. 1956-60 yıllarında TGF Başkanı olarak,

1964 yılında ise FILA Asbaşkanı olarak Tokyo Oyunları'nda yer aldı.. Toplamda 12 Yıl TGF Başkanlığı yaptı.

Türk güreşinin bir kurum olarak gelişmesine, dünya çapında hakem, sporcu, idareci ve antrenörlerin yetiştirilmesine katkıda bulundu. 1983 yılında vefat etti. Türkiye'de her yıl onun adına grekoromen stilde uluslararası bir turnuva düzenlenmektedir



RESİM 165: Kemal OKTAY

KEMAL OKTAY

1944 yılında İstanbul Eyüp'te doğdu. Babası Burhan Bey'in Galatasaray Kulübü'nde futbol oynamış sporsever bir insan olmasından aldığı teşvikle Kemal Oktay da Galatasaray kulübünde atletizm yaptı. Ticaretle de başarılı bir yol çizen Kemal Oktay 1983 yılında İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'ne girdi. Zeki, kültürlü, iyi eğitim almış bir insandı. Kemal Oktay, oğlu Ali Oktay'ın güreşe başlaması ile daha fazla İGİK'e gidip gelmeye ve ilgilenmeye başladı. Ali Oktay belli bir süreç içerisinde Yıldız ve Gençlerde Türkiye Şampiyonaları'nda ve Yıldızlar Avrupa ile Dünya Şampiyonaları'nda değişik madalyalar aldı. Kemal Oktay, İGİK Yönetim Kurulu üyesi iken dönemin TGF Başkanı Sadettin Tantan'ın ve FILA Başkanı Milan Ercegan'ın teşvik ve ısrarı ile Dünya güreşinin yönetimindeki ikinci Türk oldu. (Daha önce Vehbi Emre aynı göreve gelmişti. Ahmet Ayık ise 6 yılı asbaşkanlık olmak üzere toplam 18 yıl FILA Yönetim Kurulu'nda yer alırken, Rodika Yakşi halen eski adıyla FILA, yeni adıyla UWW Yönetim Kurulu'nda yer alan tek temsilcimiz.)

Oğlu Ali Oktay'ın güreş hayatının sona ermesi ve hastalığı nedeniyle İGİK'e eskisi kadar gidemeyen Kemal Oktay, ağır bir karaciğer ameliyatının ardından Levent'teki evine çekilerek sakin bir yaşamı tercih etti. Kemal Oktay'ın, oğlu Ali Oktay'ın yanı sıra bir de kız çocuğu vardır.



Resim 166: Muhsin ALTUN

MUHSİN ALTUN

1943 yılında İstanbul'da doğdu. Babası Mevlüthanlar Cemiyeti kurucularından meşhur hafız S.Zeki Altun'dur. Ağabeyi Hasan Vefa'da futbol oynadı. Sultan Ahmet Endüstri Meslek Lisesi'nden mezun oldu. Lise yıllarında girdiği İGİK'te Ünver Beşergil, Fethi Mete, İlhanTopsakal, Kaya Özcan gibi dönemin 57 kiloları arasında 1966 yılında İzmir'de yapılan Türkiye Grekoromen Güreş Şampiyonası'nda ikinci oldu. 1968 ve 1969 yılında bu derecesini tekrarladı. 1969 yılında yapılan Balkan Şampiyonası'nda kilosunda şampiyon oldu.

1971 yılında aktif sporculuğu bıraktı. Bir müddet sonra iş yaşamına girdi, ancak kısa zaman içinde dostlarının ve yakınlarının ısrarı ile tekrar güreş antrenmanlarına başladı.

1980 sonrası kulüp başkanı olan Sadettin Tantan'ın ve yakın arkadaşlarının desteğiyle TGF yönetimine girdi. İGİK yönetiminde ise bir çok kez görev aldı.1986 yılında kurulan İGİKESV'nın kurucu yöneticilerinden biridir. Sadettin Tantan'ın görevi gereği İGİK'ten uzak kaldığı dönemlerde bir süre İGİK Başkanlığı da yaptı. Kulüp tarihinde en uzun süre başkanlık yapan (23 yıl) Süleyman Karabel'in güreş camiasına kazandırılmasında Muhsin Altun'un büyük bir emeği ve çabası vardır.



RESİM 167: Süleyman KARABEL (Rekortmen)

SÜLEYMAN KARABEL (MEVCUT BAŞKAN)

Süleyman Karabel 1991 yılında Muhsin Altun ve iş arkadaşları vasıtasıyla İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'ne geldi. Daha sonra Sadettin Tantan ile tanıştı. Karabel İGİK camiasıyla olan samimi ilişkisi sonucunda 23 Mart 1992'de yapılan Olağan Genel Kurul'da başkanlığa getirildi. Karabel, yaşından çok ileride, olgun, anlayışlı ve zeki kişiliği ile İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün tarihindeki en genç başkanı ve hamisi oldu. Karabel, böylesine köklü bir kulübün yönetiminde söz sahibi olmasının bilincinde olarak işlerin olabildiğince profesyonelce yürütülmesine ve müdahaleci olmamaya özen gösterdi. 1994'de Romanya'nın Avrupa, Dünya ve Olimpiyat Şampiyonu Stefan Rusu'yu antrenör olarak İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'ne getirdi. Stefan Rusu'nun yanısıra aynı dönemde Ata Karataş, Ahmet Bayraktar, Mahfuz Karataş, Zeki Şahin, Ramis Çelik, Mustafa Başaran, Metin Yıldırım ve İlyas Demircioğlu da antrenör olarak görev verdi. 1992-2015 yılları arasında kesintisiz 23 yıl İGİK Başkanı olarak görev alan ve rekor kıran Süleyman Karabel döneminde kulüp defalarca Türkiye ve Lig Şampiyonu oldu, sporcular uluslararası arenada madalyalar kazandı. Halen İGİK Başkanlığı yapmaya devam etmektedir.



RESİM 168: Bekir AVAR

BEKİR AVAR

1930 Yılında İstanbul Fatih'te doğdu. Üniversite yıllarında güreşe başladı. 52 ve 57 kiloda güreşti. Öğrencilik yıllarından itibaren İGİK yönetiminde yer aldı. Dönemin 'Genç Aydınlar' diye adlandırılan 'Üniversiteliler' grubundandı.

1960-1980 yılına kadar fikirlerine saygı duyulan bir insan olarak, özellikle kulübün yeni tesislere geçmesinde büyük çabası olan arkadaşlarına o da destek olmuştur. Aynı zamanda bir hekim olarak da görevini başarı ile sürdürmektedir.

İGİK yeni ve modern tesislere gelince 1978 yılında yapılan kongrede kulüp başkanlığına getirilmiş. İki yıllık başkanlıktan sonra 1980'deki Olağan Kongre'yi kaybetmiştir.

Akademi mezunu olan oğlu Hakan Avar da öğrenci iken bir müddet güreş yapmıştır. Aynı zamanda TMOK üyesi olan Dr. Bekir Avar, 2007 yılında vefat etmiştir.



RESİM 169: Osman ÇAPALI

OSMAN ÇAPALI

1951 yılında İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da tamamladıktan sonra, girdiği polis koleji sınavını kazanarak Ankara'ya gitti. Ardından Polis Akademisi'ni bitirdi. Doktorasını İstanbul Üniversitesi'nde yaptıktan sonra İstanbul'da göreve başladı. Sırası ile Zeytinburnu Emniyet Amirliği, Trafik Tescil Müdürü Yardımcılığı, Siyasi Şube Müdürlüğü, İstanbul Emniyet Müdür Yardımcılığı yaptı. İstanbul'dan sonraki durağı ise Tekirdağ Emniyet Müdürlüğü'ydü. Rize, Çorum ve Hatay'da da Emniyet Müdürü olarak görev yapan Osman apalı, son olarak Yalova Valisi oldu. Osman apalı, Sadettin Tantan'ın asayiş hakim kılma mücadelesinde yanında görev alan en yakın arkadaşlarından biri idi. 1979 yılında Sadettin Tantan'ın ısrarı ve teşviki ile girdiği İGİK'te sevilen ve güven veren bir isim oldu, dürüst kişiliği ile tanındı. Muhtelif dönemlerde İGİK yönetiminde görev aldı. Aynı zamanda İGİKESV'in kuruluşunda ve vakfın müteveli heyetinde görev aldı. Kulübün ve sporcuların ihtiyaçlarında ilk kapısı çalınan, gülyüzlü, dost mizaçlı, örnek karakterli bir ağabey olarak sorunlara çözüm buldu. apalı aynı zamanda 1991/93 dönemi TGF başkanı Sadettin Tantan'ın yönetim kurulu listesinde de yer aldı. Görev yaptığı yerlerde güreşe sevgisi ve yardımı kesintisiz devam eden apalı evli ve üç çocuk babasıdır.



RESİM 170: Ali TOKER

ALİ TOKER

1944 Sapanca doğumlu olup gençliğinden itibaren sporla ilgilenmiştir. Güreşle ve dolayısıyla İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'yle tanışması ise meslektaşı Sadettin Tantan sayesinde. 1975-82 yılları arasında İstanbul Emniyet Müdürlüğü Mali Şube, 1982-83 yılları arasında Gazi Osman Paşa İlçe Emniyet Müdürlüğü yapmıştır. Daha sonra Emniyet Genel Müdürlüğü Dışişleri Şube Müdürlüğü'nde bulunduktan sonra emekli olmuştur. İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde 1985 yılında başladığı yöneticilik serüveni günümüze kadar 32 yıldır devam etmektedir. Tüm sporcu, antrenör ve yöneticilerin genelde sağlıkla ilgili sorunlarıyla elinden geldiği kadar ilgilenip çözüm noktasında yardımcı olmaktadır. Sosyal yönü ve genel kültürü yüksek olan Ali Toker, paylaşımcı, yardımsever yönlerinin yanısıra, müzik ve sanata olan ilgisiyle de bilinir. İngilizce başta olmak üzere Rusça ve Gürcüce'yi çok iyi konuşur. Özellikle sabahleyin erken kulübe gittiğinizde sizi güler yüzle karşılayan insan Ali Toker'dir. İGİK camiası ona Ali Abi diye hitap eder. Kulübün yurt dışı ve yurt içinde katıldığı bir çok şampiyonaya sık sık katile başkanı olarak iştirak etti. Ali Toker halen İstanbul Güreş İhtisas Eğitim ve Sosyal Vakfı'nda Genel Sekreter olarak görevini sürdürmektedir.

İGİK ve güreş tarihini, özellikle 1990 yılından sonra canlı olarak anlatabilecek kapasiteye sahiptir. 1992-93 dönemindeki Sadettin Tantan yönetiminde TGF'de Yönetim Kurulu üyeliği yapmıştır. Başarılı olarak yürüttüğü TGF yönetim kurulu üyeliğinde gittiği Ümitler Dünya Kupası Grekoromen Güreş Kupası'nda ve Avrupa Kupası şampiyonasında Milli Takımlarımız birinci olmuştur. Bugün de İGİK'de 7/24 mesai yapmaktadır.



RESİM 171: Asım PEHLİVAN

ASIM PEHLİVAN

1942 Malatya doğumlu olup ilkokuldan itibaren güreşle ilgilenmiştir. Güreşçi bir babanın 5 çocuğundan en küçüğüdür. Güreş yapanlar sıralamasında ise ağabeyleri İbrahim Pehlivan ve Vahap Pehlivan'dan sonra gelir. Her üç kardeş de güreşe babalarına özenerek başlamışlardır. Henüz yıldızlar kategorisinde yeteneğiyle fark edilen Asım Pehlivan, ağabeyi Vahap Pehlivan ile birlikte Malatya'dan İstanbul'a geldi. Üniversiteler Türkiye ile Üniversiteler Dünya şampiyonaları'nda çeşitli dereceleri mevcuttur. Güreşte performansının en yüksek olduğu dönem 1967 yılında Avrupa Şampiyonası kampında Milli Takım seçmelerine katıldığı dönemdir. Ancak seçmelerde talihsiz bir sakatlık geçirince Milli mayoyu Avrupa 3.'sü olan Metin Alakoç'a bıraktı. Üniversiteyi bitirdikten sonra meslek hayatına atılınca aktif sporculuk yaşamı sona erdi. Sadettin Tantan'ın 1976 yılında Fatih'teki Tabhane Medresesi'ne gelerek güreş antrenmanlarına başlamasına vesile olmuştur. Bugün bile haftada üç gün muntazaman Sadettin Bey ile beraber antrenmanlara devam etmektedir.

Mesleğinde başarılı bir polis müdürü olarak anılır. 1974'den itibaren sırasıyla Bakırköy İlçe Emniyet Müdürlüğü, Asayiş şube Müdürlüğü, Hırsızlık ve Gasp Şube Müdürlüğü, Ekipler Amirliği, Silah ve Kaçakçılık Şube Müdürlüğü, Diyarbakır Emniyet Müdür Yardımcılığı, Polis Koleji Müdürlüğü yaptıktan sonra emekli oldu.

Asım Pehlivan'a güreş camiasında Asım Abi olarak hitap edilir. Tıpkı Ali Abi, Osman Abi gibi... İyiliksever, paylaşımcı, sosyal yönü güçlü bir spor adamı olarak tanınır.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Eğitim ve Sosyal Vakfı'nın da kurucu üyelerinden biri olan Asım Pehlivan, bir dönem Türkiye Güreş Federasyonu'nun yönetiminde de görev yapmıştır.



RESİM 172: Tayyar YALAZ

TAYYAR YALAZ

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nü oluşturan iki öncü kulüpten Haliç İdman Ocağı'nın kurucu sporcularındandır. 1901 Yılında İstanbul'da doğdu. Kuleli Askeri İdadisi'nde (Lisesinde) grekoromen güreşe başladı. 1924 Paris Olimpiyat Oyunları'na katıldı. Burada kolundan sakatlandığı için dereceye giremedi. 1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları'nda grekoromen stil 67 kiloda ülkemizi temsil etti. Oyunlar'da dördüncü olarak adını Şeref Kütüğü'ne yazdırdı. Adı Olimpiyat Şeref Kütüğü'ne yazılan ilk Türk sporcusu ünvanını aldı. Haliç İdman Ocağı'nın zor ve sıkıntılı yıllarından, 1939 yılındaki İstanbul Güreş Kulübü' nün oluşumuna kadar geçen sürede Türk güreşinin gelişmesine sporcu ve yönetici olarak büyük katkıları oldu. Binbaşı rütbesinde Muhafız Alayı Tabur Komutanlığı da yapan Tayyar Yalaz, 1940-43 yılları arasında Güreş Federasyonu Başkanlığı da yaptı. 10 Ekim 1943 yılında görevdeyken vefat etti. Daha sonra adına 1970 yılında 'Tayyar Yalaz Kupası' adı altında Uluslararası Turnuva tertip edildi.

Hiç kuşkusuz İstanbul Güreş ihtisas Kulübü'nde idarecilik yapanlar sadece yukarıda sıraladığımız isimlerle sınırlı değil. Kulüp bünyesinde yer almış, kulübe uzun yıllar hizmet etmiş, emek harcamış nice değerli spor adamlarımız olmuştur. İçlerinde, bakanlık ve milletvekilliği yapanlar, bürokratlar, doktorlar, öğretim görevlileri, basın mensupları, askerler, polisler, emniyet-hukuk adamları, iş adamları vb. çeşitli meslek gruplarına mensup onlarca, yüzlerce isim mevcuttur. Hepsini ayrıntılı olarak vermek elbette teknik olarak mümkün olmadı, ancak yine de adlarını zikretmeden geçemeyeceğiz. İşte bazıları:

- * Vahdettin Özcan: Valilik ve TGF'de yöneticilik yaptı.
- * Yüksel Seçkin Saruhan: Silahlı Kuvvetler Karagücü Komutanlığı'nın yanı sıra uzun yıllar milli takım teknik direktör ve antrenörlüğü yaptı.
- * Tayfun Karaali: İstanbul Büyükşehir Belediyesi Zabıta Daire Başkanlığıyla beraber güreş kulübü başkanlığı da yaptı.
- * Hasan Hüseyin Yaşar: İstanbul Büyükşehir Belediye Spor'da Genel Sekreter, TGF as başkanlık yaptı.
- * Mehmet Kılıç: TGF'de as başkanlık yaptı.
- * Yesugay Aksakal: Emniyet müdürü olarak görev yaptı. Ayrıca Emniyet Spor'da yöneticilik yaptı.
- * Mehmet Karataş: Emniyet müdürlüğünün yanında Emniyet Spor'da yöneticilik yaptı.
- * Nurettin Çetinkaya: TGF'de yöneticilik yaptı.
- * Zafer Demir: TGF'de yöneticilik yaptı.
- * Dr. Hikmet İskender: İTÜ'de öğretim görevlisi. Çamlıca Güreş İhtisas Kulübü'nde yönetici.

- * Cebrail Uludağ: TGF'de yöneticilik yaptı.
- * Ercan Ayyıldız: TGF'de as başkanlık yaptı.
- * İbrahim Demirtürkoğlu: TGF'de yöneticilik yaptı.
- * Necmettin Karabacak: Yeşilyurt Spor Kulübü Başkanlığı yaptı.
- * Miracettin Çam: TGF'de yöneticilik yaptı.
- * Selamet Bahadır: Beşiktaş Belediyesi'nde Başkan Yardımcılığı yapıyor.
- * Tahir Yılmaz: Mudanya GHSİM ve TGFde yöneticilik yapıyor.

Yukarıdakilerin dışında;

* Dr.Feridun Çelikmen, Prof.Dr. Murat İmer, Nevzat Demir (Fıratpen Yönetim Kurulu Başkanı), Mehmet Balçık (Bankacı), Mehmet Aydın (İş adamı), Sinan Birdal (Sigortacı), Engin Özbek (Kabzımal), Mehmet Tantan (Şirket Yöneticisi), Selami Karakuş (Dişçi), Semih Yurdaer (İş adamı), Acar Yıldırım (İş adamı).

ANTRENÖRLER



RESİM 173: Saim ARIKAN

SAİM ARIKAN

1907 yılında İstanbul'da doğdu. Saim Arıkan'ın gençlik yılları ülkemizin ve Dünya'nın büyük siyasal ve toplumsal değişimler geçirdiği bir döneme denk gelmektedir. Gözüpek, son derece zeki yaratılışı ile çevresinde gördüğü ilgi onu Kumkapı Kulübü'nde güreş antrenmanlarına katılmaya itti. Kayıt olduğunda 17 yaşındaydı. İlk antrenörü Seyfi Cenap Berksoy'du. 1977 yılında kendisi ile yapılan bir söyleşide mevcut Haliç İdman Ocağı ve Beşiktaş Jimnastik Kulübü'yle Anadolu kulüpleri arasında büyük rekabet olduğundan söz eder.

1924 Olimpiyat Oyunları için devlet tarafından Türkiye'ye getirilen Raul Peter ile beraber çalışmaya başladı. Bu birliktelik ilk meyvesini verdi ve 1927 yılında 62.5 kiloda Türkiye Şampiyonu oldu. Bu ona 1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları'na katılma hakkını sağladı. Oyunlar'da Yugoslav ve Portekiz'li rakiplerini yendi. Daha sonra ise İtalyan ve Mısırlı rakiplerine yenilerek sıkletinde 6. oldu.

Aynı zamanda Amsterdam'da şeref kütüğüne de adını yazdırmış oldu. 1932 Los Angeles Olimpiyat Oyunları'na mesafenin uzak oluşu ve finansman sorunları yüzünden Türkiye katılmadı.

Bu arada Balkanlar'da Atatürk'ün önemle üzerinde durduğu 'Balkan Birliği' kurulmuştu. Bu sporu da harekete geçirdi. Güreşte Balkan Şampiyonaları yapılmaya başlandı. İstanbul'da yapılan ilk Balkan Şampiyonası'nda Saim Arıkan 66 kiloda altın madalya aldı. 1939 yılında ikili müsabaka için gidilen Rusya/Leningrad 'da Saim Arıkan'a bir rozet hediye edildi. Rozet, daha sonra bir kompozisyon çalışması ile kulüp amblemi olarak kullanılmaya başlandı. Müsabakalar sırasında uğradıkları Rusya'nın Kazan şehrinde bir tesadüf eseri tanıştığı Nuriye Hanım'la evlendi ve ilerleyen yıllarda iki kız çocukları oldu. 1940 yılında aktif güreş hayatını sonlandıran Saim Arıkan antrenörlüğe başladı. Arıkan Ege ve Trakya'da, arkadaşı Nuri Boytorun ise Anadolu'da görev aldılar. İkinci Dünya Savaşı nedeniyle askıya alınan Dünya Şampiyonaları ve Olimpiyat Oyunları'nın yapılmadığı 12 yıl boyunca yerel düzeyde çalışmalarını sürdürdü. 1948 Londra Olimpiyat Oyunları'nda Türkiye'nin 6'sı altın, toplam 8 madalya ile tarih yazmasının ardından Arıkan, 1949 yılında çok sevdiği Hasan Arı'nın ısrarı ile antrenörlük için İran'a gitti. İran takımıyla 1952 Helsinki ve 1956 Melbourne Olimpiyat Oyunları'nda başarılı sonuçlar aldı. Aynı yıl Türkiye'ye döndü. İran serüveniyle ilgili yaptığı bir açıklamada, "Başarının tek formülü, yaptığın sporu ibadet eder gibi sevmek ve çok çalışmaktır." dedi

1960 yılında spor malzemeleri ticareti ile uğraşmak üzere Laleli'de bir mağaza açtı. Bu dönemde sporcu ve antrenör olarak uğraş verdiği İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde yöneticilik de yapmaya başladı. İlerlemiş yaşına rağmen kulüpten bağıni koparmayıp her gün uğradı ve genç nesillere tavsiyelerde bulunurdu. 2001 yılında Yeniköy'deki evinde vefat etti. Ölmeden önce kendisini çok sevdiği Sadettin Tantan'ın toprağa vermesini vasiyet etti. Tantan da bu vasiyeti yerine getirdi.



RESİM 174: Adnan YURDAER

ADNAN YURDAER

1912 yılında İstanbul'da doğdu. 1929 Yılında Kumkapı İdman Kulübü'nde güreşe başladı. Antrenörü Raul Peterdir. 1929 ve daha sonraki yıllarda katıldığı Türkiye Şampiyonaları'nda bir çok kez birincilikler elde etti. Balkan Şampiyonaları ve çeşitli uluslararası turnuvalarda mindere çıktı. Berlin Olimpiyat Oyunları'nda 79 kg'da grekoromen stilde güreşti. 1948 yılında katıldığı son müsababakasından sonra antrenörlüğe başladı.

Grekoromen stilde Adnan Yurdaer, kişiliği ve stili ile bir ekoldür desek abatmış sayılmayız. Temelde antrenör olarak Türk güreşine büyük katkısı olmuştur. Spor felsefesi, sporcunun temel psişik ve fiziksel yeteneklerini iyi tanımak, bu temel üzerine eklenen kondisyonel dayanıklılığa ve aldığı puanı bir daha vermeyen teknik üstünlüğe dayanıyordu.



Bu büyük spor adamının, yetiştiği Kumkapı Kulübü'ne (İstanbul Güreş İhtisas) sempatisi ve bağlılığı her zaman sürmesiyle beraber, profesyonel anlamda Beşiktaş Jimnastik Kulübü, Haliç İdman Ocağı, Defterdar ve daha sonra Bakırköy Spor Kulübü'nde de antrenmanlara katıldı. Vefatına kadar ise İstanbul Güreş İhtisas Kulübünde antrenör olarak görev aldı.

Modern anlayışlı, zeki, sayılan ve sevilen bir kişiliğe sahipti. Duygulu, azimli ve anlayışlı idi. Bıkmadan usanmadan yetenekli gördüğü gençleri eğitmeye uğraşır ve bunda da başarılı olurdu. Türk güreşinin 1950-70 arasındaki şampiyonların bir kısmı doğrudan öğrencisidir. .

Müziğe olan sevgisi, evine piyano alacak, kızlarına müzik eğitimi aldıracak düzeyde idi. Bir gurme olması ile hem damak ustalığına, hem görgü kurallarına olan hakimiyeti ile tanınırdı. Milli takıma Anadolun kırsal kesiminden gelmiş gençleri müsabakalara hazırlarken aynı zamanda değişik sosyal konularda da aydınlatırdı. Örnek bir insan, iyi bir aile babası ve en iyi güreş antrenörlerinden biriydi. Bir müddet İspanya, İskoçya ve Polonya'da antrenörlük yapmıştır. 1982 yılında vefat etti. Oğlu Semih Yurdaer babasından devraldığı spor ve güreş sevgisini, İstanbul Güreş İhtisas Kulübü yönetiminde muhtelif dönemlerde görev alarak sürdürmüştür. Bugün de bu görevine devam etmektedir.



RESİM 175: Lütfü ÇİÇEKÇİSOY

LÜTFÜ ÇİÇEKÇİSOY

Siirt'ten İstanbul'a göçen bir ailenin oğlu olarak 1934 yılında dünyaya geldi. 1951 yılında İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde güreşe başladı. Antrenörü Adnan Yurdaer'dir. Daha sonra Defterdar Kulübü'nde kısa bir süre güreş tuttu. Güreş yaşamı boyunca 52 ve 57 kilolarda güreşti. Askerliğini Kasımpaşa'da yaptı. Güreş Milli Takımı'na da seçilen Lütfü Çiçekçisoğlu, Balkan Şampiyonu oldu. Sporculuk yaşamını noktalamasının ardından İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde alt yapının başına getirildi. Uzun bir süre bu görevde kalıp, minik, yıldız ve gençler kategorilerindeki sporcuların özellikle grekoromen stilde iyi bir temel almalarını sağladı. Vefatına kadar bu görevini devam ettirdi. Bir dönem İGİK'te genel kaptanlık görevini de başarıyla sürdüren Çiçekçisoğlu, antrenörlüğün dışında İstanbul Meyve ve Sebze Hali'nde kabızmallık da yaptı.



Nahit TAŞER
(1934-2010)

RESİM 176: Nahit TAŞER

NAHİT TAŞER

1935 yılında Giresun'da doğdu.1960 Roma Olimpiyat Oyunları'ndan sonra, birçok elit sporcunun başta Almanya olmak üzere yurt dışına gitmesiyle doğan boşlukta önce grekoromen ve serbest stilde güreşti, daha sonra ise İGİK'te uzun süre antrenörlük yaptı.

İstanbul Kabataş Lisesi'nde okudu. Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün başarılı güreşçilerindendi. İlk güreşe başlaması, 13-14 yaşlarında İstinye Halkevinde Kemal Kartal 'ın antrenörlüğünde oldu. 1951 yılında Defterdar Kulübü'nde antrenörlük yapan ünlü antrenör Adnan Yurdaer 'in dikkatini çekti ve Defterdar'ın güreşçisi oldu. Önce Defterdar'da daha sonra da İGİK'te de prensip haline gelen, "İyi güreşçilerle antrenman yaparsan, yüksek performans ve madalyaya daha çabuk ulaşırsın" kuralını kendisine şiar edindi. Dönemin popüler güreşçilerden Kazım Ayvaz, Mithat Bayrak, Yavuz Selekman, Nejdett Uçar, İzzettin Vardarlı ve Tevfik Kış gibi isimlerle antrenman yapmaya başladı.

1960 yılında İGİK'in çatısı altında güreş çalışmalarını sürdürdü. Daha sonra Grekoromen Güreş Milli Takımı'nda ağır sıklet ve 100 kiloda kaptanlık yaptı. 1968, 1970, 1972 Avrupa Şampiyonaları'na katıldı. Bu şampiyonalarda dördüncülük ile altıncılık arasında dereceler elde etti. Ayrıca bir kez de Balkan Şampiyonu oldu.

Adnan Yurdaer'in faal antrenörlüğü bırakmasıyla kulüpte o dönemde yeni antrenörlüğe başlayan Lütfü Çiçekçisoğ ile beraber görev aldı ve kulübün özellikle Genç ve Usta A Takım grubunun çalıştırıcılığını üstlendi. Efendiliğini, güler yüzlülüğünü, sabırlı, anlayışlı tutumunu ve engin tecrübesini antrenörlüğüne de yansıttı.

Diğer taraftan Şişli Belediyesi'nde zabıta amiri ve müdürü olarak yıllarca görev yaptı. İGİK'te antrenörlüğü bıraktıktan sonra, yöneticiliğe devam etti ve Divan Kurulu'nda yer aldı. Döneminde grekoromen stilde bir çok şampiyonunun yetişmesine katkıda bulunan Taşer, 2010 yılında 75 yaşında vefat etti.



RESİM 177: Nuri BOYTORUN

NURİ BOYTORUN

1908 yılında İstanbul 'da doğdu.15 yaşındayken Kumkapı İdman Kulübü'nde güreşe başladı. Yetenekleri ve azmi ile kısa zamanda tanındı.

Atatürk 'ün talimatı ile Eskişehir Tayyare (Uçak) Fabrikası Okulu'nda tahsilini tamaladı. 1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları'na 79 kiloda katıldı ve 8. olarak Şeref Kütüğü'ne adını yazdırdı.

1932-33-34-35 Balkan Şampiyonaları'nda birincilik kürsüsüne çıktı. Berlin Olimpiyat Oyunları'nda 5. oldu. 1948 Londra Olimpiyat Oyunları'na ise antrenör olarak katıldı.

Aşırı kilo düşmenin sporculuk yıllarında kendi üzerinde tahribat yaptığını biliyordu. Tıpkı, Celal Atik, Yaşar Doğu, Hasan Gemici, Bayram Şit ve diğerleri gibi...

Dünya çapındaki sporcularına kilo düşürmekle tanınmıştı. Sporcuları kısa ve uzun adaleli olarak tanımlıyordu. Uzun adaleli olanların güreşe daha yatkın olduğunun farkına varmıştı.

Antrenörlüğe başladığı yıllarda tatlı bir rekabet içinde olduğu meslektaşı Saim Arıkan' dı. 1952 Helsinki ve 1956 Melbourne Olimpiyat Oyunları'na gözlemci olarak katıldı.

İtalya 'da Milli Takım Antrenörü olarak görev yaptı. Kumkapı Kulübü'ne bir Divan Kurulu üyesi olarak devam eden Nuri Boytorun 1988 yılında vefat etti.



RESİM 178: Mithat BAYRAK

MİTHAT BAYRAK

1929 yılında Adapazarı 'nda doğdu. Aslen Rize kökenlidir. Babasının bıçkı atölyesinde çalışırken kuvveti ile dikkati çekti. 17 yaşında Sakarya'da güreş ile tanıştı. Kısa bir süre sonra genelde Karadenizli sporcuların toplandığı Kasımpaşa Kulübü'nde antrenmanlara başladı. (1948 Londra' da şampiyon olan bir çok güreşçinin antrenman yaptığı yer. Gazanfer Bilge, Hüseyin Erkmen, Celal Atik, Mehmet Oktav.)

Adapazarı-Kasımpaşa arasında mekik dokuyordu. Bu da ona antrenmanlar için zaman kaybettiriyordu.

1953 yılında Konya 'da yapılan Türkiye Şampiyonası'nda 73 kiloda birinci oldu. O yıllarda 73 kiloda Kazım Ayvaz fırtınası da esmeye devam ediyordu. Mithat Bayrak, 1956 yılındaki Türkiye şampiyonası'nda Kazım Ayvaz'ın ardından ikinci oldu. 50'li yıllarda 73 ve 79 kilolarda Grekoromen Güreş Milli Takımı'nda Kazım Ayvaz ve Mithat Bayrak gibi iki güçlü isim vardı. Milli Takım'ın gücü sadece bu iki popüler isimle sınırlı değildi.

Baki Atiker, Burhan Pandül, Ziya Doğan, Yavuz Selekman, Ergun Çelikoğlu, İzzettin Vardarlı, Nahit Taşer, Özer Kavukçu, Tevfik Kış gibi güreşçiler de döneme damga vuran isimlerdi. 1955 yılında Barcelona' da yapılan Akdeniz Oyunları'nda 4. olan Mithat Bayrak, 1956 Melbourne Olimpiyat Oyunları'nda 73 kiloda altın madalya aldı. Kazım Ayvaz'ın sürekli rakibi olması, onu her zaman formda tutuyordu.

1960 Roma Olimpiyat Oyunları öncesinde Kazım Ayvaz ve Mahmut Atalay gibi isimleri geride bırakarak Milli Takım'a seçildi. Türkiye'nin 7 altınla tarihinin en büyük başarısını elde ettiği 1960 Roma Oyunları'nda Mithat Bayrak da 73 kiloda ikinci kez Olimpiyat Şampiyonu oldu. 1960 sonrası Mithat Bayrak da bir çok sporcu gibi yurt dışına gitti ve Almanya'da güreş yaşamını sürdürdü. 20 yıl kaldığı Almanya'da güreşi

biraktıktan sonra antrenörlük yaptı. 1984 yılında dönemin İGİK Başkanı Sadettin Tantan'ın daveti üzerine İstanbul'a gelerek grekoromenin teknik direktörü oldu. Bir yıl bu görevde kalan Mithat Bayrak 2014 yılında vefat etti.



RESİM 179: Müzahir SİLLE

MÜZAHİR SİLLE

Rize'den İstanbul 'a gelip yerleşen ve zamanında gülle, yani halter ile uğraşan bir sporcu babanın oğludur. 1932 yılında Eyüp'te doğdu. 1949 yılında İstanbul Fatih Camii giriş kapısının yanında bulunan Tabhane Medresesi'nde, yani diğer deyimle Fatih Güreş Kulübü'nde güreşe başladı. Doğuştan düzgün fiziği, zekası ve azmi sayesinde kısa zamanda akranları arasından sıyrıldı. 1953 yılında Konya 'da yapılan Türkiye Grekromen Güreş Şampiyonası'nda 62 kiloda birinci oldu .1955 yılında bir kez daha Türkiye Şampiyonu oldu. 1956 Melbourne Olimpiyat Oyunları'nda 4. oldu. Buna çok kızan babası Eşref Efendi, yurda dönünce Müzahir Sille'nin yüzüne bakmayıp annesi vasıtasıyla ona şu mesajı iletti:

" Aile şerefini temizlesin!"

Bu söz onu derinden yaralamıştı. Azimle çalışmaya devam etti. 1957 yılında Türkiye Şampiyonası'nda 62 kiloda yine Türkiye Şampiyonu oldu. Ardından askere gitti ve sonrasında da Dünya Kupası'na katılarak kilosunda birinci oldu.

1960 Roma Olimpiyat Oyunları'nda Milli Takım'da yer aldı ve 62 kiloda altın madalya kazandı. Kafileden ondan mutlusu yoktu. Zira 1956 yılında babasına karşı olan mahçubiyetini gidermişti! Yurda dönüşte madalyasını annesine vererek, "Bakın gördünüz mü aile şerefini kurtardım!" diyerek babasının elini öptü.

1960 yılı sonrasında yurt dışına giden güreşçiler kervanına Müzahir Sille de katıldı. Almanya'ya giden Sille, bu ülkede 5 yıl kaldıktan sonra 1964 Tokyo Olimpiyat Oyunları'na katıldı, ancak madalya alamadı. Tokyo'nun ardından güreşi bıraktıktan sonra Beşiktaş Kulübü'nde bölge antrenörü olarak göreve başladı. Aynı zamanda Haliç Tersanesi'nde de çalışmaktadır. Daha sonra İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde antrenörlüğe başlayan Müzahir Sille, zaman zaman Genç ve A Güreş Milli Takımları'nın yanısıra Tekel Kulübü'nde de antrenörlük yaptı. Oğlu Kudret Sille'yi de güreşe teşvik eden Müzahir Sille 2016 yılında vefat etti.



RESİM 180: Servet MERİÇ

SERVET MERİÇ

1918 Yılında Adapazarı'nı da doğdu. 1936 yılında güreşe başladı. Minder güreşinden önce çayır ve yağlı güreş ile tanıştı. Güreşe ilk başladığı kulüp Haliç İdman Kulübü'dür. 1938 yılında İstanbul'da yapılan Türkiye Şampiyonası'nda serbest stil 66 kiloda 3. oldu. Grekoromen güreş de yapıyordu ama o serbest stile ağırlık verdi .

1939 yılında İstanbul'da yapılan Serbest Stil Türkiye Şampiyonası'nda 66 kiloda efsane güreşçi Yaşar Doğu'nun ardından 2. oldu. Teknik olarak en büyük özelliği, iç ve dış sarma taktığı ağır kilolu güreşçilere dahi pes ettirecek bedensel performansa sahip olmasıydı. Kendisine bu özelliği sorulduğunda, at binmeye özel yetenekleri olan çerkeslerden olduğunu, bacaklarındaki bu olağanüstü gücün kendisine buradan geçmiş olabileceğini söylerdi.

1947 yılında yine İstanbul'da yapılan Türkiye Şampiyonası'nda 67 kiloda zirvede yer aldı. Nasuh Akar, Halil Kaya, Gazanfer Bilge, Celal Atik gibi efsane şampiyonlar arasında onun adı da yer alıyordu. Aynı yıl İstanbul'da yapılan Avrupa Şampiyonası'nda da altın madalya aldı. Başarılarının tesadüfi olmadığını 1949-1950-1953 yıllarında yapılan Türkiye Şampiyonaları'nda ilk üçe girerek gösterdi.

Aktif sporculuğu bıraktıktan sonra antrenörlüğe başladı. Polonya ve Finlandiya'dan gelen antrenörlük tekliflerini değerlendirerek Milli Takım Antrenörlüğü yaptı. Onni Pellinen'in memleketi olan Finlandiya'dan döndüğünde İstanbul Güreş Kulübü'nde antrenörlüğe başladı. İGİK'te bir çok yetenekli gencin şeref kürsülerine çıkmasına destek ve yardımcı oldu. Bir ara Türk Milli Takımı Antrenörü olarak da görev yaptı. 1980 yılına kadar zaman zaman yağlı güreş organizasyonları da yaptı. 1994 yılında Adapazarı'nda vefat etti.

'Antrenörler' bölümünde de yukarıda sıraladığımız isimlere ekleyecek sayısız hizmet ve emek vermiş değerli antrenörleri mevcut İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün... Bu değerli antrenörlere bir göz atmak gerekirse şu şekilde sıralayabiliriz (Özellikle 1990 yılından itibaren):

Mücahit Güngör, Hayrettin Gülaçtı ve Nurettin Kurt (Milli Takım'da görev yaptılar.)

Ata Karataş: Milli Takım Teknik Direktörü olarak görev yaptı. Stefan Rusu: Olimpiyat-Dünya ve Avrupa Şampiyonu. Rumen uyruklu olup uzun yıllar İGİK'te görev yaptı.

Mustafa Başaran: Alt yapıda çalıştı.

Fevzi Şeker: Kısa dönem antrenörlük yaptı. 2011'de vefat etti. Erkan Uybaş: Teknik direktörlük yaptı.

Nuri Köseahmetoğlu: Teknik direktörlük yaptı.

Cumali Balçıkanlı, Gündüz Metiner, Aydın Metiner: Antrenörlük yaptılar.

İlyas Demiroğlu: Antrenörlüğünün yanısıra Çatalca Güreş İhtisas Kulübü'nde de görev yaptı.

Ahmet Durna: Milli Takım antrenörü olarak görev yaptı.

Ahmet Bayraktar, Zeki Şahin, Hayri Sezgin, Kubilay Aksakal: Antrenör olarak görev yaptılar.

Ramis Çelik, Mahfuz Karataş: Büyükçekmece Güreş İhtisas Kulübünde antrenörlük yapıyorlar. Milli takım antrenörlüğü de yaptılar.

Mustafa Sezer: Antrenörlük yaptı.

Şaban Donat: Milli Takım antrenörlüğü yaptı. Halen yurt dışında (Azerbaycan'da) antrenörlük yapıyor.

Mustafa Arıcı: Antrenörlük yaptı. Şu an Kasımpaşa'da teknik direktörlük yapıyor. Aynı kulüpte Murat Irmak, Cebrail Karakaş ve Osman Koç da görev yapıyor.

Zeki Şahin: Kulüpte antrenörlük yaptıktan sonra bir dönem İBB'de çalıştı. Şu anda ise Bursa THOM'da antrenörlük yapıyor.

Ahmet Bayraktar: Uzun yıllar antrenörlük yaptı.,

Hakkı Başar, Serkan Özden, Yusuf Düzer: Şu anda İBB'de teknik adam olarak görev yapıyorlar. Hakkı Başar ayrıca uzun yıllar Milli Takım'da teknik direktörlük yaptı.

Ömer Elmas, Ömer Topal: İBB'de antrenör olarak görev yaptılar.

Zafer Başar, Ebubekir Yılmaz: Hendek Güreş İhtisas'ın yanısıra Milli Takım antrenörü olarak da görev yaptılar.

Süleyman-Selahattin Güngör: Akhisar Belediyesi 'nin yanı sıra Milli Takım'da da görev yaptılar.

Mehmet Sarıkaya: Karapınar Spor Kulübü'nde antrenörlük yapıyor.

Mehmet Çetin: Sapanca' da antrenörlük yapıyor.

İGİK'te günümüzde ise, Hüseyin Uzuner teknik direktör, Ahmet Durna, Fatih Küçük, Yunus Emre Çömlekçi de antrenör olarak görev yapıyorlar.



RESİM 181: 1990'lı yıllar... Dimitri Kuk, Ata Karataş, Stefan Rusu, Mahfuz Karataş

SPORCULAR

(Büyüklerde Olimpiyat, Dünya ve Avrupa'da madalya alanlar)



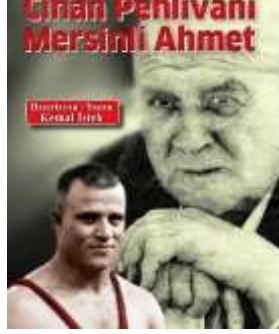
RESİM 182: Yaşar ERKAN

YAŞAR ERKAN

1911 yılında Erzincan'da doğdu. Kumkapı İdman Kulübü'nde 16 yaşında güreşe başladı. Bunda 'Ali Pehlivan' adı ile anılan babasının etkisi olduğu açıktır. Kuvvetli ve cesaretli bir güreşçi idi. İlk antrenörü Raul Peter'dir. Vefa Lisesi'nde okudu. Kumkapı Kulübü'nde kaliteli güreşçiler ile antrenman yaptı ve kendisini her geçen gün geliştirdi. 1931 yılında Türkiye Şampiyonası'nda 61 kiloda ikinci oldu. Aynı şampiyonada 1935 ve 1936 yıllarında da kürsünün zirvesinde idi.

1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'na az kalmıştı. Bu Oyunlar Türk Milli Takımı kadar İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün de unutulmaz tarihi sayfalarından biri olacaktı şüphesiz. Grekoromen stil 62 kiloda mindere çıkan Yaşar Erkan, sırasıyla Danimarkalı Nielsen, Japon Yoshioka, İtalyan Bogia, Letonyalı Kundinsi'yi yenerek Olimpiyat Şampiyonu oldu. Bu şampiyonluk öylesine anlamlıydı ki, Türkiye'nin Olimpiyat Oyunları'nda aldığı ilk altın madalya olarak tarihe geçti. Yaşar Erkan'ın bu başarısı Türkiye'ye adeta bayram yaşattı. Yüce Atatürk çektiği telgrafta, "Kendin küçüksün ama, memleket için çok büyük iş yaptın. Adın artık spor tarihine geçti. Çok yaşa Yaşar!" ifadeleriyle Yaşar Erkan'ı kutladı. Oyunlar'da

ayrıca, Yaşar Erkan'dan önce mindere çıkan Mersinli Ahmet serbest stil 78 kiloda bronz madalya alarak, Türkiye'ye ikinci madalyayı getirdi. Bu, Türk sporunun olimpiyatta aldığı ilk madalyaydı aynı zamanda... Berlin sonrası 1937 yılında İzmir'deki Balkan Şampiyonası'nda birinci olan Yaşar Erkan, aynı başarıyı 1940'ta bir kez daha tekrarladı ve güreşi bıraktı. 1969 yılında oğlu Ali Erkan'ın elim bir trafik kazasında hayatını kaybetmesiyle büyük bir yıkım yaşayan Yaşar Erkan, Samatya'da açtığı 'Olimpiyat' isimli restaurantında dönemin bir çok ünlü siyaset ve spor adamını ağırladı. Erkan, 1986 yılında vefat etti.



RESİM 183: Mersinli Ahmet KİREÇÇİ

MERSİNLİ AHMET KİREÇÇİ

1914 yılında Mersin'de doğdu. Yoksulluk ve sefalet içinde büyüdü. Ancak buna karşın sağlıklı ve güçlü bir yapısı vardı. Duvarcı ustası olan babasına yardıma gider, büyük yapı taşlarını ikişer üçer kucağına alırdı. Fırınlarda 70 kiloluk un çuvalarını da bazen çiftler çiftler omuzunda taşırdı. Bir gün, "Bunu nasıl yapıyorsun?" diye soran hocasına, "Gayet basit, ben daha güçlüyüm!" derdi.

Spora boks ile başladı, atletizm ile devam etti. Daha sonra güreşe yöneldi. Güreşe başlayınca dönemin İtafaiye Müdürü Memduh Bey'in himayesine girdi. İlk sınavını Tarsus'ta yapılan karakucak güreşlerinde verdi. Burada çıkardığı başarılı müsabakalar sonucunda Memduh Bey, İstanbul Güreş Ajansı İsmail Hakkı Vefa'ya bir mektup yazarak Mersinli Ahmet'in eline tutuşturdu ve İstanbul'a gönderdi. Kumkapı Güreş Kulübü'ne yazılan Ahmet, 1933 yılında İzmir'de yapılan Balkan Şampiyonası seçmelerinde Nuri Boytorun ve Adnan Yurdaer gibi güreş ustalarını yenerek Milli Takım'a seçildi ve akabinde de henüz 18 yaşındayken Balkan Şampiyonu oldu. Türkiye'ye olimpiyattaki ilk madalyasını kazandırdı. 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'ndaki Türkiye'nin kazandığı iki madalyadan biri ve ilki ona aitti (Bronz). Aynı yıl Atatürk'ün davetlisi olarak İstanbul'da bulunan Alman Güreş Milli Takımı'ndan bir sporcuyla 10 dakika içinde tuşla yenince büyük sükse yaptı. Daha sonra Alman güreşçilerle beraber Atatürk'ün Florya'daki köşküne giden Ahmet Kireççi, Atatürk'ün yanına oturtuldu. İkrâm edilen içkiyi "İçmem paşam!" diyerek reddetti. Sohbet sırasında Atatürk "Ahmet beni yenebilir misin?" diye takıldı. Ahmet de, "Paşam siz yedi düvele karşı geldiniz, onları yendiniz!" yanıtını verdi.

26 Eylül 1936'da Leningrad'da yapılan özel bir müsabakada Rus güreşçiye boyunduruğu vurdu (Yunus balığı sütü ile besleniyordu) ve mindere yapıştırdı. Rus güreşçiyi kollayan hakemler ayağa kalkmalarını istediler. İki kez tuşladı Ahmet ama yine kabul görmedi. En sonunda bir kez daha tuşladı, ancak düdük çalmasına rağmen bırakmadı. Hakem kaldırmaya çalışınca da "Başkan kalk demeden kalkmam" dedi. Bunun üzerine kâfile başkanı Nejdet Kerim İnceaday yüksek bir sesle "Pehlivan, oldu kalk" deyince bıraktı ve başkanın yanına giderek elini öptü.

1937 yılında Dünya Şampiyonası'nda 79 kiloda bronz madalya kazandı. 1940 yılında bir kez daha Balkan Şampiyonu oldu.

1948 Londra'da ise grekoromen stilde iki İsveçli, Fin'li ve İtalyan güreşçileri yenerek Olimpiyat Şampiyonu oldu.

Güreş müsabakalarının yapıldığı Empres Salonu'nda Türk güreşçileri destanlar yazıyordu. O günlerde Londra'da "Bir Türk'ten kuvvetli ancak iki Türk vardır!" sözü dilden dile dolaşıyordu. Olimpiyat köyünde Ahmet Kireççi herkesi "Hello" diye çağırırdı. Daha sonra ona "Mr. Hello!" lakabı takıldı.

İngiliz halkı ve kraliçe tarafından özel ilgi gördü. Kraliçe Mr.Hello'yu sarılıp öptü! Türkiye'ye 6'sı altın olmak üzere tam 11 madalya ile döndüler. İstanbul'a indiklerinde binlerce kişi tarafından çiçeklerle karşılandılar. Devrin Başbakanı İsmet İnönü ve Başbakan Hasan Saka tarafından kabul edildiler. Kendisine altın saat hediye edildi. Cumhurbaşkanının önerisi ile soyadı Mersinli olarak değiştirildi.

Daha sonraki yıllarda İsmet İnönü her Mersin'e gelişte, Mersinli Ahmet'i ziyaret etti. Mersinli Ahmet, kendi güreş sitilini şöyle anlatır:

"Önceleri güreşimde taktik yoktu, o anda rakibimin güreşine göre oyunlar yapardım. Fakat bende kendime akıl erdiremezdim. İstanbul'da güreş kulübünde iken, taktik öğrenmeye başladım. Rakiplerimin oyunlarını izleyerek oyunlarını öğrendim. Örnek vermek gerekirse; güreştiğim Mehmet Ağa isimli güreşçi çok ağır ve benden iriydi. Düşündüm; çok çevik olmalı ve güreşi en kısa sürede bitirmeliydim. Aksi halde beni uğraştırıracaktı. Güreş başladı ve oyun üzerine oyun denedim. Nihayetinde 15 dakikada onu yendim. Kendisi bile nasıl yenildiğini anlayamadı. Yurt dışında da ne yapacağımı biliyordum artık."

Güreşi bıraktıktan sonra İstanbul'dan Mersin'e geçti ve yaşamını orada sürdürdü. İşlettiği 'Olimpiyat Kiraathanesi'nin duvarlarını güreş resimleri ve değişik spiritüel tablolarla süsledi. Daha sonra burası onu görmek isteyenler için ilk adres oldu.

İstanbul Sarıyer'de yaklaşık 30 yıldır Güreş Milli Takımları'nın kamp ve antrenman yaptığı tesislerde onun adı vardır. Mersinli Ahmet'in evliliği de yaşamının bir çok dönemi gibi ilginç oldu. Ahmet, Dünya Şampiyonu olarak döndüğü Mersin'de sokakta gördüğü bir kıza aşık oldu. Araştırdı. Onun saygı duyulan, sevilen görgülü bir aileden geldiğini öğrendi. Başlarda olmaz dendi ama daha sonra kızın ailesi ikna edildi ve evlendiler. 1979 yılında bir trafik kazasında hayatını kaybetti.



RESİM 184: Kazım AYVAZ

KAZIM AYVAZ

1938 yılında Rize'de doğdu. Güreş sporuyla yakın ilgileneneler bilirler ki, ortalama genç bir insanın standart sıklığı 70 kilo civarındadır. Bu bazen 67/68, bazen 70/75 kilo olabilir. Türkiye geneline baktığımızda bu sıklıkta en büyük usta tartışmasız Kazım Ayvaz'dır. 15 yaşında kardeşi Alişan ile birlikte İstanbul Güreş Kulübü'nde güreşe başladılar. İlk antrenörü Adnan Yurdaer'dir. Kazım Ayvaz 17 yaşında

iken 1955 yılında Türkiye Şampiyonası'nda dönemin 73 kilodaki en güçlü şampiyonu Mithat Bayrak'ı yenerek birinci oldu. Bir sonraki yıl yine kürsünün zirvesinde idi. İstanbul Güreş Kulübü'nün dışında, Adnan Yurdaer ile beraber Defterdar ve Kasımpaşa'da da antrenman yapardı. Aynı zamanda liman işçisi olarak çalışıyordu. 1957 yılında Türkiye Şampiyonası İstanbul'da yapıldı. Mithat Bayrak 79 kiloda, Kazım Ayvaz ise 73 kiloda güreşti ve şampiyon oldular. Grekoromen stil olarak iyi idi, ancak serbest stilde de Türkiye Şampiyonası'na 40 gün sonra katıldı ve İsmail Ogan'ın ardından 73 kiloda 2. oldu. 1958 yılında Ankara'da yapılan Türkiye Şampiyonası'nda 73 kiloda yine zirvedeydi. Aynı sıklıkta Milli mayoyu giyerek Budapeşte'de yapılan Dünya Şampiyonası'nda altın madalya kazandı. 1959 yılında girdiği Balkan Şampiyonası'nda yine kürsünün birinci basamağında idi. Güreşin yanısıra işini de aksatmadan sürdüren Kazım Ayvaz, 1960 yılında 73 kiloda Mithat Bayrak'ın ardından Türkiye Şampiyonası'nda 2. oldu. Aynı yıl yapılan Balkan Şampiyonası'nda bu kez serbest stilde 2.'liği elde etti. 1960 olimpiyat yılı idi. Milli Takım Antrenörü Hüseyin Erkmen, Kazım Ayvaz'a tercih ettiği 73 kilo yerine bir üst sıklık olan 79 kiloda yer verdi. Bu değişiklik ona yaramadı ve Mithat Bayrak kendi sıklığında şampiyon olurken Kazım Ayvaz, 4.'lükte kaldı. Olimpiyat dönüşü uzun süre denizlerde görev yaptı. 1962 yılında bir kez daha adından söz ettirdi. Toledo'da yapılan Dünya Şampiyonası'nda 70 kiloda altın madalyanın sahibi oldu. Bir yıl sonra İsveç'te, İsveçli eşi ile evlendi. 1963 yılındaki Dünya Şampiyonası'nda başarılı olamayan Kazım Ayvaz, 1964 Tokyo Olimpiyat Oyunları'nda 70 kiloda altın madalyanın sahibi oldu. Kazım Ayvaz, 1966 yılına kadar iki turnuvada daha sınav vererek güreş hayatına son noktayı koydu. Güreşi bıraktıktan sonra İsveç'e yerleşen ve antrenörlük yapan Ayvaz, halen aynı ülkede ikamet etmektedir.



RESİM 185: Mustafa ÇAKMAK

MUSTAFA ÇAKMAK

1912 yılında Sivas'ta doğdu. Adı hep 'Büyük Mustafa' diye anılan Mustafa Çakmak, Kumkapı İdman Kulübü'nde güreşe başladı. Yeteneğinin yanı sıra, vakur, kararlı, özü-sözü doğru bir insan olduğu için 'Büyük' lakabını almıştı. Katıldığı ilk Balkan Şampiyonası'nda birinci oldu. 1932-36 yılları arasında Türkiye Şampiyonaları'na adeta ambargo koyarak birincilik kürsüsünü işgal etti. Mustafa Çakmak, 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'nda serbest stil 87 kiloda yer aldı ancak dereceye giremedi. Grekoromen stilde ise 8. olarak Şeref Kütüğü'ne adını yazdırdı. 1938 yılında Avrupa Şampiyonası'nda 3. Oldu. 1948 yılında Londra Olimpiyat Oyunları'nda ilerlemiş yaşına rağmen yer aldı ancak dereceye giremedi. Bir çok gencimizin başarısında emeği bulunan bir spor adamı olan Mustafa Çakmak 1991 yılında vefat etti.



RESİM 186: Çoban MEHMET

ÇOBAN MEHMET

1904 yılında Balıkesir’de doğdu. Geleneksel çayır güreşleri ile büyümüş, minder güreşi ile de Kumkapı İdman Kulübü'nde tanışmıştır. 22 yıl güreş minderlerinde ter döken Çoban Mehmet, serbest ve grekoromende 28 kez Türkiye Şampiyonu olarak ilginç bir rekora imza atmıştır. Aynı zamanda 5 kez Balkan Şampiyonu olan Çoban Mehmet'in Balkanlar'da ve Avrupa'da ikincilikleri de bulunmaktadır. 1928 Amsterdam Olimpiyat Oyunları'na katıldı, ancak dereceye giremedi. 1936 Berlin Oyunları'nda ise grekoromen stilde 4. olurken, serbestte de mindere çıkmasına karşın başarılı olamadı. Uzun savaş yıllarında uluslararası arenaya çıkamayan Çoban Mehmet, 1946 yılında 42 yaşında çıktığı Avrupa Serbest Güreş Şampiyonası'nda bronz madalya kazandı. Son olarak 1943'te Türkiye Şampiyonu olarak güreş hayatını noktaladı. Güreşi bıraktıktan sonra İstanbul Güreş Kulübü'nde antrenör, yönetici, genel kaptan olarak görev almıştır. 1960 yılında hastalanan 'Dev Adam' 1969 yılında Fatih'teki evinde vefat etti.



RESİM 187: Vahap PEHLİVAN

VAHAP PEHLİVAN

1938 yılında Malatya'da doğdu. Güreşe sevdalı bir ailenin (Asım, Vahap, İbrahim) fertlerinden biri olarak kardeşleriyle beraber güreşe başladı. İlk yıllarında Malatya'da güreş yapan Vahap Pehlivan, daha sonra İstanbul'a gelerek İGİK'in bünyesine katıldı ve Adnan Yurdaer'in antrenörlüğünde güreş hayatına devam etti. 1964'de İstanbul'da yapılan Türkiye Şampiyonası'nda ilk kez derece aldı, 1966 yılında ise İzmir'de şampiyon oldu. 1967 yılında Milli Takım'a girerek Bükreş'te grekoromen stilde 70 kiloda Dünya Üçüncüsü oldu. 1969 Wasteras'ta yapılan Avrupa Şampiyonası'nda ise kürsünün ikincilik basamağındaydı. Aynı dönemde Türkiye Şampiyonaları'nda da dereceler elde eden Vahap Pehlivan, 1970 yılında 70 kiloda Türkiye Şampiyonu olup Milli Takım'a girdi. Kanada'nın Edmonton kentinde yapılan Dünya Şampiyonası'nda sakatlanarak dereceye giremedi. Bu sakatlığı sonrasında güreş hayatını sonlandırıp iş hayatına atıldı ve restaurant işletmeciliği yaptı. İGİK'le bağını hiç koparmadı. Fırsat buldukça antrenmanlara katıldı, genç sporculara ağabeylik yaptı. 2001 yılında ise vefat etti.



RESİM 188: Halil KAYA

HALİL KAYA

Halil Kaya 1920 doğumludur. 1948 Londra Olimpiyat Oyunları'nda grekoromen stilde 57 kiloda bronz madalya kazanmıştır. İGİK'te aktif sporculuk hayatından sonra, antrenör olarak yıllarca hizmet vermiş ve daha sonra geçirdiği bir rahatsızlık sonucu vefat etmiştir.



RESİM 189: Yusuf ARSLAN

YUSUF ASLAN

1910 yılında Erzurum'da doğdu. Güreşe Haliç İdman Ocağı'nda başladı. Uzun yıllar güreşçi ve antrenör olarak Türk güreşine hizmet verdi.



RESİM 190: Sirri ACAR

SIRRI ACAR

1943 yılında Yalova'da doğdu. 1961 yılına kadar yöresel müsabakalarda karakucak ve yağlı güreş yaptı. 1959 yılında Mustafa Çakmak'ın (Büyük) teşviki ile geldiği İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde Servet Meriç nezaretinde minder güreşine başladı. Daha sonra İGİK'ten Fenerbahçe'ye geçti ve bu forma ile büyük başarılar ulaştı. Sarı-Lacivertli takımın 1966, 1967 ve 1968 yıllarında güreşte İstanbul Şampiyonu olmasında büyük pay sahibi oldu. Fiziği pek elverişli olmamasına karşın grekoromen güreş karşılaşmalarında üstün hız ve çevikliğiyle başarılı oldu. Ayakta çarpaz ve yerde supleks gibi sıkça uyguladığı oyunlarla uluslararası düzeyde dereceler yaptı. 1964 yılında Güreş Milli Takımı'na seçildiği yıl Romanya'nın Köstence şehrinde yapılan şampiyonada 78 kiloda Balkan üçüncüsü oldu. 1965 yılında Bulgaristan'ın Yanbolu şehrinde yapılan Balkan Şampiyonası'nda ikinci olduktan sonra, Finlandiya'nın Tampere şehrinde düzenlenen Dünya Şampiyonası'nda bronz madalya kazanmayı başardı.

1967 yılında Tunus'da yapılan Akdeniz Oyunları'nda grekoromen stilde yine 78 kiloda üçüncülük elde ettikten sonra, SSCB'nin Minsk (Beyaz Rusya) şehrinde yapılan Avrupa Güreş Şampiyonası'nda aynı kiloda ilk kez Avrupa Şampiyonu oldu. Romanya'nın başkenti Bükreş'te yapılan Dünya Şampiyonası'nda altın madalyaya ulaşarak Dünya Şampiyonluğu kazanan güreşçilerimiz arasına katıldı. 1968 yılında İsveç'in Vasteros şehrinde 78 kiloda ikinci kez Avrupa Şampiyonu oldu. 1969 yılında İtalya'nın Modena şehrinde 74 kiloda mücadele ederek Avrupa dördüncüsü olmayı başardı. 1966-68 arasında kesintisiz İstanbul Şampiyonu olan Fenerbahçe'nin kaptanlığını yapan Acar, 1990'lı yıllara kadar A Milli Güreş Takımı'nın antrenörlüğünü de üstlenmiştir. Bir dönem Termal Belediye Başkanlığı yaptı. Adına Yalova'da Sadrettin Özden tarafından ve Yalova Belediye Başkanlığı ile TGF'nin ortak fikri ile 'Sırrı Acar Güreş Eğitim Mekezi' yapıldı. Oğlu Selim Acar da halen bu merkezde antrenörlük yapmaktadır.



RESİM 191: Hakkı BAŞAR

HAKKI BAŞAR

1970 Yılında Sakarya/Sapanca/Uzunkum'da Dünya'ya geldi. 1992 Olimpiyatları'nda gümüş madalya kazanmıştır. Bunlar dışında Dünya Güreş Şampiyonası'nda, Avrupa Güreş Şampiyonası'nda, Balkan Şampiyonası'nda ve Akdeniz Oyunları'nda şampiyonluklar kazanmıştır. 1996 ve 2000 Olimpiyat Oyunları'na da katılmıştır.

Hakkı Başar'ın 1992 Olimpiyat Oyunları'ndaki gümüş ve Avrupa ile Dünya Şampiyonaları'nda elde ettiği madalyaları 1991 yılında Sadettin Tantan'ın Türkiye Güreş Federasyonu Başkanlığı'na geldiği dönem ile örtüşmektedir. İGİK'te güreşe başlayan Hakkı Başar daha sonra İstanbul Büyükşehir Belediyesi Güreş Kulübü'ne geçmiş, sonrasında da yine Avrupa ve Dünya Şampiyonlukları kazanmıştır. Yıllarca Grekoromen Güreş Milli Takımı'nda teknik direktörlük yapan Hakkı Başar, halen İstanbul Büyükşehir'de teknik direktörlük görevini sürdürüyor.

Dereceleri;

- 1988: Romanya/Köstence'de grekoromen stil 82 kiloda Balkan Şampiyonu
- 1992: Barcelona Olimpiyat Oyunları'nda grekoromen stil 90 kiloda gümüş madalya
- 1995: Çekoslovakya/Prag'da grekoromen stil 90 kiloda Dünya Şampiyonu.
- 1997: Finlandiya/Quolu'da grekoromen stil 97 kiloda Avrupa Şampiyonu
- 1998: Beyaz Rusya/Minsk'de grekoromen stil 97 kiloda Avrupa Üçüncüsü

1998: Romanya/Köstence'de Balkan Şampiyonu.
1993-1997: Akdeniz Oyunları Şampiyonlukları.



RESİM 192: Şaban DONAT

ŞABAN DONAT

1970 Sivas/Yıldızeli doğumludur.1985 yılında İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde güreş yapmaya başladı. Önce serbest, daha sonra ise antrenör Ata Karataş'ın teklifi üzerine grekormen stile başladı. Akdeniz, Balkan, Avrupa ve Dünya Şampiyonaları'nda bir çok madalya kazanan Şaban Donat, güreşi bıraktıktan sonra İGİK'te antrenörlük ve teknik direktörlük yapmıştır. Milli Takımlar'da ise Gençler ve A Takım'da antrenör olarak görev alan Donat, 2011 yılında Salih Bora ve Muttalip Yerlikaya ile birlikte Azerbaycan Grekoromen Güreş Milli Takımı'nın başına geçti. Azeri takımıyla 2012 Londra oyunları'nda büyük başarılar elde ettiler ve 2'si altın, 2'si gümüş ve 3 bronz olmak üzere kazanılan toplam 7 madalyada büyük pay sahibi oldular. Şaban Donat, halen bu görevini sürdürmektedir.

Dereceleri:

1990: Balkan İkinciliği.
1993-1997: Akdeniz Oyunları İkinciliği.
1995: Avrupa İkinciliği.
1995: Ordulararası Dünya Şampiyonu.
1997: Dünya Kupası İkinciliği.



RESİM 193: Serkan ÖZDEN

SERKAN ÖZDEN

Serkan Özden 1977 İstanbul'da doğdu. İGİK'in alt yapısından yetişti. Çeşitli sakatlıklar ve talihsizlikler sonucu bir türlü istenilen patlamayı yapamayan Serkan Özden, 2003 yılında Avrupa üçüncüsü olarak şeytanın bacağına kırmıştır. Daha sonra İstanbul Büyükşehir Belediyesi Güreş Kulübü'ne geçti. Bir müddet daha İstanbul Büyükşehir'de güreşen Özden, daha sonra aynı kulüpte ve Milli Takımlar'da antrenörlük görevine başladı. Özden, halen bu görevini sürdürmektedir.

Dereceleri:

- 2000: Üniversiteler Dünya Şampiyonu.
- 2001: Akdeniz Oyunları Şampiyonu.
- 2002: Üniversiteler Dünya Üçüncüsü.
- 2003: Avrupa Şampiyonası Üçüncüsü.
- 2009: Akdeniz Oyunları Üçüncüsü.
- 2010: Ordulararası Dünya Şampiyonası İkincisi.



RESİM 194: Vasif ARZUMANOV

VASIF ARZUMANOV

1988 Bakü doğumlu. Büyükler kategorisinde 2000'li yıllarda İGİK'e gelen ve kısa zamanda uyum sağlayan Vasif Arzumanov, 2010 yılında Moskova'da yapılan Büyükler Dünya Şampiyonası'nda bronz madalya kazandı.



RESİM 195: Yavuz SELEKMAN

YAVUZ SELEKMAN

1937 İstanbul doğumludur. Aslen Bulgaristanlıdır. İGİK'te ünlü antrenör Adnan Yurdaer nezaretinde Ali Kazan, Cumali Balçıklı gibi güreşçilerle antrenman yaptı. Düzgün fiziği sayesinde Yeşilçam'da birçok filde önemli rollerde yer aldı. 70'e yakın filmde oynadı. Kardeşi İbrahim Selekman da güreş yaptı. Bir müddet antrenörlük de yapan Yavuz Selekman, 2004 yılında vefat etti.

Dereceleri;

1961-1962 Dünya Şampiyonaları'nda iki kez üçüncü oldu.

1963 Akdeniz Oyunları'nda Şampiyon,1964 Tokyo Olimpiyat Oyunları'nda ise 8. oldu.



RESİM 196: Hakkı Başar, Seçkin Saruhan, Şaban Donat, Tahir Yılmaz, Ata Karataş, Ömer Elmas.

DiĞER BAŞKAN VE YÖNETİCİLER



RESİM 197: Yusuf Ziya ÖNiş

YUSUF ZIYA ÖNiş

1892 yılında Sarıyer’de doğdu. Galatasaray Futbol Kulübü'nde futbola başladı. Yurt dışına giderek İsviçre Servette FC kulübünde de futbol oynadı. Yurda dönüşünde Ali Sami Yen ile yolları ayrıldı. Galatasaray Kulübü'nden ayrılarak, 'Sarı Kırmızı' adı altında bir futbol kulübü kumaya çalıştıysa da başarılı olamadı. Bu kez 'Ateş-Güneş' adı altında arkadaşları ile beraber yeni bir kulüp kurdu. Başkanlığına Atatürk’ün yakın arkadaşı Cevat Abbas Bey getirildi.

Yusuf Ziya Öniş 1924 yılında Türkiye Futbol Federasyonu Başkanlığı'na getirildi. Sağlığında Atatürk’ün, 'Ateş-Güneş' kulübüne iltifatları ile sempatisini sık sık dile getirdiği bilinmektedir. Kulüp güçlü yönetim ve sporculara sahipti.

En önemlisi ise 1938-39 sezonunda sadece futbolda değil, kürekte ve güreşte de faaliyet gösterdi. Güreşte, çatısı altına Kumkapı İdman Kulübü ve Halîç İdman Ocağını da alan ve şampiyonalarda fırtına gibi esen 'Güneş Kulübü', Atatürk’ün vefatını takiben aldığı ani bir kararla tüm şubeleri ile beraber kendini feshetti.

Dönemin bürokrasi ve siyaset çevrelerinde 'İmparator' olarak anılan Yusuf Ziya Öniş, 1950-52 yılları arasında Galatasaray Kulübü Başkanlığı da yaptı. 1960 yılında 68 yaşında hayata veda eden Öniş'in adı Sarıyer’de bulunan futbol sahasına verilmiştir.



RESİM 198: Cemal ERÇMAN

CEMAL ERÇMAN

1896 yılında İstanbul'da doğdu. Halter sporu ile Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nde tanıştı. O zamanlar kaldırılan ağırlıklar 'Kulplu Gülle' (şimdiki danbıl), halter ve ağırlık çalışması yapanlar da 'Gülleci' diye anılıyordu. Beşiktaş'ın haricinde Galatasaray ve Kumkapı Kulübü'nde de antrenmanlara katılıyordu. 1924 Paris Olimpiyat Oyunları'na halterde katıldı. 1928 Amsterdam'da ise 8. Oldu. 20. Yüzyıl'ın başlarında dünyada sporda adeta devrim yaşıyordu. 1895 yılında düzenlenen ilk olimpiyatların bu dönüşümde rolü vardı. İşte bu yıllarda ilk kez Galatasaray Lisesi'nin (Mekteb-i Sultan-i) Fransız öğretmenlerince Türkiye'ye tanıtılan halter sporu, önceleri aletli jimnastiğin bir parçası olarak Faik hoca tarafından benimsendi. 1903 yılından itibaren de yaygınlaştı. Burada üzerinde önemle durulması gereken husus, Kumkapı İdman Kulübü'nde ve Haliç İdman Ocağı'nda ağırlık çalışmalarının güç artırımına yardımcı olduğunu gören dönemin antrenörlerinin halteri benimsemeleri ve çalışma programlarına da almış olmalarıdır.



RESİM 199: Sadullah ÇİFTÇİOĞLU

SADULLAH ÇİFTÇİOĞLU

1898 yılında İstanbul'da doğdu. Minder güreşine Haliç İdman Ocağı'nda başladı. Yönetici ve hakem olarak uzun yıllar Türk Güreşi'ne hizmet etti. 1951 yılına kadar güreş hakemi, 1948 Londra Olimpiyat Oyunları sonrası 'Profesyonellik' iddialarına hedef olan Vehbi Emre'nin yerine 1951-1953 yıllarında Türkiye Güreş Federasyonu'nda Asbaşkan ve Başkan olarak görev yaptı. FILA yönetim kademesinde de yer alan Çiftçioğlu 1969 yılında vefat etti.



RESİM 200: Abbas SAKARYA

ABBAS SAKARYA

1912 yılında İstanbul'da doğdu. Kumkapı İdman Kulübü'nde güreşe başladı. Raul Peter ve S.Cenap Berksoy ilk antrenörleridir. 1930 yılında 61 kiloda Türkiye Şampiyonu olurken Olimpiyat Şampiyonumuz Yaşar Erkan da rakipleri arasındaydı. Abbas Sakarya cemiyet yaşamında üstün başarının, sıra dışı zekanın, ileri görüşlülüğün, kişisel mükemmeliyetin; bu niteliklere sahip olamayanlarca nasıl haset ve kıskançlıkla baltalandığının, nasıl yok edilmeye çalışıldığının çok çarpıcı bir örneğidir.

Onun için; 'Güreşin Mühendisi' derlerdi. Çok yönlü özellikleri olan bir kişi idi. Sporun insan yaşamındaki fonksiyonunu ve gerekliliğini çözümlemiş bir insandı. Atatürk'ün emri ile 1938 yılında Dünya'da ilk ve tek 'Spor Akademisi'ni kurmuş olan Abbas Sakarya, Macaristan'a yeni açılmış olan Kraliyet Yüksek Beden Eğitimi Akademisi'ne yollandı. 1939 yılında bu okulun ilk mezunlarından olarak eğitimini tamamlayan Abbas Sakarya, genç Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk diplomalı beden eğitimcisi ve antrenörü olarak yurda döndü.. Atatürk onun dönüşünden bir yıl önce vefat etmişti. Türkiye'nin ilk diplomalı beden eğitimi antrenörü Abbas Sakarya'ya her nedense Ankara'da kütüphane memurluğu verilmesi uygun bulundu! Çabaları neticesinde İstanbul Üniversitesi'nde beden öğretmenliğine tayin oldu. 1943 yılında, Uluslararası Olimpiyat Komitesi Üyesi de olan Abbas Sakarya, Suat Erler ile beraber İstanbul Yüzme İhtisas Kulübü'nün ilk kurucuları arasında bulundu. 1948 Londra Olimpiyat Oyunları'na Güreş Milli Takımlarımızı hazırlayacak antrenörler transfer etmek için bazı ülkelerle Türkiye adına yazışmalar yaptı.

Bunların içinde ülkemizde bir dönem görev yapan Raul Peter'in de ülkesi olan Macaristan da vardı. Macaristan'dan gelen cevapta, "Bizden güreş antrenörü talep eden mektubunuzu memnuniyetle aldık. Bir araştırma sonucu sizin spor akademimizi birincilikle bitirdiğinizi öğrendik. Sizinle temas edilmesini öneririz!" dediler. İstanbul'da Robert Kolej'den gelen spor hocalığı görevini tam 28 yıl sürdürdü. 2005 yılında TMOK üyesi olan Abbas Sakarya 2008'de vefat etti.



RESİM 201: Bekir YOLCU

BEKİR YOLCU

1912 yılında İsparta'da doğdu. Genç yaşta geldiği İstanbul'da Kumkapı İdman Kulübü'nde güreşe başladı. İzmir'de askerliğini yaparken katıldığı Türkiye Şampiyonası'nda Yaşar Doğu ve İzzet Tatarı'nın ardından 3. oldu. 1940 ve 1941 yıllarında 66 kiloda Türkiye Şampiyonu oldu. 1942'de 3., 1943 yılında ise Gazanfer Bilge'nin ardından 2. oldu. İkinci Dünya Savaşı'nın ardından 1950 yılında 67 kiloda 3. oldu. Güreş camiasında 'Kıllı Bekir' olarak anılırdı (Sempati ve sevgi belirtisi). İleri yaşlarda hayranlık uyandıran zindeliği ile İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'n'de antrenmanlara devam etti. Kulüpte Yönetim Kurulu, Haysiyet ve Divan Kurulu üyelikleri ve Divan Başkanlığı yaptı. Yeni kulüp tesislerinin kurulmasında yer alan gurup içerisinde yer aldı. Vefatından önce son bir dileği de Sadettin Tantan tarafından gerçekleştirildi ve 2002 yılında Veteranlar Dünya Şampiyonası'na gönderildi. Bu olaydan üç yıl sonra 2005 yılında hayata veda etti.



RESİM 202: Oktay KURTBÖKE

OKTAY KURTBÖKE

1936 yılında İstanbul'da doğdu. Galatasaray Lisesi'ni bitirdikten sonra Hukuk Fakültesi'ne devam etti ve üniversitenin gazetecilik bölümünü bitirdi. 1959 yılında gazeteciliğe başladı. Zamanla çok değişik gazetelerde çalıştı. Bir dönem Genel Yayın Yönetmenliği de yaptı. Dürüstlüğü ile tanınmış bir aydın, fikir ve mücadele adamıydı. 1981 yılında TSYD Başkanlığı yaptı. 1991 yılında günümüzün Biyomeknik Profesörü Cengiz Yakut'un teşviki ile ziyaret ettiği İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde Sadettin Tantan ile tanıştı. (O zaman kulüp yönetiminde olan Nurettin Çetinkaya da Kurtböke'nin komşusu idi.) Galatasaray Lisesi'nde iken aşına olduğu güreş ailesine 1991 yılında Türkiye Güreş Federasyonu Asbaşkanı olarak katıldı. FILA ve CELA'nın Basın Komiteleri'ne seçildi. İGİKKV'da arşiv çalışmalarına ön ayak oldu. Arşivin her alanda ne kadar önemli olduğunu başta İGİK'te antrenörlük yapan Ata Karataş olmlak üzere tüm gençlere öğretti.

1992 Barcelona Olimpiyat Oyunları'na iştirak etti. Türk güreşinin yeniden dirilişine Sadettin Tantan'la birlikte yardımcı oldu. Ayrıca FILA Organizasyon Komitesi'nde de yer aldı. İGİK'te bina içerisinde Avrupa'da eşi ve benzeri olmayan bir Türk Güreşi Arşiv Birimi'nin oluşmasına öncülük yaptı.

Diyabet hastası olan Oktay Kurtböke'nin bedeninde yoğun çalışma temposu sonunda kalp, karaciğer ve böbrek rahatsızlıkları baş gösterdi ve bunun sonucunda 1999 yılında ardında, oğlu Gufran Kurtböke, kızı Pürlen ve yüzlerce gazeteci, spor adamı ve siyaset dünyamızdan aydın insanlar bırakarak vefat etti.



RESİM 203: Salih TEZEL

SALİH TEZEL

Eski adı ile Fatih Camii/Tabhane Medresesi'nde bulunan Fatih Güreş Kulübü'nde özellikle 1970'li yıllardan itibaren yaşanan maddi sıkıntıların aşılması için büyük çaba gösterdi. O dönem yönetimde bulunan Ahmet Mukbil Yazman, Ali Özcan gibi arkadaşları ile birlikte kulübün içinde bulunduğu zorlukları aşması için canla başla çalıştı. Kulübün Aksaray'daki yeni binasına taşınmasında da Salih Tezel'in büyük emeği emeği geçti. Tezel, 2004 yılında vefat etti.

Yukarıda detaylı olarak vermeye çalıştığımız spor adamlarına eklenecek İGİK'e emek ve gönül vermiş sayısız idareci ve antrenör var elbette... Onları da saygı ve sevgiyle selamlarken, son olarak kulüp bünyesinde yetişip vefat etmiş bir kaç değerli hakemlerimizin adını da zikrederek, tarihçeye noktayı koyuyoruz: Cahit Gündoğdu, Ümit Demirağ, Uğur Sayın, Ahmet Köksal, Kemal Demirsüren, Alp Karabiber...

GÜREŞ İHTİSAS KULÜPLERİ (İGİK'in öncülük ettiği kulüpler)



RESİM 204: İGİK'in altyapısına vurgu yapan bir gazete kúpürü.

Türkiye'nin güreş branşında en eski ve en köklü kulübü İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'dür. Bunun yanında zamanla 'Güreş İhtisas Kulübü' adı altında kurulan başka kulüpler de var, ancak bir kısmı açıldıktan sonra kapanmıştır. Bir kısmı bugün hala faaliyette olmakla beraber İstanbul Güreş İhtisas Kulübü kadar aktif değildir.

İşte bu kulüplerimizin listesi:

1. İstanbul Güreş İhtisas
2. Ankara Yaşar Doğu Güreş İhtisas
3. Milas Güreş ihtisas
4. Hendek Güreş ihtisas
5. Yimpaş Güreş İhtisas
6. Yalova Güreş İhtisas
7. Yeşilyurt Güreş İhtisas
8. Kahramanmaraş Güreş İhtisas
9. Elbistan Güreş İhtisas
10. Bafra Güreş İhtisas
11. Büyükçekmece Güreş İhtisas
12. Cengiz Elbiya Güreş İhtisas
13. Elmalı Güreş İhtisas
15. Siirt Güreş İhtisas
16. Çamlıca Güreş İhtisas (Hikmet İskender)
17. Ladik Kemal Kaplan Güreş İhtisas

İSTATİSTİKİ BİLGİLER

KAYNAK:

www.unitedworldwrestling.org(<https://unitedworldwrestling.org/database>)

1919 yılından itibaren kulüp adına ve Milli Takım'ı temsilen güreş yapan sporcularımızdan madalya alanlar:

BÜYÜKLER

(En iyi derecelerinden bir tanesi)

1. OLİMPİYAT OYUNLARI

YILI	YERİ	SİKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ
1936	BERLİN	61KG	GR	YAŞAR ERKAN	OLİMPİYAT	1.
1936	BERLİN	79KG	FS	M.AHMET KİREÇÇİ	OLİMPİYAT	3.
1948	LONDRA	+87KG	GR	M.AHMET KİREÇÇİ	OLİMPİYAT	1.

1948	LONDRA	57KG	GR	HALİL KAYA	OLİMPİYAT	3.
1956	MELBURN	52KG	GR	DURUSN ALİ EĞRİBAŞ	OLİMPİYAT	3.
1956	MELBURN	73KG	GR	MİTHAT BAYRAK	OLİMPİYAT	1.1960/74KG/GR/1.
1960	ROMA	62KG	GR	MÜZAHİR SİLLE	OLİMPİYAT	1.
1964	TOKYO	62KG	GR	KAZIM AYVAZ	OLİMPİYAT	1.
1992	BARSELONA	90KG	GR	HAKKI BAŞAR	OLİMPİYAT	2.

2. DÜNYA ŞAMPİYONALARI (BÜYÜKLER)

YILI	YERİ	SIKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ	DÜŞÜNCELER
1950	STOKHOLM	57KG	GR	HALİL KAYA	DÜNYA	2.	
1951	HELSİNKİ	52KG	SR	ALİ YÜCEL	DÜNYA	1.	1950/GR/52/2.-VEFAT
1955	KARLSRUHE	62KG	GR	MÜZAHİR SİLLE	DÜNYA	2.	1958/62KG/2.
1961	YOKAHAMA	78KG	GR	YAVUZ SELEKMAN	DÜNYA	3.	1962/78KG/GR/3.
1962	TOLEDO	70KG	GR	KAZIM AYVAZ	DÜNYA	1.	1958/73KG/1./GR
1965	78KG	GR	SIRRI ACAR	DÜNYA	3.	1967/78KG/GR/1.
1966	TOLEDO	57KG	GR	ÜNVER BEŞERGİL	DÜNYA	3.	!!!!
1967	BÜKREŞ	70KG	GR	VAHAP PEHLİVAN	DÜNYA	3.	
1995	PRAG	90KG	GR	HAKKI BAŞAR	DÜNYA	1.	
2010	MOSKOVA	66KG	GR	VASIF ARZUMANOV	DÜNYA	3.	

3. ÜMİTLER

YILI	YERİ	SIKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ	DÜŞÜNCELER
1991	PRAG	100KG	GR	TAHİR YILMAZ	DÜNYA	2.	

4. GENÇLER

YILI	YERİ	SIKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ	DÜŞÜNCELER
1983	AMERİKA	65KG	GR	ZEKİ ŞAHİN	DÜNYA	3.	
1983	AMERİKA	70KG	SR	SELAMİ KARAKUŞ	DÜNYA	3.	
1983	AMERİKA	52KG	SR	AHMET DURNA	DÜNYA	3.	
1991	İSPANYA	88KG	GR	NURKAN AVCI	DÜNYA	2.	
1992	KOLOMBİYA	81KG	GR	KAZIM AKTAŞ	DÜNYA	3.	
1996	POLONYA	74KG	GR	YUSUF DÜZER	DÜNYA	1.	1997/GR/76KG/1.
1997	MISIR	81KG	GR	SERKAN ÖZDEN	DÜNYA	1.	
1999	BÜKREŞ	97KG	GR	HÜSEYİN UZUNER	DÜNYA	3.	
2000	NANATES	54KG	GR	MÜCAHİT VARDAL	DÜNYA	2.	

2000 NANTES	76KG	GR	ZAFER BAŞAR	DÜNYA	2.
2008 İSTANBUL	74KG	GR	SELİM DEMİR	DÜNYA	3.
2012 PATTAYA	84KG	GR	BARIŞ GÜNGÖR	DÜNYA	1.

5. YILDIZLAR

YILI	YERİ	SIKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ	DÜŞÜNCELER
1982	C.SPRING	68KG	SR	SELAMİ KARAKUŞ	DÜNYA	2.	
1987	ZZZ	55KG	GR	NEJDET ÇAKIROĞLU	DÜNYA	1.	
1987	ZZZ	78KG	GR	NECMETTİN KARABACAK		1.	
1989	KANADA	55KG	GR	YAVUZ YILMAZ	DÜNYA	1.	
1990	B.PEŞTE	70KG	GR	KAZIM AKTAŞ	DÜNYA	1.	
1991	KANADA	95KG	SR	TOLGA İPEK	DÜNYA	1.	1993/SR/1.
1991	KANADA	76KG	GR	R.GÜLTEKİN DURMAZER	DÜNYA	3.	
1992	İSTANBUL	60KG	GR	SERKAN ÖZDEN	DÜNYA	2.	1993/65KG/GR/1.
1994	ABD	60KG	GR	YUSUF DÜZER	DÜNYA	1.	1995/65KG/GR71.
1995	ABD	55KG	GR	HÜSEYİN AKBURU	DÜNYA	1.	
1996	TAHRAN	83KG	GR	HÜSEYİN UZUNER	DÜNYA	1.	
1996	TAHRAN	95KG	GR	HAKAN TUFAN	DÜNYA	3.	
1999	DANİMARKA	74KG	GR	YUSUF DÜZER	DÜNYA	2.	
1987	Katoviçe	78KG	GR	ALİ OKTAY	DÜNYA	2.	YIL

6. AVRUPA ŞAMPİYONALARI

BÜYÜKLER

YILI	YERİ	SIKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ	DÜŞÜNCELER
1946	STOKHOLM	87KG	SR	ÇOBAN MEHMET	AVRUPA	3.	-1938/87/GR/3.-
1947	PRAG	87KG	GR	MUSTAFA ÇAKMAK	AVRUPA	3.	-1939/87/GR/3.-
1949	İSTANBUL	52KG	SR	ALİ YÜCEL	AVRUPA	1.	
1949	İSTANBUL	67KG	SR	SERVET MERİÇ	AVRUPA	1.	
1966	ESSEN	70KG	GR	ALİ KAZAN	AVRUPA	3.	
1968	VASTERAS	79KG	GR	SIRRI ACAR	AVRUPA	1.	
1969	MODENA	70KG	GR	VAHAP PEHLİVAN	AVRUPA	2.	
1989	POLONYA	68KG	SR	YÜKSEL DİNÇER	AVRUPA	3.	
1990	POZNAN	68KG	SR	FEVZİ ŞEKER	AVRUPA	1.	
1993	İSTANBUL	90KG	GR	HAKKI BAŞAR	AVRUPA	3.	1991/90KG/GR/1. 1998/GR/97/3.
1995	FRANSA	130KG	GR	ŞABAN DONAT	AVRUPA	2.	
2003	OSLO	74KG	GR	SERKAN ÖZDEN	AVRUPA	3.	2005/GR/85KG/2.

7. ÜMİTLER

YILI	YERİ	SIKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ	DÜŞÜNCELER
------	------	---------	------	---------------	---------------	----------	------------

1988 POLONYA 52KG GR ÖMER ESMER AVRUPA 3.
1992 MACARİSTAN 100KG GR M.GÖKMEN İNAN AVRUPA 2.

8. GENÇLER

YILI YERİ SIKLETİ STİL ADI VE SOYADI ŞAMPİYONA ADI DERECESİ DÜŞÜNCELER
1989 ALMANYA 88KG GR TAHİR YILMAZ AVRUPA 2.
1995 VİTTEN 81KG GR SERKAN ÖZDEN AVRUPA 1. 1997/GR/81KG/2.
1995 ALMANYA 74KG GR YUSUF DÜZER AVRUPA 2. 1998/GR/74KG/3.
1995 ALMANYA 63KG GR HÜSEYİN AKBURU AVRUPA 3. 1998/70KG/GR/3.
1997 İSTANBUL 60KGGR MUSTAFA ARICI AVRUPA 2.
2007 BELGRAD 74KG GR M.ALİ KÜÇÜKOSMAN AVRUPA 3.
2010 SAMUKOV 60KG GR H.TAHSİN ÖZKUL AVRUPA 3.

9. YILDIZLAR

YILI YERİ SIKLETİ STİL ADI VE SOYADI ŞAMPİYONA ADI DERECESİ DÜŞÜNCELER
1986 BURSA 78KG GR ALİ OKTAY AVRUPA 2.
1986 BURSA 78KG GR UĞUR ÖZTÜRK AVRUPA 3.
1986 BURSA 51KG NEJDET ÇAKIROĞLU AVRUPA 1.
1986 BURSA 78KG NECMETTİN KARABACAK AVRUPA 1.
1986 BURSA 38KG HAMZA DÜZER AVRUPA 1.
1986 BURSA 38KG ALİ AKÇA AVRUPA 2.
1988 İZMİR 43KG ALİ AKÇA AVRUPA 1.
1988 İZMİR 76KG İBRAHİM DEMİRTÜRKOĞLU AVRUPA 2.
1988 İZMİR 95KG MURAT ÖRGÜN AVRUPA 1.
2001 İZMİR 63KG GR Y.EMRE ÇÖMLEKÇİ AVRUPA 3.
2005 TİRAN 63KG GR VASIF ARZUMANOV AVRUPA 3.
2006 İSTANBUL 85KG GR MUSA AKÇA AVRUPA 3.
2007 VARŞOVA 63KG GR YUSUF ALVER AVRUPA 3.
2007 VARŞOVA 76KG GR M.ALİ KÜÇÜKOSMAN AVRUPA 3.
2012 KATOVİÇE 69KG GR Y.EMRE BAŞAR AVRUPA 1.
2013 BAR 100KG GR BATUHAN GÖKTUĞ CIBIR AVRUPA 3

10. AKDENİZ OYUNLARI

YILI YERİ SIKLETİ STİL ADI VE SOYADI ŞAMPİYONA ADI DERECESİ DÜŞÜNCELER
1959 BEYRUT52KG GR DURSUN ALİ EĞRİBAŞ AKDENİZ 1.
1959 BEYRUT 73KG GR MİTHAT BAYRAK 1.
1963 NAPOLİ 78KG GR YAVUZ SELEKMAN AKDENİZ 1.
1967 78KG GR SIRRI ACAR AKDENİZ 3.
1963 NAPOLİ 57KG GR ÜNVER BEŞERGİL AKDENİZ 1.
1971 İZMİR 62KG GR MÜCAHİT GÜNGÖR AKDENİZ 1.

1983	KAZABLANKA	82KG	GR	AYDIN METİNER	AKDENİZ	3.
1987	LAZKİYE	74KG	SR	FEVZİ ŞEKER	AKDENİZ	1. 1983/SR/74KG/1.
1991	VARNA	48KG	GR	ÖMER ELMAS	AKDENİZ	1.
1993	FRANSA	100KG	GR	TAHİR YILMAZ	AKDENİZ	2.
1993	FRANSA	90KG	GR	HAKKI BAŞAR	AKDENİZ	1. 1991/GR/90KG/1.-1997/90KG/GR/1.
1993	FRANSA	130KG	GR	ŞABAN DONAT	AKDENİZ	2. 1997/GR/130KG/2.
1993	FRANSA	48KG	GR	RAMİS ÇELİK	AKDENİZ	1.
2001	TUNUS	97KG	GR	SERKAN ÖZDEN	AKDENİZ	3. 2005/84KG/GR/2. 2009/96KG/GR/1.
2001	TUNUS	54KG	GR	MÜCAHİT VARDAL	AKDENİZ	1.
2001	TUNUS	63KG	GR	SELAHATTİN GÜNGÖR	AKDENİZ	3.

11. BALKAN ŞAMPİYONALARI

(1969 Yılından itibaren gençler kategorisinde devam etti.)

YILI	YERİ	SIKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ	DÜŞÜNCELER
1932	İSTANBUL	56KG	GR	KÜÇÜK MUSTAFA	BALKAN	1.	
1932	İSTANBUL	61KG	GR	ABBAS SAKARYA	BALKAN	1.	
1932	İSTANBUL	71KG	GR	SAİM ARIKAN	BALKAN	1.	1933/GR/72KG/1. 1934/GR/66KG/1. 1935/GR/66KG/1.
1932	İSTANBUL	79KG	GR	NURİ BOYTORUN	BALKAN	1.	1933/GR/79KG/1. 1934/79KG/GR/1. 1935/GR/79KG/1.
1932	İSTANBUL	87KG	GR	MUSTAFA ÇAKMAK	BALKAN	1.	1934/87KG/GR/1. 1935/GR/87KG/1. 1937/GR/87KG/1. 1940/GR/87KG/1.
1933	İSTANBUL	61KG	GR	YAŞAR ERKAN	BALKAN	1.	1934/GR/61KG/1. 1935/GR/61/1. 1937/GR/61KG/1.
1933	İSTANBUL	87KG	GR	M.AHMET KİREÇÇİ	BALKAN	1.	1937/GR/79KG/1. 1940/GR/79KG/1.
1937	İZMİR	66KG	GR	YUSUF ASLAN	BALKAN	1.	
1933	İSTANBUL	87KG	GR	MEHMET ÇOBAN	BALKAN	1.	1934/87/GR/1. 1935/GR/87KG/1. 1937/GR/87KG/1. 1987/GR/87KG/1.
1959	İSTANBUL	57KG	GR	D.ALİ EĞRİBAŞ	BALKAN	1.	
1959	İSTANBUL	73KG	GR	KAZIM AYVAZ	BALKAN	1.	
1966	LUBLİANA	57KG	GR	MUHSİN ALTUN	BALKAN	1.	
1963	İSTANBUL	78KG	GR	CUMALİ BALÇIKANLI		1.	1969/GR/1/74KG 1971/GR/74KG/1.
1963	İSTANBUL	57KG	GR	ÜNVER BEŞERGİL	BALKAN	1.	
1969	İSTANBUL	68KG	SR	HAYRETTİN GÜLAÇTI	BALKAN	1.	971/SR/68KG/1.
1979	SİPLİT	68KG	SR	FEVZİ ŞEKER		2.	1980/SR/68/2.
1980	İSTANBUL	82KG	GR	LÜTFİ YILMAZ		2.	1981/82KG/GR/2.

1980 İSTANBUL	55KG	GR	ZEKİ ŞAHİN	1.	1981/55KG/GR/1.	1982/57KG/GR/1.
1980 İSTANBUL	62KG	GR	ALAATTİN ÖZGÜR			3. 1981/62KG7GR/2.
1981 PİROT	48KG	GR	KEMAL KAHRAMAN			2.
1981 PİROT	57KG	GR	AHMET BAYRAKTAR			2.
1983 BÜKREŞ	48KG	GR	AHMET DEMİR			2.
1984 BULGARİSTAN	100KG	GR	H.HÜSEYİN YAŞAR			3. 1985/100KG/GR/1.
1985 EDİRNE	74KG	SR	SELAMİ KARAKUŞ			2. 1987/82KG/SR/2.
1985 EDİRNE	48KG	GR	ÖMER ESMER	1.	1987/52KG/GR/1.	-1983/48KG/GR/3.
1987 ATİNA	48KG	GR	H.İBRAHİM CANPOLAT			2.
1988 BÜKREŞ	90KG	GR	HAKKI BAŞAR	1.		
1988 BÜKREŞ	100KG	GR	YESUGAY AKSAKAL	2.		
1990 SAKARYA	68KG	GR	UĞUR ÖZTÜRK	2.		
1990 SAKARYA	82KG	GR	KUBİLAY AKSAKAL	3.		
1990 SAKARYA	100KG	GR	TAHİR YILMAZ	1.		
1990 SAKARYA	130KG	GR	ŞABAN DONAT	2.		
1990 SAKARYA	90KG	GR	NURKAN AVCI	3.		
1991 YUGOSLAVYA	100KG		M.GÖKMEN İNAN	3		

12.ORDULARARASI DÜNYA ŞAMPİYONALARI

YILI	YERİ	SIKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ	DÜŞÜNCELER
1987	SURİYE	82KG	SR	SELAMİ KARAKUŞ	DÜNYA ŞAMPİYONASI	1.	
1987	SURİYE	90KG	GR	MAHMUT CIBIR	DÜNYA ŞAMPİYONASI	1.	
1991	İSTANBUL	130KG	GR	ŞABAN DONAT	DÜNYA ŞAMPİYONASI	1.	
1995	İTALYA	130KG	GR	ŞABAN DONAT	DÜNYA ŞAMPİYONASI	1.	
1995	İTALYA	57KG	SR	SEZGİN SELİMOĞLU	DÜNYA ŞAMPİYONASI	2.	
1997	HIRVATİSTAN	85KG	GR	SERKAN ÖZDEN	DÜNYA ŞAMPİYONASI	3.	
2000	ABD	85KG	GR	SERKAN ÖZDEN	DÜNYA ŞAMPİYONASI	1.	
2000	ABD	54KG	GR	MÜCAHİT VARDAL	DÜNYA ŞAMPİYONASI	2.	
2000	ABD	58KG	GR	CENGİZ PAPAĞAN	DÜNYA ŞAMPİYONASI	2.	
2007.....		74KG	GR	HÜSEYİN AKBURU	DÜNYA ŞAMPİYONASI	3.	
2010	FİNLANDİYA	96KG	GR	SERKAN ÖZDEN	DÜNYA ŞAMPİYONASI	2.	

13.ÜNİVERSİTELER DÜNYA ŞAMPİYONALARI

YILI	YERİ	SIKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ	DÜŞÜNCELER
2000	76KG	GR	YUSUF DÜZER	DÜNYA ŞAMPİYONASI	2.	

2002 97KG GR SERKAN ÖZDEN DÜNYA ŞAMPİYONASI 3.
2010..... 84KG GR AHMET YILDIRIM DÜNYA ŞAMPİYONASI 2. 2012/GR/84KG/3.
MÜCAHİT VARDAL

14. DÜNYA KUPALARI

YILI	YERİ	SIKLETİ	STİL	ADI VE SOYADI	ŞAMPİYONA ADI	DERECESİ	DÜŞÜNCELER
1992	MACARİSTAN	52KG	GR	ALİ AKÇA	DÜNYA KUPASI ÜMİT	1.	
1992	MACARİSTAN	90KG	GR	NURKAN AVCI	DÜNYA KUPASI ÜMİT	1	
1992	MACARİSTAN	100KG	GR	M.GÖKMEN İNAN	DÜNYA KUPASI ÜMİT	1.	
1997	POLONYA	97KG	GR	HAKKI BAŞAR	DÜNYA KUPASI ÜMİT	2.	
1997	POLONYA	130KG	GR	ŞABAN DONAT	DÜNYA KUPASI BÜYÜK	2.	

15. MİLLİ OLAN SPORCULARIMIZ

TOLGA TURAN

YILI	ŞAMPİYONA ADI	STİL	YAŞ GURUBU	SIKLET	DERECE
2011	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	100 KG	5.

M.OZAN TANGA

2014	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	46KG	5.
------	-------------------	----	--------	------	----

CEMALEDDİN AKBİYİK

2014	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	100KG	5.
------	-------------------	----	--------	-------	----

KEMAL MÜLAYİM

2011	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	50KG	5.
------	-------------------	----	--------	------	----

MUSTAFA KARTAL

2012	DÜNYA KUPASI	FS	BÜYÜK	60KG	2.
------	--------------	----	-------	------	----

KAZIM ELDAR					
2011	VEHBİ EMRE	GR	BÜYÜK	74KG	8.
BURAK ABDULLAH SOYTÜRK					
2011	VEHBİ EMRE	GR	BÜYÜK	60KG	3.
ONUR ŞENSOY					
2001	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	GENÇ	50KG	7.
HAKAN TOPÇU					
2005	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	GENÇ	50KG	9.
İSMAİL ERDOĞAN					
AVRUPA ŞAMPİYONASI		GR	YILDIZ	42KG	3.
YUSUF YÜCEL					
2004	AVRUPA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	100KG	5.
MUSTAFA KIRAÇ					
2004	AVRUPA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	69KG	15.
SEZAİ ŞİPAL					
2002	AVRUPA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	54KG	4.
ÖMER POLAT					
2003	AVRUPA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	69KG	9.
KENAN YILDIRIM					
2000	AVRUPA ŞAMPİYONASI	GR	GENÇ	85KG	8.
EBUBEKİR YILMAZ					
2000	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	GENÇ	58KG	8.
MUSTAFA KABAĞÇI					
1997	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	42KG	8.
MAHMUT ÇAVUŞOĞLU					
1993	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	55KG	8.
MAHMUT YILDIRIM					
1991	AVRUPA ŞAMPİYONASI	GR	BÜYÜK	68KG	11.
SİNAN YILMAZ					
1992	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	YILDIZ	83KG	5.
ERCAN AYYILDIZ					
1993	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	BÜYÜK	62KG	7.
FEYZULLAH VARDARLI					
1989	AVRUPA ŞAMPİYONASI	GR	GENÇ	115KG	8.
	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	GENÇ	115KG	7.
Y.SEÇKİN SARUHAN					
1989	DÜNYA ŞAMPİYONASI	GR	GENÇ	74KG	8.

YUSUF İLHAN

1990 DÜNYA ŞAMPİYONASI GR ÜMİT 76KG 9.

BİROL BAYRAKTAR

1991 AKDENİZ OYUNLARI GR BÜYÜK 68KG 5.

MEHMET YALÇIN

1976 AVRUPA ŞAMPİYONASI FS BÜYÜK 48KG 6.

SADIK ÇETİNKAYA

1987 AVRUPA ŞAMPİYONASI GR GENÇ 115KG 9.

GÜREŞENLER

İSTANBUL GÜREŞ İHTİSAS KULÜBÜ'NDE GÜREŞMİŞ, EMEK VERMİŞLER, SPORCULAR (KURULUŞUNDAN 2016'YA KADAR)

Nedim Kaleci, Vehbi Emre, Haydar Kaynak, Kazım Ayvaz, Ahmet Çanakçılı, Saim Arıkan, M.Ali.Bekler, Yaşar Erkan, Vefik Gürkanlar, Kamil Yalman, Ahmet Harmancı, Adnan Yurdaer, Nuri Boytorun, Münir Çalışkan, Yusuf Aslan, Hüseyin Erkmek, Bekir Yolcu, Yahya Kalkan, İhsan Erünsal, Halil Kaya, Fehmi Büyükmütlü, Sadık Koparan, Nurettin Zafer, Alp Karabiber, Servet Meriç, Ali Özcan, Nevzat Sözeri, Hilmi Tafracı, Fahri Umarer, Salih Tezel, Muammer Varboz, Mehmet Bahçıvan, Muzaffer Ekimoğlu, Tahsin Kotil, Şahap Karabulut, Baki Atiker, Bekir Avar, Cemil Karateke, Bekir Kaymak, Burhan Pandül, Turgut Tunçtan, Muhittin Yaralı, Yekta Dalan, Lütfi Çiçekçi, Ahmet Çakmak, Ayhan Diler, Vahdettin Tümsal, A.Mukbil Yazman, Ümit Demirağ, Metin Ergüden, Müzahir Sille, Cemal Kamacı, Talat Makaracı, Orhan Pandül, Nahit Taşer, Mustafa Paksoy, İzzettin Vardarlı, Sadrettin Özden, İsmet Tosun, Kahraman Kayguzer, Yusuf Ağanoglu, Muzaffer Işık, Zeki İpek, Taştan Koçak, Bilge Tüte, Ramazan Özbek, Adil Özperk, Ali Yılmaz, Hayrettin Akçapınar, Muhsin Altun, Hasan Arı, Kazım Erdil, Öztürk Güner, Sami Özer, Ziya Taşer, Burhan Baytek, Cumali Balçıkanlı, Halit Eralpay, Mehmet Gürbüz, Hasan Canikli, Adem Çetinkaya, Fevzi Kahraman, Özkan Öztürk, Mustafa Koşar, Kemal Özcan, Adem Çetinkaya, Ahmet Taşer, Hadi Taşer, Kemal Top, İsmail Topakar, Osman Kahveci, Aziz Bölükbaşı, Hikmet Karpuzcu, Hasan Keleş, Mehmet Turgut, Mehmet Türüt, Ali Karaman, Turan Döğler, Necmettin Molla, Ali Bursalı, Mücahit Güngör, Servet Akpınar, Sabri Bahçeci, Mehmet Bilgir, Ali Bursalı, Tarık Demli, Necati Geyik, Suat Yapıcı, Osman Yaprak, Bedri Yazıcı, Hüseyin Aksan, Ahmet Altan, İsmet Avcı, Turgur Aydoğmuş, Ragıp Ortanca, Ferdidun Alpgil, Ahmet Belirgen, Hamza Balcı, Eol Balcı, İrfan Civan, Ferhat Can, Tanju Çanka, Yazır Çınar, Şendur Demirhan, Yılmaz Emer, Şahap Durmuşoğlu, Mehmet Kıran, Cemal Ordoğlu, Nuri Polat, Bulut Pilav, İhsan Şarlı, Ömer Ucar, Cahit Gündoğdu, M.Ali Üstündağ, Cengiz Yavuz, İbrahim Yener, Muhittin Üstünel, Harun Karabacak,

Olcaş Şen, Georgi Steyanof, Secattin Uçurdum, Hilmi ŐimŐek, Hakan Yılmaz, Murat Yıldırım, Osman Babacan, Haluk Boyturun, Hamdi Boytorun, Erol Tirli, Turgut Tekin, Nevzat Ables, Ergun Çelikoğlu, Adil Keskin, Mevlüt Dalmaz, Tantarı, Kılıç Önal, Ertuğrul Bolgi, Turan Sönmez, Nurettin Güler, Turhan Aslan, Hüseyin Öztürk, Bayram Karabacak, Cevdet Civaz, Necati Ağacaoğlu, Hamdi Güler, Etaş Özpinar, Muzaffer Altaç, Nuri Civaz, Cemal Özer, Zeki Sipahi, Tanguç Vankur, Hasan Temel, Hasan Karatepe, Kudret Sille, Servet Demirhan, Fevzi Sevinç, Aydın Metiner, Őemsettin Özçelik, Turhan Pandül, Sabri Acar, Duran Kurt, Mehmet Poyraz, Avni Bahçekapılı, Cafer Seyfioğlu, Sami Yavrucak, Süleyman Yelkenci, Sadettin Tantan, Hayrettin Sezik, Yaşar Özgen, Kazım Özeke, Suat Yapıcı, Muzaffer Seçkin, Mustafa Özbakan, Hüsrev Türkmen, Ömer Çetintaş, Nurettin Beşe, Selami Yılmaz, Ali Erdoğan, Şükrü Göynücek, Ahmet Barlan, İbrahim Haso, Mahmut Karagöz, Gazanfer Bilge, Ali Toker, Vahap Pehlivan, Asım Pehlivan, Şükrü Kayabaş, Mehmet Mirza, Yalçın Ender, D.Ali Erbaş, Muammer Demiroğlu, Ahmet Çölgeçen, Kamil Güloğlu, Yalçın Tokay, Kamil Gidici, Ahmet Ulusoy, Ramazan Karahan, Kemal Demirsüren, Osman Çapalı, Cahit Gür, Mustafa Yıldız, Ferit Çeter, A.Raif Dinçkök, Namık Erman, Hakan Avar, Cebrail Uludağ, Ahmet Yenici, İbrahim Yurdaeriş, Mehmet Tunç, Kemal Oktay, Tekin Akmansoy, Hüseyin Özal, Abdullah Kışlı, Ahmet Maranki, Mehmet Maranki, Mahmut Eriş, Mehmet Fidan, Yaşar Yılmaz, Zakir Çağlar, Sadettin Erol, M.Hakan Vardarlı, Yılmaz Tecimer, Y.Semih Yurdaer, Osman Nalbant, Mehmet Ağar, M.Zeki Dalsaldı, Hasan Altun, Tefvik Yener, Aydın Dalsaldı, Cengiz Elbiya, Osman Elbiya, Osman Fazlıoğlu (Doğan), Necmi Fazlıoğlu, Mehmet Karataş, Ata Karataş, Bülent Baş, Şinasi Çömlekçi, Ahmet Batu, Mehdi Karataş, Mahfuz Karataş, İsmail Balta, Cemil Uzun, Mustafa Er, Embiya Yılmaz, Hüsnu Pehlivan, Mehmet Yalçın, Sedat Türüt, İbrahim Selekman, İbrahim Cebeceioğlu, Şükrü Göynücek, Turan Asalan, Abdullah Ersoy, Bedrettin Lügal, Nevzat Tırandez, Celal Demir, Önder Kayabaş, Osman Türüt, Ahmet Bakan, Ahmet Büyük, Mehmet Sarıkaya, Ramazan Güven, Hikmet İskender, Feridun Çelikmen, Öztunç Mutlu, Fehmi Akyıldız, Engin Battal, Ömer Topal, Muzaffer Bilge, Yakup Öktem, Fatih Yılmaz, Ömer Ateş, Nedim Eren, Adil Ünver, Mehmet Demiröz, Talip Kocaİsmail Tor, Ali.İhsan Kabakçı, Ersan Kösemen, Erdal Dikbaş, Mustafa Şal, Orhan Yalın, Hüseyin Yalın, Hasan Korkut, Birol Acar, Hüseyin Korkut, Mustafa Civelek, Erkan Dağ, Ercan Dağ, Abdullah Doğan, Osman Şansal, Osman Poyraz, Mükerrrem Yenice, Muhsin Kaya, Atilla Konyalı, Yüksel Narşap, Sezgin Çavuşoğlu, Mahir Soyöz, Adil Zola, Beraattin Çimen, Osman Nalbat, M.Ali Baysal, Őuayip Őengül, Cevat Erdoğan, Kadir Erdoğan, Hadi Gül, Yavuz Kocaömer, Fatih Kocaer, Ahmet Bayram, Gökmen Kılıç, Ufuk Ramazan, Tarık Topuz, TefvikTan, Nurettin Çetinkaya, Zafer Demir, Miraçettin Çam, Erhan Öztürk, Şakir Korkmaz, Rasim Örnek, Sezai Pehlivan, Tayfun Karaali, Yusuf İlhan, Sezgin Çavuşoğlu, Fatih Küçük, Burhan Öztürk, M.Talha Sağlıklı, Hakan Altuğ, Semih Yiğit, Yıldırım Yiğit, Hüdai Ersoy, Mehmet Bozdağ, Kürşat Yıldırım, Eren Uzuner, Ceyhan Zamur, Bilal Geyik, Yusuf Geyik, Enes Tantan, Mehmet İmdat, Gürkan Yavuz, Enis Bostan, Ali Ulvi Çetin, Yasin Aydın, Kemalcan Başar, Furkan Şen, Hasan Sarıtaş, Yakup Çoklu, Mustafa Bayram, Osman Şansal, Osman Koç, Ömer Aydemir, İsmail Sakız, Caner Bayraktar, Hakan Barut, Eren Kovar, Hakan Yeşilyurt, Ahmet Gür, Cengiz Yakut, Fevzi Şeker, Mehmet Özkafacı, Hakan Avar, Eyüp Sönmez, Bahadır Çengil, Zeki Şahin, Fatih Ekmen, Cihat Yürek, Zafer Kömür, Selçuk Şahin, Atakan Karataş, Mustafa Durna, Özkan Işık, Yasin Aslan, Gökhan Yıldırım, Okan Yeşilyurt, Mücahit Vardal, Alkan Güngör, Onur Tanga, Ahmet Ayan, Yusuf Dinçer, Rıdvan Girign, Şaban Şahin, Selahattin Güngör, Hüseyin Dağ, Hasan Küçükosman, Faruk Eldem, Tuğrul Toraman, M.Fatih Karataş, Murat Özdemir, Bilal Alkoç, M.Alp Fazlıoğlu, Y.Emre Aslan, Barış Duran, Emre Fazlıoğlu, İshak Baltaş, M.Said Sarıhan, Ahmet Gürsoy, Cem Gürbüz, A.Bahadır Fazlıoğlu, Kerim Koç, Ahmet Özkafacı, Feyyaz Özkafacı, Tural Cabbarov, Talih Cabbarov, İsmail Çömlekçioğlu, Baki Köseoğlu, Gökhan Çetinkaya, Mehmet Polat, Bilal Donat, Abdullah Yerlikaya, İbrahim Erdoğan, Bilal Sönmez, B.Şakir Çengil, M.Ozan Deniz, Alphan Sevgili, M.Sadık Keskin, A.Kadir Polatçı, Tanju Yıldız, Emre Emekli, Yusuf Emekli, Samed Ağırbaş, Hasan Kızılkoca, Koray Özbay, Koray Çakan, Alican Demir, Tuğrul Toraman, Furkan Horasan, Doğukan Yıldırım, Vahab Ateşak...

BASINDA İGİK

Tesiste dünyayı yakaladılar

Güreş ihtisas uzay çağında



ZORLU ÇALIŞMA: Güreş İhtisas Kulübü sporcuları günün büyük bir bölümünü çalışarak geçiriyorlar. Güreşçiler dünya standartlarına uygun antrenman yapıyorlar.



TERTEMİZ YATAKLAR: Bir otel odasını andırın yatakhanelerde sporcuların yattığı yatakların çarşafları tertemiz. Odalardaki görüntü gerçekten çok içaçıcı.

■ Türkiye'nin en eski güreş kulübü olan İstanbul Güreş İhtisas, bilgisayarlı eğitime geçti

■ Sadettin Tantan'ı "Velinimet" olarak kabul eden ihtisaslı yöneticiler devletten 5 kuruş yardım alamamaktan şikayetçiler

Foto-Raportaj
SÜLEYMAN RODOP

Aksaray'da Pertevniyal Lisesi'nin eski binasının yan sokakına girdik, karşımıza üstünde "İstanbul Güreş İhtisas Kulübü" tabelası asılı bir halî futbol sahası çıktı.

Gelir şart

Allah Allah.. Binanın yanındaki bu boşluk otoparkta.. Kulüpten içeriye girip karşınızda Güreş Federasyonu Dyesi İzzettin Vardarlı'yı görüp sorduğumuzda aldığımız cevap şu oldu:

"Ne yapalım. Kulübe gelir sağlamak amacıyla bu futbol sahasını yaptık ama, işler iyi gitmiyor.."

Türkiye'nin en eski güreş kulübü olan İstanbul Güreş İhtisas'ı gezmeye başladık.. Gördüğüm manzaralar karşısında dilim tutuldu. Sanki bir güreş kulübünde

● Devamı 20. sayfa



PRATİK ANTRENMAN METODLARI: Greko-Romen'de uygulanan Güreş İhtisas'da sporcular zaman zaman çabımalarda bulunuyorlar. Bu tip antrenmanlar güreşçilerin pratik olarak gelişmesinde büyük rol oynuyor.



YEMEKLER ÇOK NEFİS: Modern bir lokantayı andırın kulübün yemekhanesinde nefis yemekler pişiyor.. Sporculara buradan üç öğün yemek servisi yapılıyor.



MODERN SAUNALARI: Kulübün içinde modern saunalar da var. Daha önceleri bu saunaya giden sporcular s



İŞTE ŞAMPİYONLAR ORDUSU: İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde bulunan bu sporcular arasında çeşitli uluslararası turnuvalarda şampiyonluklar var. Ve bu şampiyonların arasına her gün bir yenisi

Şampiyon üretim merkezi



Bünyesinden bir çok dünya şampiyonu çıkartan Aksaray'daki Asırlık İstanbul Güreş Kulübü'ne 100'e yakın sporcusu var. Bu kulübümüz pehlivanlarını hem okutuyor hem de Milli Takım

Istanbul'un, Fenerbahçe, Beşiktaş ve Galatasaray'dan sonra belkide en köklü kulübünü ziyaret ettik. Gördüklerimiz karşısında Türk sporu adına tam anlamıyla gurur duyduk. Sporun sadece futboldan ibaret olmadığını, amatör sporlarla ilgilenen kulüplerinde dünyada ses getirecek başarılarla imza atabileceğini gördük. Aksaray'da ufak bir spor ve eğitim yuvası olan Güreş İhtisas Kulübü'nün kuruluşu 1900'ü yıllara dayanıyor. Türkiye'nin tam anlamıyla şampiyon yatağı olan İhtisas kulübü Dünyaca ünlü güreşçilerimizden Kurtdereli Mehmet, Filiz Nurullah, Çoban Mehmet, Olimpiyat şampiyonu Müzahir Sille Dünya Şampiyonu Mersinli Ahmet, Olimpiyat şampiyonu Yaşar Erkan ve Olimpiyat ikincisi Hakkı Başar'ı yetiştirerek Türk Bayrağı'nı Dünya'nın zirvesine çıkmasına yardımcı olmuş. Güreş İhtisas kulübü

İhtisas Kulübü, Güreş Milli Takımımızın alt yapısına da sürekli olarak güreşçi yetiştiriyor. Güreş İhtisas Kulübümlü diğer spor kulüplerinden ayrılan en büyük fark ise Anadolu'da güreşe karşı ilgisi ve yeteneği olan gençleri bulup İstanbul'da hem özgün hemde güreş eğitimlerine devam etmelerini sağlaması. Şu anda 20 tane yatılı öğrencisi bulunan İhtisas kulübünün Teknik koordinatörü Ahmet Bayraktar ilginç bir konuya değindi.

niyor ve şöyle konuşuyor; "Yatılı öğrencimiz eğitimlerine Özel Fatih Sultan Kalesinde burslu olarak devam ediyorlar. Derslerini aksatan ve notları düşük olan öğrencilerimizin kulüple ilişkilerini kesip hemen ailelerinin yanına yolluyoruz. Çünkü biz eğitilmiş sporcular istiyoruz. Yıllık 200 bin Türk Lirası bir bütçemiz var. Güreş Federasyonu yılda sadece 10 bin Türk Lirası yardımda bulunuyor. Bütün herşeyimizi Fahri Başkanımız sayın Sadettin Tantan'ın cabaları ile karşılıyoruz"



Alper Mert, Ahmet Bayraktar'dan (ortada) bilgi alırken

1980 yılına kadar Fatih Camii'nin medresesinde güreşçi yetiştirmiş. 1980 yılında Aksaray'daki binasına geçmiş ve eski işçileri Bakanı Sadettin Tantan'ın katkıları ile çağdaş bir yapıya kavuşmuş.

Tarihinde tam 22 tane Dünya ve Olimpiyat şampiyonu bulunan İstanbul Güreş

Haber:
Alper MERT
Fotoğraflar:
Vedat YANGIN

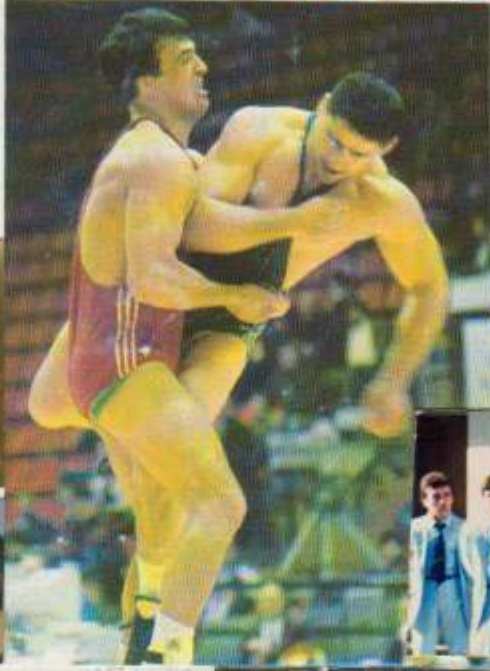


Güreş İhtisas Kulübü'nün Fahri Başkanlığı'nı Sadettin Tantan, kulüp başkanlığını ise Süleyman Karabel yapıyor. Tantan, güreşçilerin yemeginden eğitimine kadar herşeyiyle yakından ilgileniyor





ISTANBUL
GÜREŞ-İHTİSAS
KULÜBÜ





İstanbul Güreş İhtisas Kulübü madalya alan genç güreşçilerine çeşitli ödüller verdi. Başkan Sadettin Tantan ve diğer yöneticiler ödül töreninden sonra bir aradalar. (Fotoğraf: Kadir AKAT)

Yıldızlarda İstanbul Güreş İhtisas'ın büyük başarısı...

Kadir Akat

Yazısı 15. Sayfada

SPOR

Yıldızlarda İstanbul Güreş İhtisas'ın büyük başarısı

YILDIZLAR, Gençler ve Umitler arasında yapılan Türkiye Serbest ve Grekoromen Güreş Şampiyonası'nda İstanbul İhtisas Kulübü aldığı 22 madalya ile en başarılı kulüp oldu.

Gelecekte milli takımlarımızın çekirdeğini oluşturması beklenen Umitler Türkiye Şampiyonası'nda Güreş İhtisas'dan Ömer Esmer, Bilal...

rat Özgün, Hüseyin Yıldız, Kubilay Aksoy da altın madalyanın sahipleri oldular.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Başkanı Sadettin Tantan ve yönetici kurulu, başarılı olan güreşçilerine düzenledikleri bir törenle çeşitli ödüller verdiler. Genel kaptan Şükrü Kaya-baş ve Orman Çapalı, genç güreşçilerin bu başarısının devamı için çalışmalarını ve...

İYET



Ancak Sadettin Tantan Türk güreşini kurtarabilir

Türk güreşinin içler acısı durumu, hem de Yunanistan gibi bir yerde, olanca hazinliği ile gözler önüne serildi. Tecrübелilerin kazan kaldırdıkları bir ortamda, gençlerin de sırtları minderden kalkmadı. Zaten uluslararası alanda varlığını yitiren Türk güreşi büsbütün toz oldu.

Bu yıllardan beri Türk güreşini saran çirkinliklerin sahnelenen son perdesiydi. Bunun mevcut koşullar altında düzelmesini beklemek aşırı bir sadillik olacaktır.

Ne yaptığını bilmeyen Federasyon da kişisel çıkarlar peşindeki antrenörler de, Türk güreşine bir yeniçeri ocağı başıboşluğu getiren güreşçiler de, bütün bu olup bitenlere seyirci kalan ilgililer de suçludur bu hazin durumdan.

Onları artık görmek istemiyoruz güreş dünyamızda. Ve bu konuda yaptığımız derin araştırmalar sonunda ortaya çıkardığımız sonucu bir "Kurtuluş çaresi" olarak spor kamuoyuna duyuruyoruz:

Türk güreşinde yıllardan beri sürüp giden ve bugün artık kangren halini almış bulunan disiplin zaafına ve başıbozukluğa dur diyebilecek tek kişi, Sadettin Tantan'dır. Güreş dünyamızın içinde bulunan Sadettin Tantan, falsolu ses ve davranışları kestirebilecek ve zorbalık özen-tillerini silip atacak bir disiplin ve otorite simgesidir de. Türk güreşinin tam bir disiplin altına girdiği zaman teknik ve fiziki yönden kolay-

9 - TERCOMAN - 34

Grekoda Güreş İhtisas

72
16

Türkiye

birincisi

Kulüplerarası Türkiye Greko-Romen Güreş Birinciliği Konya'da sona erdi ve birinciliği **İstanbul Güreş İhtisas** takımı elde etti.

Atatürk Spor Salonu'nda 3 gündür devam eden müsabakalar sonunda **Ankara TMO** ikinci **Ankara Şekerspor** üçüncü, **İstanbul Büyükşehir Belediyesi** de dördüncü oldu.



İstanbul Güreş İhtisas Kulübü madalya alan genç güreşçilerine çeşitli ödüller verdi. Başkan Sadettin Tantan ve diğer yöneticiler ödül töreninden sonra bir aradalar. (Fotoğraf: Kadir AKAT)

Yıldızlarda İstanbul Güreş İhtisas'ın büyük başarısı...

Kadir Akat

Yazısı 15. Sayfada

SPOR

Yıldızlarda İstanbul Güreş İhtisas'ın büyük başarısı

YILDIZLAR, Gençler ve Umitler arasında yapılan Türkiye Serbest ve Grekoromen Güreş Şampiyonası'nda İstanbul İhtisas Kulübü aldığı 22 madalya ile en başarılı kulüp oldu.

Gelecekte milli takımlarımızın çekirdeğini oluşturması beklenen Umitler Türkiye Şampiyonası'nda Güreş İhtisas'dan Ömer Esmer, Bilal...

rat Özgün, Hüseyin Yıldız, Kubilay Aksoy da altın madalyanın sahipleri oldular.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Başkanı Sadettin Tantan ve yönetici kurulu, başarılı olan güreşçilerine düzenledikleri bir törenle çeşitli ödüller verdiler. Genel kaptan Şükrü Kaya-baş ve Orman Çapalı, genç güreşçilerin bu başarısının devamı için çalışmalarını ve...

İYET



ŞAMPIYONLAR—İstanbul şampiyonluğunu elde eden Güreş İhtisaslı sporcular, antrenörleri İzzet Vardarlı ve yazarımız Al...
yas Hoca, Ata Karataş ve yöneticilerden Kemal Oktay'la

Greko romende İstanbul'un

GÜRES İHT

Geleceğin şampiyonları

İhtisas, grekoda en önemli

5 değişik kategoride kurduğu takımlarla Türkiye'nin en güçlü ekibini meydana getiren İstanbul Güreş İhtisas'ta güreşçiler 12 antrenör yönetiminde günde 8 saat çalışma yapıyorlar

Kulübe minik bir güreşçi olarak gelen Şaban Donat, şimdi 1.97'lik boyu ve 120 kilo ile ağırdaki umut vaat ediyor

Cenk DİKMEN

İstanbul Güreş İhtisas, 5 değişik kategoride kurduğu takımlarla grekordlarında Türkiye'nin en güçlü ekibi olduğunu ortaya koydu. Kulüp Başkanı Mehmet Aydın: "Haftanın her günü 8 saatlik çalışmamızla 12 antrenör yönetiyor. Sporcularımız, Milli Takım kamplarında antrenörlük ve antrenörlük seçmelerine çağrılar çok sevineceği" diyerek bu açıklamayı yaptı

"Çalışma tempomuz disiplinli ve süratli. Milli Takım kamplarında aynı tempo yok. Oradan istirahatthane gibi Sporcularımız kulüpten koparılmadan seçmelere çağrılar, başarı yüzdeleri yüksek olacak. Belirli bir plan dahilinde idmanlarımız sürenen kampa alınmalarını başarı grafikten düşüyor

Milli Takımımızın ağır söktü Şaban Donat kulübümüze geldiğinde bugünkü minikler gibiydi. 1.97 m. boyunda ve 120 kilo ağırlığındaki Şaban Donat kulübümüzden yetişen değerlerdi. Üstteki miniklerin de ileride Donat ailesi gibi gelişip serpiyeceği ne malûm?

İstanbul Güreş İhtisas'ın minikler takımı antrenörlerinden İlyas Demireoğlu'nun yaklaşık 50 öğrencisi var. Demireoğlu, miniklere belirsizlik güreş yarışlarını belirterek, spor açık ap-



BAŞARILI ANTRENÖR-Minik sporcuların antrenörü İlyas Demireoğlu: "Ağır kategorideki minikler antrenörlük ve antrenörlük seçmelerine çağrılar çok sevineceği" ne ekleyen Demireoğlu minik sporcularıyla birleşti



Sapunov ve Mustafov Güreş

Güreş Federasyonu uzman antrenörü Sapunov ten sonra yaşadığını Türkiye Güreş İhtisası Kulübü'nde kampında hayran olan Sayyid antrenör: "Şaban burada çalışıyor" dedi

Sapunov daha önce gimnastlerin antrenörlüğünü yapmıştı. Türkiye'de ise güreşçi olarak çalışmaya başladı. Ahmet Bayraktar'ı Roma'daki Dünya ve Dünya Kupası yarışlarında antrenör olarak görev yaptı. Ancak son iki dakikada yarış yitirerek yarı finalde elendi. "Bu yarışta başarıya ulaşmak için çalışmamız lazım" dedi

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde Türkiye'nin en güçlü ekibini meydana getiren Şaban Donat, şimdi 1.97'lik boyu ve 120 kilo ile ağırdaki umut vaat ediyor

İstanbul Güreş İhtisas Şampiyon oldu



Kadir Akat

NİĞDE'den bildiriyor

TEMMUZ ayının ilk haftasında Kanada'da yapılacak 20 Yaş Grubu Gençler Dünya Şampiyonası'na katılacak güreşçilerimiz, ilk sınavlarını Niğde'de yapılan Türkiye Birinciliği'nde verdi.

19 ilden 110 güreşçinin katıldığı şampiyonada gelecek vaat eden güreşçi çok azdı.

Grekoromende A takımı günbegün zayıflarken, gençler de pek iyi bir görünüm veremedi. İstanbul Güreş İhtisas Kulübü, İstanbul'u temsilen katıldıkları bu şampiyonada diğer rakiplerine oranla daha iyi göründü.

Bu arada Güreş İhtisas Kulübü sporcularına da bazı hakemlerin haksız kararları üzüntü yarattı. İstanbul Güreş İh-

4 ikincilik, 4 de üçüncülük kazanarak İstanbul'da şampiyon yaptı. Gerek teknik direktör Ahmetoğlu, gerekse antrenörleri Erkan Uygur bu gençlerin ilk meyvelerini Niğde'de atmıştı.

Gerek üçüncülük-dördüncülük karşılaşmalarında gözde birincilik-ikincilik karşılaşmalarında gözde kadar seyircinin taktirini toplayanlar arasında Sedat Tezkurt (İstanbul), Metin Kıyak (Uşak), Lütfü Sedat Tezkurt (Eskişehir), Ahmet Oflaz (Niğde) vardı.

Şampiyonluk karşılaşmasında Mehmet Ömer Esmer (İstanbul), Ahmet Sarı (Sakarya), Ogün Kır (İstanbul), Mustafa Akkaya (İstanbul), Hakkı Başar (İstanbul), Reşit Yüce (İstanbul), Aksakal (İstanbul) birbirinden güzel müsabakalar yaptı.

İstanbul Güreş İhtisaslı 700 güreşçiye M

Hegedüş pr uygulan

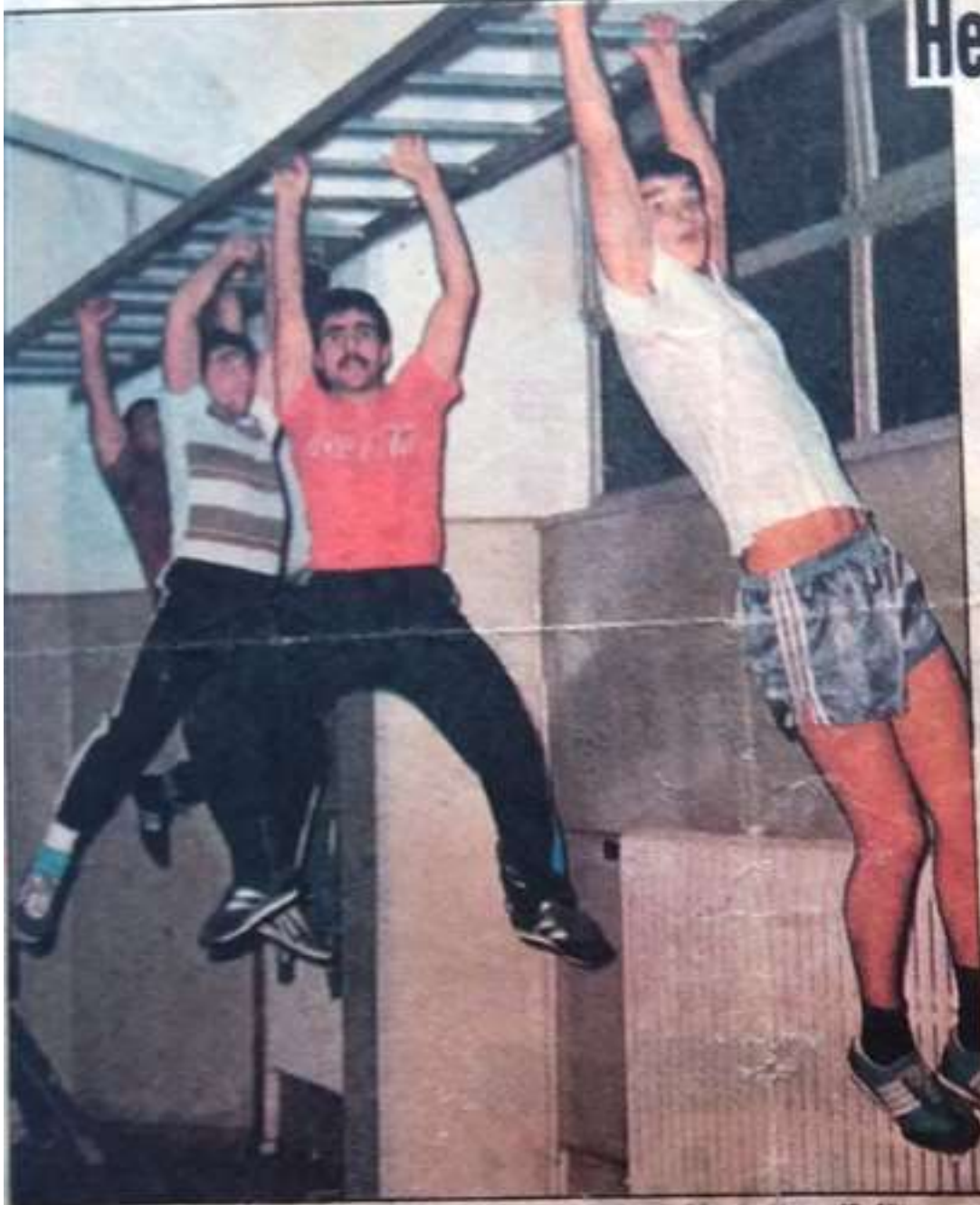
Tayfun G

Hegedüş gelemedi ama
Güreş Milli Takımı'na ko
tirilmesi beklenen Macarlı
antrenörü Hegedüş'ün TÜ
ya düştü. Ancak İst. Güre
cek bir Türk dostu olan
mini elde etti. İst. Güreş
bundan böyle Hegedüş p
lar...

İki yıl içinde adından s
Güreş İhtisas Kulübü'nde
üzere 700 güreşçi duru
makta. Koordinatörlüğü
yaptığı güreş ordusunda
mali Balçıkanlı, Ata Kar
Lütfi Çiçekçi ve Metin Y
görev yapmakta.

Minik, jünyor, yıldız,
gün saat 14.00 ile 20.5
rak çalışmalarını sürdür
her yıl iki şampiyon g
ve çalışmaların seme
baren göreceklerini be
dettin Tantan: "Elimiz
güreşçimiz için sefer
Tabana inerek bilinçle
lar sonrası ata sporu
ki şampiyonluk günü

Geçtiğimiz hafta M
reş İhtisaslı güreşçiler
Altun da, "Budapeşt



İst. Güreş İhtisaslı güreşçiler, bundan böyle çalışmalarını Macar Hegedüş'ün prog
ramı ile sürdürmektedir. Fotoğrafta genç güreşçiler çalışma anında.

İSTANBUL YILDIZLAR VE MINİKLER BİRİNCİLİĞİ SONA ERDİ

Güreş İhtisas

Ali



GÜMÜŞ

İstanbul Minikler ve Yıldızlar Greko-roman Güreş Şampiyonası'nda İstanbul Güreş İhtisas toplam 9 birincilik elde ederek gayri resmî klasmanda şampiyon oldu.

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Başkanı Sadettin Tantan, "Biz sporcularımızı geçen yıl şampiyon olmaya mahkûm etmişdik. Başardılar, rakiplerimiz de çok çetindi. Sporcularımız ile antrenörümüz Lütfü Çiçekçi'yi kutluyorum" dedi.

Tam bir maraton havası içinde cereyan eden maçlara 18 kulübe mensup 127 güreşçi katıldı. Bu arada lisanslar olmadığı belgelenen 2 bayan hakeme maç yönettilmedi.

Şampiyonada şu güreşçiler sıketlerinde birinci oldu:

YILDIZLAR

38 kilo: 1. Uluer Kızılkaya (Demirspor)
40 kilo: 1. Gürcan Üçler (Kartal)

45 kilo: Hüseyin Yalın (İst. G. İhtisas)
48 kilo: Cengiz Yurtalan (Demirspor)
51 kilo: Cüneyt Yüksel (Bakırköy)
55 kilo: Erol Tosun (Demirspor)
59 kilo: Birol Bayraktar (İst. G. İhtisas)
63 kilo: Osman Nalbant (İst. G. İhtisas)
69 kilo: Kadir İdem (İETT)
73 kilo: Abdullah Oğuz (Altınay)

MINİKLER

26 kilo: Ali Atıcı (İst. G. İhtisas)
30 kilo: Davut Çelik (Altınay)
32 kilo: Fikret Yalın (İst. G. İhtisas)
35 kilo: Hamza Düzer (İst. G. İhtisas)
38 kilo: Hasan Çakıroğlu (Demirspor)
41 kilo: Mustafa Demircan (Erokspor)
45 kilo: Nejat Kiroğlu (Altınay)
49 kilo: Niyazi Savaş (Erokspor)
53 kilo: Levent Pomat (Demirspor)
57 kilo: Muhsin Ok (Karagücü)
67 kilo: Feyzullah Vardar (İst. G. İht.)
AĞIR: Ali Oktay (İst. G. İhtisas)



ŞAMPİYON TAKIM— 18 kulübe mensup takımını 9 birincilik alarak şampiyon oldu

Minderde Avrupa'n

FILA'nın 1992 yılı değerlendirmesi açıklandı ve Türkiye, **"Güreş tarihinde ilk kez"**, **"1 numara"** ilan edildi. Türkiye güreş sporunda Avrupa'nın en başarılı ülkesi ilan edilirken, Rusya ikinci, Bulgaristan ise üçüncü oldu. 38 Avrupa ülkesi arasında Türkiye 540 puanla birinci olurken, Rusya 420 puanla ikinci, Bulgaristan 388 puanla üçüncü oldu.

Bu konuda bir açıklama yapan FILA As Başkanı Kemal Oktay, **"Türkiye'nin başarısını takdir etmek gerekir. Bu gelecek içinde büyük umut vaat ediyor. Türkiye Avrupa'nın güreşte kralı olmuştur"** dedi. Güreş Federasyonu Başkanı Sadeddin Tantan ise sonuca çok sevindiğini söyledi.

Başar ve Yerlikaya madalya ümitli

BROTTNING

Güreşteki ilk gözağnımız İSVEÇ

Anılar: Ali GÜMÜŞ



HAKKI BAŞAR: Stockholm'deki Dünya Şampiyonası'nda Alman Maik Bullman ile İsveçli Ljunberg'i aştığı takdirde altın madalya alacak çapta. Fotoğrafta Başar, yazarımız Ali Gümüş ile.

16 Eylül'de başlayıp 19 Eylül'de sona erecek Stockholm'deki Dünya Grekorumen Güreş Şampiyonası'nda hafif sıklıklarda K.Kore (48-52), diğer kilolarda ise Avrupalı sporcular favori. 1990 yılında Roma'da Bulgaristan adına güreşerek gümüş madalya kazanan Ramus Çelik de kur'a şansı yardım ettiği takdirde kürsüye çıkabilecek çapta bir sporcu

Serbest ve Grekorumen Güreş Millî Takımlarımız, 1984 yılında yeniden İsveç'in yolunu tuttu. Jönköping'te düzenlenen Avrupa şampiyonalarına 7 grekocu ile girdik: Salih Bora (48), Erol Kemah (52), Serhat Karadağ (57), Sümer Koçak (68), Celal Taşkın (74), Celal İnceer (82) ve ağır sıklıkta da Kenan Çınar, vatana elleri "boş" döndüler.

Serbest Güreş Millî Takımımız'da ise şu sporcular yer alıyordu: Kuddusi Özdemir (48), Ferhat Gümüştekin (52), Yılmaz Aslan (57), Selman Kaygusuz (62), Oktay Aktaş (68), Burhan Sabancıoğlu (74), Mehmet Türkaya (82), İsmail Temiz (90), Ayhan Taşkın (100) ve ağırdada Sıtkı Kadıroğlu...

Jönköping kapışmaları Avrupa Şampiyonası olduğu için değerlendirmeyi kısa tutarak Stockholm 1993 Dünya Şampiyonası'na dön-

FIYATLAR ATEŞ PAHA

1968 yılında sabah kahvaltısı dahil bir gece öderken, 1977 yılında Göteborg'ta 210 kron te durum daha da acıydı: Ramada Oteli'nde da kaldık.

İsveç bize göre ilgi çekici bir ülke. Türkiye'ne olacağını oradan öğrenmek mümkün. 1980 etin kilosunun 80 bin Türk Lirası civarında oldu. Aradan çok geçmedi 1991 yılı sonunda satın alır olduk.

Jönköping'te kürsülere sadece İsmail Temiz reş tekniğine sahip olmasına rağmen bu işi dolay hak olan madalyaları alamayan Temiz, buldu.

VE STOCKHOLM 1993

Şimdi Avrupa değil, Dünya Şampiyonası mir yılında Roma'da dünya ikinciliğini kazandıktan teremeyen Bulgaristan göçmeni Ramiz Çelik kürsüye çıkmalı. Çelik'in kürsü şansı çekerek reşçi için kesin madalya adaydır demek zor. Ali Akça yer alıyor. 8 yaşından bu yana gürelenen Ali Akça, halen vatanı görevini ifa eden ningen, Rus Mikrişian, Bulgar Bratan Tzen rakipler. Gelelim 57 kiloya: Şeref Eroğlu, he Sandu, Rus İgnatenko ve Finli Pehkonen b kımız'ın 62 kilosunda Ercan Yıldız var. Bir ve İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün civarını meye başlayan Ercan, traş sırasında elinde tuttu nin de hızı olduğunu göstermeli! Ama, Macar Martinov, Bulgar Grigorov, Kübalı İvan Mar 68 kilodaki elemanımız Birci Bayraktar da t güreşe sevdalı bir sporcu. Kafasını kullanırsa Yıldız, Macar Attila Repka, Alman Passarelli raktar'dan daha tecrübeliler. 74 kiloda Yalçın sekan İskenderian, Kübalı Almanza, İsveçli lonyalı Josef Tracz'dan birini yenebilirse bu kılunun çiçeği burnunda Avrupa ikincisi Ha deleriyle namı. Alman Thomas Zanjer, İs Niemi onun rakipleri. Kâğıt üzerinde kürsü likaya umudumuz. 90 kiloda Hakkı Başar madalya ile vatana dönen bir as. Bu kere aşmalı. Sırada bir de İsveçli Ljunberg ile lunuyor. Rus Kogogoşvili ile Macar Komaron cular. 10 sporcu arasında madalyaya en ya ruz. 100 kiloda, antrenör Sırrı Acar'ın bir h men İnan... Halen vatanı görevini ifa etme yalı Wronski, Birleşik Amerikalı Koslowski bach karşısında tutunamaz. 130 kiloda Ru men Grigorias ve Birleşik Amerikalı Matt Johansson dünyanın en güçlü ağır sıklık Gönümüz nürescilerimizle beraber...

1992'de birçok ilkler bi



6 - ORTADOĞU - 34

En büyük sporum



Pehlivanlarımız 175 madalya zücülerimiz var: Madalya sayısıyla boksörlerimiz alıyor.

● Güreşte "Altınlar Yılı" yaşadık. 66 altın, 50 gümüş ve 55 bronz madalya kopararak 175 defa şeref kürsüsüne çıkmayı başarak Türk sporunun rekormanı olan güreşçilerimiz 1993 içinde yine büyük umutlanmız oluyor. Böylece, en başarılı başkan unvanına da Sadettin Tantan layık görüldü. Diğer branşlarda yüzme, boks, Taek-wondo ve judo da "patlamalar" görüldü.



Atasporumuz güreşte yine yüzümüz güldü. 66 altın, 50 gümüş ve 55 bronz madalya kopararak 175 defa şeref kürsüsüne çıkmayı başardı.

Güreş Federasyonu Başkan adayı Tantan, yaptıklarının yapacaklarının teminatı olduğunu söyledi

Güreşi bir numara yapacağız

Q • FOTO SPOR • 34



YENİ ŞAMPİYONLUKLAR GELECEK- Kendi döneminde yıllardan sonra Olimpiyat, Dünya ve Avrupa şampiyonlukları alındığını belirten Tantan, yeni şampiyonluklar için göreve devam etmek istediğini söyledi. Tantan, son dünya şampiyonu Hamza Yerlikaya ile. (Sağda)

★ Aralık ayında yapılacak seçimlerde Güreş Federasyonu Başkanlığı için en kuvvetli aday olan, son başkan Sadettin Tantan, "Görev süresince Türk güreşinde meydana gelen hamilerin devamı için, yeniden talip oldum" dedi. Başkanlığa devam etmesi için kulüplerden ve güreş camiasından yoğun destek olduğunu belirten Tantan, bu nedenle yeniden aday olduğunu söyledi.

★ Döneminde Türk güreşinde büyük bir hamle olduğunu savunan Tantan, "Türk güreşine her şeyden önce bir disiplin geldi. Türk güreşçi kendisine güveni yemendi. Disiplin ve inanç, çalınan terrene, Olimpiyat şampiyonluğu, Avrupa ve dünya şampiyonlukları geldi. Türk güreşinde artık mindere pilönde biliyor ki nasıl kendisinden daha iyi değ" dedi.

★ Tantan bugüne kadar yapılanın yeterli olmadığını açıklayarak şunları söyledi: "Güreşteki gelişmeyi sadece başarı ile ölçmek doğru olmaz. Bizim dönemimizde güreşe ayrıca bilimsellik de girdi. Bu gelişme en az elde edilen başarılar kadar önemlidir. Çünkü, bilimsellik başarının kalıcı olmasını sağlayacak"



Sadettin Tantan hala gençlerle güreşip onlara bu aşkı aşıyor

GÜREŞ SE

Haftanın her günü İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün eski başkanı Sadettin Tantan, gençlere öğütler veriyor.

✓ Gençlerin akıl hocası

İSTANBUL Emniyet Müdürlüğü, Fatih Belediye Başkanlığı, İçişleri Bakanlığı, Güreş Federasyonu Başkanlığı, parti başkanlığı gibi görevleri sırasında bile güreş aşkı bitmeyen Sadettin Tantan, İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nde gençlere akıl hocası olmaya, onlarla mindere çıkıp güreş tutmaya hala devam ediyor.

✓ Tecrübelerini aktarıyor

TANTAN, Ata sporumuza olan sevgisini her fırsatta vurguluyor, boş vakitlerini kulüpte gençlerle geçirip onlara tecrübelerini aktarıyor. Sadettin Tantan, başkanlık dönemi bittikten sonra Güreş Federasyonu'na uğramayanların aksine hala bu federasyonun ve İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün en büyük destekçisi olmaya devam ediyor. ■ Ali GÜMÜŞ

*Türkiye Yıldızlar Güreş
Şampiyonası'nın en
başarılı takımı 5-6-1986*

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü

Kadir Akat

İSTANBUL Güreş İhtisas ve Haydarpaşa Demirspor rekabetini, grekoromende Güreş İhtisas Kulübü kazandı.

24-27 Temmuz tarihleri arasında Bursa'da yapılacak Avrupa Grekoromen Yıldızlar Güreş Şampiyonası'na katılacak Milli Takımı belirlemek için yapılan Türkiye Şampiyonası'nda, Güreş İhtisas Kulübü, 6 madalya ve 31 puanla birinciliği alırken, Demirspor ise, 4 madalya ve 21 puanla ikinciliği elde etti.





ATA
KARATAŞ

Güreşiyorum

ata.karataslig.com.tr
www.guresiyorum.com

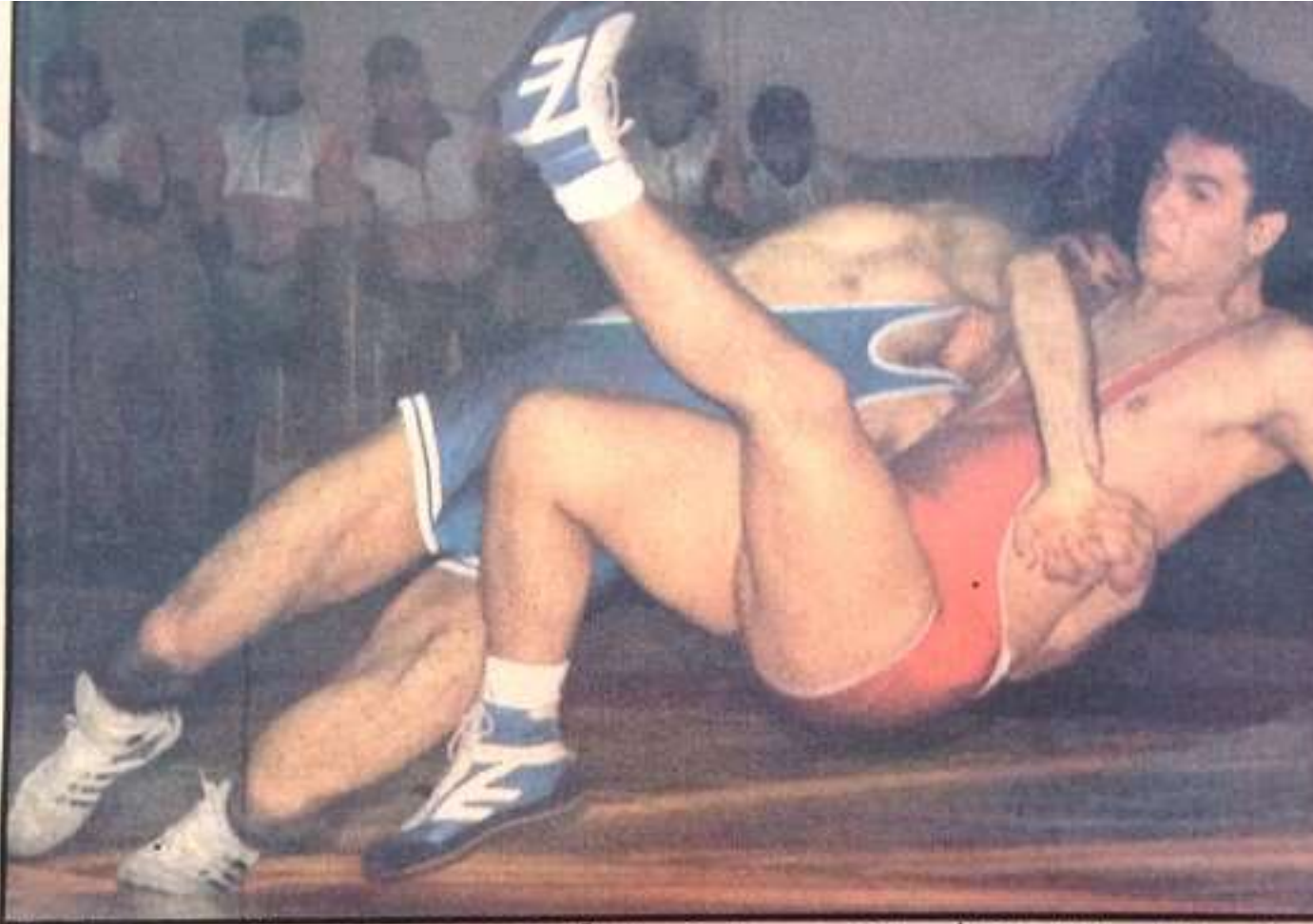
90 yıllık çınar: Güreş İhtisas

Geçtiğimiz haftaya, Spor Şurası ve sonrasında Türkiye’de kurum olarak birçok ilklere imza atan Genel Müdür **Mehmet Atalay**’ın istifası, ardından can dostu, mesai arkadaşı **Yunus Akgül**’ün atanması olayı damga vurdu. **Atalay**’a “güle güle”, **Akgül**’e “hoş geldin” diyoruz...

Güreş ligleri olanca hızıyla devam ediyor. Efsane **İstanbul Güreş İhtisas Kulübü**, bir asra merdiven dayayan 90 yıllık bir çınar. Eski adıyla Fatih Güreş Kulübü. İzninizle biraz da gururlanayım, neden mi? Dört kardeş önce en büyüğümüz **Mehmet, Mahfuz**, ben ve **Mehti, Fatih Güreş Kulübünde** güreşe başladık (1968). Uzun yıllar bu ocakta önce güreşçi, daha sonra ise antrenör olarak görev yaptım. Dile kolay tam 32 yıl. Uzun yıllar boyunca Türk güreş tarihinde birçok şampiyon, değerli antrenörler ve yöneticiler yetiştirdi. Güreş İhtisas, şu anda birçok kurumun mücadele ettiği güreş liglerinde hem büyükler, hem de yıldızlar güreş liginde tek özel ihtisas kulübü...

Peki, bu çınar kurumadan nasıl yaşıyor? Günümüzde sırtını kurumlara ve belediyelere yaslayan kulüpler bile bazen sıkıntılara düşerken, doğru ve emin adımlarla Türk güreşine dimdik ve gururla hizmet etmeye nasıl devam ediyor?

Ben diyorum ki yetkililere gelin, İstanbul Güreş İhtisas Kulübünü inceleyin ve nasıl birkaç tane daha ihtisas kulübü açabilirsiniz diye kafa yorun... Daha sonraki yazılarımızda detaylı olarak ele alacağız



ÜMITLER GÖZ DOLDURDU. Ümitler Grekoromen Güreş İl Birinciliği'ne katılan 88 g
ları hareketlerle göz doldururken, otoritelerin takdirini aldılar. **G-FOTO SPOR 34** (Fotoğraf: Tahsin)

Güreşte İhtisas üstün

Ümitler Grekoromen Güreş İstanbul Şampiyonası, İstanbul Güreş İhtisas Kulübü'nün üstünlüğü ile sona erdi. Eyüp Spor Salon'nda dün yapılan şampiyonada 28 puanla Güreş İhtisas birinci olurken, ikinciliği 19 puanla Büyükşehir Belediyesi, üçüncülüğü de 16 puanla Demirspor aldılar.

Şampiyonaya 88 güreşçi katıldı. Özellikle ağır sıklaklerde katılım azlığı ise dikkat çekti. 130 kiloda Şampiyona'ya tek başına katılan Mustafa Fıdanoglu, maç yapmadan altın madalyanın sahibi oldu. 90ve 100 kiloda ikişer güreşçi mücadele etti. En fazla katılım ise 17 güreşçi ile 68 kiloda oldu.

Şampiyonada kilolarına göre dereceye giren gü-

reşçiler şunlar:

48 kilo: 1.Hakan Özcan, 2. Yasin Y Akturan, 52 kilo: 1. Cafer Ertun, 2. Se Tevfik Tan, 57 kilo: 1. Hüseyin Aktur çikli, 3. Sezgin Çamoğlu, 62 kilo: 1. Y Yılmaz Mete, 3. Mahmut Çavuşoğlu, 6 nun Gülen, 2. Nedim eren, 3. Metin Şer Serkan Özden, 2. Abdullah Tekin, 3. E kilo: 1. Erdal Kabak, 2. Metin Hafızo Çağla, 90 kilo: 1. Sümer Yalnaç, 2. Y 100 kilo: 1. Suray Özgür, 2. Bülent Ha

Tahsin

GÜREŞLE İLGİLİ İNTERNET SİTELERİ

Gençlik ve Spor Bakanlığı; <http://www.gsb.gov.tr/>

Türkiye Güreş federasyonu; www.tgf.gov.tr

Dünya Güreş Birliği (UWW) ; <https://unitedworldwrestling.org/>

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü; www.istanbulguresihtisas.com

Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi; <http://www.olimpiyatkomitesi.org.tr/>

Spor Genel Müdürlüğü ; <http://sgm.gsb.gov.tr/>

TSYD; <http://www.tsyd.org.tr/wp/>

Türk Güreş Vakfı; <http://www.turkguresvakfi.org.tr/>

Kırkpınar; <http://www.edirnekirkpinar.com/tr>

Türk Güreş; <http://www.turkgures.com/>

Ajans spor Güreş ; <http://www.ajansspor.com/gures/>

Güreşiyorum ; www.guresiyorum.com

Güreş Dosyası; <http://www.guresdosyasi.com/>

Türkey Wrestling; <http://www.turkeywrestling.com/>

Şeref Eroğlu; <http://www.sereferoglu.com.tr/>

Atilla Güzel; <http://www.atillaguzel.com/>

TGF Canlı Yayın; <http://www.tgf.gov.tr/tr/index.php/webtv/>

Avrupa Güreş Birliği (CELA) ; <http://www.cela-wrestling.com/>

Uluslararası Federasyonlar; <https://unitedworldwrestling.org/organization/national-federation>

2020 TOKYO; <https://tokyo2020.jp/en/>

Güreş hakemleri derneği; <http://www.gureshakemleri.org/>

İst.Güreş İl Temsilciliği; <http://istanbulgures.com/iltemsilciligi.asp>

Uluslararası Olimpiyat Komitesi; <https://www.olympic.org/>

Facebook/İGİK Sayfası; https://www.facebook.com/guresihtisas.guresihtisas?ref=br_rs

KAYNAKÇA

- * TMOK Belgesel yayınları; 1 Olimpiyat Oyunlarının 100. Yılında Türkiye 1996
- * İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Tüzüğü 1975
- * Sporda Devlet mi ! Devlette Spor mu ! TMOK yayınları 7. Cem Atabeyoğlu
- * Selim Sırrı Tarcan ; TMOK yayınları 3. Cem Atabeyoğlu
- * Geleneksel Türk Güreşi ve Kırkpınar TMOK Yayınları 5. Cem Atabeyoğlu
- * Osmanlı Devleti'nde Spor T.C. Kültür Bakanlığı başvuru eserleri, Atıf Kahraman 1995
- * Cumhuriyetimizin kuruluşundan günümüze kadar yapılmış olan Türkiye Büyükler Grekoromen ve Serbest Güreş Şampiyonaları teknik neticeleri; Yusuf Arıkan ve İGİKKV yayınları..
- * Saim Arıkan ile sağlığında yapılan söyleşiler /Bedrettin Lügal
- * İstanbul Güreş İhtisas Kulübü Arşivi...
- * Son Yüzyılda Türk Güreşi Ata Karataş–M.Murat İğrek (Osman Şansal) 2000
- * Hamza Yerlikaya , Ata Karataş, İBB Kültür Müdürlüğü/İnsanlarımız 2006
- * Ali Gümüş Şampiyonlar Geçiyor “Türk Güreş Vakfı yayınları” 1990
- * İstanbul Bahçelievler Belediyesi Atatürk ve Spor

İstanbul Güreş İhtisas Kulübü iletişim bilgileri:

-Telefon; 0212 631 11 44 - 0212 533 84 82

- <http://www.istanbulguresihtisas.com/>

- Adres; Horhor Cad. No:39, Fatih/İstanbul – Avrupa (Pertevniyal Lisesi yanı)

-Facebook: Güreş İhtisas Kulübü